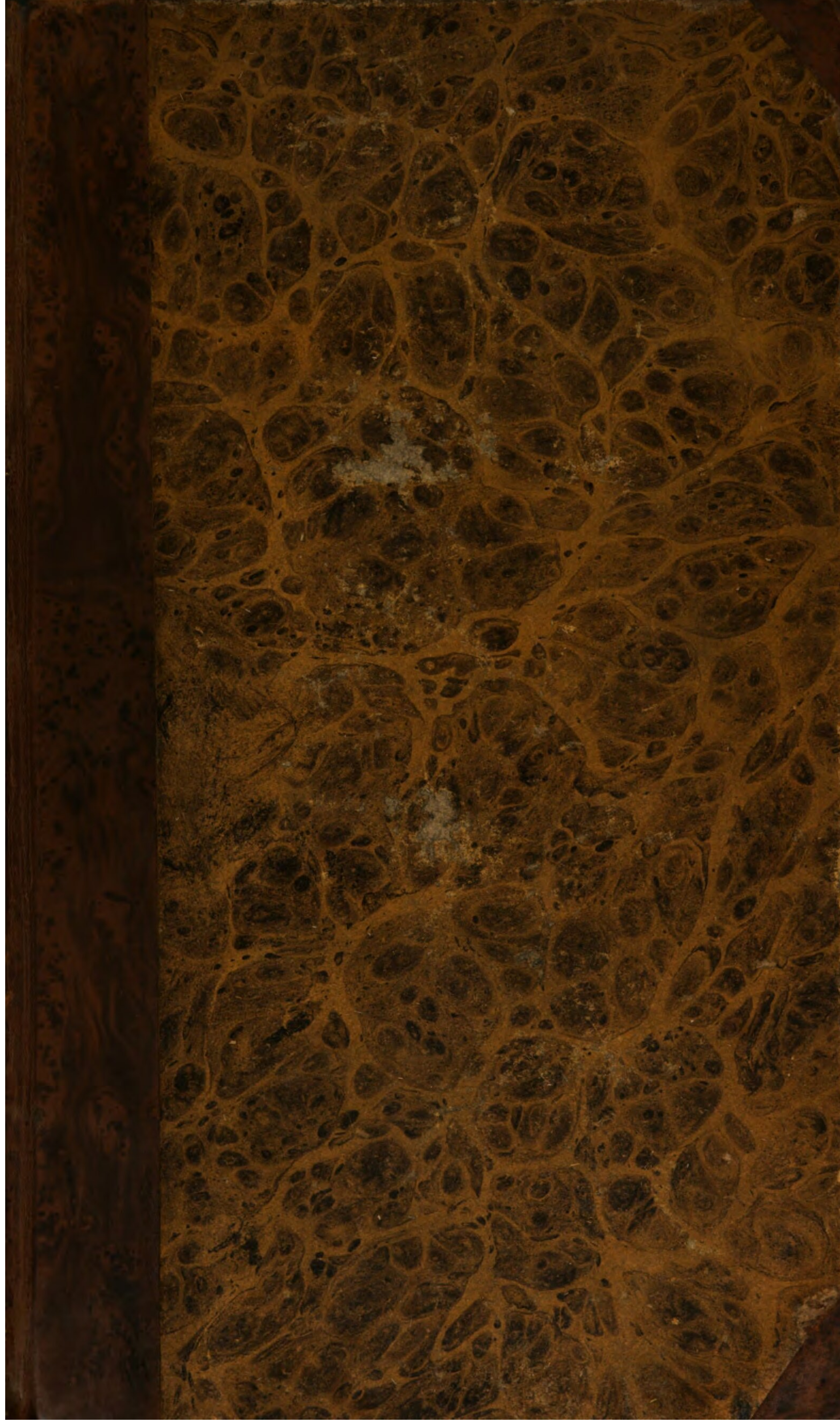
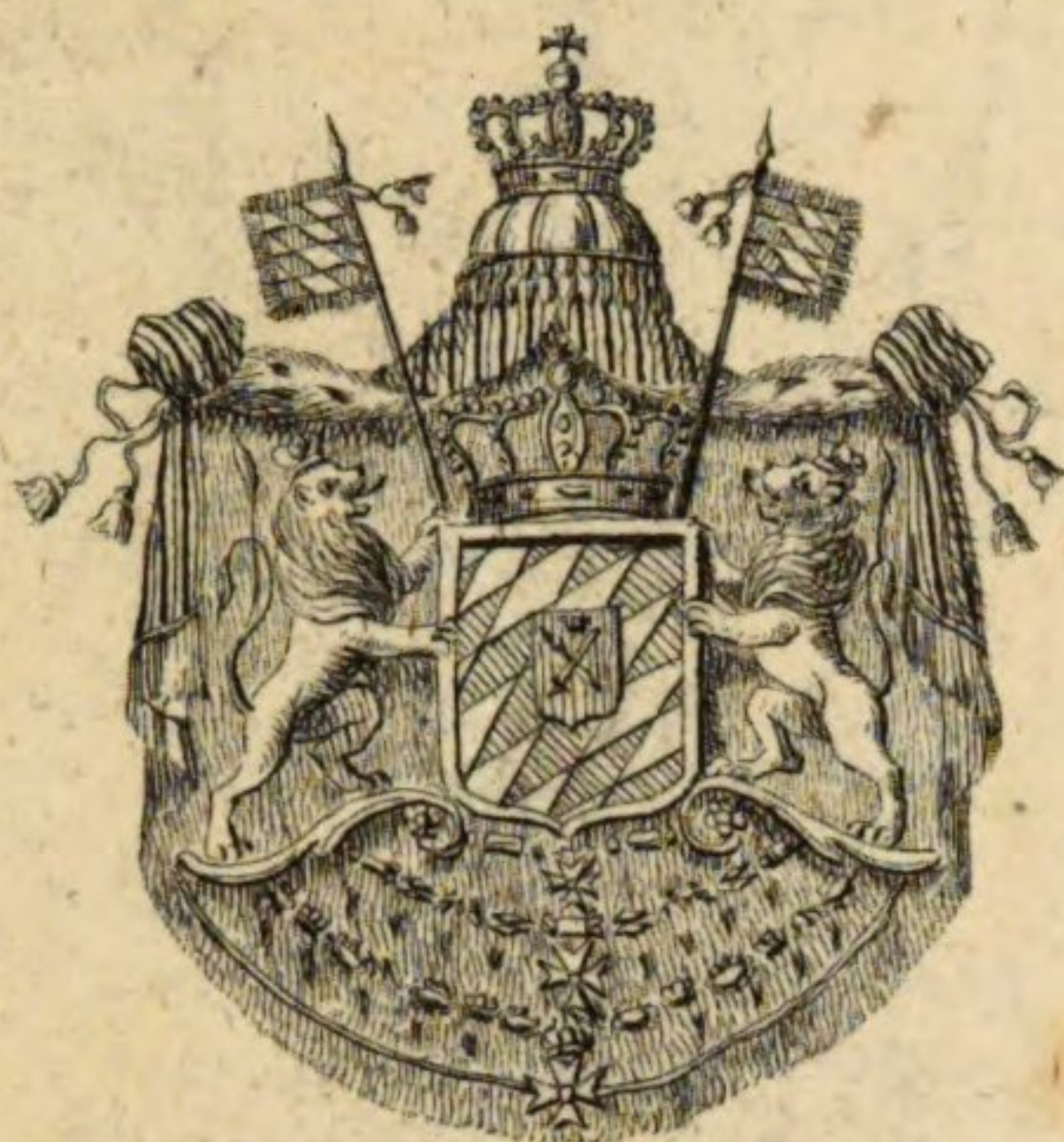

A. gr. a. 150

Aeschylus

**BIBLIOTHECA
REGIA
MONACENSIS.**

620 1850

1850

1850

1850

1850

1850

1850

1850

1850

1850

1850

1850

1850

1850

1850

1850

1850

1850

1850

1850

1850

1850

1850

1850

1850

1850

1850

1850

1850

1850

1850

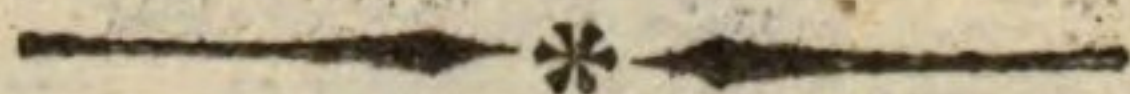
1850

1850

Auct. Gr. vet.

p. 173.

A E S C H Y L I
SEPTEM CONTRA THEBAS.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

Δράμα ποιήσας "Αρεος μεστόν.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ποίησας;

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

ΤΟΥΣ ΕΠΤ' ΕΠΙ ΘΗΒΑΣ.

ὁ θεασάμενος πᾶς ἄν τις ἀνὴρ ἡρώστη δάϊος εἶναι.

Aristoph. Ran. 1048. ed. Lips.

EDIDIT

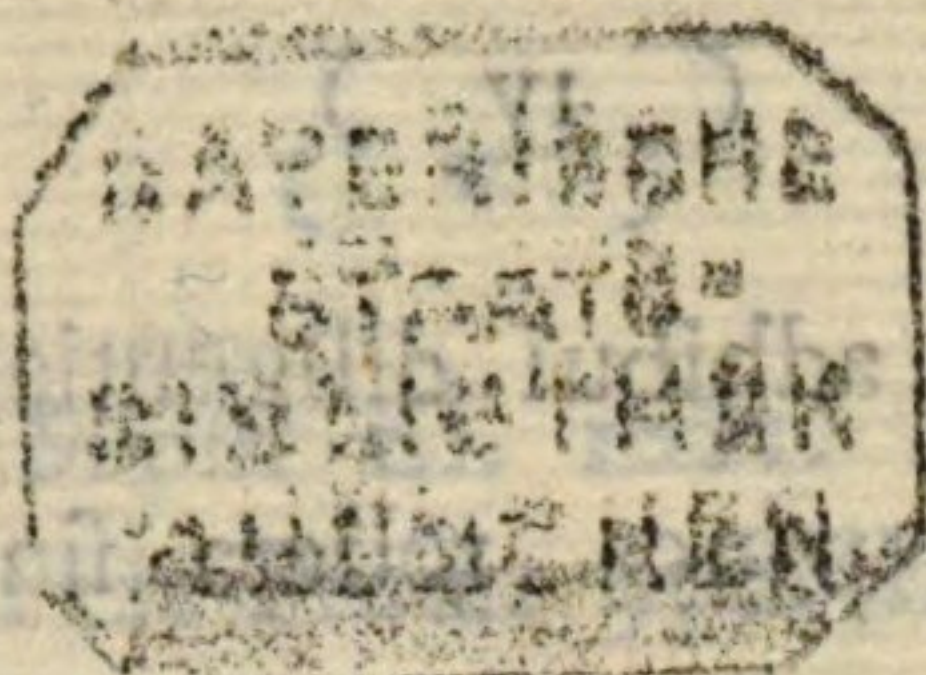
CONRADUS SCHWENK

TRAJECTI AD RHENUM,

APUD JOH. ALTHEER.

1818.

P R A E F A T I O.

Cum ante plures annos Septem contra Thebas edendi consilium cepissem, multis libris necessariis destitutus prima lineamenta notarum exaravi, quibus majoribus subsidiis oblatis adderem, quae ad editionem hujus tragoediae pertinere viderentur. Ad ditamentis multis congestis librario textum excudendum tradidi, cujus tarditas tanta fuit, ut totam editionem intermissem, nisi pro foliis typis jam expressis magnum pretium dandum fuisset. Scholiis operam nullam navavi, additamenta retinui, ne majus tempus consumeretur, et solummodo lineamenta prima, confusa et saepe parum decocta edidi. In corrigendo libro, qui mihi summo taedio

erat non multam adhibui diligentiam, quo factum est, ut vitia non pauca relictasint, et syllabae, voces et totae lineae exciderint. Exstant nisi pro nonnisi, non quidem pro ne quidem &c. Textus et Scholiorum corrigenda quaedam ad calcem notarum adjeci. Omisforum quae sese mihi offerunt, seriem hic exhibere liceat.

V. 1. in fine. Oed. C. 31. *χῶ τι σὺ λέγειν Εὐκαιρόν ἐστίν.*

V. 6. lin. 3. Sic multus apud Romanos.

V. 7. lin. 5. Soph. El. 382. *ὑμνήσεις κακὰ* Hor. Sat. II. 1. 45. tota cantabitur urbe.

p. 199. lin. 22. Antig. 917. Philoct. 31. 55.

V. 17. lin. 9. Oed. C. 1699.

V. 18. lin. 2. Bekker ad Theogn. 441.

V. 19. lin. 8. *ἐξοικήσιμος*. 27. *ἐξοικέω* — Thucyd. *ἐξαγισθέντας* Ag. 649. *καὶ ἀπλίσασα* Soph. El. 1087.

V. 24. lin. 12. Bacch. 238.

V. 43. lin. 15. Aeschyl. Edon. (Athen. XI.) *καλὰ κοδέτοις κοτύλαις.*

p. 209. lin. 2. Plutarch. Themist. C. II. p. 216.

V. 62. lin. 2. *ἡδὲ* Ald.

V. 213. lin. 1. Winkelmann. tom. IV. p. 350. Aelian. 9. 29.

V. 73. in fine Antig. 1083.

V. 76. lin. 9. Soph. El. 457. 599. Oed. C. 1708.

V. 80. lin. 4. Verba, lectio bona" pertinent ad ὅδε.

V.

- lin. 6. Soph. El. 1081. Philoct. 228. 487.
 1132. Prom. 972. Bacch. 989. Equit.
 986. Trach. 745.
- lin. 8. Pers. 927. Orest. 338. Antig. 155.
 Bacch. 193. Equit. 699. Av. 271. 277.
 1347. 1422. &c.
- V. 85. in fine. Orest. 363.
- p. 218. lin. 13. Bacch. 413. *εὐπρ.* retineri potest.
- V. 108. lin. 7. Eum. 374.
- p. 222. lin. 2. Hor. Sat. II. 2. 76.
 lin. 2. a fine. Soph. El. 59. 357.
- p. 233. lin. 20. Bacch. 1007. Xenoph. Hist. Gr. I. 6.
 lin. 27. Hor. Od. II. 1. 25.
- V. 213. lin. 6. Oed. C. 1572.
- V. 216. lin. 5. Pac. 316.
- V. 219. lin. 5. Trach. 519. *πάταγος ἀνάμιγδα.*
- V. 248. 8. Pers. 983. Oed. C. 1711. 1413. Trach.
 42. 476. Bacch. 991. Ran. 1096.
- V. 251. Leg. diis urbem et agrum urbis tenentibus
 qui 252. 3. enumerantur. Oed. C.
 750. Ag. 89. 90. Hippol. 1272.
- V. 256. lin. 5. *δορίπληθ'* Barocc. *δουρικτήτ'* Rob.
- V. 268. lin. 7. Oed. C. 1436. 1595.
- p. 242. in fine. Av. 771.
- p. 243. lin. 1. Oed. C. 1457. Trach. 505.
- V. 325. lin. 3. Ag. 80.
- V. 357. lin. 4. Antig. 1188. Philoct. 374. Bekker.
 Anecd. p. 29. lin. 27. 113. *παχιζέι.*
 Ran. 879.
- V. 366. lin. 3. *ὧς ἂν πύγγοι* Oed. C. 1549.
- V. 378. lin. 5. Bekker. Anecd. p. 324.

- V. 399. lin. 2. 889.
 V. 400. Antig. 768.
 V. 412. H. Grot. vert.
 Consilia vana corde qui volvunt suo
 Hos prodere index certa solet oratio.
 V. 419. lin. 2. Bacch. 3.
 V. 427. lin. 10. post κόμπος (ubi metrum fert, in
 Aeschilo ponendum cf. Ran. 988.
 Equit. 704. &c. ed. Lipsf.)
 V. 464. lin. 2. Hor. Od. II. 2. 4. trepides aevi
 Sat. II. 2. 110. metuens futuri.
 V. 496. lin. 9. post Antig. 251. ibique Erf. 857
 sq. Plut. 81.
 lin. 12. Trach. 523.
 p. 266. lin. 2. El. 385. δὴ, γὰρ. permutata. Cf.
 Bekker. Anecd. p. 353. lin. 25.
 V. 579. lin. 5. Bekker. Anecd. p. 113. συμπατριῶτης.
 p. 270. lin. 4. Hor. Od. III. 2. 39.
 p. 271. in fine. ἀναυδρον. Persf. 295. Erf. ad Antig.
 791. 881.
 V. 640. lin. 6. Cic. pro Cluent. 61. 170. quem-ne-
 mo alloqui nemo respicere vellet.
 V. 655. lin. 9. cf. Var. lect. Soph. El. 272.
 lin. 10. Ag. 1574.
 V. 666. lin. 2. (cf. 1055. πρὸς σφαγὰς πυρὸς. Soph.
 El. 19. ἀστρων εὐφρόνη &c.)
 V. 668. lin. 5. Phoenisf. 585.
 V. 670. lin. 11. Orest. 311. μελαγχρῶτες Εὐμενίδες.
 p. 279. lin. 1. non vero θαλασσοπλαγκτος „ insula
 quam mare circum vagatur.” cf. Αἰ-
 γίπλαγκτος Ag. 310.

- V. 684. lin. 2. Plutarch. Alcib. p. 17 sq.
- V. 719. lin. 1. cf. Argum. initio.
- V. 748. lin. 12. Od. I. 3. 40. iracunda fulmina. 15.
34. iracunda clasfis.
- p. 288. lin. 2. Bacch. 357. 364. Ran. 850.
- V. 800. Cf. Boekh. de Tragg. C. VI.
lin. 5. infra 835. Prom. 917. Oed. C. 1031.
Bekker. Anecd. p. 424. lin. 31.
- V. 813. lin. 5. Av. 25.
- V. 842. Semich. signum ante Schuetz. aberat.
- V. 860. lin. 3. ἴσον — Rob. Turn. Pauwio pro-
bante.
- V. 862. lin. 2. επιχ. cum φιλ. jungendum putat
Pauw.
- V. 866. lin. 5. τάφων et Δόμων.
lin. 4. a fine. Brunck. ad Antig. 1011. Hor.
Od. II. 9. 3. inaequales procellae.
lin. ultima. Antig. 794. Trach. 357. Phoe-
niss. 209. Iph. A. 1253. Nub. 1023.
Ran. 842.
- p. 297. lin. 1. Equit. 1096.
- V. 874. lin. 4. Equit. 97.
- V. 911. Ἡ, ἥ] Μονόμετρον. Schol. Metr.
- V. 912. Ε. δ κ. στ.] Ἰαμβικοί τρεῖς δίμετροι. Schol.
Metr.
- V. 928. τάλανα δ. Schuetz. ante quem Ism. tri-
buebantur.
- V. 929. lin. 4. Equit. 1161.
- V. 930. Ante Schuetz. cum fine vs. praeced. Anti-
gonae tribuebantur.

V. 943. lin. 3. et ordo personarum inversus usque
ad 950.

V. 955. lin. 6. Orest. 215. βοτρύχων πινῶδες Prom.
515. Sallust. bello Cat. LIII. effoc-
ta parentium.

V. 965. in fine. Av. 1389.

p. 307. lin. 2. ante τῶν βου. Vict. Stanl. Pauw. pri-
mus se delend. vidit.

lin. 3. ante Brunck. Schol. β.

Υπόθεσις τῆς τοῦ Αἰσχύλου Τραγωδίας ἡ ἐπιγράφεται

ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΙΣ. (rectius ΘΗΒΑΣ Ran. 1048.)

Ο Λαῖος τοῦ Λαβδάκου υἱὸς ὢν, ἐβασίλευεν ἐν Θή-
βαις, γυναῖκα κεκτημένος Ιοκάστην, τὴν θυγατέρα
τοῦ Μενοικέως· ἥ συνελθεῖν καὶ τέκνα ποιῆσαι οὐκ
ἐτόλμα, τὰς τοῦ Πέλοπος δεδιὼς ἁράς. Φασὶ γὰρ
ὅτι τὸν τοῦ Πέλοπος υἱὸν Χρῦσιππον, ὃς ἦν αὐτῷ ἐξ
ἄλλης γυναίκος, καὶ οὐκ ἐκ τῆς θυγατρὸς τοῦ Οἰνο-
μάου Ἰπποδαμείας, ὁ Λαῖος ἥρπασεν, ἐρασθεὶς αὐ-
τοῦ, καὶ αὐτῷ συνεγένετο, καὶ πρῶτος ἐν ἀνθρώ-
ποις τὴν ἀρρένοφθορίαν ὑπέδειξε, καθὼς περ δὲ καὶ
ὁ Ζεὺς ἐν θεοῖς, τὸν Γανυμήδην ἀρπάσας. ὅπερ ὁ
Πέλοψ μαθὼν, τὸν Λαῖον κατηράσατο ἐξ οἰκείας
φονευθῆναι γονῆς. ἐπεὶ γοῦν ὁ Λαῖος δι' ὃν εἴρηται
τρόπον ἅπαις ἤδη παρήκμαζεν, εἰς τὸ τοῦ Απόλλω-
νος μαντεῖον παρεγένετο, ἐρωτήσων εἰ δέοι τεκνώσα-
σθαι· ἐξήνεγκε δὲ αὐτῷ τὸ χρηστήριον,

Μὴ σπεῖρε τέκνων ἄλοκα δαιμόνων βία.

λαβὼν δὲ τὸν χρησμὸν καὶ ἀπελθὼν ἐφύλαττε μὴ συν-
ευνᾶσθαι τῇ ἰδίᾳ γυναικί. ἐν μιᾷ δὲ τῶν ἡμερῶν τῷ οἴνῳ
βαρυνθεὶς, συνῆλθε τῇ γυναικὶ αὐτοῦ, ἀφ' ἧς ἔσχε
τὸν Οἰδίποδα. Φοβηθεὶς δὲ τὸν χρησμὸν εἰποντα,

Εἰ γὰρ τεκνώσεις παῖδ', ἀποκτενεῖ σ' ὁ Φῦς,
καθὼς καὶ Πέλοψ κατηράσατο ἡνίκα ὁ Οἰδίπους ἐ-
γεννήθη· διατορήσας τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ χρυσέους
κρίκους διαπερονησάμενος, ἐν Κιθαιρῶνι τοῦτον ἐξέ-
θετο. εὐρόντες δὲ τινες αὐτὸν ποιμένες καὶ ἀναλα-
βόντες, ἀνήνεγκαν τῷ τότε βασιλεῖ Κορίνθου Πολύ-
βῳ· ὃς λαβὼν αὐτὸν, ἐπιμελείας ἡξίωσε, καὶ εἰς
ἀνδρῶν ἡλικίαν ἤγαγεν. ἔπειτα δὲ Οἰδίπους παρὰ τι-
νος ὕβρισθεις καὶ ὄνειδισθεις ὡς νόθος ἐς καὶ οὐ γνή-
σιος τοῦ Πολύβου, ἀπῆλθεν ἐρωτήσων εἰς τὴν Πυ-
θίαν, ἥγουν εἰς τὸ τοῦ Απόλλωνος μαντεῖον, τίς τε
εἴη καὶ τίνος υἱός. εἶπε δὲ αὐτῷ τὸ μαντεῖον, ὅτι
πρόκειταιί σοι φονεῦσαι τὸν πατέρα σου, καὶ μητρί
σου συνευκασθῆναι. ἀκούσας δὲ τοῦ χρησμοῦ, κατέ-
λειψεν ἀπελθεῖν εἰς Κόρινθον πρὸς τὸν Πόλυβον, διὰ
τὰ εἰρημένα, ὡς δοκῶν τὸν Πόλυβον λέγειν τὸ χρη-
σῆριον πατέρα, καὶ τὴν αὐτοῦ γυναῖκα, μητέρα· καὶ
ἀπῆλθεν εἰς τὴν ἐς Θήβας ὁδόν. διεπορεύετο δὲ τὴν
ὁδὸν ἐκείνην καὶ ὁ Λαῖος ὁ τούτου πατήρ, ἀπερχό-
μενος καὶ οὗτος εἰς τὸ μαντεῖον, ἐρωτήσων περὶ τοῦ
παρ' αὐτοῦ ἐκτεθέντος παιδός, ἥγουν τοῦ Οἰδίποδος,
τὶ γέγονε. ἐπεὶ δὲ συνήντησαν ἀμφω, οἱ τοῦ Λαίου
δορυφόροι πρὸς τὸν Οἰδίποδα εἶπον, παραχώρισον
ὦ ξένε τῷ βασιλεῖ τῆς ὁδοῦ. ὃ δ' οὐκ ἐπείσθη. πλη-

γείς δὲ παρὰ τοῦ Λαίου, ἐμάνη ἐπὶ τούτῳ, καὶ
 ἀπέκτεινεν αὐτὸν καὶ πάντας τοὺς μετ' αὐτοῦ· ἕνα
 δὲ μόνον ἀφῆκεν, ὃς σραφεῖς οἴκοι ἀπήγγειλε πάν-
 τα. ἐλθὼν δὲ εἰς Θήβας ὁ Οἰδίπους ὕσερον, εὔρε κα-
 κὸν αὐτοῖς ἐπικείμενον μέγα, τὴν Σφίγγα· ἥτις αἰ-
 νίγματα ἔλεγε, καὶ τὸν μὴ ἰσχύοντα λύσαι αὐτὰ,
 κατήσθιε. προέκειτο δὲ τότε παρὰ τῶν Θηβαίων τῷ
 εὐρόντι τὸ αἰνίγμα τῆς Σφίγγος, βραβεῖον, ἢ τοῦ
 Λαίου γυνὴ Ιοκάστη, δοθησαμένη αὐτῷ εἰς γάμον. εἰ-
 πούσης οὖν τῆς Σφίγγος τὸ αἰνίγμα τὸ, τετράπους
δίπους τὲ καὶ πάλιν τρίπους, ὃ σημαίνει τὸν ἄνθρω-
 πον, ἐφεῦρε τοῦτο ὁ Οἰδίπους· ἡ δὲ Σφίγξ μανεῖσα
 ἀνεῖλεν αὐτήν. συνελθὼν αὖν ὁ Οἰδίπους τῇ ἰδίᾳ μη-
 τρὶ, παῖδας ἐπαίησε τέσσαρας, τὸν Πολυνεΐκην καὶ
 τὸν Εἰσοκλῆν, τὴν Ἀντιγόνην καὶ τὴν Ἰσμήνην. ὕσε-
 ρον δὲ μαθὼν τὸ ἀνόμιμα ὃ ἔδρασεν, ἐτύφλωσεν ἐ-
 αὐτὸν, τοῖς δὲ εἰρημέναις υἱοῖς αὐτοῦ τὴν βασιλείαν
 κατέλειψεν. ἐπεὶ δὲ οὗτοι τοῦτον ὄντα τυφλὸν ἐν οἴ-
 κισκῳ καθεῖρξαν, κατηράσατο αὐτοὺς ὥς ἐξ ἑ-
 Φους καὶ πολέμου τὴν βασιλείαν διαμερίσασθαι. οὗ
 ἕνεκα καὶ φοβούμενοι, τὸ ὁμοῦ μὲν εἶναι ἐν ταῖς
 Θήβαις καὶ βασιλεύειν κατέλειψαν· συμπεφωνήκασι
 δὲ ἵνα τοῦ ἐνὸς ἐξερχομένου τῆς πόλεως καὶ ἀποδη-
 μοῦντος, ἐπὶ χρόνον ἕνα ὁ ἕτερος βασιλεύοι καὶ πάλιν
 τοῦ ἀποδημοῦντος εἰσερχομένου, ὑποχωροίη ὁ
 ἕτερος ὡς ἂν ἐκ τούτου φύγῃ τὴν ἀράν. ὁ γοῦν
 Πολυνεΐκης πρῶτος ὢν, ἐκράτησεν ἐν χρόνῳ ἐνὶ τῆς
 βασιλείας, εἶτα ἐξῆλθε, τῷ Εἰσοκλεῖ παραχωρήσας
 αὐτῆς. τοῦ χρόνου δὲ συμπληρωθέντος, ἐπὶ τὸ βα-

ΑΙΣΧΥΛΟΤ

ΤΡΑΓΩΔΙΑ

ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΙΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΧΟΡΟΣ ΠΑΡΘΕΝΩΝ.

ΙΣΜΗΝΗ.

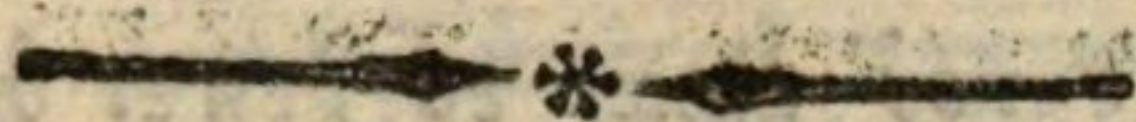
ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ΚΗΡΥΞ.

Προλογίζει δὲ Ἐτεοκλῆς, παρασκευάζων τὸν τῶν
Θηβαίων δῆμον εἰς Φρουρὰν τῆς πόλεως.

ΑΙΣΧΥΛΟΤ

ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΙΣ.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ. ΔΗΜΟΣ ΤΩΝ ΘΗΒΑΙΩΝ.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Κάδμου πολῖται, χρὴ λέγειν τὰ καίρια,

Ὅστις φυλάσσει πρᾶγος ἐν πρύμνῃ πόλεως

Οἴακα νωμῶν, βλέφαρα μὴ κοιμῶν ὕπνῳ.

Εἰ μὲν γὰρ εὖ πράξαιμεν, αἰτία θεῶν.

Εἰ δ' αὖθ', ὃ μὴ γένοιτο, συμφορὰ τύχοι,

Ἐτεοκλῆς ἂν εἰς πολὺς κατὰ πτόλιν

Ἵμνοϊθ' ὑπ' ἀστῶν Φροίμίοις πολυρρόθοις,

Οἰμώγμασιν θ', ὧν Ζεὺς ἀλεξητήριος

Ἐπώνυμος γένοιτο Καδμείων πόλει.

Ἵμᾶς δὲ χρὴ νῦν, καὶ τὸν ἐλλείποντ' ἔτι

Ἥβης ἀκμαίας, καὶ τὸν ἔξηβον χρόνῳ,

Βλάστημον ἀλδαίνοντα σώματος πολὺν

Ὡραν ἔχονθ' ἕκαστον, ὥστε συμπρεπές,
 Πόλει τ' ἀρήγειν, καὶ θεῶν ἐρχωρίων
 Βωμοῖσι, τιμὰς μὴ ἔαλειφθῆναί ποτε,
 Τέκνοισ τε, γῇ τε μητρί, Φιλτάτῃ τροφῷ.
 Ἡ γὰρ νέους ἔρποντας εὐμενεῖ πέδῳ,

15

Ἄπαντα πανδοκοῦσα παιδείας ὅτλον,
 Ἐθρεψατ' οἰκιστῆρας ἀσπιδηφόρους
 Πιστούς, ὅπως γένοισθε πρὸς χρέος τόδε.

20

Καὶ νῦν μὲν ἐς τόδ' ἡμᾶρ εὖ βλέπει θεός·

Χρόνον γὰρ ἤδη τόνδε πυργηρουμένοις
 Καλῶς τὰ πλείω πόλεμος ἐκ θεῶν κυρεῖ.

Νῦν δ' ὥς ὁ μάντις Φησὶν, οἰωνῶν βοτῆρ,

Ἐν ὥσιν νωμῶν καὶ Φρεσὶν, πυρὸς δίχα

25

Χρηστηρίους ὄρνιθας ἀψευδεῖ τέχνη·

Οὗτος τοιῶνδε δεσπότης μαντευμάτων

Λέγει μεγίστην προσβολὴν Ἀχαιῖδα

Νυκτιγορεῖσθαι καὶ πιβουλεύσειν πόλει.

Ἀλλ' εἰς τ' ἐπάλξεις καὶ πύλας πυργωμάτων

30

Ὀρμασθε πάντες, σοῦσθε σὺν παντευχία,

Πληροῦτε θωρακεῖα, καὶ πῆλ' ἐλμασιν

Πύργων στάθητε, καὶ πύλων ἐπ' ἐξόδοις

Μίμνοντες εὐθαρσεῖτε, μὴδ' ἐπιλύδων

Ταρβεῖτ' ἄγαν ὄμιλον· εὖ τελεῖ θεός.

35

Σκοποὺς δὲ καὶ γὰρ καὶ κατοπτῆρας στρατοῦ

Ἐπεμψα, τοὺς πέποιθα μὴ ματᾶν ὁδῷ.

Καὶ τῶνδ' ἀκούσας, οὔτι μὴ ληφθῶ δόλῳ.

ΕΤΕ-

ΕΤΕΟΚΛΗΣ. ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Ἔτεόκλεες, Φέριστε Καδμείων ἄναξ,

Ἦκω σαφῇ τὰ κεῖθεν ἐκ στρατοῦ φέρων· 40

Αὐτὸς κατόπτης δ' εἰμ' ἐγὼ τῶν πραγμάτων. 41

Ἄνδρες γὰρ ἑπτὰ, θούριοι λοχαγέται,

Ταυροσφαγοῦντες εἰς μελάνδετον σάκος,

Καὶ θιγγάνοντες χερσὶ ταυρείου φόνου,

Ἄρην, Ἐνυὼ καὶ Φιλαίματον φόβου 45

Ὠρκωμότησαν, ἥ πόλει κατασκαφὰς

Θέντες, λαπάξουσιν ἄστυ Καδμείων βίαν,

Ἦ γῆν θανόντες τήνδε φυράσειν φόνῳ·

Μνημεῖά θ' αὐτῶν τοῖς τεκνῶσιν ἐς δόμους

Πρὸς ἄρμ' Ἀδράστου χερσὶν ἔστεφον, δάκρυ 50

Λείβοντες· οἶκτος δ' οὔτις ἦν διὰ στόμα,

Σιδηρόφρων γὰρ θυμὸς ἀνδρείαν φλέγων

Ἐπνει, λεόντων ὥς Ἀρὴν δεδορκότων,

Καὶ τῶνδε πύστις οὐκ ὅκνω χρενίζεται.

Κληρουμένους δ' ἔλειπον, ὥς πάλῳ λαχὼν 55

Ἐκαστος αὐτῶν πρὸς πύλας ἄγοι λόχον.

Πρὸς ταῦτ' ἀρίστους ἄνδρας ἐκκρίτους πόλεως

Πυλῶν ἐπ' ἐξόδοισι τάγευσαι τάχος.

Ἐγγυὲς γὰρ ἤδη πάνοπλος Ἀργείων στρατὸς

Χωρεῖ, κονίει, πεδία δ' ἀργηστὴς ἀφρὸς 60

Χραίνει σταλαγμοῖς ἵππικῶν ἐκ πνευμόνων.

Σὺ δ', ὥστε νῆος κεδνὸς οἰακοστρόφος
 Φράξαι πόλισμα, πρὶν καταιγίσαι πνοὰς
 Ἄρεος· βοᾷ γὰρ κῦμα χερσαῖον στρατοῦ.
 Καὶ τῶνδε καιρὸν ὅστις ὤκιστος λαβέ·

65

Κἀγὼ τὰ λοιπὰ πιστὸν ἡμεροσκόπον
 Ὀφθαλμὸν ἔξω, καὶ σαφηνεῖα λόγου
 Εἰδὼς τὰ τῶν θύραθεν, ἀβλαβὴς ἔσει.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

ὦ Ζεῦ τε καὶ Γῇ, καὶ πολιτσοῦχοι θεοί,
 Ἄρά τ', Ἐριννὺς πατὴρ ἢ μεγασθενής,
 Μή μοι πόλιν γε πρυμνόθεν πανώλεθρον

70

Ἐκθαμνίσητε δηάλωτον, Ἑλλάδος
 Φθόγγον χέουσαν, καὶ δόμους ἑφεστίους·
 Ἐλευθέραν δὲ γῆν τε καὶ Κάδμου πόλιν,
 Ζυγοῖσι δουλείοισι μήποτε σχέθειν.

75

Γένεσθε δ' ἀλκή· ξυνὰ δ' ἐλπίζω λέγειν·
 Πόλις γὰρ εὖ πράσσουσα δαίμονας τίει.

ΧΟΡΟΣ.

Ὁρεῦμαι· φοβερὰ μεγάλ' ἄχνη·

Μεθεῖται στρατὸς στρατόπεδον λιπών·

Ῥεῖ πολὺς ὧδε λεὼς πρόδρομος ἱππότας.

80

Αἰθήρια κόνις με πείθει Φανεῖς·

Ἀναύδους σαφὴς ἔτυμος ἄγγελος·

Ἐλεδεμνὰς πεδιοπλόκτυπός·

T

ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΙΣ.

7

Τ' ἐγχιρίμπτεται βοᾶ, ποτᾶται, βρέμει
Δ' ἀμαχέτου δίκαν ῥύδατος ὀροτύπου.

85

Ἰώ, ἰώ, ἰώ, ἰώ. θεοὶ θεαί,

Τ' ὀρόμενον κακὸν

Ἄλεύσατε. | βοᾶ

Ἵπὲρ τειχέων ὁ λεύκασπις ὀρνυται λαὸς εὐπρεπής,

Ἐπὶ πόλιν διώκων.

90

Τίς ἄρα ῥύσεται;

Τίς ἄρ' ἐπαρκέσει θεῶν ἢ θεῶν;

Πότερα δῆτ' ἐγὼ ποτιπέσω βρέτη δαϊμόνων;

Ἰὼ μάκαρες εὐέδροι,

Ἀκμάζει βρετέων ἔχεσθαι τί μελλομέν ἀγάστονοι;

Ἀκούετ', ἢ οὐκ ἀκούετ' ἀσπίδων κτύπον;

[95

Πέπλων καὶ στεφέων πότ' εἰ μὴ νῦν,

Ἀμφὶ λιτὰν ἔξομεν;

Κτύπον δέδορκα· πάταγος οὐχ ἑνὸς δορός.

Τί ρέξεις; προδώσεις παλαῖχθων Ἀρῆς τὰν

τεὰν γᾶν; 100

ὦ χρυσοπήληξ δαῖμον, ἐπιδ' ἐπιδε πόλιν,

"Αν ποτ' εὐφιλήταν ἔθου.

Θεοὶ πολισσοῦχοι χθονός,

"Ἰτ', ἴτε πάντες,

"Ἰδετε παρθένων ἱέσιον λόχον δουλοσύνας ὕπερ. 105

Κῦμα γὰρ περὶ πόλιν

Δοχμολόφων ἀνδρῶν καχλάζει, πνοαῖς Ἀρεος ὀρόμενον.

Ἄλλ', ὦ Ζεῦ πάτερ παντέλης,

Πάντως ἄρηξον δαΐων ἄλωσιν.

Ἀργεῖοι γὰρ πόλισμα Κάδμου

Κυκλοῦνται· φόβος δ' ἀρήϊων ἄπλων.

Α 4

Δι-

Διάδετοι δὲ γενύων ἱππείων

Κινύρονται φόβον χαλινοί.

Ἐπτα δ' ἀγήνορες πρέποντες στρατοῦ

Δορυσίοις σαγαῖς, πύλαις ἐβδόμαις

115

Προσίστανται, πάλω λαχόντες.

Σύ τ' ὦ Διογενὲς Φιλόμαχον κράτος,

Ῥυσίπολις γενοῦ Παλλάς, ὅθ' ἵππιος ποντομέδων ἄναξ,

Ἰχθυβόλῳ μαχανᾷ, Ποσειδᾶν,

Ἐπίλυσιν φόβων, ἐπίλυσιν δίδου.

120

Σύ τ', Ἄρης, Φεῦ, Φεῦ, Κάδμου ἐπώνυμον

Πόλιν Φύλαξον, κήδεσάι τ' ἐναργῶς.

Καὶ Κύπρις, ὅτε γένους προμάτῳ,

Ἄλυσον. σέθεν γὰρ ἐξ αἵματος

Γεγόναμεν λιταῖσιν σε θεοκλύτοις

125

Ἀπύουσαι πελαζόμεσθα.

Καὶ σὺ Λύκει' ἄναξ, λύκειος γενοῦ

Σθρατῶ δαΐῳ, στόνων αὐτᾶς.

Σύ τ' ὦ Λητογένεια κούρα,

Τόξον εὖ πυκάζου

130

Ἄρτεμι Φίλα.

ἔ, ἔ, ἔ.

Ὀτοβον ἄρμάτων ἀμφὶ πόλιν κλύω,

ὦ πότνι' Ἥρα.

Ἐλακον ἄξόνων βριθομένων χνόαι,

135

Ἄρτεμι Φίλα.

ἔ, ἔ, ἔ.

Δορυτῖνάκτος δ' αἰθὴρ ἐπιμαίνεται.

Τί πόλις ἄμμι πάσχει; τί γενήσεται;

Ποῦ

28-Ποῖ δ' ἔτι τέλος ἐπάγει θεός;

ἔ ἔ ἔ ἔ.

Ἀκροβόλων δ' ἐπάλξεων λιθάς ἔρχεται.

ᾠ φίλ' Ἀπολλων,

Κόναβος ἐν πύλαις χαλκοδέτων σακέων.

Καὶ Διόθεν πολεμόκραντον ἄγνόν τέλος, ἐν

μαχαισὶν τε μάκαιρ' ἄνασσ' 145

7/ "Ογκᾶ πρὸ πόλεως

- Ἐπτάπυλον ἔδος ἐπιρρύου.

στροφῇ. Ἴω παναλκεῖς θεοί,

Ἴω τέλειοι τέλειάί τε γᾶς

Τᾶςδε πυργοφύλακες,

Πόλιν δορίπονον μὴ προδῶθ'

Ἐτεροφώνω μοι στρατῶ.

Κλύετε παρθένων, κλύετε πανδίκους χειροτόνους λιτάς.

ἀντισρ. Ἴω φίλοι δαίμονες,

Λυτήριοι ἀμφιβάντες πόλιν,

Δείξαθ' ὡς φιλοπόλεις,

Μέλεσθε δ' ἱερῶν δῆμίων,

Μελόμενοι δ' ἀρήξατε.

Φιλοθύτων δέ τοι πόλεως ὀργίων μνήστορές ἐστέ μοι.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ. ΧΟΡΟΣ.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Τμᾶς ἔρωτῶ, θρέμματ' οὐκ ἀνασχετά, 160

Ἥ ταῦτ' ἀριστα καὶ πόλει σωτήρια,

Στρατῶ τε θάρσος τῶδε πυργηρουμένῳ,

Βρέτη πεσούσας πρὸς πολισσούχων θεῶν,

Αὔειν, λακάζειν, σωφρόνων μισήματα; 165

Μήτ' ἐν κακοῖσι, μήτ' ἐν εὖεστοῖ Φίλῃ

Εὐνοϊκος εἶην τῷ γυναικείῳ γένει.

Κρατοῦσα μὲν γάρ, οὐχ ὁμιλητὸν θράσος,

Δείσασα δ' οἴκῳ καὶ πόλει πλέον κακόν.

Καὶ νῦν πολίταις τάςδε διαδρόμους Φυγὰς

Θεῖσαι διερρόθήσαστ' ἄψυχον κάκην. 170

Τὰ τῶν θύραθεν δ' ὡς ἀριστ' ὀφέλλετ'·

Αὐτοὶ δ' ὑφ' αὐτῶν ἐνθοδὲν πορθούμεθα.

Τοιαῦτά δ' ἂν γυναιξὶ συνναίων ἔχοις.

Κεῖ μή τις ἀρχῆς τῆς ἐμῆς ἀκούσεται

Ἀνὴρ, γυνή τε χῶτι τῶν μεταίχμιον, 175

Ψῆφος κατ' αὐτῶν ὀλεθρία βουλευέσεται,

Λευστήρα δήμου δ' οὔτι μὴ Φύγη μόρον.

Μέλει γὰρ ἀνδρὶ, μὴ γυνὴ βουλευέτω

Τάξωθεν· ἐνδον δ' οὔσα μὴ βλάβην τίθει.

Ἦκουσας, ἢ οὐκ ἤκουσας, ἢ κωφῇ λέγω; 180

ΧΟΡΟΣ.

στρ. α. ὦ Φίλον Οἰδίπου τέκος ἔδεις' ἀκού-

σα

ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΙΣ.

ΤΙ

σασα τὸν ἄρματόκτυπον ὄτοβον, ὄτοβον

Ὅτε τε σύριγγες ἐκλαγξάν ἐλίτροχοι,

Ἰππικῶν τ' ἀ[γρ]ύπνων

Πηθαλίων διὰ στόμα

Πυριγενετᾶν χαλινᾶν.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Τί οὖν; ὁ ναύτης ἄρά(γ' ἔς) πρῶραν Φυγῶν

Πρύμνηθεν εὔρε μηχανὴν σωτηρίας,

Νεῶς καμούσης ποντίῳ πρὸς κύματι;

ΧΟΡΟΣ.

ἀντισρ. α. Ἄλλ' ἐπὶ δαιμόνων πρόδρομος ἦλθον ἄρ-

χαῖα βρέτη, θεοῖσιν πίσυνος, νιφάδος 190

Ὅτ' ὀλοᾶς νιφομένας βρόμος ἐν πύλαις,

Δὴ τότε ἦρθην φόβῳ

Πρὸς μακάρων λιτάς, πόλεως

Ἰν' ὑπερέχοιεν ἀλκᾶν.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Πύργον στέγειν εὐχέσθε πολέμιον δόρυ;

ΧΟΡΟΣ.

Οὐκοῦν τάδ' ἔσται πρὸς θεῶν;

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Ἄλλ' οὖν θεοὺς

Τοὺς τῆς ἀλούσης πόλεος, ἐκλείπειν λόγος.

ΧΟΡΟΣ.

στρ. β. Μήποτ' ἐμὸν κατ' αἰῶνα λίποι θεῶν

Ἄδε πανήγυρις, μήδ' ἐπίδοιμι τάνδ' 200

Ἀστυδρομουμέναν πόλιν, καὶ στράτευμ'

Ἀπτόμενον πυρὶ δαίω.

ΕΤΕ-

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Μή μοι θεοὺς καλοῦσα βουλεύου κακῶς.

Πειθαρχία γάρ ἐστι τῆς εὐπραξίας

Μήτηρ. γυνή, σωτήρος ὧδ' ἔχει λόγος.

205

ΧΟΡΟΣ

ἀντιστρ. β'. Ἔστι θεοῖς δ' ἔτ' ἰσχύς καθυπερτέρα.

Πολλάκι δ' ἐν κακοῖσιν τὸν ἀμήχανον

Κακὸν χαλεπᾶς δύας ὑπερθ' ὀμμάτων

Κρημναμέναν νεφέλαν ὀρθοῖ.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Ἀνδρῶν τάδ' ἐστί, σφάγια καὶ χρηστήρια 210

Θεοῖσιν ἔρδειν, πολεμίων πειρωμένων.

Σὸν δ' αὖ τὸ σιγαῖν, καὶ μένειν εἰσω δόμων.

ΧΟΡΟΣ.

στρ. γ'. Διὰ θεῶν πόλιν νεμόμεθ' ἀδάματον,

Δυσμενέων δ' ὄχλον πύργος ἀποστέγει.

Τίς τάδε νέμεσις στυγεῖ; 215

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Οὔτι φθονᾷ σοι δαιμόνων τιμᾶν γένος.

Ἀλλ' ὡς πολίτας μὴ κακοσπλάγχχνους τιθῆς,

Ἐκηλός ἴσθι, μὴδ' ἄγαν ὑπερφοβοῦ.

ΧΟΡΟΣ.

ἀντιστρ. γ'. Παταίνιον κλύουσα πάταγον ἅμα *

Ταρβοσύνῳ φόβῳ τάνδ' ἐς ἀκρόπτολιν, 220

Τίμιον ἔδος, ἰκόμαν.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Μὴ νῦν, ἐὰν θνήσκοντας ἢ τετρωμένους

Πύθησθε, κωκυτοῖσιν ἀρπαλίζετε.

Ταύτ

μὴ ἐσπείητε τὸν πόλεμον

Τούτῳ γὰρ Ἄρης βόσκεται φόνῳ βροτῶν.

ΧΟΡΟΣ.

Καὶ μὴν ἀκούω γ' ἱππικῶν φρυαγμάτων.

225

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Μὴ νῦν ἀκούουσ' ἐμφανῶς ἀκού' ἄγαν.

ΧΟΡΟΣ.

Στένει πόλισμα γῆθεν, ὥς κυκλουμένων.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Οὐκ οὖν ἔρ' ἀρκεῖ τῶνδ' ἐβουλεύειν πέρι;

ΧΟΡΟΣ.

Δέδοικ', ἀραγμὸς δ' ἐν πύλαις ὀφέλλεται.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Οὐ σῖγα; μὴδὲν τῶνδ' ἐρεῖς κατὰ πτόλιν.

230

ΧΟΡΟΣ.

ᾧ ξυντέλεια, μὴ προδῶς πυργώματα.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Οὐκ εἰς φθόρον σιγῶσ' ἀνασχήσει τάδε;

ΧΟΡΟΣ.

Θεοὶ πολῖται, μή με δουλείας τυχεῖν.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Αὐτὴ σὺ δούλοις καὶ με καὶ πᾶσαν πόλιν.

ΧΟΡΟΣ.

ᾧ παγκρατὲς Ζεῦ τρέψον εἰς ἐχθροὺς βέλος. 235

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

ᾧ Ζεῦ, γυναικῶν οἶον ὥπασας γένος.

ΧΟΡΟΣ.

Μοχθηρόν, ὥσπερ ἄνδρας ὦν ἀλῶ πόλιν.

ΕΤΕ.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Παλινστομεῖς αὖ, θιγγάνουσ' ἀγαλμάτων;

ΧΟΡΟΣ.

Ἀψυχία γὰρ γλῶσσαν ἀρπάζει φόβος.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Αἰτουμένω μοι κοῦφον εἰ δόιης τέλος.

240

ΧΟΡΟΣ.

Λέγοις ἂν ὥς τάχιστα, καὶ τάχ' εἴσομαι.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Σίγησον, ὦ τάλαινα, μὴ φίλους φόβει.

ΧΟΡΟΣ.

Σιγῶ. ξὺν ἄλλοις πείσομαι τὸ μόρσιμον.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Τοῦτ' ἄντ' ἐκείνων τοῦπος αἰροῦμαι σέθεν.

Καὶ πρὸς γε τούτοις, ἐκτὸς οὖς' ἀγαλμάτων 245

Εὐχου τὰ κρείσσω, ξυμμάχους εἶναι θεούς.

Κάμῃν ἀκούσας' εὐγμάτων, ἔπειτα σὺ

Ὀλολυγμὸν ἱερὸν εὐμενῇ παιάνισον

Ἑλληνικὸν νόμισμα θυστάδος βοῆς,

Θάρσος φίλοις, λύουσα πολέμιον φόβον. 250

Ἐγὼ δὲ χάρας τοῖς πολισσούχοις θεοῖς

Πεδιονόμοις τε κἀγοράς ἐπισκύποις,

Δίρκης τε πηγαῖς, οὐδ' ἀπ' Ἰσμηνοῦ λέγω,

Εὖ ξυντυχόντων, καὶ πόλεως σεσωσμένης,

Μήλοισιν αἰμάσσοντας ἐστίας θεῶν,

255

Ταυροκτονοῦντας θεοῖσιν ὧδ' ἐπεύχομαι

Θήσειν τρόπαια, πολεμίων δ' ἐσθήματα

Λάφυρα δαΐων δουρυπληχθ' ἀγνοῖς δόμοις.

Τοῖς

Τοιαῦτ' ἐπέειχου μὴ φιλοστόνως θεοῖς
Μῆδ' ἐν ματαίοις κἀγρίοις ποιφύγμασιν. 260

Οὐ γάρ τι μᾶλλον μὴ φύγῃς τὸ μόρσιμον.

Ἐγὼ δ' ἐπ' ἄνδρας ἔξ, ἐμοὶ ξὺν ἐβδόμῳ

Ἀντιρέτας ἐχθροῖσι τὸν μέγαν τρόπον,

Εἰς ἐπτατειχεῖς ἐξόδους τάξω μολῶν,

Πρὶν ἀγγέλους σπερχνοῦς τε, καὶ ταχυρρόθους 265

Λόγους ἰκεσθαι, καὶ φλέγειν χρεῖας ὑπο.

—*—
Χ Ο Ρ Ο Σ.

στροφὴ α. **Μ**έλει, φόβῳ δ' οὐχ ὑπνώσσει κέαρ
Γείτονες δὲ καρδίας μέριμναι

Ζωπυροῦσι τάρβος,

Τὸν ἀμφιτειχῇ λεών· 270

Δράκοντά δ' ὥς τις τέκνων

Ἵπερδέδοικε λεχέων δυσευνάτειρα

Πάντροφος πελειάς.

Τοῖ μὲν γὰρ ποτὶ πύργους

Πανδημεῖ, πανομιλεῖ 275

Στείχουσιν. τί γένωμαι;

Τοῖ δ' ἐπ' ἀμφιβόλοισιν

Ἰάπτουσι πολίταις

Χερμάδ' ὀκρίοεσσαν.

Παντὶ τρόπῳ, διογενεῖς 280

Θεοί, πόλιν καὶ στρατὸν

Καδμογενῇ ρύεσθε.

- ἀντιζρ. α. Ποῖον δ' ἀμείψεσθε γαίης πέδον
 Τᾶςδ' ἄρειον, ἐχθροῖς ἀφέντες
 Τὰν βαθύχθον' αἶαν 285
 Ἵδωρ τε Διρκαῖον εὐ-
 τραφέστατον πωμάτων
 Ὅσων ἴησι Ποσειδᾶν ὁ γαιάοχος
 Τηθύος τε παῖδες;
 Πρὸς τὰδ', ὦ πολιοῦχοι 290
 Θεοί, τοῖσι μὲν ἔξω
 Πύργων, ἀνδρόλέτειραν
 Καὶ τὰν ῥιψοπλον ἄταν
 Ἐμβαλόντες, ἄροισθε
 Κῦδος τοῖς δὲ πολίταις 295
 Καὶ πόλεως ῥυτῆρες
 Εὐεδροί τε στάθητ'
 Ὅξυγόοις λιταῖσιν.
- στροφὴ β. Οἰκτρὸν γὰρ πόλιν ὦδ' ὠγυγίαν
 Ἄϊδι προΐάψαι, δορὸς ἄγραν, 300
 Δουλείαν ψαφάρᾳ σποδῶ,
 Ὑπ' ἀνδρὸς Ἀχαιοῦ θεόθεν,
 Περθομέναν ἀτίμως,
 Τὰς δὲ κεχειρωμένας ἄγεσθαι
 Ἐ, ἔ, ἔ, νέας τε καὶ παλαιὰς 305
 Ἴππηδὸν πλοκάμων
 Περιρρήγνυμένων Φαρέων.
 Βοᾷ δ' ἐκκενουμένα πόλις,
 Λαῖδος ὀλλυμένας μιξοθρόου,
 Βαρείας τοι τύχας προταρβῶ. 310
 ἀν-

ἀντιςρ. β'. Κλαυτὸν δ' ἀρτιτρόποις, ὠμοδρόπων
 Νομίμων προπάροιθεν, διαμεῖψαι
 Δωμάτων στυγεράν ὁδόν.

Τί; τὸν Φθίμενον γὰρ προλέγω
 Βέλτερά τῶνδε πράσσειν. 315

Πολλὰ γάρ, εὖτ' ἂν πόλις δαμασθῇ,
 "Ε, ἔ, ἔ, δυστυχῇ τε πράσσειν.

"Αλλος δ' ἄλλον ἄγει
 Φονεύει, τὰ δὲ καὶ πυρφορεῖ.
 Καπνῷ χραίνεται πόλισμ' ἅπαν· 320

Μαινόμενος δ' ἐπιπνεῖ λαοδάμας
 Μιαίνων εὐσέβειαν "Αρης.

στροφὴ γ'. Κορκορυγαὶ δ' ἀνα [μὲν] ἄστυ, ποτὶ
 πτόλιν δ' ὀρκάνα

Πυργῶτις πρὸς ἀνδρὸς δ' ἀνὴρ δορὶ καίνεται·

Βλαχαὶ δ' αἵματόεσσαι 325

Τῶν ἐπιμαστιδίων

"Αρτιβρεφεῖς βρέμονται.

"Αρπαγαὶ δὲ διαδρομαῖν ὁμαίμονες·

Ευμβάλλει φέρων φέροντι

Καὶ κενὸς κενὸν καλεῖ 330

Εὐννομον θέλων ἔχειν,

Οὔτε μείον, οὔτ' ἴσον λελημμένος;

Τίν' ἐκ τῶνδ' εἰκάσαι λόγος πάρα;

ἀντιςρ. γ'. Παντοδαπὸς δὲ καρπὸς χαμάδις πεσὼν
 ἀλγύνει

Κυρήσας· πικρὸν δ' ὄμμα τῶν θαλαμηπόλων·

Πολλὰ δ' ἀκριτόφυρτος 335

Γᾶς δόσις οὐτιδανοῖς

Ἐν ῥοθίοις Φορεῖται.

Δμῳίδες δὲ καινοπήμονες νέαι

Τλήμονες, εὐνὰν αἰχμάλωτον 340

Ἄνδρὸς εὐτυχοῦντος, ὥς

Δυσμενοῦς ὑπερτέρου

Ἐλπίς ἐστὶ νύκτερον τέλος μολεῖν

Παγκλαύτων ἀλγέων ἐπὶ ῥόθον.

* —

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

Ὁ τοι κατόπτης, ὥς ἐμοὶ δοκεῖ, στρατοῦ 345

Πευθῶ τιν' ἡμῖν, ὦ Φίλοι, νέαν φέρει,

Σπουδῇ διώκων πομπίμους χνοὰς ποδῶν.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ Β'.

Καὶ μὴν ἄναξ ὁδ' αὐτὸς (Οἰδίπου τόκος)

Εἷς' ἀρτίκολλον ἀγγέλου λόγον μαθεῖν.

Σπουδῇ δὲ καὶ τοῦδ' οὐκ ἀπαρτίζει πόδα 350

ΑΓΓΕΛΟΣ. ΕΤΕΟΚΛΗΣ. ΧΟΡΟΣ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Λέγοιμ' ἄν, εἰδὼς εὖ, τὰ τῶν ἐναντίων,

Ὡς τ' ἐν πύλαις ἕκαστος εἴληχεν πάλον.

Τυδεὺς μὲν ἤδη πρὸς πύλαισι Προϊτίσι

Βρέμει πόρον δ' Ἰσμηνὸν οὐκ ἑᾶ περᾶν

Ὁ μάντις. Οὐ γὰρ σφάγια γίγνεται καλά. 355

Τυ-

ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΙΣ.

19

Τυδεὺς δὲ μαργῶν, καὶ μάχης λελιμμένος,
 Μεσημβριναῖς κλαγγαῖσιν ὡς δράκων, βοᾷ.
 Θένει δ' ὀνειδέει μάντιν Ὀϊκλείδην σοφόν,
 Σαίνειν μόρον τε καὶ μάχην ἀψυχία.
 Τοιαῦτ' αὐτῶν, τρεῖς κατασκίους λόφους 360
 Σείει, κράνους χαίτῳ, ὑπ' ἀσπίδος δὲ τῷ
 Χαλκήλατοι κλάζουσι κώδωνες φόβον.
 Ἔχει δ' ὑπέρφρον σῆμ' ἐπ' ἀσπίδος τόδε,
 Φλέγονθ' ὑπ' ἄστροις οὐρανὸν τετυγμένον.
 Λαμπρὰ δὲ πανσέληνος ἐν μέσῳ σάκει, 365
 Πρέσβιστον ἄστρον, νυκτὸς ὀφθαλμός, πρέπει.
 Τοιαῦτ' ἀλύων ταῖς ὑπερκόμποις σαγαῖς,
 Βοᾷ παρ' ὄχθαις ποταμίαις μάχης δ' ἐρῶν,
 Ἴππος χαλινῶν ὡς κατασθμαίνων, μένει,
 Ὅστις βοὴν σάλπιγγος ὀρμαίνει (μένων.) 370
 Τίν' ἀντιτάξεις τῷδε; τίς Προΐτου πυλῶν
 Κλείθρων λυθέντων, προστατεῖν Φερέγγυος;

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Κόσμον μὲν ἀνδρὸς οὐ τιν' ἂν τρέσαιμ' ἐγώ.
 Οὐδ' ἐλκοποιὰ γίνεται τὰ σήματα,
 Λόφοι δὲ κώδων τ' οὐ δάκνουσ' ἀνεύ δορός. 375
 Καὶ νύκτα ταύτην, ἣν λέγεις ἐπ' ἀσπίδος
 Ἀστροισι μαρμαίρουσαν οὐρανοῦ κυρεῖν,
 Τάχ' ἂν γένοιτο μάντις ἢ νοιά τινι.
 Εἰ γὰρ θανόντι νύξ ἐπ' ὀφθαλμοῖς πέσοι,
 Τῷ τοι φέροντι σῆμ' ὑπερκόμπον τόδε 380
 Γένοιτ' ἂν ὀρθῶς ἐνδίκως τ' ἐπώνυμον,

Καὐτὸς καθ' αὐτοῦ τὴν ὕβριν μαντεύσεται.
 Ἐγὼ δὲ Τυδεΐ κεδνὸν Ἀστακοῦ τόκον
 Τόνδ' ἀντιτάξω προστάτην πυλωμάτων,
 Μάλ' εὐγενὴ τε, καὶ τὸν Αἰσχύνης θρόνον 385
 Τιμῶντα, καὶ στυγοῦνθ' ὑπέρφρονας λόγους.
 Αἰσχυρῶν γὰρ ἀργός, μὴ κακὸς δ' εἶναι φιλεῖ.
 Σπαρτῶν δ' ἀπ' ἀνδρῶν, ὧν Ἄρης ἐφείσατο,
 ῥίζωμ' ἀνεῖται, κάρτα δ' ἐστ' ἐγχώριος,
 Μελάνιππος· ἔργον δ' ἐν κύβοις Ἄρης κρινεῖ. 390
 Δίκη δ' ὁμαίμων κάρτα νιν προστέλλεται
 Εἴργειν τεκούσῃ μητρὶ πολέμιον δόρυ.

ΧΟΡΟΣ.

στρ. α. Τὸν ἄμὸν νῦν ἀντίπαλον εὐτυχεῖν
 Θεοὶ δοῖεν, ὥς δικαίως πόλεως
 Πρόμαχος ὄρνυται· τρέμω δ' αἵματηφόρους
 ἀμύρους ὑπὲρ Φίλων 395
 Ὀλομένων ἰδέσθαι.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Τούτῳ μὲν οὕτως εὐτυχεῖν δοῖεν θεοί·
 Καπανεὺς δ' ἐπ' Ἠλέκτραισιν εἵληχεν πύλαις,
 Γίγας ὃδ' ἄλλος τοῦ πάρος λελεγμένου
 Μείζων, ὁ κόμπος δ' οὐ κατ' ἄνθρωπον φρονεῖ· 400
 Πύργοις δ' ἀπειλεῖ δεῖν· ἅ μὴ κραῖνοι τύχη·
 Θεοῦ τε γὰρ θέλοντος, ἐκπέρσειν πόλιν,
 Καὶ μὴ θέλοντός, φησιν, οὐδ' ἐτὴν Διὸς
 Ἔριν πέδῳ σκῆψαν ἐκποδῶν σχέθειν.
 Τὰς δ' ἀστραπάς τε καὶ κεραυνίους βολὰς 405

Με-

Μεσημβρινοῖσι θάλπεσιν προσήκασεν.

Ἔχει δὲ σῆμα, γυμνὸν ἄνδρα πυρφόρον,

Φλέγει δὲ λάμπας διὰ χερῶν ὠπλισμένη·

Χρυσοῖς δὲ φωνεῖ γράμμασιν· ΠΡΗΨΩ ΠΟΛΙΝ.

Τοιῷδε φωτὶ πέμπε . . . Τίς ξυστήσεται; 410

Τίς ἄνδρα κομπάζοντα μὴ τρέσας μενεῖ;

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Καὶ τῷδε κέρδει κέρδος ἄλλο τίκτεται.

Τῶν τοι ματαίων ἀνδράσιν φρονημάτων

Ἡ γλῶσσ' ἀληθὴς γίγνεται κατήγορος.

Καπανεὺς δ' ἀπειλεῖ, δρᾶν παρεσκευασμένος, 415

Θεοὺς ἀτίζων, κάπογυμνάζων στόμα

Χαρᾶ ματαία, θνητὸς ὢν, ἐς οὐρανὸν

Πέμπει, γεγωνᾶ Ζηνὶ κυμαίνοντ' ἔπη.

Πέποιθα δ' αὐτῷ ξὺν δίκη τὸν πυρφόρον

Ἦξειν κεραυνόν, οὐδ' ἐν ἐξηκασμένον

420

Μεσημβρινοῖσι θάλπεσιν τοῖς ἡλίου.

Ἄνῆρ δ' ἐπ' αὐτῷ, κεῖ στόμα ἄργός ἐστ' ἄγαν,

Αἶθων τέτακται λῆμα, Πολυφόντου βία,

Φερέγγυον φρούρημα, προστατηρίας

Ἀρτέμιδος εὐνοίαισι, σύν τ' ἄλλοις θεοῖς.

425

Λέγ' ἄλλον ἄλλαις ἐν πύλαις εἰληχότα.

ΧΟΡΟΣ.

αντισρ. α. "Ολοῖθ' ὅς πόλει μεγάλ' ἐπεύχεται,

Κεραυνοῦ δὲ νιν βέλος ἐπισχέθοι,

Πρὶν ἐμὸν ἐσθορεῖν δόμον, πωλικῶν θ' ἐδω-

λίων ὑπερκόπῳ

Δορί ποτ' ἐκλαπάξει.

430

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Καὶ μὴν τὸν ἐντεῦθεν λαχόντα πρὸς πύλαις

Λέξω. Τρίτῳ γὰρ Ἐτεόκλῳ τρίτος πάλος

Ἐξ ὑππίου ἠήθησεν εὐχάλκου κράνους,

Πύλαισι Νηίτησι προσβαλεῖν λόχον.

Ἴππους δ' ἐν ἀμπυκτῆρσιν ἐμβριμωμένας 435

Δινεῖ, θελούσας πρὸς πύλαις πεπτωκέναι.

Φιμοὶ δὲ συρίζουσι βάρβαρον τρόπον.

Μυκτιροκόμποις πνεύμασιν πληρούμενοι.

Ἐσχημάτισται δ' ἀσπίς οὐ σμικρὸν τρόπον.

Ἄνῃρ δ' ὀπλίτης κλίμακος προσαμβάσεις 440

Στείχει πρὸς ἐχθρῶν πύργον, ἐκπέρσαι θέλων,

Βοᾷ δὲ χ' οὗτος γραμμάτων ἐν ξυλλαβαῖς,

Ὡς οὐδ' ἂν Ἄρης σφ' ἐκβάλῃ πυργωμάτων.

Καὶ τῷδε Φωτὶ πέμπε τὸν Φερέγγυον

Πόλεως ἀπείργειν τῆςδε δούλειον ζυγόν. 445

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Πέμποιμ ἂν ἦδη τόνδε, σὺν τύχῃ δὲ τῷ.

Καὶ δὴ πέπεμπτ', οὐ κόμπον ἐν χερσὶν ἔχων.

Μεγαρεὺς Κρέοντος σπέρμα, τοῦ Σπαρτῶν γένους,

Ὃς οὐτι μάργων ἱππικῶν φρυαγμάτων

Βρόμον φοβηθεὶς ἐκ πυλῶν χωρήσεται. 450

Ἄλλ' ἢ θανῶν τροφεῖα πληρώσει χθονί,

Ἦ καὶ δὺ ἄνδρε, καὶ πόλισμ' ἐπ' ἀσπίδος

Ἐλῶν, λαφύροις δῶμα κοσμήσει πατρός.

Κόμπαζ' ἐπ' ἄλλῳ, μηδέ μοι φθόνει λέγων.

ΧΘ-

ΧΟΡΟΣ.

στρ. β'. Επεύχομαι τάδε μὲν εὐτυχεῖν, 445

ἰὼ πρόμαχ' ἐμῶν δόμων, τοῖσι δὲ δυστυχεῖν·

Ὡς δ' ὑπέραιχα βάζουσιν ἐπὶ πτόλει

Μαινομένα Φρενί, τῶς νιν

Ζεὺς νεμέτωρ ἐπίδοι κοταίνων.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Τέταρτος ἄλλος, γείτονας πύλας ἔχων 460

Ὅγκας Ἀθάνας, ξὺν βοῇ παρίσταται

Ἰππομέδοντος σχῆμα καὶ μέγας τύπος·

Ἄλω δὲ πολλήν, ἀσπίδος κύκλον λέγω,

Ἐφριξα δινήσαντος· οὐκ ἄλλως ἐρῶ.

Ὁ σηματοουργὸς δ' οὐ τις εὐτελὴς ἄρ' ἦν, 465

Ὅστις τόδ' ἔργον ὥπασεν πρὸς ἀσπίδι,

Τυφῶν' ἰέντα πυρπνόον διὰ στόμα

Λιγνὺν μέλαιναν, αἰόλην πυρὸς κάσιν·

Ὅφρων δὲ πλεκτάναισι περίδρομον κύτος

Προσηδάφισται κοιλογάστορος κύκλου. 470

Αὐτὸς δ' ἐπηλάλαξεν, ἔνθεος δ' Ἄρει

Βακχᾶ πρὸς ἀλκὴν, θυιάς ὥς, φόβον βλέπων.

Τοιοῦδε φωτὸς πεῖραν εὖ φυλακτέον.

Φόβον γὰρ ἤδη πρὸς πύλαις κομπάζεται.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Πρῶτον μὲν Ὅγκας Παλλάς, ἥτ' ἀγχίπτολις, 475

Πύλαισι γείτων, ἀνδρὸς ἐχθαίρουσ' ὕβριν,

Εἴργει νεοσσῶν ὥς δράκοντα δύσχιμον·

Ἵπέρβιος δὲ, κεδνὸς Οἶνοπος τέκος.

Ἄνὴρ κατ' ἄνδρα τοῦτον ἠρέθη, θέλων

Ἐξιστορῆσαι μοῖραν ἐν χρεΐα τύχης·

480

Οὔτ' εἶδος, οὔτε θυμόν, οὔθ' ὅπλων σχέσιν

habitu

Μωμητός· Ἑρμῆς δ' εὐλόγως ξυνήγαγε.

Ἐχθρὸς γὰρ ἄννηρ ἀνδρὶ τῷ ξυστήσεται·

Ευνοίσετον δὲ πολεμίους ἐπ' ἀσπίδων

Θεούς. Ὁ μὲν γὰρ πυρπνόον Τυφῶν ἔχει

485

Ἵπερβίῳ δὲ Ζεὺς πατὴρ ἐπ' ἀσπίδος

Σταδαῖος ἦσται, διὰ χερὸς βέλος φλέγων·

(Κοῦπω τις εἶδε Ζῆν' ἀπὸ νικώμενον.)

Τοιᾶδε μέντοι προσφίλεια δαιμόνων,

Πρὸς τῶν κρατούντων δ' ἐσμέν, οἱ δ' ἠσσημένων, 490

Εἰκὸς δὲ πράξειν ἄνδρας ὧδ' ἀντιστάτας

Εἰ Ζεὺς γε Τυφῶ καρτερώτερος μάχῃ.

Ἵπερβίῳ τε, πρὸς λόγον τοῦ σήματος,

Σωτὴρ γένοιτ' ἂν Ζεὺς (ἐπ' ἀσπίδος τυχών.)

ΧΟΡΟΣ.

ἀντισρ. β'. Πέποιθα δὴ τὸν Διὸς ἀντίτυπον 495

ἔχοντ' ἀφιλὸν ἐν σάκει τοῦ χθονίου δέματος,

Δαίμοσιν, ἔχθρον εἴκασμα, βροτοῖς τε καὶ

Δαροβίοισι θεοῖσιν,

Πρόσθε πυλᾶν κεφαλὰν ἰάψειν.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Οὕτως γένοιτο. Τὸν δὲ πέμπτον αὖ λέγω 500

Πέμπταισι προσταχθέντα Βορρείαις πύλαις

Τύμβον κατ' αὐτὸν διογενοῦς Ἀμφίονος.

Ὅμνυσι δ' αἰχμὴν, ἣν ἔχει, μᾶλλον θεοῦ.

Σέ-

Σέβειν πεποιθώς, ὀμμάτων θ' ὑπέρτερον,

Ἥ μὲν λαπάξειν ἄστυ Καδμείων, Βίᾱ

Διός. Τόδ' αὖδ' αἰδομένης ἐξ ὀρεσκόου

Βλάστημα καλλίπρωρον, ἀνδρόπαις ἀνὴρ.

Στείχει δ' ἰούλος ἄρτι διὰ παρήϊδων

Ὠρας Φυούσης, ταρφὺς ἀντέλλουσα θρίξ.

Ὅ δ' ὤμόν, οὔτι παρθένων ἐπώνυμον

Φρόνημα, γοργὸν δ' ὄμμ' ἔχων προσίσταται.

Οὐ μὲν ἀκόμπαστός γ' ἐφίσταται πύλαις.

Τὸ γὰρ πόλεως ὄνειδος ἐν χαλκηλάτῳ

Σάκει, κυκλωτῷ σώματος προβλήματι,

Σφίγγ' ὠμόσιτον, προσμεμηχανευμένην

Γόμφοις, ἐνώμα, λαμπρὸν ἑκκρούστον δέμας.

Φέρει δ' ὑφ' αὐτῇ φῶτα Καδμείων ἕνα,

Ὡς πλείστ' ἐπ' ἀνδρὶ τῷδ' ἰάπτεσθαι βέλη.

Ἐλθὼν δ' ἔοικεν οὐ καπηλεύσειν μάχην,

Μακρὰς κελεύθου δ' οὐ καταισχυνεῖν πόρον

Παρθενοπαῖος Ἀρκάς· ὁ δὲ τοιάδ' ἀνὴρ,

Μέτοικος, Ἀργεὶ δ' ἐκτίνων καλὰς τροφάς,

Πύργοις ἀπειλεῖ τοῖςδ', ἅ μὴ κραίνοι θεός.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Εἰ γὰρ τύχοιεν, ὧν Φρονοῦσι, πρὸς θεῶν

Αὐτοῖς ἐκείνοις ἀνοσίοις κομπάσμασιν,

Ἥ θ' ἂν πανώλεις παγκρακῶς τ' ὀλοίατο.

Ἔστιν δὲ καὶ τῷδ', ὃν λέγεις τὸν Ἀρκάδα,

Ἀνὴρ ἀκόμπος, χεὶρ δ' ὀρᾷ τὸ δράσιμον,

Ἀκτωρ, ἀδελφὸς τοῦ πάρος λελεγμένου.

Ὅς οὐκ ἔάσει γλῶσσαν ἔργμάτων ἄτερ

Ἔσω πυλῶν ρέουσιν, ἀλδαίνειν κακά,

Οὐδ' εἰσαμείψαι θηρός, ἐχθίστου δάκους,

Εἰκὼ φέροντα πολεμίας ἐπ' ἀσπίδος.

Ἐξωθεν εἴσω τῷ φέροντι μέμψεται,

Πυκνοῦ κροτισμοῦ τυγχάνουσ' ὑπὸ πτόλιν. 535

Θεῶν θελόντων, καὶ ἀληθεύσαιμ' ἐγώ.

ΧΟΡΟΣ.

στρ. γ'. Ἰκνεῖται λόγος διὰ στηθέων

Τριχὸς δ' ὀρθίας πλόκαμος ἴσταται,

Μεγάλα μεγαληγόρων κλύων

Ἀνοσίων ἄνδρων. Εἴθε γὰρ θεοὶ 540

Τούσδ' ὀλέσειαν ἐν γᾶ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Ἐκτον λέγοιμ' ἂν ἄνδρα σωφρονέστερον

Ἀλκὴν τ' ἄριστον, μάντιν, Ἀμφιάρεω βίαν.

Ὁμολώϊσιν δὲ πρὸς πύλαις τεταγμένος

Κακοῖσι βάζει πολλὰ Τυδέως βίαν 545

Τὸν ἀνδροφόντην, τὸν πόλεως ταρακτορα,

Μέγιστον Ἀργεὶ τῶν κακῶν διδάσκαλον,

Ἐριννύος κλητῆρα, πρόσπολον Φόνου

Κακῶν τ' Ἀδράστῳ τῶνδε βουλευτήριον

Καὶ τὸν σὸν αὖθις πρόσμορον ἀδελφεὸν 550

Ἐξυπτιάζων ὄνομ' αἰ, Πολυνείκους βίαν,

Δις τ' ἐν τελευτῇ τοῦνομ' ἐνδατούμενος,

Καλεῖ, λέγει δὲ τοῦτ' ἔπος διὰ στόμα.

Ἡ τοῖον ἔργον καὶ θεοῖσι προσφιλὲς

Κα-

Καλόν τ' ἀκοῦσαι καὶ λέγειν μεθυστέροις, 555

Πόλιν πατρώαν καὶ θεοὺς τοὺς ἐγγενεῖς
Πορθεῖν, στράτευμα' ἐπακτὸν ἐμβεβληκότα;

Μητρὸς τὲ πηγὴν τίς κατασβέσει δίκη;

Πατρίς τε γαῖα σῆς ὑπὸ σπουδῆς δορὶ
'Αλοῦσα πῶς σοι ξύμμαχος γενήσεται; 560

"Εγώ γε μὲν δὴ τήνδε πιαυῶ χθόνα

Μάντις κεκευθὼς πολεμίας ὑπὸ χθονός.

Μαχώμεθ', οὐκ ἄτιμόν ἐλπίζω μόρον.

Τοιαῦθ' ὁ μάντις, ἀσπίδ' εὐκυκλὸν νέμων

Πάγχαλκον ἠῦδα. Σῆμα δ' οὐκ ἐπὶν κύκλω· 565

Οὐ γὰρ δοκεῖν ἄριστος, ἀλλ' εἶναι θέλει,

Βαθεῖαν ἄλοκα διὰ φρενὸς καρπούμενος

'Εξ ἧς τὰ κεδνὰ βλαστάνει βουλευμάτων.

Τούτῳ σοφούς τε καὶ γαθοὺς ἀντιρέτας

Πέμπειν ἐπαινώ. Δεινὸς δὲ θεοὺς σέβει. 570

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Φεῦ τοῦ ξυναλλάσσοντος ὄρνιθος βροτοῖς

Δίκαιον ἄνδρα τοῖσι δυσσεβεστέροις.

'Εν πάντι πράγει δ' ἐστ' ὁμιλίας κακῆς

Κάκιον οὐδέν, καρπὸς οὐ κομιστέος.

Ατῆς ἄρουρα θάνατον ἐκκαρπίζεται. 575

"Η γὰρ ξυνεισβάς πλοῖον εὐσεβῆς ἀνὴρ

Ναύτησι θερμοῖς, καὶ πανουργία τινί,

"Ολωλεν ἀνδρῶν ξὺν θεοπτύστῳ γένει.

"Η συμπολίταις ἀνδράσιν, δίκαιος ὢν,

'Εχθροξένοις τε καὶ θεῶν ἀμνήμοισι, 580

Ταυ-

Ταυτοῦ κυρήσας ἐνδίκως ἀγρεύματος

Πληγείς θεοῦ μάστιγι παγκοίνῳ δάμῃ.

Οὗτος δ' ὁ μάντις, υἱὸν Ὀϊκλέους λέγω,

Σώφρων, δίκαιος, ἀγαθός, εὐσεβὴς ἀνὴρ,

Μέγας προφήτης, ἀνοσίοισι συμμιγείς

585

Θραυστόμοισιν ἀνδράσιν, Φρενῶν βία,

(Τείνουσι πομπὴν τὴν μακρὰν πάλιν μόλειν,

Διὸς θέλοντος, ξυγκαθελκυσθήσεται.

Δοκῶ μὲν οὖν σφε μὴδὲ προσβαλεῖν πύλαις,

Οὐχ ὡς ἄθυμον, οὐδὲ λήματος κάκῃ.

590

Ἄλλ' οἶδεν ὡς σφε χρὴ τελευτῆσαι μάχῃ,

Εἰ καρπὸς ἔσται θεσφάτοισι Λοξίου.

Φιλεῖ δὲ σιγᾶν, ἢ λέγειν τὰ καίρια.

Ὅμως δ' ἐπ' αὐτῷ φῶτα, Λασθένους βίαν,

Ἐχθρόξενον πυλῶρόν ἀντιτάξομεν.

595

Γέροντα τὸν νοῦν, σάρκα δ' ἡβῶσαν φέρει,

Ποδῶκες ὄμμα, χεῖρα δ' οὐ βραδύνεται

Παρ' ἀσπίδος γυμνωθὲν ἀρπάσαι δόρυ.

Θεοῦ δὲ δῶρόν ἐστιν εὐτυχεῖν βροτούς.

ΧΟΡΟΣ.

ἀντισρ. γ'. Κλύοντες θεοὶ δικαίας λιτὰς

600

Ἡμετέρας τελεῖθ' ὡς πόλις εὐτυχῇ.

Δορίπονα κάκ' ἐκτρέποντες γᾶς

Ἐπιμόλους· πύργων δ' ἐκτοθεν βαλὼν

βασίλῳ Ζεὺς σφε κάνοι κεραυνῷ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Τὸν ἑβδομον δὴ τόνδ' ἐφ' ἐβδόμαις πύλαις

605

Λέ-

Λέξω, τὸν αὐτοῦ σου κασίγνητον, πόλει
 Οἴας γ' ἀρᾶται καὶ κατεύχεται τύχας·
 Πύργοις ἐπεμβὰς κάπικηρυχθεὶς χθονί,
 Ἀλώσιμον παιᾶν' ἐπεξίακχάσας,
 Σοὶ ξυμφέρεσθαι, καὶ κτανὼν θανεῖν πέλας, διο

"Ἡ ζῶντ' ἀτιμασθήρα τῶς σ' ἀνδρηλάτην
Φυγῇ τὸν αὐτὸν τόνδε τίσασθαι τρόπον.

Τοιαῦτ' αὐτεῖ, καὶ θεοὺς γενεθλίου

Καλεῖ πατρώας γῆς, ἑποπτῆρας λιτῶν

Τῶν ὧν γενέσθαι πάγχυ, Πολυνείκους βία. 615

Ἔχει δὲ καινοπηγὲς εὐκυκλον σάκος,

Διπλοῦν τε σῆμα προσμεμηχανευμένον.

Χρυσήλατον γὰρ ἄνδρα τευχιστὴν ἰδεῖν

"Αγει γυνή τις σωφρόνως ἡγουμένη·

ΔΙΚΗ δ' ἄρ' εἶναι φησιν, ὡς τὰ γράμματα 620

λέγει· ΚΑΤ' ἜΩ Δ' ἄΝΔΡΑ ΤΟῖΝΔΕ, ΚΑΙ

ΠΟ'ΛΙΝ

ΕΞΕΙ, ΠΑΤΡΩ'ΩΝ ΔΩΜΑ'ΤΩΝ Τ' ΕΠΙ-

ΣΤΡΟΦΑ΄Σ.

Τοιαῦτ' ἐκείνων ἐστὶ τὰ ξευρήματα.

Σὺ δ' αὐτὸς ἤδη γινῶθι τίνα πέμπειν δοκεῖς.

Ὡς οὐποτ' ἀνδρὶ τῷδε κηρυκευμάτων *5d* 625

Μέμψει, σὺ δ' αὐτὸς γνῶθι ναυκληρεῖν πόλιν.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Ω θεομανές τε καὶ θεῶν μέγα στύγος,

Ω πανδάκρυτον ὦμον Οἰδίου γένος·

"Ωιμοι, πατὴρ δὴ νῦν ἄραί τελεσφόροι.

‘Αλλ’

Ἄλλ' οὔτε κλάειν, οὔτ' ὀδύρεσθαι πρέπει, 630

Μὴ καὶ τεκνωθῇ δυσφορώτερος γόος.

Ἐπωνύμῳ δὲ κάρτα Πολυνείκει λέγω

Τάχ' εἰσόμεσθα τὰπίσημ' ὅπῃ τελεῖ

Εἴ νιν κατὰξει χρυσότευκτα γράμματα

Ἐπ' ἀσπίδος φλύοντα (σὺν Φαίτῳ Φρενᾶν.) 635

Εἰ δ' (ἢ Διὸς παῖς παρθένος) Δίικη παρῆν

Ἔργοις ἐκείνου καὶ Φρεσίν, τάχ' ἂν τόδ' ἦν

Ἄλλ' οὔτε νιν φυγόντα μητρόθεν σκότον,

Οὔτ' ἐν τροφαῖσιν, οὔτ' ἐφηβήσαντά πω,

Οὔτ' ἐν γενείου ξυλλογῇ τριχώματος 640

Δίικη προσεῖπε καὶ κατηξιώσατο

Οὐδ' ἐν πατρώας μὴν χθονὸς κακουχίας

Οἶμαι νιν αὐτῷ συμπαραστατεῖν πέλας

Ἦ δῆτ' ἂν εἴη πανδίκως ψευδώνυμος

Δίικη, ξυνοῦσα Φωτὶ παντόλμῳ Φρένας. 645

Τούτοις πεποιθὼς εἶμι, καὶ ξυστήσομαι

Αὐτός. τίς ἄλλος μάλλον ἐνδικώτερος;

Ἀρχοντί τ' ἄρχων καὶ κασιγνήτῳ κάσις,

Ἐχθρὸς ξὺν ἐχθρῷ στήσομαι. Φέρ' ὥς τάχος

Κνημίδας, αἰχμὴν, καὶ πετρῶν προβλήματα 650

ΕΤΕΟΚΛΗΣ. ΧΟΡΟΣ.

ΧΟΡΟΣ.

Μὴ φίλτατ' ἀνδρῶν, Οἰδίπου τέκος, γένη

Ὀργὴν ὁμοῖας τῷ κάκιστ' αὐδωμένῳ·

Ἄλλ' ἄνδρας Ἀργείοισι Καδμείους ἄλιν

Ἐς χεῖρας ἔλθειν. αἷμα γὰρ καθάρσιον·

Ἀνδροῖν δ' ὁμαίμῳ θάνατος ὧδ' αὐτόκτονος, 655

Οὐκ ἔστι γῆρας τοῦδε τοῦ μιάσματος.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Εἴπερ κακὸν φέροι τις αἰσχύνῃς ἄτερ

Ἔστω· μόνον γὰρ κέρδος ἐν τεθνηκόσι.

Κακῶν δὲ καῖσχροῶν οὐ τιν' εὐκλειαν ἐρεῖς.

ΧΟΡΟΣ.

στρ. α. Τί μέμονας, τέκνον; μή τι σὲ θυμοπλη- 660

θῆς δορίμαργος ἄτα φερέτω· κακοῦ δ'

Ἐκβαλ' ἔρωτος ἀρχάν.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Ἐπεὶ τὸ πρᾶγμα κάρτ' ἐπισπέρχει θεός,

Ἴτω κατ' οὖρον, κύμα Κωκυτοῦ λαχόν,

Φοίβῳ στυγῆθεν πᾶν τὸ Λαΐου γένος.

ΧΟΡΟΣ.

ἀντισρ. α. Ὀμοδακῆς σ' ἄγαν ἥμερος ἐξοτρύ- 665

νει πικρόκαρπου ἀνδροκτασίᾳ τελεῖν

Αἵματος οὐ θεμιστοῦ.

ΕΤΕΟ-

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Φίλου γὰρ ἐχθρὰ μοι πατὴρ τέλει· Ἄρ' ἀ-
 Ξηροῖς ἀκλαύστοις ὄμμασιν προσιζάνει
 Λέγουσα κέρδος πρότερον ὑστέρου μόρου.

ΧΟΡΟΣ.

στροφὴ. β'.

Ἄλλὰ σὺ μὴ ποτ' ὀτρύνου, κακὸς οὐ κεκλήσει βίον εὖ κυρή-
 σας· μελαναιγὶς οὐκ εἴσι δόμων Ἐριννύς, ὅταν ἐκ χερῶν
 Θεοὶ θυσίαν δέχωνται. [670

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Θεοῖς μὲν ἤδη πως παρημελήμεθα·
 Χάρις δ' ἀφ' ἡμῶν ὀλομένων θαυμάζεται.
 Τί οὖν ἔτ' ἂν σαίνοιμεν ὀλέθριον μόρον;

ΧΟΡΟΣ.

ἀντιστροφὴ. β'.
 Νῦν ὅτε σοι παρέστακεν· ἐπεὶ δαίμων λήματος ἀντροπαί-
 α χρονία μεταλλακτὸς ἴσως ἂν ἔλθοι θαλερωτέρῳ 375
 Πνεύματι· νῦν δ' ἔτι ζεῖ.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Ἐξέζεσεν γὰρ Οἰδίπου κατεύγματα,
 Ἄγαν δ' ἀληθεῖς ἐνυπνίων φαντασμάτων
 Ὀψεις, πατρώων χρημάτων δατήριοι.

ΧΟΡΟΣ.

Πείθου γυναιξί, καίπερ οὐ στέργων ὅμως. 680

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Λέγοιτ' ἂν ὦν ἀνὴρ τις, οὐ δὲ χρὴ μακράν.

ΧΟΡΟΣ.

Μὴ "λθης ὁδοῦς σὺ τάςδ' ἐφ' ἐβδόμαις πύλαις.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Τεθηγμένον τοί μ' οὐκ ἀπαμβλυνεῖς λόγῳ.

ΧΟΡΟΣ.

Νίκην γε μέντοι καὶ κακὴν τιμᾶ θεός.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Οὐκ ἄνδρ' ὀπλίτην τοῦτο χρὴ στέργειν ἔπος. 685

ΧΟΡΟΣ.

'Αλλ' αὐτάδελφον αἷμα δρέψασθαι θέλεις;

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Θεῶν διδόντων, οὐκ ἂν ἐκφύγοι κακά.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

στροφὴ ἁ.

Πέφρικα τὰν ὠλεσίοικον

Θεόν, οὐ θεοῖς ὁμοίαν,

Παναληθῇ, κακόμαντιν,

Πατρὸς εὐκταίαν Ἑριννὺν

Τελέσαι τὰς περιθύμους

Κατάρας βλαψίφρονος Οἰδιπόδα'

Παιδολέτωρ δ' Ἑρις ἅδ' ὀτρύνει.

690

ἀντιστρ. ἁ.

Ξένος δὲ κλήρους ἐπινωμᾶ.

Χάλυβος Σκυθαῖν ἄποικος,

Κτεάνων χρηματοδαίτας,

Πικρός ὠμόφρων σίδαρος,

Χθόνα ναίειν διαπήλας,

695

'Οπό-

Ὅποσαν ἄν καὶ φθιμένοις κατέχειν, 700

Τῶν μεγάλων πεδίων ἀμοίρους.

στροφὴ β'. Ἐπειδ' αὐτοκτόνως

Αὐτοδάϊκτοι θάνωσι,

Καὶ χθονία κόνις πῆ

Μελαμπαγὲς αἶμα Φοίνιον, 705

Τίς ἄν καθαρμὸς πόροι,

Τίς ἄν σφε λούσειεν; ὦ

Πόνοι δόμων νέοι παλαιοῖσι συμμιγεῖς κακοῖς.

ἀντιφρ. β'. Παλαιγενὴ γὰρ λέγω

Παραβασίαν ὠκύποινον. 710

Αἰῶνα δ' ἐς τρίτον μένει,

Ἀπόλλωνος εὖτε Λαῖος

Βία, τρίς εἰπόντος ἐν

Μεσομφάλοις Πυθικοῖς

Χρηστηρίοις, θνάσκοντα γέννας ἄτερ, σῶζειν πόλιν,

στροφὴ γ'. Κρατήθεῖς δ' ἐκ Φίλων ἀβουλίας, [715

Ἐγείνατο μὲν μόρον αὐτῷ,

Πατρακτόνον Οἰδιπόδα, ὅστε μὴ πρὸς ἀγνάν

Σπείρας ἄρουραν, ἴν' ἐτράφη,

Ῥίζαν αἱματόεσσαν, 720

Ἐτλα. παράνοια σύναγε

Νυμφίους Φρενώλεις

ἀντιφρ. γ'. Κακῶν δ', ὥσπερ θάλασσα, κῦμα ἄγει

Τὸ μὲν πίτνον, ἄλλο δ' αἰεῖ

Τρίχαλον, ὃ καὶ περὶ πρύμναν πόλεως καχλάζει. 725

Μεταξὺ δ' ἀλκὰ δι' ὀλίγου

Τείνει πύργος ἐν εὐρεί.

Δέδοικα δὲ σὺν βασιλεῦσι

Μὴ πόλις δαμασθῇ.

στροφὴ δ'. Τέλεια γὰρ παλαίφατοι ἄραι,

Βαρεῖαι καταλλαγαί, 730

Τὰ δ' ὅλοα τελλόμεν' οὐ παρέρχεται.

Πρόπρυμνα δ' ἐκβολὰν φέρει

Ἀνδρῶν ἀλφιστᾶν

Ὀλβος ἄγαν παχυνθείς.

ἀντιςρ. δ'. Τίν' ἀνδρῶν γὰρ ποσόνδ' ἐθαύμασαν 735

Θεοί, καὶ ξυνέστιοι

Πόλεως, πουλύβοτος τ' αἰῶν βροτῶν

Ὅσον τότε Οἰδίπουν ὅτιον

Ἀναρπαξάνδραν

Κῆρ' ἀφελόντα χώρας;

στροφὴ ε'.

Ἐπεὶ δ' ἀρτίφρων

Ἐγένετο μέλεος ἀθλίων

Γάμων, ἐπ' ἄλγει δυσφορῶν,

Μαινομένα κραδίᾳ

Δίδυμα κάκ' ἐτέλεσεν

Πατροφόνῳ χερὶ τῶν

Κρεισσοτέκνων δ' ὁμμάτων ἐπλάγχθη.

ἀντιςρ. ε'. Τέκνοις δ' ἄραίας

Ἐφῆκεν, ἐπικότους τροφᾶς,

Αἶ αἶ, πικρογλώσσους ἀράς,

Καί σφε σιδαρονόμῳ

Διαχείρια ποτὲ λαχεῖν

Κτήματα· νῦν δὲ τρέω

Μὴ τελέσῃ καμψίπους Ἑριννύς.

ΑΓΓΕΛΟΣ. ΧΟΡΟΣ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Θαρσεῖτε παῖδες μητέρων τεθραμμέναι. 755

Πόλις πέφευγεν ἤδε δούλειον ζυγόν·

Πέπτωκεν ἀνδρῶν ὀμβρίμων κομπάσματα·

Πόλις δ' ἐν εὐδία τε, καὶ κλυδωνίου

Πολλαῖσι πληγαῖς (ἀντλόν οὐκ ἐδέξατο.)

Στέγει δὲ πύργος, καὶ πύλας Φερεγγύοις 760

Ἐφραξάμεσθα μονομάχοισι προστάταις·

Καλῶς ἔχει τὰ πλεῖστ' ἐν ἑξ πυλώμασι·

Τὰς δ' ἐβδόμας ὁ σεμνὸς ἐβδομαγέτας 765

Ἄναξ Ἀπόλλων εἶλετ', Οἰδίπου γένει

Κραίνων παλαιὰς Λαΐου δυσβουλίας. 765

ΧΟΡΟΣ.

Τί δ' ἐστὶ πρᾶγμα νεόκοτον πόλει παρόν;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

[Πόλις σέσωσται, βασιλέες δ' ὁμόσποροι]

Ἄνδρες τεθναῖσιν ἐκ χερῶν αὐτοκτόνων.

ΧΟΡΟΣ.

Τίνες; τί δ' εἶπας; παραφρονῶ φόβῳ λόγου.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Φρονοῦσα νῦν ἄκουσον, Οἰδίπου γένος . . . 770

ΧΟΡΟΣ.

Οἱ γὰρ τάλαινα, μάντις εἰμὶ τῶν κακῶν.

ΑΓ-

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Οὐδ' ἀμφιλέκτως μὴν κατεσποδημένοι.

ΧΟΡΟΣ.

Ἐκεῖθι κῆλθον; βαρέα δ' οὖν, ὁμῶς φράσον.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Οὕτως ἀδελφαῖς χερσὶν ἠναίροντ' ἄγαν.

ΧΟΡΟΣ.

Οὕτως ὁ δαίμων κοινὸς ἦν ἀμφοῖν ἅμα.

775

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Αὐτὸς δ' ἀναλαῖ δῆτα δύσποτμον γένος.

Τοιαῦτα χαίρειν καὶ δακρύσασθαι πάρα·

Πόλιν μὲν εὖ πράσσουσαν, οἱ δ' ἐπιστάται,

Δισσὼ στρατηγῷ, διέλαχον σφυρηλάτῳ

Σκύθῃ σιδήρῳ κτημάτων παμπησίαν.

780

Ἐξουσι δ' ἦν λάβωσιν ἐν ταφῇ χθονός,

Πατρὸς κατ' εὐχὰς δυσπότμους φορούμενοι.

Πόλις σέσωσται· βασιλέοιν δ' ὁμοσπόροιν

Πέπωκεν αἶμα γαῖ' ὑπ' ἀλλήλων φόνῳ.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ μεγάλε Ζεῦ καὶ πολιοῦχοι

785

Δαίμονες, οἱ δὴ Κάδμου πύργους

Τοὺςδε ῥύεσθε·

Πότερον χαίρω, καπολολύξω

Πόλεως ἀσινεῖ σωτῆρι,

C 3

H

Ἡ τοὺς ⁷⁸μογεροὺς καὶ δυσδαίμονας 790

Ἀτέκνους κλαύσω πολεμάρχας;

Οἱ δῆτ' ὀρθῶς κατ' ἐπωνυμίαν

Καὶ πολυνεικεῖς

Ὦλοντ' ἀσεβεῖ διανοίᾳ.

στροφῇ.

ὦ μέλαινα καὶ τελεία

795

Γένεος, Οἰδίπου τ' Ἀρά,

Κακὸν με καρδία τί περιπιτνεῖ κρῦος

Ἐτευξα τύμβῳ μέλος

Ὡς θυιάς, αἱματοσταγεῖς

Νεκροὺς κλύουσα δυσμόρως θανόντας. ἢ δύσῳρνις

Ἀδε ξυναυλία δορός.

[800

ἀντισρ.

Ἐξέπραξεν, οὐδ' ἀπεῖπε

Πατρόθεν εὐκταία Φάτις

Βουλαὶ δ' ἀπίστοι Λαΐου διήρκεσαν.

Μέριμνα δ' ἀμφὶ πτόλιν,

805

Καὶ θέσφατ' οὐκ ἀμβλύνεται.

Ἴω πολύστονοι τόδ' εἰργάσασθ' ἀπίστον. ἦλθε δ'

Αἰακτὰ πῆματ' οὐ λόγῳ.

μονοστρ. Τάδ' αὐτόδηλα, προὔπτος ἀγγέλου λόγος.

Διπλαῖ μέριμναι, διδυμάνορα

810

Κάκ', αὐτοφόνα, δίμοιρα,

Τέλεια τάδε πάθη. τί Φῶ;

Τί δ' ἄλλο γ' ἢ πόνοι πόνων,

Δόμων ἐφέστιοι.

Ἀλλὰ γόων, ὦ Φίλαι, κατ' οὔρον

815

Ἐρέσσετ' ἀμφὶ κρατὶ πόμπιμον χεροῖν

Πί-

Πίτυλον, δς αἶεν δι' Ἀχέροντ' ἀμείβεται
 Τὰν ἄστονον, μελᾶγκροκον ναύστολον θεωριδα,
 Τὰν ἀστιβῆ Ἀπόλλωνι, τὰν ἀνάλιον,
 Πάνδοκον, εἰς ἀφανῆ τε χέρσον. 820

Ἀλλὰ γὰρ ἤκουσ' αἶδ' ἐπὶ πρᾶγος

Πικρὸν Ἀντιγόνη τ' ἠδ' Ἰσμήνη

Θρῆνον ἀδελφοῖν. οὐκ ἀμφιβόλως

Οἶμαι σφ' ἐρατῶν ἐκ βαθυκόλπων

Στηθέων ἦσιν, ἄλγος ἐπάξιον. 825

Ἡμᾶς δὲ δίκη πρότερον Φήμης

Τὸν δυσκέλαδόν θ' ὕμνον Ἐριννύος

Ἰαχεῖν, Ἀΐδα τ'

Ἐχθρὸν παιᾶν' ἐπιμέλπειν.

ΧΟΡΟΣ. ΑΝΤΙΓΟΝΗ. ΙΣΜΗΝΗ.

ΧΟΡΟΣ.

Ἰὼ δυσαδελφόταται πασῶν, ὅποσαι 830

Στρόφον ἐσθῆσιν περιβάλλονται,

Κλαίω, στένομαι, καὶ δόλος οὐδεὶς

Μὴ 'κ Φρενὸς ὀρθῶς με λιγαίνειν.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ α'.

στροφῇ α'.

Ἰὼ ἰὼ δύςφρονες,

Φίλων ἄπιστοι, καὶ κακῶν ἀτρύμονες, 835

Δόμους πατρώους ἐλόντες μέλεοι σὺν αἰχμᾷ.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ β΄.

Μέλεοι δῆθ', οἱ μελέους θανάτου

Εὔροντο δόμων ἐπὶ λύμα.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ α΄.

ἀντιςρ. α΄.

Ἴω ἰὼ δωμάτων

Ἐρειψίτοιχοι, καὶ πικρὰς μοναρχίας 849

Ἰδόντες, ἤδη διήλλαχθε συν σιδάρῳ.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ β΄.

Κάρτα δ' ἀληθῆ πατὸς Οἰδιπόδα

Πότνι' Ἐριννὺς ἐπέκρανεν.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ α΄.

στρ. β΄.

Δι' εὐωνύμων τετυμμένοι . . .

ΗΜΙΧΟΡΟΣ β΄.

Τετυμμένοι δῆθ', ὁμοσπλάγχυνι τε πλευρωμάτων. 845

ΗΜΙΧΟΡΟΣ α΄.

Αἰ αἰ δαιμόνιοι,

Αἰ αἰ δ' ἀντιφόνων

Θανόντων ἀραί.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ β΄.

Διανταίαν λέγεις πλαγάν.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ α΄.

Δόμοισι καὶ σώμασι πεπλαγμένους ἐννέπω. 859

ΗΜΙΧΟΡΟΣ α΄.

Ἀναυδάτῳ μένει

Ἀραίῳ τ' ἐκ πατὸς

Διχόφρονι πότμῳ.

ΧΟΡΟΣ.

ἀντιςρ. Διήκει δὲ καὶ πόλιν στόνος,
 Στένουσι πύργοι, στένει πέδον Φίλανδρον· Μενεΐ 855

Κτέανα τ' ἐπιγόνους,

Δί' ὧν αἰνομόροις

Δί' ὧν νεῖκος ἔβα,

Καὶ θανάτου τέλος,

Ἐμοιράσαντο δ' ὀξυκάρδιοι

860

Κτήμαθ', ὥστ' ἴσον λαχεῖν·

Διαλλακτῆρι δ' οὐκ

Ἀμεμφία φίλοις,

Οὐδ' ἐπίχαρις Ἄρης.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ α'.

στρ. γ'. Σιδαρόπλακτοι μὲν ὧδ' ἔχουσι.

865

Σιδαρόπλακτοι δὲ τοὺς μένουσι,

Τάχ' ἂν τις εἴποι, τίνες;

Τάφων πατρώων λάχαι.

Δόμων μάλ' ἄχῳ ἐπ' αὐτοὺς

Προπέμπει δαϊκτὴρ γόος, αὐτόστονος, αὐτοπήμων, 370

Δαϊόφρων, οὐ φιλογαθής, ἐτύμως δακρυχέων

Ἐκ φρενός, ἅ, κλαιομένας μου, μινύθει,

Τοῖνδε δυοῖν ἀνάκτοιν.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ β'.

ἀντιςρ. γ'. Πάρεστι δ' εἰπεῖν ἐπ' ἀθλίοισιν

Ὡς ἐρξάτην πολλὰ μὲν πολίταις,

875

Ξένων δὲ πάντων στίχας

Πολυφθόρους ἐν δαί.

Σταλίσχυλος
Σταλίσχυλος

Δυσδαίμων σφὶν ἅ τεκοῦσα

Πρὸ πασῶν γυναικῶν ὁπόσαι τεκνογόνοι κέκληνται.

Παῖδα τὸν αὐτᾶς πόσιν αὐτᾶ θεμένα, τοῦσδ' ἔτεχ' οἱ

Δ' ὧδ' ἔτελεύτασαν ὑπ' ἀλλαλοφόνοις [880

Χερσὶν ὁμοσπόροισιν.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ α'.

στρ. δ'. Ὀμόσποροι δῆτα καὶ πανωλέθροι διατομαῖς

οὐ φίλαις,

"Εριδι μαινομένα, νείκεος ἐν τελευτᾷ.

Πέπαυται δ' ἔχθος, ἐν δὲ γαίᾳ 885

Ζωὰ φονορύτῳ

Μέμικται, κάρτα δ' εἰς' ὅμαιμοι.

Πικρὸς λυτὴρ νεικέων

Ὁ πόντιος ξεῖνος ἐκ

Πυρὸς συθεῖς θηκτὸς σίδαρος 890

Πικρὸς δὲ χρημάτων

Κακὸς δατητὰς Ἀρης,

Ἀράν γε πατρὸς τιθεῖς ἀληθῆ.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ β'.

ἀντιστρ. δ'. Ἐχουσι μοῖραν λαχόντες, ὧ μέλεσι, διος-

δότων ἀχέων

Ἵπὸ δὲ σώματι γᾶς πλοῦτος ἄβυσσος ἔσται.

Ἴω πολλοῖς ἐπανθήσαντες [895

Πόνοισι γε δόμοι

Τελευτᾷ δ' αἰδ' ἐπηλάλαξαν

Ἀραὶ τὸν ὀξὺν νόμον,

Τετραμμένου παντρόπῳ

900

Φυ-

Φυγᾶ γένους. "Εστακε δ' "Ατας
 Τρόπαιον ἐν πύλαις,
 Ἐν αἷς ἐθείνοντο, καὶ
 Δυοῖν κρατήσας ἔληξε δαίμων.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Παισθεὶς ἐπαισας.

905

ΙΣΜΗΝΗ.

Σὺ δ' ἔθανες κατακτανών.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Δορὶ δ' ἔκτανες.

ΙΣΜΗΝΗ.

Δορὶ δ' ἔκτανες.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Μελεόπονος.

ΙΣΜΗΝΗ.

Μελεοπαθής.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

"Ἴτω γόος.

ΙΣΜΗΝΗ.

"Ἴτω δάκρυα.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Προκείται κατακτάς.

910

Ἡὲ ἦε, μαίνεται γόοισι Φρήν.

ΙΣΜΗΝΗ.

Εντὸς δὲ καρδία ζένει.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Ἰὼ ἰὼ πολυδάκρυτε σὺ.

ΙΣΜΗ-

ΙΣΜΗΝΗ.

Σὺ δ' αὖτε καὶ πανάθλιε.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Πρὸς φίλου γ' ἔφθισο. 915

ΙΣΜΗΝΗ.

Καὶ φίλον ἔκτανες.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Διπλᾶ λέγειν.

ΙΣΜΗΝΗ.

Διπλᾶ δ' ὀρᾶν. 920

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Αχέων τοίων τάδ' ἐγγύθεν.

ΙΣΜΗΝΗ.

Πέλας δ' αἰδ' ἀδελφαὶ ἀδελφεῶν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ. 925

Ἰὼ μοῖρα βαρυδότιρα μογερά,

Πότνια τ' Οἰδίπου σκιά,

Μέλαινά τ' Ἑριννὺς, ἥ μεγασθενὴς τις εἶ.

ΙΣΜΗΝΗ.

Ἡ ἐνέ, δυσθέατα πῆματ' ἐδείξατ' ἐκ φυγας ἐμοί.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Οὐδ' ἴκεθ' ὥς κατέκτανεν.

ΙΣΜΗΝΗ.

Σωθεὶς δὲ πνεῦμ' ἀπώλεσεν. 930

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Απώλεσε δῆτα.

ΙΣΜΗΝΗ.

Καὶ τὸ τοῦδ' ἐνόσφισεν.

ΙΣΜΗ-

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Τάλαν γένος.

ΙΣΜΗΝΗ.

Τάλανα καὶ παθόν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Δύσωνα κήδε' ὁμώνυμα.

ΙΣΜΗΝΗ.

Διυγρα τριπάλτων πημάτων.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Ολοᾶ λέγειν.

ΙΣΜΗΝΗ.

Ολοᾶ δ' ὁρᾶν.

930

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Ἴω μοῖρα βαρυδότειρα μογερά,

Πότνια τ' Οἰδίπου σκία,

Μέλαινά τ' Ἐριννύς, ἥ μεγασθενής τις εἶ.

Σὺ τοίνυν οἶσθα διαπερῶν.

ΙΣΜΗΝΗ.

Σὺ δ' οὐδέν ὕσερον μαθών.

935

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Ἐπεὶ κατήλθες ἐς πόλιν.

ΙΣΜΗΝΗ.

Δορός γε τῷδ' ἀντηρέτας.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Ὅλοᾶ λέγειν.

ΙΣΜΗΝΗ.

Ὅλοᾶ δ' ὁρᾶν.

AN-

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Ἴω, Ἴω πόνος,

Ἴω, Ἴω κακὰ

940

Δώμασι, καὶ χθονί,

πρὸ πάντων δ' ἐμοί.

ΙΣΜΗΝΗ.

Ἴω, Ἴω, καὶ πρόσω γ' ἐμοί.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Ἴω, Ἴω, δυστάνων κακῶν, ἄναξ

Ἐτεόκλεις, ἀρχηγέτα.

945

ΙΣΜΗΝΗ.

Ἴω πάντων πολυπονώτατοι.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Ἴω δαιμονῶντες ἐν ἅτῃ.

ΙΣΤΗΝΗ.

Ἴω, ἰώ, ποῦ σφε θήσομεν χθονός.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Ἰώ, ἰώ, ὅπου τιμιώτατον.

ΙΣΜΗΝΗ.

Ἴω, ἰώ, πῆμα πατρὶ πάρευνον.

950

ΧΟΡΟΣ. ΑΝΤΙΓΟΝΗ. ΙΣΜΗΝΗ. ΚΗΡΤΞ.

ΚΗΡΤΞ.

Δοκοῦντα καὶ δόξαντ' ἀπαγγέλλειν με χρῆ
 Δήμου προβούλοις τῆςδε Καδμεΐας πόλεως

Ἐτεο-

Ἐτεοκλέα μὲν τόνδ', ἐπ' εὐνοίᾳ χθονός,
Θάπτειν ἔδοξε γῆς Φίλαις κατασκαφαῖς.

Εἵργων γὰρ ἐχθρούς, θάνατον εἴλετ' ἐν πόλει· 955

(Ἱερῶν πατρῶων δ' ὅσιος ὦν) μομφῆς ἄτερ
Τέθνηκεν, οὐπὲρ τοῖς νέοις θνήσκειν καλόν.

Οὕτω μὲν ἀμφὶ τοῦδ' ἐπέσταλται λέγειν.

Τούτου δ' ἀδελφὸν (τόνδε Πολυνείκους νεκρὸν)

Ἐξω βαλεῖν ἄθραπτον, ἀρπαγὴν κυσίν, 960

Ὡς ὄντ' ἀναστατῆρα Καδμείων χθονός,

Εἰ μὴ θεῶν τις ἐμποδὼν ἔστη δορὶ

Τῷ τοῦδ'· ἄγος δὲ καὶ θανὼν κεκτῆσεται

Θεῶν πατρῶων, οὓς ἀτιμάσας ὅδε,

Στράτευμ' ἐπακτὸν ἐμβαλὼν, ἥρει πόλιν. 965

Οὕτω πετεινῶν τόνδ' ὑπ' οἰωνῶν δοκεῖ

Ταφέντ' ἀτίμως, τοῦπιτίμιον λαβεῖν

Καὶ μήθ' ὀμαρτεῖν τυμβοχόα χειρώματα,

Μήτ' ὀξύμόλποισι προσέβειν οἰμώγμασιν,

Εἶναι δ' ἀτιμον ἐκφορᾶς Φίλων ὑπο. 970

Τοιαῦτ' ἔδοξε τῷδε Καδμείων τέλει.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Ἐγὼ δὲ Καδμείων γε προστάταις λέγω,

Ἦν μή τις ἄλλος τόνδε συνθάπτειν θέλῃ,

Ἐγὼ σφε θάψω, κἀνὰ κίνδυνον βαλῶ,

Θάψας' ἀδελφὸν τὸν ἐμόν, οὐδ' αἰσχύνομαι 975

Ἐχουσ' ἀπιστον τήνδ' ἀναρχίαν πόλει.

Δεινὸν τὸ κοινὸν σπλάγχχνον, οὐ πεφύκαμεν,

Μητρὸς ταλαίνης, κἀπὸ δυστήνου πατρός.

Τοι-

Τοιγὰρ θέλουσ' ἄκοντι κοινῶναι κακῶν,
Ψυχὴ, θανόντι ζῶσα, συγγόνῳ Φρενί. 980

Τούτου δὲ σάρκα οὐδὲ κοιλογάστορες
Λύκοι σπάσσονται· μὴ δοκησάτω τινί.

Τάφον γὰρ αὐτῷ καὶ κατασκαφὰς ἐγώ,
Γυνὴ περ οὔσα, τῷδε μηχανήσομαι,
Κόλπῳ φέρουσα βυσσίνου πεπλώματος, 985

Καὐτὴ καλύψω· μηδὲ τῷ δόξῃ πάλιν.

Θάρσει, παρέσται μηχανὴ δραστήρια.

ΚΗΡΥΞ.

Αὐδῶ πόλιν σε μὴ βιάζεσθαι τόδε.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Αὐδῶ σε μὴ περισσὰ κηρύσσειν ἐμοί.

ΚΗΡΥΞ.

Τραχὺς γε μέντοι δῆμος ἐκφυγῶν κακῶ. 990

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Τράχυν', ἄθαρτος οὗτος οὐ γενήσεται.

ΚΗΡΥΞ.

Ἄλλ' ὃν πόλις στυγεῖ, σὺ τιμήσεις τάφῳ;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Ἦδη τὰ τοῦδ' οὐ διατετίμηται θεοῖς;

ΚΗΡΥΞ.

Οὐ, πρὶν γε χώραν τήνδε κινδύνῳ βαλεῖν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Παθὼν κακῶς κακοῖσιν ἀντημείβετο. 995

ΚΗΡΥΞ.

Ἄλλ' εἰς ἅπαντας ἀνθ' ἐνὸς τόδ' ἔργον ἦν.

ΑΝ-

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

"Ερις περαίνει μῦθον ὑστάτη θεῶν.

"Εγὼ δὲ θάψω τόνδε· μὴ μακρηγόρει.

ΚΗΡΤΞ.

"Αλλ' αὐτόβουλος ἴσθ'· ἀπεννέπω δ' ἐγώ.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ α'.

Φεῦ, Φεῦ.

ὦ μεγάλαυχοι καὶ φθερσιγενεῖς

1000

Κῆρες Ἐριννύες, αἵτ' Οἰδιπόδα

Γένος ὠλέσατε πρυμνόθεν οὕτως.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Τί πάθω; τί δὲ δρῶ; τί δὲ μήσωμαι;

Πῶς τολμήσω μήτε σὲ κλάειν,

Μήτε προπέμπειν ἐπὶ τύμβον

1005

"Αλλὰ φοβοῦμαι καὶ ποτρέπομαι

Δεῖμα πολιτῶν.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ β'.

Σύ γε μὴν πολλῶν πενθητήρων

Τεύξῃ· κείνος δ' ὁ τάλας ἄγοος

Μονόκλαυτον ἔχων θρήνον ἀδελφῆς

1010

Εἴσιν. τίς ἂν οὖν ταῦτα πίθοιτο;

ΗΜΙΧΟΡΟΣ α'.

Δράτω τε πόλις καὶ μὴ δράτω

D

Τοῦ

Τοὺς κλαίοντας Πολυνείκην.

Ἡμεῖς μὲν ἴμεν, καὶ ξυνθάψομεν
Αἶδε πρόπομποι. καὶ γὰρ γενεᾷ
Κοινὸν τόδ' ἄχος, καὶ πόλις ἄλλως
Ἄλλοτ' ἐπαινεῖ τὰ δίκαια. 1015

ΗΜΙΧΟΡΟΣ Β'.

Ἡμεῖς δ' ἅμα τῷδ', ὥσπερ τε πόλις
Καὶ τὸ δίκαιον ξυνεπαινεῖ.

Μετὰ γὰρ μάκαρας καὶ Δίδος ἰσχύϊν 1020

Ὅδε Καδμείων ἥρυξε πόλιν

Μὴ ἵνα τραπῇναι, μηδ' ἄλλοδαπῶν

Κύματι Φωτῶν

Κατακλυσθῆναι ταράλιστα.

Σ Χ Ο Λ.

α. 1. **Κ**άδμου πολῖται] ὁ Εἰσοκλῆς προλογίζει, καὶ παρασκευάζων τὸν λαὸν ἅπαντα πρὸς Φρουρὰν τῆς πόλεως, Φησὶν, Ω Κάδμου πολῖται, ἦτοι ὦ Θηβαῖοι, πρέπει λέγειν τὰ καίρια καὶ τὰ ἐνδεχόμενα, ἢ τὰ ἀναγκαῖα, τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον ἄξις φυλάσσει καὶ ἔχει καὶ φέρει τὸ πρᾶγος, ἦγουν πρᾶγμα καὶ ἐξουσίαν, ἐν πρύμνῃ, ἦγουν ἐν τῇ ἀρχῇ, νωμῶν καὶ κινῶν καὶ οἰακονομῶν οἵακα πόλεως, ἦγουν τὴν τῆς πόλεως κυβέρνησιν, μὴ κοιμῶν καὶ κοιμίζων καὶ ἀναπαύων τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐν ὕπνῳ, τροπικῶς δὲ τῷ λόγῳ ἐχρήσατο ὁ ποιητὴς, πρύμνην καλῶν τὴν ἀρχὴν τῆς πόλεως, οἵακα δὲ τὴν ταύτης κυβέρνησιν.

β. 1. Κάδμου πολῖται] προλέγει νῦν Εἰσοκλῆς ὡς εἰ κινδυνεύσει πρὸς πόλεμον, θρήνοις καὶ ᾠδαῖς τιμῆσαι ἂν αὐτὸν τοὺς πολίτας· οὐχ', ὡς οἰονταί τινες, ἀτιμάσαι αὐτὸν καὶ ὑβρίσαι, τὸ ὑμνοῖτο ἀντὶ τοῦ ἀτιμάζοιτο ἐκλαμβάνοντες· ὅτι δὲ ἀληθές ἐστὶ τοῦτο, καὶ οὐχ' ὅπερ ἐκεῖνοί φασι, μαρτυρεῖ τὸ οἰμώγμασι, πῶς γὰρ ἂν οἶόν τ' ἦν ἅμα μὲν ὑβρίζειν αὐ-

αὐτὸν, ἅμα δὲ θρήνοις τιμᾶν; ἀλλὰ ὑμνοῖτο καὶ θαυμάζοιτο ὑπὸ τῶν ἀσῶν ἐν πολλοῖς ἐπαίνοις, ὡς ὑπὲρ τῆς πατρίδος κεκινδυνευκῶς, καὶ θρήνων ἀξιοῖτο ἀνὰ πᾶσαν τὴν πόλιν. ἐπεὶ καὶ τὸ τοῦ προοιμίου ὄνομα οὐκ ἄλλο οὐδὲν ἢ τὸν ἐπαινον δηλοῖ. πρὸ γὰρ τῶν οἰμῶν καὶ τῶν ὁδῶν οἱ παλαιοὶ τοὺς ἐπαίνους ἤδον. ὥσπερ ἐς καὶ τὸ ἐγκώμιον τὸ ἐν κώμας καὶ ξενωποῖς λεγόμενον. κώμας γὰρ ἐκάλουν τοὺς ξενωπούς. ἴσως δ' ἂν τις ἐνταῦθα ἐνσαΐη, λέγων, ὡς οὐ καιρὸν εἶχε τοιαῦθ' ὑπὲρ αὐτοῦ πρὸς τοὺς πολίτας λέγειν Ετεοκλῆς. καὶ Φαμέν, ὡς οὐ παρακελευόμενος ταῦτα λέγει, ἀλλ' εἰκάζων καὶ ὀιονεῖ μαντευόμενος, ἐπειδὴ καὶ εὐκτικῶς ἀλλ' οὐ προσακτικῶς ἐχρήσατο ῥήματι. χρὴ λέγειν] ἐκεῖνον. τὰ καίρια] τὰ ἐνδεχόμενα καὶ ἀρμόζοντα τῷ καιρῷ.

β. 2. Οἷς φυλάσσει πρᾶγος ἐν πρύμνῃ πόλεως] ἀρχὴν καὶ ἐξουσίαν πόλεως ἔχει. εἴρηται δὲ ἐκ μεταφορᾶς τοῦ ἐν τῇ νηὶ κυβερνήτου.

α. 3. Οἷακα νωμῶν] κυβερνήτης ὢν τῶν τῆς πόλεως πραγμάτων. καλῶς ὁ ποιητὴς τὸν ἀρχοντα τῆς πόλεως ἐξισοῖ τῷ τῆς νηὸς κυβερνήτῃ. ὅπερ γὰρ ὁ κυβερνήτης ἐν τῇ νηϊ, τοῦτο αὐτὸ καὶ ἀρχηγὸς ἐν τῇ πόλει. μὴ κοιμώμενος, ἐκ τοῦ φροντίζειν ὑπὲρ τῆς πόλεως. καὶ Ομηρος, Οὐ χρὴ παννύχιον εὐδειν βουληφόρον ἄνδρα.

β. 3. Οἷακα νωμῶν] ἐξουσίαν διεξάγων, κινῶν. ὅς τις ἐν πρύμνῃ καθήμενος καὶ τοὺς οἷακας ἔχων, τουτέστι, τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν ἐξουσίαν τῆς πόλεως, μὴ κοιμῶν] ἀναπαύων, ἀλλὰ εὐφροντίζων.

α. 4. Εἰ μὲν γὰρ εὖ πράξαιμεν] εἰ μὲν γὰρ κα-
λῶς, Φησὶ, πράξαιμεν, τῆς εὐπραξίας ἢ αἰτία ἐπὶ
τοὺς θεοὺς ἀναφέρεται. τῆς δὲ δυσπραξίας, ἐπὶ
τοὺς ἄρχοντας. διὸ καὶ Φησιν, εἰ δ' αὖτε καὶ πάλιν
συμφορὰ καὶ δυσυχία τύχοι, ἦγουν ἔαν δυσυ-
χήσωμεν, καὶ κακῶς πάθωμεν (ὅ περ μὴ γένοιτο)
ὁ Ετεοκλῆς ἂν (τοῦτ' ἔστιν ἐγὼ) εἷς ὢν, πολὺς κατὰ
πόλιν ὑμνοῖτο καὶ λοῖδοροῖτο καὶ ὑβρίζοιτο ὑπὸ τῶν
πολιτῶν διὰ κακῶν καὶ πολυσρόφων ὕβρεων, καὶ ψό-
γων καὶ ὀνειδισμῶν, ὧν τινων τούτων ὁ Ζεὺς γένοιτο
ἄλεξητήριος, ἐπώνυμος τῇ πόλει καδμείων, ἀντὶ
τοῦ οὕτως ὀνομαζόμενος ἐν Θήβαις. τοῦτο γὰρ ἔχει
ἐπώνυμον ἐν Θήβαις ὁ Ζεὺς, καὶ ἐκεῖ Ζεὺς τιμᾶται
ἄλεξητήριος. Φησὶν οὖν, συμφώνως ἑαυτῷ τιμῶτο.

β. 4. Εὖ πράξαιμεν] εὐτυχήσαιμεν. αἰτία θεοῦ]
τῆς εὐτυχίας τῆς πόλεως ὑπερμαχοῦντος.

β. 5. Αὖθι] πάλιν. μὴ γένοιτο] εἴθε.

β. 6. Πολὺς] δέον πολὺ εἰπεῖν πολὺς εἶπε, πρὸς
τὸ Ετεοκλῆς.

α. 7. Ὑμνοῖτο] ὑμνεῖσθαι μέσον.

β. 7. Ὑμνοῖτο] ἐπαινοῖτο. Φροιμίσις πολυρρόθοις]
ἐπαίνοις παμπολλοῖς.

β. 8. Οἰμώγμασι] θρήνοις. ὦν] οἰμωγμάτων. ἄ-
λεξητήριος] ἀποσοβητής.

β. 9. Επώνυμος] ἐπειδὴ πολλὰ Διὸς προσηγορίαι,
καλεῖται γὰρ Φιλοξένιος, ἄλεξητήριος, καὶ ἕτερα,
διὰ τοῦτο εἶρηκεν ἐπώνυμος. δέον δὲ ἐπωνύμως εἰπεῖν
ἐπώνυμος εἶπε πρὸς τὸ Ζεὺς.

α. 10. Τὸν ἐλλείποντ' ἔτι] τὸν ἐλλείποντα ἔτι ἢ-

λικίας ἀκμαίας καὶ ὀξυτάτης, ἥτοι τὸν νεάζοντα καὶ τὸν ἔξηβον χρόνῳ, ἥτοι τὸν γηραιὸν καὶ παρηβηκότα καὶ παρακμάσαντα ὑπὸ τοῦ χρόνου.

β. 10. Ὑμᾶς δὲ χρῆ] τοῦτο κατὰ ἄθροισιν καὶ μερισμὸν. ἐλλείποντα] σερούμενον.

β. 11. Ηβης ἀκμαίας] ἡλικίας ἀκμαζούσης καὶ πρὸς μάχην ἐπιτηδείας, ἀλλ' ἔτι μεираκίον ὄντα καὶ ἔξηβον χρόνῳ, ἀντὶ τοῦ, γέροντα ὄντα.

α. 12. Βλάσημον] ἥτοι αὖξῃσιν καὶ προκοπὴν αὖξοντα καὶ βλασάνοντα σωματικὴν, ὡς ἀκμαῖον καὶ νεανικὸν εἶναι πρὸς μάχην.

β. 12. Βλάσημον ἀλδαίνοντα σώματος] ἥτοι τὴν αὖξῃσιν καὶ προκοπὴν αὖξοντα καὶ βλασάνοντα σώματος, ὡς ἀκμαῖον καὶ νεανικὸν εἶναι πρὸς μάχας.

α. 13. Ωραν] Φροντίδα, ἡλικίαν. ἴν' ἥ ὁ νοῦς οὗτος, ἕκαστον ὑμῶν ἔχοντα Φροντίδα τῆς πόλεως, ἢ ἕκαστον κατὰ τὴν ἡλικίαν ἑαυτοῦ, βοηθεῖν τῇ πόλει, ὡς πρέπον ἐστίν.

β. 13. Ωραν] Φροντίδα τῆς πόλεως. ἕκαστον] μεираκίον, γέροντα, νεανίσκον. ὡς τι συμπρεπὲς] καθὼς ἐστίν ἀρμόζον τῇ ἑαυτοῦ ἡλικίᾳ. δέον δὲ εἰπεῖν καὶ τὸν ἀλδαίνοντα ἀσυνδέτως ἐξήνεγκε, ὥστε τοὺς μὲν γέροντας σὺν τοῖς μεираκίοις λιτὰς ποιεῖσθαι, τοὺς δὲ νέους μάχεσθαι.

β. 14. Ἀρήγειν] βοηθεῖν.

β. 15. Εξαλειφθῆναι] πεπαῦσθαι.

α. 16. Τέκνοις τὲ] κοινὸν τὸ ἀρήγειν.

β. 16. Τέκνοις] ἀρήγειν ἀπὸ κοινοῦ. γῆ τε μη-

τρι,

τρί, Φιλτάτη τροφῶ] βροτῶν· τουτέστι τῇ μητρὶ τῇ
Φιλτάτῃ τῶν ἐν ἀνθρώποις μητέρων.

α. 17. Ερποντας] κυρίως περὶ παίδων τὸ ἔρποντας.

β. 17. Η] αὕτη. νέους] ὑμᾶς ὄντας.

α. 18. Πανδοκοῦσα] ὑποδεχομένη. πάντα πόνον
τῆς παιδικῆς ἡλικίας ὑποδεχομένη.

β. 18. Πανδοκοῦσα παιδίας ὄτλον] δεχομένη παι-
δεύσεως κακοπάθειαν, πόνον.

β. 19. Οἰκισῆρας ἀσπιδοφόρους] οἰκήτορας πολε-
μισὰς καὶ ἀνδρείους.

α. 20. Οπως γένοισθε] πιστοὶ δηλονότι, πρὸς τὸν
ὑπὲρ αὐτῆς κίνδυνον πρόθυμοι.

β. 20. Πισοὺς] βεβαίους. ὅπως γένοισθε πρὸς
χρέος τόδε] ἵνα ὑπάρξητε πρὸς τὴν παροῦσαν χρεῖαν
ἣν ὑμῶν ἔχει ἡ πόλις ὑπὲρ τῆς αὐτῆς σωτηρίας.

β. 21. Ες τόδ' ἡμᾶρ εὖ ρέπει θεὸς] μέχρι τῆςδε
τῆς ἡμέρας καλῶς ἡμῖν ἐκ τύχης ἔχει τὰ πράγματα.

β. 22. Χρόνον] κατὰ. πυργηρουμένοις] πολιορκου-
μένοις.

β. 23. Τὰ πλείω] κατὰ. ἐκ θεῶν] ἐκ τῆς αὐτῶν
βοηθείας. κυρεῖ] ὑπάρχει.

α. 24. Οἰωνῶν βοτήρ] σκοπὸς, ὁ Τειρεσίας.

β. 24. Ο μάντις] ὁ Τειρεσίας. οἰωνῶν βοτήρ]
ποιμήν. διὰ τὸ τὰς πτήσεις αὐτῶν ἀνιχνεύειν ἐν ταῖς
μαντείαις.

α. 25. Εν ᾧσὶ νωμῶν] ἐξ ἀκοῆς γὰρ τὰς πτήσεις
διέκρινεν, οὐχ ὁρῶν ὁ Τειρεσίας ἐπέβαλλε τῇ τέ-
χνῃ, ἥτοι ἐτέρου ὑπαγορεύοντος, οὐκ αὐτὸς ὢν αὐτό-
πτης τῶν ὀρνέων. πυρὸς δίχα] οὐκ ἐμπύροις χρώμενος.

β.

β. 25. Εν ὥσιν νωμῶν] διεξάγων. τὸ ἐν ὥσιν καὶ Φρεσὶ λέγει, ἐπειδὴ τυφλὸς ὢν ἡρώτα τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα πῶς αἱ ὄρνιθες ἵπτανται, καὶ παρ' αὐτῆς ἀκούων ἐλογίζετο κατὰ νοῦν, καὶ τὰς μαντείας ἐποίει. τὸ δὲ πυρὸς δίχα εἶπε πρὸς τὸ συναγόμενον ἀπὸ τοῦ ἐν ὥσιν καὶ Φρεσὶ νωμῶν χρησιμίους ὄρνιθας, ἵν' ἢ ὁ δι' ὄρνιθων μαντευόμενος, καὶ οὐ διὰ πυρός.

α. 26. Χρησιμίους] μαντευτικούς.

β. 26. Χρησιμίους ὄρνιθας] τοὺς τῆς μαντείας εὐφόρους καὶ συντελεῖς.

β. 27. Οὗτος] σκόπει τὴν σύνταξιν, εἰπὼν γὰρ ἄνω νῦν δέ, καὶ δέον οὕτω ποιήσασθαι τὴν ἀπόδοσιν· νῦν δέ ὡς ὁ μάντις φησὶν ὑπὸ τοῦ πολεμίων ἐπιβουλεύόμεθα, οὕτω δέον εἰπεῖν, τίνα διὰ μέσου ἐπανάληψιν ἐποίησε, καὶ ἄλλως τὴν σύνταξιν ἔτρεψεν. ἔυρηται δὲ πολλὰ τοιαῦτα καὶ παρὰ λογοποιοῖς.

β. 28. Προσβολὴν Αἰακίδα] ἐπίλευσιν τοῦ τῶν Αἰακιδῶν στρατοῦ.

α. 29. Νυκτιγορεῖσθαι] ἐν νυκτὶ ἀγορεύειν καὶ βουλεύεσθαι.

β. 29. Νυκτιγορεῖσθαι] ἐν νυκτὶ ἀγείρεσθαι.

α. 30. Αλλ' ἔς τ' ἐπάλξεις] ἀλλὰ πάντες σὺν παντευχία καὶ σὺν πᾶσι τοῖς ὅπλοις, ἡγουν ὀπλισμένοι, ὀρμᾶσθε, σοῦσθε ὁμοίως ἐς τὰς ἐπάλξεις καὶ τοὺς προμαχῶνας τῶν πύργων, καὶ ἐπὶ τὰς πύλας, καὶ ἐπὶ τοῖς σέλμασι καὶ ταῖς καθέδραις καὶ ταῖς κατασκευαῖς τῶν πύργων σάθητε, μίμνοντες δὲ καὶ ἐπιμένοντες καὶ καρτεροῦντες, θαρσεῖτε, μὴδὲ
λίαν

λίαν φοβεῖσθε τὸν ὄμιλον καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἐπηλύ-
δων, ἡγούν τῶν ἀπὸ ξένης ἐλθόντων πολεμίων. εὖ
καὶ καλῶς ὁ θεὸς παράσχοι ἡμῖν, καὶ ἀγαθὰ πρά-
ξειεν. ὄμιλος ἐτυμολογεῖται ἀπὸ τοῦ ὁμοῦ τὴν ἴλην
ἔχειν.

β. 30. Επάλξεις] τείχη. πύλας πυργωμάτων] ἐν
γὰρ πύργοις αἱ πύλαι.

β. 31. Σοῦσθε] ὀρμαῖσθε. παντευχία] πανοπλία.

α. 32. Πληροῦτε θωρακεῖα] τὰ τείχη, διὰ τὸ τὴν
πόλιν ὡς θώρακα ἔχειν αὐτά. σέλμασι] ταῖς καθέ-
δραις, μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν νηῶν.

β. 32. Πληροῦτε θωρακεῖα] γεμίζετε ἑαυτῶν τὰς
ἐπάλξεις. σέλμασι] σάσεσι, καθέδραις.

β. 34. Εὐθαρσεῖτε] θαρρόντες ἀτρέπτως ἴσασθε.
ἐπηλύδων] ξένων.

α. 35. Εὖ τελεῖ θεός] καλὰ θεὸς παρέχει.

β. 35. Ταρβεῖτε] ἐκπλήττεσθε καὶ φοβεῖσθε.
ὄμιλον] πλῆθυν. εὖ τελεῖ θεός] καλῶς ὁ θεὸς αἰεὶ
ποιεῖ ὥς καὶ τὸν ἡμῶν ὄλεθρον οὐκ ἐθελήσει.

α. 36. Σκοποὺς δὲ καὶ γῶ] καὶ ἐγὼ δὲ, Φησὶν Ε-
τεοκλῆς, ἐπεμψα σκοποὺς καὶ ἐπιτηρητὰς καὶ κα-
τοπτῆρας τοῦ στρατοῦ τῶν Ελλήνων, οὕστινας πέ-
ποιθα καὶ θαρρῶ μὴ ματᾶν καὶ ματαιοπονεῖν ἐν τῇ
ὁδῷ. τοῦτ' ἐστὶ, μὴ μάτην ἀπελθεῖν, ἀλλὰ μαθεῖν
ἅπαντα, καὶ κατοπτεῦσαι τὸν στρατὸν τῶν Ελλήνων.
καὶ ἀπὸ τούτων μαθὼν ἐγὼ, οὐδαμῶς ἂν ληφθῶ
καὶ κρατηθῶ τῶν Ελλήνων δόλῳ. τὸ δὲ μὴ, παρέλκον.

β. 36. Σκοποὺς] κατασκόπους. στρατοῦ] τῶν πο-
λεμίων.

β. 37. Ματᾶν ὁδῶ] ματαίως ἀνύσαι τὴν τῆς κα-
τασκοπῆς πορείαν.

β. 38. Ληφθῶ δόλῳ] κρατηθῶ δόλῳ τῷ τῶν πο-
λεμίων.

α. 39. Ετεόκλεες, Φέριζε] ἄγγελος ἔλθων φησὶ
πρὸς τὸν Ετεοκλέα, ὃς Φέριζε βασιλεῦ τῶν Καδμείων,
ἤκω καὶ ἔρχομαι φέρων σοι σαφῆ καὶ φανερά πάν-
τα τὰ ἐκεῖσε· καὶ αὐτὸς δ' ἐγὼ εἰμι κατάσκοπος
τῶν πραγμάτων, οὐχ ὑπ' ἄλλων ταῦτα μαθών.

β. 39. Φέριζε] ὑπέρτατε.

β. 40. Ηκω] ἤλθον· σαφῆ] φανερά. τὰ κεῖθεν ἐκ
στρατοῦ] τῶν πολεμίων. τὸ ἐκεῖθεν καὶ τὸ στρατοῦ ἐκ
παραλλήλου, μεθερμηνευτικὸν ὅν τοῦ στρατοῦ τὸ ἐκεῖ-
θεν. φέρων] σοί.

β. 41. Κατόπτῆς] θεατῆς. τῶν πραγμάτων] ἃ
καθ' ἡμῶν οἱ πολέμιοι μέλλουσιν ἐργάζεσθαι.

α. 42. Θούριοι λοχαγέται] ὁρμητικοὶ πρὸς πόλε-
μον. λοχαγέται ἡγουν στρατηγοί.

β. 42. Θούριοι λοχαγέται] πολεμικοὶ στρατηγοί.

α. 43. Ταυροσφαγοῦντες ἐς] οὕτω θύοντες ἐπάνω
τῶν ἀσπίδων ἐμαντεύοντο. Μελάνδετον σάκος] ἦτοι
τὸ μελανθὲν τῷ αἵματι· ἢ τὸ ἐκ μελαινῶν βυρσῶν
κατεσκευασμένον. τὸ μελάνδετον δὲ καλῶς ἐπὶ ξί-
φους ῥηθείη, ἐπὶ δὲ σάκους παρέλκει τὸ δετὸν, ὡς
ἐπὶ τοῦ κελαينهφές τὸ νέφες. ἢ τὸ περιφέρειαν σι-
δηρᾶν ἔχον· μέλας γὰρ ὁ σίδηρος.

β. 43. Ταυροσφαγοῦντες] ταύρους σφάττοντες.
μελάνδετον σάκος] διὰ σιδήρου δεδεμένην ἀσπίδα.

β. 44. Θιγγάνοντες] ψαύοντες. χερσὶ] ταῖς αὐ-
τῶν. Φόνου] αἵματος.

β. 45. Ενυὼ] μάχην. Φιλαίματον Φόνον] τὸν αἵ-
ματι χαίροντα εὐφορον τοῦ Φόνου θεόν. ἔυρηται καὶ
Φόβον.

α. 46. Ωρκωμότησαν] ὅρκους ἐποίησαν εἰς τὸν Α-
ρην τὲ καὶ τὴν Ενυὼ, καὶ τὸν Φιλαίματον Φόβον,
(Φόβος δὲ καὶ Δεῖμος θεράποντες Αρεως) τοῦτο ὥμο-
σαν ἢ ἀλαπάξειν καὶ κατασκάψειν τὴν πόλιν τῶν
Θηβαίων, θέντες καὶ ποιήσαντες ταύτη τῇ πόλει κα-
τασκαφάς· ἢ ἀποθανεῖν ἐν ταύτῃ τῇ γῇ.

β. 46. Ωρκωμότησαν] ὥμοσαν. κατασκαφάς] πορ-
θήσεις καὶ ἀφανισμούς.

β. 47. Λαπάξειν] ἐκπορθήσιν.

β. 48. Τήνδε] τὴν τῶν Θηβαίων. Φυράσειν Φόνῳ]
βάψειν τῷ αἵματι.

α. 49. Μνημεῖα θ' αὐτῶν] περόνας ἢ τρίχας, ἢ τι
τοιοῦτον. ἔθος γὰρ ἦν τοὺς ἐν πολέμῳ τοῖς ὀκείοις
πέμπειν σημεῖα, ἢ περόνας, ἢ ταινίας, ἢ βοσρύχους,
ἢ τι τοιοῦτον.

β. 49. Μνημεῖα] ἐνθυμήσεις.

α. 50. Εξεφον] ἀντὶ τοῦ ἐπλήρουν, πρὸς ἄρμα δὲ
Αδράσου, ἐπεὶ Αμφιάραιος αὐτοῖς ἐμαντεύσατο, μό-
νον Αδρασον σωθήσεσθαι. τοῦτο δὲ ἀπὸ τῆς ἰσορίας
ἔλαβεν, ὅτι ἐσώθη ὁ Αδρασος· ἐπεὶ πόθεν ἤδεσαν ὅτι
δὴ Φεύξεται; Ἀλλως. ὁ Αμφιάραιος, εἰς τῶν Ἀρ-
γείων ὢν, οἷα μάντις, προεῖπεν αὐτὸν μόνον τὸν Α-
δρασον καὶ τὸ αὐτοῦ ἄρμα ὑποσρέψειν ἐκ Θηβῶν,
τοὺς δὲ ἄλλους ἐκεῖσε ἀπολεῖσθαι. διὰ τοῦτο γοῦν

ἕκαστος τῶν Ἀργείων ἐξωγράφει τῷ ἄρματι τοῦ Ἀδράσου τὴν οἰκείαν μορφήν, ἵνα ἔαν συμβῇ ἀπολωλέναι αὐτοὺς ἐκεῖσε, ὑποσρέψῃ δὲ ὁ Ἀδρασος μόνος μετὰ τοῦ οἰκείου ἄρματος, θεῶνται ἐν εἰκονίσμασιν ὑπὸ τε τῶν γονέων καὶ φίλων καὶ πολιτῶν.

β. 50. Εξεφον] περιετίθουν. ὁ μάντις Ἀμφιάραος εἰς ὧν τῶν ἐπτὰ στρατηγῶν ἔφη καὶ αὐτὸν καὶ τοὺς ἄλλους ἐξ ἐν Θήβαις πεσεῖν Ἀδρασον δὲ μόνον εἰς Ἀργος ἀναχωρήσειν. διὰ τοῦτο ἕκαστος ἐδίδου αὐτῷ ἢ δακτύλιον ἢ ἄλλο τι ὃ εἶχεν ἀγαγεῖν εἰς Ἀργος, ἵνα οἱ σφῶν πατέρες ταῦτ' ἔχοντες μέμνωνται αὐτῶν.

α. 51. Οἶκτος δ' οὔτις ἦν] οὐκ ἦν ἔλεος διὰ τῆς γλώττης αὐτῶν προῖων ἐκθηλύνων τὴν ὁρμήν. ἤγουν, οὐκ ἦν παρ' αὐτοῖς φιλόψυχος λογισμὸς, οὐδ' οἶκτον ζωῆς ἐν γλώττῃ προέφερον, ἀνακόπτοντα αὐτοὺς τοῦ ἐγχειρήματος. σιδηρόφρων γὰρ καὶ ἀκαμπὴς καὶ σκληρὸς θυμὸς αὐτῶν ἔπνει ἀναπτόμενος τῇ ἀνδρείᾳ, δεδορκότων καὶ βλεπόντων αὐτῶν Ἀρην, ἥτοι Φονικὸν καὶ πολεμικὸν ὁρώντων, ὡς λεόντων.

β. 51. Λεῖβοντες] χέαντες. οἶκτος] ἔλεος. διὰ ζόμα] ἑαυτῶν, ἢ διὰ οὐ μόνον ὅταν δηλοῖ αἰτίαν συντάσσεται αἰτιατικῇ, ἀλλὰ καὶ ὅταν δηλοῖ καὶ ἐνέργειαν, οὐ γὰρ μόνον φαμέν ὅτι διὰ τῶν ρητόρων πάνθ' ἡμῖν τὰ χρηστὰ, ἀλλὰ καὶ διὰ τοὺς ρήτορας. εὐρήσεις δὲ καὶ προῖων, διὰ ζόμα πυριγενετᾶν χαλινῶν· οἱ πολλοὶ δὲ ἀγνοοῦντες ἀντὶ τῆς εἰς λαμβάνουσι, διὰ ζόμα ἀντὶ τοῦ εἰς ζόμα λέγοντες.

β. 52. Σιδηρόφρων] σκληρὸς καὶ ἀκαμπτος. θυμὸς] αὐτῶν. φλέγων] θερμῶς κινούμενος.

α. 54. Πύσις οὐκ ὄκνω χρόν.] εἰς ἐπέκτασιν πολ-
λοῦ καιροῦ. μετ' οὐ πολὺ δὲ ταῦτα γνώση τῇ πείρᾳ.
ἢ περὶ τούτων ἀκοή οὐ βραδέως γέγονε. ταχὺ γὰρ
ἤγγειλα.

β. 54. Τῶνδε πύσις] τούτων φήμη, ἀκοή. οὐκ
ὄκνω χρονίζεται] οὐκ ἀναβολῇ βραδύνει.

α. 55. Κληρουμένους δ' ἔλειπόν] κατέλειψα δὲ
αὐτοὺς ἐκεῖσε κλῆρον ποιουμένους, ὅπως ἕκαστος αὐ-
τῶν ἄγοι λόχον καὶ ἐνέδραν καὶ τάξιν πολεμικὴν
πρὸς πύλαις, πάλῳ καὶ κλήρῳ τοῦτο λαχὼν. κλή-
ρους γὰρ ποιησαμένων τῶν ἐπτὰ λοχαγῶν, μία πύ-
λη ἑκάστῳ ἐδόθη πρὸς Φυλακὴν.

β. 55. Κληρουμένους] κλήρους βάλλοντας. ὡς]
ἴνα. πάλῳ] κλήρῳ.

β. 56. Λόχον] ἐνέδραν.

β. 57. Εκκρίτους] ἐξειλεγμένους.

β. 58. Τάγευσαι] ὡς ταγὸς καὶ ἡγεμῶν τῆς πό-
λεως τάξαι.

β. 59. Εγγὺς] τῆς πόλεως. ἤδη] ἀπὸ τοῦ νῦν.

α. 60. Ἀργησῆς] λευκός.

β. 60. Κονίει] κόνιν ἐγείρει. ἀργησῆς] λευκός.

β. 61. Χραίνει] βρέχει. σαλαγμοῖς] ῥανίσι.

α. 62. Σὺ δ' ὥς νῆδες] σὺ δ' ὥσπερ ἀγαθὸς κυβερ-
νήτης νεὺς, φράξαι καὶ φρούρησον τὴν πόλιν. Κε-
δνός] ἀσφαλὴς, βέβαιος.

β. 62. Ως] ὥσπερ. κεδνὸς οἰακοσρόφος] συνετὸς
κυβερνήτης.

α. 63. Καταιγίσαι] σφοδρῶς καταπνεῦσαι τὰς
πνοὰς τοῦ πολέμου. τροπικὸς δὲ ὁ λόγος. ὥφελε γὰρ

εἰπεῖν πνοὰς ἀνέμου, ἀλλὰ περὶ πολέμου λέγων διὰ τοῦτο καὶ τὴν τροπὴν φυλάττει, νῆα μὲν τὴν πόλιν ὀνομάζων, πνοὰς δὲ Ἀρης τὴν σφοδρότητα τοῦ πολέμου, κῦμα δὲ χερσαῖον τὴν σύρροίαν τοῦ πλήθους τοῦ στρατοῦ τῶν ἐναντίων.

β. 63. Φράξαι] φύλαξον καὶ ἀσφαλίσαι. καταιγίσει] καταβαλεῖν καὶ ἀνατρέψαι. χρήται δὲ δι' ὅλου τῇ μεταφορᾷ.

α. 64. Βοᾷ γὰρ κῦμα] πρὸς τὸ πνεῦμα ἐπήγαγε τὸ κῦμα· παρακεκινδυνευμένως δὲ εἶπε κῦμα χερσαῖον.

β. 64. Κῦμα χερσαῖον στρατοῦ] ἐπειδὴ τὸ κῦμα θαλάσσης ἐστὶ, διὰ τοῦτο χερσαῖον εἶπε. δημοῖ δὲ ἐντεῦθεν τὴν σφοδρὰν τοῦ στρατοῦ ῥύμην.

α. 65. Καὶ τῶνδε καιρὸν] τοῦτ' ἐστὶ, μὴ ἐκπέσης τοῦ δέοντος χρόνου.

β. 65. Τόνδε καιρὸν] τὸν τῆς προσβολῆς ἐκείνων. ὅστις ὥκιστος] ταχύτατος, ἦγουν πρόλαβε ταχέως τὴν ἐκείνων ἐφοδόν.

β. 66. Καὶ γὰρ] καὶ ἐγὼ ἔξω τὰ ἐπίλοιπα ὀφθαλμὸν ἡμεροσκόπον πισόν· τουτέστιν ἀπελθὼν αὐθις ἐκεῖσε καὶ ἑκάστα τῶν πραττομένων σκοπῶν, ἀγγελαῖ σοι. καλεῖται δὲ τὸν ὀφθαλμὸν ἡμεροσκόπον, ἐπειδὴ ὥσπερ τοὺς κατασκόπους ἔχομεν, οὕτω καὶ τοὺς οἰκείους ὀφθαλμούς. τὸ δὲ πισὸν λέγει, ὅτι ὁ ἰδὼν τι μᾶλλον τοῦ ἀκούσαντος ἐπίσταται, καὶ μαρτυρεῖ ἢ παροιμία, ὀφθαλμοὶ ὠτίων πισότεροι. τὰ λοιπὰ] τούτων. πισὸν] βέβαιον.

α. 67. Οφθαλμὸν ἔξω] ἀσφαλῶς φυλάξω.

β.

β. 67. Σαφηνία λόγου] ἀκριβεσάτη ἀγγελία τοῦ ἑμοῦ λόγου.

β. 68. Τῶν θύραθεν] τῶν πολεμίων.

β. 69. Πολισσοῦχοι θεοὶ] οἱ τὴν πόλιν συνέχοντες καὶ φυλάσσοντες.

β. 70. Εριννὺς] Φθοροποιή. πατὴρ] τοῦ ἡμετέρου.

β. 71. Πρυμνόθεν] ῥιζόθεν. πανώλεθρον] ποταπήν.

α. 72. Ελλάδος Φθόγγον χέουσαν] ἡγουν τὴν μὴ βάρβαρον οὔσαν, ἀλλ' Ἑλληνίδα καὶ αὐτήν.

β. 72. Εκθαμνίσητε] ἐκσπάσητε. δηϊάλωτον] ὑπὸ πολέμου ἠφανισμένον. Ελλάδος Φθόγγον χέουσαν] διάλεκτον· ἦτοι Ἑλληνίδα οὔσαν.

β. 73. Δόμους ἐφεσίους] τῶν πολιτῶν, ἢ ἐμῶν.

α. 75. Μήποτε σχέθειν] ἀπαρέμφατον ἀντὶ τοῦ προσακτικοῦ. ἀντὶ τοῦ, μήποτε σχῆτε ἐν ζυγοῖς τοῖς δουλείοις τὴν ἐλευθέραν πόλιν.

β. 75. Ζυλοῖσι δουλείοισι] ἦτοι δουλεία. μήποτε σχέθειν] ἐθελήσατε κρατηθῆναι.

α. 76. Ξυνὰ] κοινωφελῇ καὶ ὑμῖν.

β. 76. Αλκή] δύναμις καὶ βοήθεια. ξυνὰ] ἡμῖν καὶ ὑμῖν.

α. 78. Θρέομαι Φοβερά μεγάλ' ἄχη] ἦτοι θρηνῶ, βοῶ Φοβεράς μεγάλας θρηνωδίας. εὐπτόητος γὰρ ἡ τῶν παρθένων ἡλικία πρὸς φόβον, μάλιστα πρὸς πολιορκίαν. τὸ δὲ Φοβερά, ἢ διὰ τὰ Φοβερά ἄχη· ἢ Φοβερά γινομένη, ὃ ἐστὶν ἐπίτρομος.

β. 78. Θρέομαι] Φοβοῦμαι. ἄχη] τὰ ἐπερχόμενα δηλονότι.

α. 79. Μεθεῖται στρατὸς στρατόπεδον λιπῶν] ἀφεῖται
ται

ται ὁ ὄχλος ἀπὸ τοῦ στρατόπεδου. οἷον, ἤδη τὴν ὁρμὴν ποιοῦνται ἐπὶ τὴν πόλιν ἡμῶν οἱ πολέμιοι. ταῦτα δὲ φανταζόμεναι λέγουσιν ὡς ἀληθῆ. τὸ δὲ χ πρὸς τὴν διαφορὰν τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ στρατόπεδου. στρατόπεδον γὰρ καλεῖται τὸ ἐνδιαίτημα τοῦ στρατοῦ.

β. 79. Μεθεῖται] ἐκ τοῦ οἰκείου τόπου ἐφ' ἡμᾶς ὁρμᾶται. στρατόπεδον] τὸν τόπον ἐν ᾧ ἐκεῖτο.

α. 80. Ρεῖ πολὺς δ' ὧδε] ὁ ἱππικὸς στρατὸς συγκεχώρηται καὶ ἀφίεται, πρὸς τὴν πόλιν ὁρμᾷ, πρόδρομος, ἦτοι προπορευόμενος τῶν ἐτέρων· τὸ τοῦ στρατοῦ ὅλον, τουτέστιν, ἅπαν τὸ τοῦ στρατοῦ πλῆθος ρεῖ, ὁρμᾷ, χέεται, κινεῖται. ἀσυνδέτως ταῦτα. πείθει δέ με ταῦτα σκοπεῖν ὁ ἐν τῷ ἀέρι ἀναφερόμενος κονιορτὸς, ὁ ἀναυδὸς καὶ ἄφωνος ὢν, σαφὴς δὲ καὶ φανερὸς καὶ ἀληθὴς μηνυτὴς τούτων, ἡγουν, ἡ τοῦ κονιορτοῦ κίνησις, ἱππέων πλῆθος σημαίνει ἐπέρχεσθαι. αἰθερία δὲ κόνις, ἡ αἰρομένη μέχρι τοῦ αἰθέρος, καίτοι ἄφωνος οὖσα, ἐναργὴς ἐστίν, ὥσπερ ἄγγελος, καὶ ἀληθής. φαντάζονται δὲ ταῦτα πάντα.

β. 80. Ρεῖ] δίκην ρεύματος ἐπεισι. πρόδρομος] προτρέχων, ποταπός.

β. 81. Αἰθερία κόνις] καὶ μέχρις αἵρος φθανοῦσαι ταῖς τῶν ἵππων ὀπλαῖς. με πείθει] ἐπειδὴ τὸ πείθειν διὰ λόγου γίνεται, διὰ τοῦτο εἶπε τὸ ἀναυδὸς.

β. 82. Σαφὴς ἔτυμος ἄγγελος] φανερὸς ἀληθὴς μηνυτὴς, ὡς κατ' ἐμοῦ γίνεται.

α. 83. Ελεδεμνάς] ὁ ἐλαύνων καὶ διεγείρων τῶν δεμνίων. πεδιοπλόκτυπος] καὶ τὸ τῆς γῆς δέ μου πέδον

δον κατακτυπούμενον τοῖς ὅπλοις, ποιεῖ μου τοῖς ὥσι προσπελάζειν τὸν ἦχον.

β. 83. Ελεδεμνάς] ἐλαύνων ἐμὲ ἐκ τῶν δερνίων καὶ οὐκ ἔων καθεύδειν, φόβον ἐμβαλὼν. πεδιοπλόκ- τυπός] κτύπον ἐν τῷ πεδίῳ τοῖς ὅπλοις ἐγείρουσα.

α. 84. Βρέμει] ἡχεῖ τρόπον ποταμῶν τὰ πεδία τῆς γῆς μου.

β. 84. Εγχερίμπτεται βοᾶ] ἔπεισι καὶ πλησιάζει ἦχος. ποτᾶται] ἐναέριος φέρεται, ἡχεῖ ἢ βοῇ τῶν ὅπλων.

β. 35. Αμαχέτου] πρὸς ὃ μὴ δύναται τις μαχή- σασθαι, ἦτοι κατασχεῖν φερόμενον. ὀροκτύπου] τοῦ κτύπον ἐν τῷ ὄρει ἐγείροντος τῇ φορᾷ. ἢ τοῦ ἔχον- τος ἐν τῷ ὄρει καὶ ὀρμᾶν.

β. 86. Ἰῶ, ἰῶ, ἰῶ] ὦ ὦ ὦ. ορόμενον] ταρασσό- μενον καὶ ἐγειρόμενον, φερόμενον. ἀλεύσατε] ἀποσο- βήσατε.

α. 87. Βοᾶ ὑπὲρ τειχέων ὃ] σὺν θορύβῳ καὶ ὄχλῳ ὁ Αργεῖος λαὸς ὁ λευκὰς ἀσπίδας ἔχων ὀρνυται καὶ διεγείρεται καὶ ὀρμᾷ ὑπεράνω τῶν τειχέων, εὐπρε- πῆς, ἦτοι τοῖς ὅπλοις κεκοσμημένος, ἐπὶ τὴν πόλιν πρέτων, προορᾷ γὰρ ὥστανεῖ ὁ τῶν παρθένων χορὸς πῶς ὁ τῶν Αργείων ὄχλος ἄνοδον ἐπὶ τῶν Θηβαϊκῶν τειχῶν μέλλει ποιήσασθαι.

β. 87. Βοᾶ] ἐσίν.

β. 88. Ορνυται] ὀρμᾶται. εὐτρεπῆς] ποταπὸς, ἕτοιμος.

β. 89. Διώκων] ἐλαύνων, σπεύδων.

β. 90. Ρύσεται] ἡμᾶς τῶν τριούτων.

β. 90. Επαρκέσει] βοηθήσει ἡμῶν.

α. 91. Πότερα δὴτ' ἐγὼ] πρὸς τὰ εἰδῶλα τῶν θεῶν πέσω, παρακαλῶν καὶ δυσωπῶν αὐτοὺς, ἢ ἄλλο τι πράξω.

β. 91. Πότερα] ποιόν· ἐπειδὴ τὸ πότερα δυστικὴν ἔμφασιν ἔχει. Φαμέν γὰρ, ποτερα ποιήσω, τόδε ἢ τόδε; ἐνταῦθα τὸ μὲν ἐν σκέλος εἶπεν, ἐπειδὴ συντελεῖ, τὸ δὲ ἕτερον παρήκεν, δέον εἰπεῖν, ἢ οὐ προσπέσω· ὥς πρὸς τὸ δαιμίνων πρᾶντον ὑπόσιζε, ἵνα ἡ μὲν ὑποσιγμὴ εἴη διότι ὁ λόγος κρεμάται, ἡ δὲ σιγμὴ, διότι εἰ τὸν λόγον ἀπέδωκας, ἐσιξας ἂν ἐν τῷ τέλει τῆς ἀποδόσεως· τῶν δὲ μὴ ταῦτα δεχομένων βραχὺς λόγος, ἱκανὴν γὰρ τὴν ἐκ τῆς ἀγνοίας διδῶσι δίκην. ποτιπέσω] προσπέσω.

β. 92. Βρέτη] εἰκόνας.

α. 93. Εὐεδροὶ] ἐπ' ἀγαθῷ ἰδρυμένοι. ἢ ἐπὶ τῶν ἰδίων, Φησὶ, καθεδραῖν καθεζόμενοι.

β. 93. Εὐεδροὶ] ὧν οἵκοι ἐν τοῖς ναοῖς.

α. 94. Ακμάζει βρετέων ἔχουσθαι] τοῦτό Φησι, καιρὸς ἐστὶ νῦν ἔχουσθαι βρετέων ἥτοι προσπίπτειν τοῖς εἰδώλοις τῶν θεῶν, καὶ παρακαλεῖν αὐτοὺς. τί βραδύνομεν, καὶ οὐχ ἱκετεύομεν, ὦ ἀγάστονοι, ἡμεῖς αἱ ὑπὸ τοῦ ζόνου ἀγόμεναι καὶ κατεχόμεναι, ἢ, λίαν θρηνοῦσαι. ταῦτα δὲ τινὲς τῶν τοῦ χοροῦ γυναικῶν πρὸς τὰς ἑτέρας φασιν. Ἄλλως. καιρὸς ἦκει, αἶον ἀκμῆς καὶ ὀξυλαβίας χρήζει τὰ πράγματα.

β. 94. Ακμάζει βρετέων ἔχουσθαι] ἀκμὴ καὶ και-

ρός ἐσιν εἰδώλων ἄπτεσθαι ἐπὶ δεήσει. ἀγάζονοι;]
 ἄγαν σενάζουσαι μόνον, καὶ οὐχ ἱκετεύουσαι.

α. 95. Ακούετ' ἢ] ἐπεὶ ἀγνώτες εἰσι, τοῦτό φα-
 σιν, ἄρα φανταζόμεθα, ἢ ἀληθῶς ἀκούομεν;

α. 96. Πέπλων καὶ σεφέων] πότε σεφῆ ρίψομεν
 ἢ πέπλους ἐπὶ γῆς, ἢ νῦν, τραπεῖσαι ἐπὶ λιτανείαν
 τὴν περὶ ἡμῶν αὐτῶν καὶ τῆς πόλεως; παρετίθεσαν
 γὰρ καὶ πέπλους, καὶ ἐνέδρουν καὶ πέπλους τὰ ἀ-
 γάλματα. Ομηρος, πέπλον ὅσιν τοι χαρίεις.

β. 96. Πέπλων] τῶν ἐν τοῖς ἀγάλμασι σεφέων]
 τῶν περὶ αὐτὰ σεφάνων. πότε] ἔξομεν. ἀμφὶ λι-
 τάν] περὶ παράκλησιν. ἔξομεν] οἶονεὶ διατεθῶ-
 μεν. ὁ γὰρ περὶ τι διατιθεὶς ἀντίκρυς τοῦτο κα-
 τέχει. τὸ ἔξομεν οὕτω γόει, ὥς ἔφημεν, συνάπ-
 των πρὸς τὸ ἀμφὶ λιτάν, τὸ δὲ ἀμφὶ λιτάν πρὸς
 τὸ πέπλων καὶ σεφάνων. χρῶνται δὲ τούτῳ εἰς
 τοιαύτην σημασίαν καὶ οἱ ῥήτορες· καὶ μαρτυρεῖ
 ὁ Σύριος Λουκιανὸς λέγων, ἔπειτ' ἀμφὶ πλοῦν εἰ-
 χωμεν. ἀγνοοῦντες δὲ τινες τὸ ἔξομεν ἀντὶ τοῦ
 ἐξόμεθα λέγουσι, συνάπτοντες πρὸς τὸ πέπλων.
 ἔθος ἦν τοῖς παλαιοῖς, ὅποτε ἱκέτευον τοὺς αὐ-
 τῶν θεοὺς, ἐν χερσὶν ἔχειν τοὺς αὐτῶν πέπλους καὶ
 σεφάνους, καὶ διὰ τούτων αὐτοὺς ἐξιλεοῦσθαι.

α. 97. Κτύπον δέδορκα] μετήγαγε τὰς αἰσθήσεις
 πρὸς τὸ ἐνεργέσειον. ὥς, Ἠκουσας ὁ κόραξ οἷος ἦλθ'
 ἐξ ὀρέου. ὁ μέντοι ὀκτάσημος ρυθμὸς ὥς καὶ παρ'
 Εὐριπίδῃ, Εγὼ δὲ οὔτε τοι πυρὸς ἀνῆψα φῶς νόμι-
 μον ἐν γάμοις, πολὺς ἐσιν ἐν θρηνωδίᾳ, καὶ ἐπιτή-
 δειος πρὸς θρήνους καὶ σεναγμούς.

β. 97. Κτύπον δέδορκα] κατανοῶ. ὃ γὰρ κατανοῶ, τοῦτο δέδορκα τοῖς τοῦ νοῦ ὀφθαλμοῖς. πάταγος] κτύπος.

α. 98. Τί ρέξεις] τί ποιήσεις ὦ παλαίχθων Αρης, προδώσεις ἡμᾶς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν; παλαίχθων] ἀντὶ τοῦ, ὃ ἐκ παλαιοῦ κληρωσάμενος τήνδε γῆν. τιμᾶται γὰρ παρὰ Θηβαίοις ὁ Αρης. διὰ καὶ ἄρειον τεῖχος καὶ ἄρητιās κρήνη παρ' αὐτοῖς. Αρης ἀπτικόν. ὦ Αρης κλητικόν. οἱ δὲ γράφουσιν, ὦ Αρη. ἱερὰ δὲ Θήβη τοῦ Αρεως. ἔστιν οὖν πάλαι τὴν γῆν κατέχων

β. 98. Ρέξεις] ποιήσεις. παλαίχθων Αρης] ὁ πάλαι καὶ ἐξ ἀρχῆς τὴν τῶν Θηβῶν χθόνα λαχὼν εἰς οἰκῆσιν. παρὰ Θηβαίοις ὁ Αρης τιμᾶται, Ἀρμονία γὰρ ἡ τούτων προμήτηρ, Ἀφροδίτης καὶ Αρεος ἦν παῖς· καλεῖται δὲ ἐνταῦθα καὶ ἄρειον τεῖχος, καὶ ἄρειτρας κρήνη, ἣν ὁ Αρης τηρεῖ καὶ ἐπισκοπεῖ. Τὰν σὰν γᾶν] πόλιν δηλονότι.

α. 99. Επιδ' ἐπίδε πόλιν] ἠθικὸν τὸ δις ἀναφωνῆσαι. δειλίαν γὰρ ἐμφαίνουσι διὰ τούτου.

β. 99. Χρυσοπῆληξ] χρυοὴν περικεφαλαίαν ἔχων. Επιδε] ἦτοι εὐμενῶς βλέψον,

α. 100. Εὐφιλήταν] εὖ πεφιλημένην.

β. 100. Εὐφιλήταν] ἀγαπητήν.

β. 101. Πολισσοῦχοι χθονὸς] οἱ τὴν πόλιν καὶ τὴν περὶ αὐτὴν γῆν συνέχοντες.

α. 102. Ἰτ', ἴτε πάντες] τινὲς ἴτ' ἴτε Φασί· διὰ δὲ τὸ κακόφωνον εἶναι τὸ τ, τὸ θ προελήφθη τῷ ποιη-

ποιητῇ. ἄλλοι δὲ ἴθι ἐνικῶς λέγουσι, πρὸς τὸν Ἀρην τοῦτο ἀποτείνοντες, τὸ δὲ ἕτερον εἰς τοὺς θεούς. ὁ δὲ νοῦς ἐστὶ τοιοῦτος, ἔλθετε ὦ θεοὶ σύμπαντες ἴδετε καὶ θεάσασθε τὸν ἱκέσιον λόχον τῶν παρθένων, ἡγουν τὸ πλῆθος καὶ τὴν συνάθροισιν τῶν παρθένων γυναικῶν, τὴν ἱκετεύουσαν ὑμᾶς ὑπὲρ τοῦ μὴ γενέσθαι δούλας αὐτάς τοῖς ἐχθροῖς. Ἀλλως. σαφὲς ἐνταῦθα ὅτι ἐκ παρθένων ἐστὶν ὁ χορός. ἐπίδετε, Φησὶν, ἡμᾶς ἱκετευούσας τρόπον δουλῶν. ἱκετεύομεν γὰρ ὑπὲρ τοῦ μὴ εἰς δουλείαν ἀχθῆναι.

β. 103. Παρθένων] ἡνῶν. ἱκέσιον λόχον] παράκλητον συνεδρίαν, ἀγοράν. Δουλοσύνας ὑπὲρ] δουλείας ὑπὲρ τοῦ μὴ λύσαι.

α. 105. Κῦμα γὰρ περὶ πτόλιν δοχμολόφων ἀνδράν] ταῦτα τροπικῶς εἶπεν. ἦτοι, ὀργὴ καὶ θυμὸς τῶν δοχμολόφων ἀνδράν ταῖς πνοαῖς ταῖς ἐκπεμπομέναις τοῦ σώματος αὐτῶν, καχλάζει καὶ τῶν ῥινῶν ἐξωθεν. δοχμολόχων δὲ, τῶν ἐπινυόντων τοὺς λόφους, ἦτοι τὰ κράνη αὐτά· ἐν γὰρ τῇ κινήσει συμβαίνει πλαγιάζεσθαι τοὺς λόφους. ἢ δοχμολόφων, τῶν κορυθαίολων. καὶ Ὀμηρος ἔφη, κορυθαίολος Ἔκτωρ. τὸ γὰρ κινούμενον κράνος τῇδε κακεῖσε, θόχμιον γίνεται τε καὶ λέγεται. ἢ δὲ κίνησις κατηγορεῖται τοῦ ἐμπράκτου. ἄλλοι δὲ δοχμολόφων φασὶ, διότι οἱ πολεμοῦντες κόρυδας ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς ἐπέφεροντο, τρεῖς λόφους ἐχούσας, νεύοντας τῇδε κακεῖσε.

β. 106. Δοχμολόφων] ἦτοι πᾶν ἐχόντων τοὺς

λόφους δοχμίους ἐν τῷ κινεῖσθαι. Λόφος δὲ ἐστὶν ἡ λεγομένη ἵππουρις, ἣν ἄνω τοῦ κράνους τηγνύουσιν.

α. 106. Καχλάζει πνοαῖς] ταῖς πνοαῖς τῶν ἀνδρῶν καχλάζει, ὥσπερ κύμα· καχλάζει δὲ οὐ Βορέου ἢ Νότου πνοῇ, ἀλλὰ τῇ τοῦ Ἀρεως.

β. 106. Καχλάζει] ἤχει. Ορόμενον] διεγχειρόμενον.

α. 108. Παντελές] πάντων ἔχων τέλος. πάντως ἄρηξον δαίμων ἄλωσιν] πάντως καὶ ἡμῖν βοήθησον, ὥστε μὴ ὑπὸ τὴν πολεμίων ἄλωσιν γενέσθαι.

β. 108. Παντελές] τὸ παντελές ἢ πρὸς τὸ Ζεῦ νοητέον οὕτω, ὥ Ζεῦ παντελές ἦτοι, ὥ πάντα τελῶν, ἢ ὁ κατὰ πάντα τέλειος· ἢ πρὸς τὸ ἄρηξον, οὕτω, ἄρηξον παντελές, ἡγουν διόλου. πάντως] ἀληθές.

β. 109. Ἀρηξον] βοήθησον ἡμῖν. δαίμων ἄλωσιν] σὴν τῶν πολεμίων κατασρφήν.

α. 111. Φόβος δ' ἀρηίων] λείπει ἢ ὑπό. ὁ ὑπὸ τῶν ἀρηίων ὅπλων φόβος ταρασσει.

β. 111. Κυκλοῦνται] κυκλοῦσι. Φέβος] ἡμῖν. ἀρρείων] πολεμικῶν.

α. 112. Διάδετοι δὲ γενύων] ἢ σομάτων. κινύρονται Φόνον] ἦτοι ἤχόν τινα Φονικὸν καὶ Φονεργάτην ἐκπέμπουσιν. Ἀλλως. θρηνοῦσιν ἡμῶν τὴν ἀναίρεσιν καὶ οἶον προφωνοῦσιν οἱ ἐν ταῖς γένυσι τῶν ἵππων χαλινοί.

β. 112. Διάδετοι γενύων ἱππέων] πανταχόθεν δεδεμένοι ἱππικῶν σομάτων.

β. 113. Κινύρονται] ἡχοῦσιν ἡμῖν.

β. 114. Αγήνορες πρέποντες στρατοῦ] ἄγων ἀνδρεῖοι, ἑξοχοί· πρέπουσι γὰρ ἐν τοῖς ἄλλοις οἱ ἑξοχοί προὔχοντες.

α. 115. Δορυσσόοις] ταῖς διὰ τῶν δοράτων σωζούσαις πανοπλίαις, πολεμικαῖς πανοπλίαις.

β. 115. Δορυσσόοις σαγαῖς] πολεμικαῖς πανοπλίαις. δορυσσόος πανοπλία ἢ ἐν τῷ δορὶ καὶ ἐν τῷ πολέμῳ σώους διατηροῦσα τοὺς ἔχοντας.

β. 116. Πάλῳ] κλήρῳ.

α. 117. Σὺ τ' ὦ διογενὲς] σὺ τε ὦ κράτος ἐν πόλεμοις Αθηνᾶ. ὑπὸ δὲ τῆς ἀγωνίας οὐχ ἓνα θεὸν ἐπικαλοῦνται, ὡς παρθένοι. καὶ ταῦτα δὲ δόχμικά ἐσι καὶ ἴσα, ἐάν τις αὐτὰ ὀκτασήμεως βαίνει. ῥυθμοὶ γὰρ εἰσι. βαίνονται δὲ οἱ ῥυθμοὶ, διαιρεῖται δὲ τὰ μέτρα, καὶ οὐ βαίνεται.

β. 117. Διογενὲς] ἐκ Διὸς γεννηθέν. Φιλόμαχον] πολεμικόν.

β. 118. Ρυσίπτολις] ῥυομένη τὴν πόλιν. Ἰππειός] ἱππικός· ἢ διὰ τὸ ὕδωρ ταχὺ, ἢ διότι τῷ Πέλοπι πρῶτος ἄρμα παρσχευ.

α. 119. Αναξ ἰχθυβ.] καὶ σὺ ὦ Πόσειδον, θεὸς ἀνάσσεις ἐπὶ θήρῃ ἰχθύων.

β. 120 Ἰχθυβόλῳ μηχανᾷ] τῷ κάμακι ἢ τῇ τριαίνῃ.

α. 121. Επίλυσιν δίδου] πάλιν δις εἶπε τὸ ἐπίλυσιν. τεταραγμένης καὶ ψυχῆς ταῦτα ἦθη, καὶ ἐμφάσεως ἕνεκα λεγόμενα.

β.

β. 121. Επίλυσιν] ἀπαλλαγὴν. Φόβων] τῶν νῦν.
δίδου] ἡμῖν.

β. 122. Κάδμου ἐπώνυμον] Καδμεῖοι οἱ Θη-
βαῖοι.

α. 123. Κήδεσάι τ' ἐναργῶς] κηδεσῆς ἐναργῶς γέ-
νοῦ. Ἀρμονίαν γὰρ τὴν Ἀφροδίτης καὶ Ἀρεως εἶχεν
ὁ Κάδμος. ἢ ἀντὶ τοῦ, Φρόντισον ἡμῶν καὶ τῆς πό-
λεως ἐναργῶς.

β. 123. Κέδεσάι τ' ἐναργῶς] Φρόντισον Φανερώς.

α. 124. Καὶ Κύπρις, ἅτε γένους] Κύπρις ἡ Ἀ-
φροδίτη λέγεται· ταύτης δὲ καὶ Ἀρεως θυγάτηρ ἡ
Ἀρμονία ἐγένετο, ἣν ὁ Κάδμος ἔλαβεν εἰς γυναῖκα.
ἂφ' ἧς οἱ ἀπὸ τοῦ Κάδμου πάντες γεγόνασι. Φησὶν
οὖν ὁ χορὸς πρὸς τὴν Ἀφροδίτην καὶ τὴν ταύτης θυ-
γατέρα Ἀρμονίαν, βοήθησον ἡμῖν, ὅτι ἀπὸ τοῦ αἵ-
ματος τοῦ σοῦ ἐγεννήθημεν, ἀντὶ τοῦ ἀπὸ σου κα-
ταγόμεθα.

β. 125. Κύπρις] ὦ. ἅτε] ἥτις. Γένους] τοῦ ἡμε-
τέρου. προμάτωρ] ἐξ Ἀρεως καὶ Ἀφροδίτης Ἀρμονία,
ἡ Κάδμου γυνή.

β. 125. Ἀλευσον] ἀποσόβησον τὰ παρόντα. σέ-
θεν] σοῦ. ἐξ αἵματος] τοῦ γένους, ἥτοι τῆς Ἀρμο-
νίας τῆς σῆς θυγατρὸς.

α. 126. Θεοκλύτοις] μεγάλαις, ἅς καὶ ὁ θεὸς
ἀκούσειεν.

β. 126. Λιταῖς σε θεοκλύτοις ἀπύουσαι] παρα-
κλήσεσιν αἷς ἄνθρωποι τοὺς θεοὺς καλοῦσιν εἰς ἔλεον
ἐπικαλούμεναι.

β. 127. Πελαζόμεθα] τῷ σῷ βωμῷ πλησιάζομεν.

α. 128. Λύκει ἄναξ, λύκειος γενοῦ] Λύκειόν Φασι τὸν Απόλλωνα, ἢ διὰ τὸ ἐν τῇ Λυκίᾳ τῇ πόλει τιμᾶσθαι αὐτὸν, ἢ διὰ τὸ ἀνατίθесθαι αὐτῷ λύκον ὡς ἱερὸν, ἢ διὰ τὸ λύκους ἀνελεῖν. ἢ, ὅ, γε κρεῖττόν ἐστι, διὰ τὸ λυκόφως ποιεῖν, τῆς νυκτὸς ὑποχωρησάσης. Απόλλων γὰρ ὁ Ἥλιος. Ἄλλως. πολέμιος. οἶον, ὥσπερ λύκος, αὐτοῖς ἐφόρμησον, ἀνθ' ὧν ἡμεῖς νῦν θρηνοῦμεν. οὕτως τινὲς τὸ λύκειος. ἢ, ἐπιβλαβὴς τοῖς πολεμίοις ἐπὶ τῆς αὐτῆς τῶν σόνων γενοῦ, οἶον ἐπὶ τοῦ πολέμου.

β. 128. Λύκει ἄναξ] ὁ λύκον ὀλέσας ποτέ. Λύκειος γενοῦ] φθορεὺς, καὶ οἶος ἐφάνης λύκῳ ποτέ.

β. 129. Στρατῷ δαΐῳ] τῷ τῶν πολεμίων. Στόνων αὐτᾶς] τῶν ἡμετέρων σεναγμάτων ἀκροατής.

β. 130. Λατογένεια] ἐκ Λητους γεννηθεῖσα.

α. 131. Εὖ πυκάζου] ἦτοι ἐντέχνως καὶ ἐπισημόνως ἔντεινε τὸ τόξον. τὸ γὰρ πύκα ἀντὶ τοῦ ἐπισημόνως παραλαμβάνεται.

β. 131. Εὖ πυκάζου] εὐτρέπιζε κατὰ τῶν πολεμίων.

α. 133. Οττοβον ἄρμάτων] ἀκούω, Φησὶ, τὸν τῶν χνοῶν κτύπον.

β. 133. Οττοβον] κτύπον. ἄρμάτων] τῶν πολεμίων.

β. 134. Πότνια Ἥρα] σεβασμία. τὸ πότνια Ἥρα καὶ τὸ Ἀρτεμι Φίλα ἐπιφωνήματά ἐστι πρὸς τοὺς θεοὺς διὰ μέσου τῶν σεναγμάτων λεγόμενα, εἰς οἷκτον αὐτοὺς προκαλούμενα. τοιαῦτα δὲ καὶ προῖων εὐρήσεις.

α. 135. Ελακον ἄξόνων] περὰ τὸ τοῦ Ομήρου, -- μέγα δ' ἔβραχε Φήγινος ἄξων. τοῦτο ἄξων εἴρηται. χνόαι δέ εἰσι τὰ ἀκραξόνια, περὶ αἱ χοινικίδες, αἱ καὶ παραξονίτιδες λέγονται. λέγουσι δὲ καὶ μετὰ τοῦ ι οἱ ποιηταὶ τὸ χνοῖαι.

β. 135. Ελακον] ἤχησαν. ἄξόνων] τῶν ἐν τοῖς ἄρμασι. Βριθομένων] βαρυνομένων τοῖς ἐφεσῶσι. χνόαι] αἱ ὅπαι; ἦτοι τὰ ἄρματα περιφραστικῶς.

β. 137. Δορυτίνακτος δ' αἰθὴρ] διὰ τῶν δοράτων τῶν πολεμίων κινούμενος ὁ αἴθρ ταράσσεται.

β. 138. Αμμιν] ἡμῖν.

β. 139. Ποῖ δ' ἔτι τέλος;] τοῦ εἰς νίκην ἢ εἰς ὄλεθρον. θεὸς] τύχη.

α. 140. Ακροβόλων δ' ἐπάλξεων λιθὰς] ἀκροβολίζεσθαι ἔστι τὸ ἐν πολέμοις κατάρχεσθαι. Λιθὰς] λιθὰς, ἦτοι σωρὸς λίθων, ἔρχεται ἐπὶ τῶν ἐπάλξεων, ἦτοι τῶν μικρῶν πυργισκίων τῶν ἀκροβόλων, ἦτοι τῶν πόρρωθεν βαλλομένων, διὰ τὸ ἐν ἄκρῳ τῶν τευχῶν καὶ ἄνωθεν ἵσασθαι.

β. 140. Λιθὰς] σωρεία λίθων. ἔρχεται] τὸ ἔρχεται, εἰ μὲν νοήσεις ἀπὸ Θηβαίων πρὸς τοὺς πολεμίους, τὸ ἀκροβόλων ἀντὶ τοῦ ἐξ ἄκρων τοῦ τείχους εἰς τρώσιν τῶν πολεμίων πεμπομένων ἑρεῖς. εἰ δὲ ἀπὸ τῶν πολεμίων πρὸς τοὺς Θηβαίους, ἀκροβόλων ἀντὶ τοῦ εἰς τρώσιν τῶν ἐν τοῖς ἄκροις ἐσαμένων τοῦ τείχους πεμπομένων ἐκ πολεμίων· ταῦτα δὲ λέγει ὁ χορὸς οὐχ ὅτι ἀληθῶς ἐγίνετο, ἀλλ' Αἰσχύλος ἐξεπιτηδὲς τοῦτο ποιεῖ τὴν τῶν γυναικῶν παριζῶν φύσιν,

σιν, ἥνίκα ταραχθεῖεν φόβῳ, καὶ τὰ οὐκ ὄντα φονταζομένων.

β. 141. Ω φίλ' Απολλον] ὦ Απολλον, καὶ δέον εἰπεῖν ὦ Ζεῦ, τέλος ἡμῖν πολεμόκραντον ἄγνόν καὶ ἀναίμακτον δός· ὁ δὲ οὐχ οὕτως ἔφη, ἀλλὰ πρὸς τὸ τέλος τὸν λόγον ἐποιήσατο. ἐς δὲ τὸ αὐτό.

α. 142. Κόναβος ἐν πύλαις] κόναβος καὶ ἦχος καὶ κτύπος τῶν σακέων καὶ ἀσπίδων τῶν ὑπὸ χαλκοῦ συνδεδεμένων, ἐν μάχαις τὲ τέλος καὶ πλήρωμα ζωῆς (ἥτοι θάνατος) ἄγνόν, ἐν τῷ πολέμῳ πληρωθὲν, ἢ ὑπὸ τοῦ πολέμου γενόμενον. ἐπεὶ γὰρ μιὰς ὁ ἐν πολέμῳ φόνος, ἄγνόν μᾶλλον τοῦτον ἔφησεν, ἐπεὶ οἱ πολεμίους ἀποκτείναντες, καθαροί εἰσι μᾶλλον ἢ οἱ φίλους ἀνελόντες. τέλος δὲ ὁ φόνος καὶ ὁ πόλεμος· τέλος γάρ τινες τοῦ βιότου ἐν τούτῳ πολλάκις εὐρίσκουσι. τέλος δὲ τῆς τοῦ ἀνθρώπου ζωῆς ὁ θάνατος.

β. 142. Κόναβος] κτύπος ἐσί. Χαλκοδέτων σακέων [ἐκ σιδήρου δεδεσμένων ἀσπίδων.

β. 143. Διόθεν] ἐκ τοῦ Διός. πολεμόκραντον] τὸν πόλεμον κράναν καὶ τελειῶσαν. Ἀγνόν] καθαρὸν, ἀναίμακτον.

α. 143. Μάκαιρ' ἄνασσ' Οὔκα] Οὔκα ἢ Αθηνᾶ παρὰ Θηβαίοις ἐτιμᾶτο. ἐπεύχεται δὲ, τὴν ἐπιχώριον Αθηνᾶν καλῶν εἰς βοήθειαν, ὡς ὁ Θετταλὸς τὸν Δία, λέγων, [ΙΙ. Π. 233.] Ζεῦ ἄνα Δωδωναῖε. Καὶ ὁ Λύκιος τὸν Απόλλωνα, [ΙΙ. Π. 514.] Κλυθι ἄναξ ὅς που Λυκίης ἐν πίοι δῆμῳ Εἷς. Καὶ ὁ Ἰδαῖος, Ζεῦ πάτερ Ἰδηθεν μεδέων. Οὔκαία τοίνυν ἢ Αθηνᾶ τιμᾶται

παρὰ Θηβαίοις. Ογκα δὲ παρα Φοῖνιξιν ἢ Αθηνᾶ, καὶ Ογκαῖαι πύλαι. μέμνηται τούτου καὶ Αντίμαχος καὶ Ριανός. Φοῖνιξ δὲ τὸ γένος ἄνωθεν ὁ Κάδμος ἐτύγχανεν ὁ τῶν Θηβαίων οἰκιστὴς, διὸ καὶ ὡς ἐκ Φοινίκων κατηγμένος, Ογκαν Αθηνᾶν παρὰ Θηβαίοις τιμᾶσθαι ἐποιήσε.

α. 145. Πρὸ πόλεως ἐπτάπυλον ἔδος ρύου] οὕτως ῥητέον, ὦ μάκαιρ' ἀνασσα Ογκα, ὦ μακαρία θεά, Αθηνᾶ πρὸ τῆς πόλεως γενομένη, βοήθησον αὐτῇ. κάλλιον δὲ εἰπεῖν, τὸ πρὸ τῆς πόλεως, οὕτως, ὦ Ογκα Αθηνᾶ ἢ πρὸ τῆς πόλεως, ἦτοι οὔσα ἐξωγραφημένη πρὸ τῆς πόλεως, ἦγουν ἔμπροσθεν, ρύου τὸ ἐπτάπυλον ἔδος, ἦτοι τὴν ἐπτάπυλον πόλιν τῶν Θηβαίων. γίνωσκε γὰρ ὅτι ἐξωγράφουν ταύτην πρὸ τῶν πυλῶν τῆς πόλεως. ἦν καὶ ὁ Λυκόφρων πυλαίτιδα λέγει, διὰ τὸ ἄνωθεν ἴσασθαι ταύτην τῶν τῆς πόλεως πυλῶν.

β. 145. Ογκα] Αθηνᾶ Φοινίκων γλώττη. Επτάπυλον ἔδος] τὰς Θήβας.

α. 146. Παναλκεῖς θεοὶ] κατὰ πάντα βοηθοί. τοῦτο γὰρ ἴδιον θεῶν.

β. 147. Παναλκεῖς] παντοδύναμοι.

β. 148. Τέλειοι] ἀνελλιπεῖς· ἀνελλιπὲς γὰρ τὸ θεῖον.

β. 150. Δορύπονον] ποταπὴν, αἰχμάλωτον.

α. 151. Ετεροφώνῳ στρατῷ] τῷ μὴ βοιωτιάζοντι. ἐπειδὴ γὰρ Ἕλληνες καὶ οἱ Ἀργεῖοι, οὐκ εἶπεν βαρβαροφώνῳ. Ἄλλως. τῷ ἔχοντι ἄνδρας ἐκ πολλῶν ἐθνῶν. Ομηρος, Ἄλλη δ' ἄλλων γλῶσσα.

β. 151. Ετεροφώνῳ] ἀλλαγλώσσῳ.

α. 152. Κλύετε παρθένων] ἀκούετε ἡμῶν τῶν παρ-
θένων, δικαίως εἰς οὐρανὸν ἀνεχουσῶν τὰς χεῖρας.
τοῦτο δὲ τὴν ἐκ ψυχῆς ἱκετείαν δηλοῖ. καὶ Ὀμηρος,
Χεῖρας ἀνασχόντες, μεγάλ' εὐχετόωντο.

β. 152. Πανδίκους] δικαίας, ὑπὲρ τῆς πατρίδος
αὐτῶν φερομένας. Χειροτόνους λιτὰς] μετὰ χειρῶν
τάσεως γενομένας.

α. 154. Λυτήριοι ἀμφιβάντες] ὦ θεοὶ περὶ τὴν
πόλιν ἐλθόντες λυτήριοι, ἤτοι ἀφανισαὶ τῶν κακῶν,
καὶ σωτήρες, ἐξ ἔργων αὐτῶν δείξατε ὅτι φιλοπό-
λιες ἐστέ, ἤτοι τὴν ἡμετέραν ἀγαπῶντες πόλιν. Ἀλ-
λως. ἀμφιβάντες, παρὰ τὸ, Ὅς Χρύσην ἀμφιβέ-
βηκας.

β. 155. Ως] ὅτι. Φιλοπόλιες] ἐστέ.

α. 156. Μέλεσθ' ἱερῶν δημίων] ἤτοι, Φροντίζετε
τῶν ἀνακειμένων καὶ ἀνατεθειμένων ἐν τοῖς ὑμῶν να-
οῖς ἱερῶν, δημίων, τῶν ἀπὸ τοῦ δήμου. κοινῇ γὰρ
πάντες ἐκείνοις ἀνετίθουν χρήματα. περιφραστικῶς
οὖν εἶπε τοῦτο, μέλλων εἰπεῖν, Φροντίζετε τῶν ναῶν
ὑμῶν, μὴ κατασκαφθῶσιν ὑπὸ τῶν πολεμίων, καὶ
ἀναφαιρεθῇ τὰ ἐν αὐτοῖς ἀναθήματα. Ἀλλως. μελέ-
την ἔχετε τῶν ἱερῶν δημοσίων.

β. 156. Μέλεσθε] Φροντίζετε. ἱερῶν δημίων] τῶν
δημοσίων γινομένων ὑμῖν παρὰ τῶν πολιτῶν θυμάτων.

β. 157. Ἀρήξατε] ἡμῖν.

α. 158. Φιλοθύτων] τῶν προσφίλων μετὰ θυμάτων
ἡμῖν μυσηρίων.

β. 158. Μνήσορές ἐσε] μνεΐαν καὶ ἐνθύμησιν ἔχοντες.

α. 159. Τμᾶς ἐρωτῶ θρέμματ' οὐκ ἀνασχετὰ, Ἡ

ταῦτ' ἄριστα] καθ' ὑπόκρισιν, ἢ ἐν ἐρωτήσῃ μετ' ἐπι-
τιμήσεως ἀναγνωσέον. ὁ Ετεοκλῆς ἀκούσας τῶν παρ-
θένων ὀδυρομένων καὶ παρακαλουσῶν τοὺς θεοὺς, Φη-
σὶ πρὸς αὐτάς, ἐρωτῶ ὑμᾶς θρέμματα οὐκ ἀνασχέ-
τὰ, ἦτοι ἐμοὶ φορτικὰ καὶ βάρος ἐτώσιον νομιζό-
μενα, μὴ ἀνεχόμενα καὶ μὴ βασαζόμενα παρ' ἐμοί,
ἄρα ταῦτα, ἃ ποιεῖτε, σωτήρια τῷ στρατῷ καὶ τῇ
πόλει τυγχάνουσι· δηλονότι τὸ πεσούσας ὑμᾶς πρὸς
τὰ εἰδῶλα τῶν πολισσούχων θεῶν, αὔειν, ἦτοι βοᾶν
καὶ θρηνεῖν καὶ φωνεῖν, σωφρόνων μισήματα, τοῦτ'
ἔστι τὰ μισούμενα τοῖς σώφροσιν. Ἀλλως. εἰώθασιν
οἱ ποιηταὶ δόγματά τινα εἰς ὠφέλειαν τῶν ἀκούον-
των εἰσφέρειν. οὕτως καὶ ὁ Αἰσχύλος ἐνταῦθα εἰσά-
γει τὸν Ετεοκλέα ἀπαγορεύοντα μετὰ ἀπειλῆς, μὴ
ἀπάγειν τὸν ὄχλον εἰς δειλίαν, ὥστε διὰ φόβον αὐ-
τοὺς φυγεῖν. ἀλόγοις δὲ ζώοις παρέβαλε τὰς παρ-
θένους, ὅτι ἐν φαντασίᾳ γεγόνασι πρῶτον μὲν γυ-
ναικεία καὶ δειλῇ, δεύτερον δὲ οὐκ ἀληθεῖ. εἰσὶ γὰρ
καὶ φαντασῖαι ἀληθεῖς.

β. 160. Θρέμματ' οὐκ ἀνασχετὰ] γεννήματα ἃ
οὐ δύναταί τις ὑπομένειν.

β. 161. Ἡ] ὄντως, ἄρα. ταῦτα] ἃ ποιεῖτε.

β. 162. Πυργηρουμένῳ] πολιορκουμένῳ, ἢ τῷ ἐν
πύργοις ἰσαμένῳ.

β. 163. Βρέτη] εἰδῶλα. πολισσούχων] τῶν τὴν
πόλιν συνεχόντων.

α. 164. Αὔειν, λακάζειν] ταῦτα ἐπὶ τῶν ὀρνέων
λέγεται. ἀλόγοις οὖν ζώοις παρενέβαλε τὰς παρθέ-
νους. λακάζειν δὲ τὸ ἡχεῖν, γίνεται ἀπὸ τοῦ λήκω
ρή-

ρήματος, κατὰ τροπὴν τοῦ η εἰς α, καὶ κατὰ παραγωγὴν. Σωφρόνων μισήματα] ταῦτα, τὸ προσπίπτειν τοῖς ξοάνοις, καὶ βοᾶν. ταῦτα οὖν ἂ πράττετε, μισήσειαν ἂν οἱ εὖ φρονοῦντες ἄνδρες.

β. 164. Αὔειν] βοᾶν. σωφρόνων μισήματα] ἂ οἱ σώφρονες ἄνδρες μισοῦσιν.

α. 165. Εὐεσοῖ] εὐδαιμονία, εὐετηρία.

β. 165. Εὐεσοῖ] εὐτυχία.

α. 167. Οὐχ ὁμιλητὸν θράσος] ἐν θορύβοις οὐ καθεκτόν.

β. 167. Κρατοῦσα] νικῶσα. οὐχ ὁμιλητὸν θράσος] οὐκ οἶάτε ὁμιλεῖσθαι ὑπ' ἀσχέτου θρασυνομένη χαρᾶς.

β. 168. Οἶκω] τῆς αὐτῆς. πλέον] τοῦ δέοντος.

β. 169. Διαδρόμους φυγὰς] διὰ πάσης τῆς πόλεως ὑφ' ἡμῶν γενομένας.

α. 170. Διεῖροθήσατε] διὰ τοῦ θορύβου ἐμβεβλήκατε. Κάκην] δειλίαν.

β. 170. Θεῖσαι] ποιήσασαι. διεῖροθήσατε] ἐνεβάλετε. ἄψυχον κάκην] δειλίαν. ὥσπερ γὰρ τὴν ἀνδρείαν ἔψυχόν φαμεν, οὕτω καὶ τὴν δειλίαν ἄψυχον.

β. 171. Τὰ τῶν θύραθεν] τὰ τῶν πολεμίων. ὡς ἄρισα] λίαν. ὀφέλλετε] αὐξετε ἀνυποσάτους ἐκείνους οἷς ποιεῖτε δεικνύουσαι, ἢ ὅτι κατεπτοηκότας ἡμᾶς ἂν αἰσθονται, πολὺ μᾶλλον θρασυνθήσονται.

α. 172. Αὐτοὶ δ' ὑπ' αὐτῶν ἐνδοθεν] αὐτοὶ δὲ καὶ ἡμεῖς ὑπ' αὐτῶν (ἦτοι ὑφ' ὑμῶν τῶν γυναικῶν, δεικτικῶς) πορθούμεθα. τοῦτ' ἔστι, καὶ μὴ πολεμούμεθα. γράφεται καὶ, ὑφ' αὐτῶν, ἦτοι αὐτοὶ δι' ἑαυτῶν.

β. 173. Συνναίων] συγκατοικῶν.

α.

α. 174. Κ' εἰ μή τις ἀρχῆς τῆς ἐμῆς] τοῦτό φησιν ὁ Ετεοκλῆς πρὸς τὸν χορὸν, ὅτι ἐὰν μή τις ἀκουσεται τῆς ἐμῆς ἐξουσίας, καὶ τὸ ἐμὸν ποιήσῃ πρόσταγμα, εἴτε ἀνὴρ, εἴτε γυνή, εἴτε τι τούτων μεταίχμιον, καὶ μέσον, ὁλεθρία ψῆφος κατ' αὐτοῦ συμβουλεύσεται. τὸν θάνατον δὲ λιθόλευσον, τὸν διὰ βολῆς λίθων γινόμενον, οὔτι μὴ Φύγη, οὐδαμῶς ἐκ Φύγη. τὸ δὲ μὴ, παρέλκον.

β. 174. Αρχῆς τῆς ἐμῆς] ἡγουν δ' ἐγὼ προστάσσω.

α. 175. Μεταίχμιον] καὶ τὸ μέσον λέγεται μεταίχμιον. εἰπὼν οὖν ἄνδρα καὶ γυναῖκα, ἀναγκαίως δίδωσι νοῆσαι τὸ τούτων μέσον, καὶ παῖδα νεογνὸν πρὸς τὴν τῶν ἐκατέρων ἡλικίαν. Ἀλλως. νέος ἢ γέρον. ἀκαίρως δὲ ἢ λέξις τὸ μεταίχμιον. καὶ δηλοῖ τὸν ἀληθῶς ὀργιζόμενον. Ἀλλως. κεκινδύνευται τῷ Αἰσχύλῳ ἐνταῦθα τὸ μεταίχμιον. γένους γὰρ ὄντος τοῦ ἀνδρὸς καὶ τῆς γυναικὸς, μέσον ἄλλο εἶη. εἰ μὴ ἄρα τις λέγοι ὅτι ὀργιζόμενος οὕτως εἴρηκεν, ὥς καὶ παρὰ Δράκοντι τῷ νομοθέτῃ. ἐκεῖνος γὰρ ὑπὲρ τοῦ μηδὲν ἀμαρτάνειν, φησὶ, κἂν ὄσρακον ἢ τὸ ἀποκτεῖναν, κἂν ξύλον, κἂν σίδηρος, κἂν χαλκὸς, συνεκβάλλεσθαι.

β. 175. Χῶ, τι τῶν μεταίχμιον] ὅπερ τῶν γυναικῶν καὶ τῶν ἀνδρῶν μέσον. τοῦτο δὲ φησιν οὐχ ὅτι ἐστὶ τι γένος ἀνδρῶν μεταξὺ καὶ γυναικῶν, ἀλλ' ἵνα δείξῃ τὸ τῆς προσταγῆς ἀκριβές. οἱ δὲ τοὺς εὐνούχους λέγοντες ἔρρώσαν.

α. 177. Δήμου δ' οὔτι] τὸν ἐκ δήμου συζηῆσαι μόρον.

β. 177. Λευσηῖρα] λιθασικόν. οὔτι] οὐδαμῶς.

α. 178. Μέλει γὰρ] ἀνδρὶ γὰρ διὰ Φροντίδος ἐστὶ τὰ ἔξωθεν, μὴ γυνὴ περὶ τούτων βουλευέτω. ἐνδον δὲ οὔσα ἡσύχαζε, καὶ μὴ βλάβην ποίει τῇ πόλει, δειλαινομένη καὶ κλαίουσα καὶ τοὺς πολίτας θορυβοῦσα.

β. 178. Μέλει] διὰ Φροντίδος ἐστὶ.

β. 179. Βλάβην τίθει] ποίει, πρὸς τοὺς πολίτας, ὀλολύζουσα καὶ σπαραττομένη.

α. 181. Ω φίλον] ἀπολογοῦνται διότι ἐθορύβησαν.

β. 181. Εἰδιστα] ἐφοβήθη.

β. 182. Αρματόκτυπον ὄττοβον] τὸν ἄρμάτων γινόμενον κτύπον. ὄττοβον] σημείωσαι τὴν σύνταξιν, πρῶτον μὲν γὰρ πρὸς τὸ ἀκούσασα συνέταξε τὸ ὄττοβον, εἶτα ἐνήλλαξε διὰ τοῦ ὅτι, καὶ πάλιν τῇ προτέρᾳ συντάξει ἐχρήσατο, ἀπὸ κοινοῦ πρὸς τὸ χαλινῶν τὸ ὄττοβον ἐκδεχόμενος.

α. 183. Σύριγγες ἐκλαγξαν] περιφραστικῶς τοὺς τροχοὺς Φησι. σύριγγες δὲ εἰσι τὰ ξύλα τὰ μέσον τοῦ περιφεροῦς ξύλου τοῦ τροχοῦ διαπερονούμενα. τὸ μὲν γὰρ αὐτῆς ἐστὶ μέγα, τὸ δὲ ἕτερον τούτων μικρότερον, ἄλλο δὲ αὐτοῦ δευτέρου μικρότερον, λόγον τοῦ αὐλῶν τοῦ συρίγγων ἐπέχοντα. Ελίτροχοι] περὶ ἃς ἐλίσσονται οἱ τροχοί. ἱππικῶν] ἱππικὰ πηδάλια λέγει καὶ τοὺς χαλινούς. ὥσπερ τὸ πηδάλιον ἐν τῇ νηϊ, οὕτω καὶ ὁ χαλινὸς ἐν τῷ ἵππῳ.

β. 183. Σύριγγες ἐκλαγξαν] αἱ ὁπαὶ τοῦ ἄξονος ἤχησαν. ἐλίτροχοι] αἱ συνελοῦσαι τοὺς τροχοὺς δι' ὧν τὸ ἄρμα ἐλαύνεται. ἱππικῶν τ' αὐπνῶν] τῶν μὴ τοὺς ἵππους ἐώντων ἡρεμεῖν, ἀλλ' ἐλαυνόντων δρόμον.

α. 184. Αὐπνῶν] τῶν μὴ ἐόντων με ἢ ρεμεῖν.

β. 185. Πηδαλίῳν διὰ σόμα] τῶν ἵππων, καθάπερ τὴν ναῦν τὰ πηδάλια· ἐσι δὲ τὸ διὰ σόμα πρὸς τὸ πηδάλιον.

β. 186. Πυριγενετᾶν χαλινῶν] τῶν ἐκ πυρὸς χαλκευθέντων. τὸν ὄττοβον ἀπὸ κοινοῦ λάμβανε.

α. 187. Τί οὖν; ὁ ναύτης] ὁ Ετεοκλῆς, εἰπὼντος τοῦ χοροῦ ὅτι διὰ τοῦτο ἔφυγον πρὸς τοὺς ναοὺς τῶν θεῶν, ὅτι ἐφοβήθη ἀκούσασα τὸν κτύπον τῶν ἄρμάτων καὶ τῶν χαλινῶν τῶν ἵππων, Φησὶ πρὸς αὐτὸν, τί οὖν, ὁ ναύτης ἄρα τῆς νηὸς καταποντιζομένης ἐν τῇ θαλάσῃ, εὔρε μηχανὴν σωτηρίας, Φυγὼν ἀπὸ πρύμνης εἰς πῶραν; οὕτως οὖν οὐδὲ ὑμεῖς μηχανὴν σωτηρίας εὐρήσετε περιῖοῦσαι τὴν πόλιν, καὶ καταλείψασαι τὰ οἰκεῖα οἰκήματα.

β. 187. Τί οὖν] ἔσω τοῦτο ὃ λέγεις. ἄρα] ἐκ παραλλήλου. ἐς πῶραν Φυγὼν] καθάπερ ὑμεῖς ἄνω καὶ κάτω τῆς πόλεως ἰοῦσαι.

β. 188. Πρύμνηθεν] ἀπὸ τῆς πρύμνης. μηχανὴν σωτηρίας] μέθοδον τοῦ πῶς δεῖ σεσῶσθαι.

β. 189. Καμούσης] χειμαζομένης. πρὸς] ἐν.

α. 190. Αλλ' ἐπὶ δαιμόνων πρόδρομος ἦλθον] ὅτε βρόμος καὶ ἦχος καὶ κτύπος γέγονεν ἐν πύλαις (τοῦτο δὲ ἔξωθεν, νιφάδος νιφομένης ὀλοῆς) τότε δὴ ἦλθον πρὸς ἀρχαῖα καὶ πατρῶα εἰδῶλα τῶν θεῶν, θαρρῶν τοῖς θεοῖς· τότε ἦρθον πρὸς μακάρων λιτάς· ἀσυνδέτως ταῦτα. ἢ οὕτως, ἐπὶ τὰ δαιμόνων ἦλθον βρέτη, διότι βρόμος ἐν πύλαις νιφάδος ὀλοῆς νιφομένης, ἡγουν συχῶν βελῶν καταφερομένων πρὸς τὴν

τὴν πόλιν, καὶ οὕτω τὸ ἐξῆς· τότε δὴ ἦλθον πρὸς μακάρων λιτάς.

β. 190. Ἀλλ' οὐ μάτην ἐφερόμην πρὸς τὴν πόλιν. ἀρχαῖα βρέτη] τὰ ἐξ ἀρχῆς ὄντα τῇ πόλει ἀγάλματα.

α. 191. Ἀρχαῖα βρέτη] ἡγουν τὰ πατρῷα εἰδωλα τῶν θεῶν. ἄλλως. ἀρχαῖα, βασιλικά παρὰ τὴν ἀρχήν. Νιφάδος] νιφάδα φησὶ τὸ τῶν πολεμίων πλῆθος.

β. 191. Πίσυνος] θαρρόυσα. νιφάδος ὅτ' ὀλοᾷς] βλέπων καὶ λίθων σωρείας ἐπ' ὀλεθρίαν.

β. 192. Νιφομένης] δίκην χιόνος πιπτούσης. βρόμος] ἦχος ἐγένετο.

β. 193. Ἡρθην] διηγέρθην. λιτάς] δεήσεις.

α. 195. Ὑπερέχοιεν ἀλκὰν] τὴν ἑαυτῶν ἀλκὴν ὑπὲρ ἡμῶν ἔχοιεν.

β. 195. Ἀλκὰν] βοήθειαν.

α. 196. Πύργον ζέγειν εὐχεσθε] τὸν πύργον, ἥτοι τὰ ἡμέτερα τείχη, μένειν ἀσφαλῶς, καὶ ζέγειν καὶ ὑπομένειν τὸ πολεμικὸν δόρυ. οὐκ οὖν ταῦτα, ἃ φῆς, ἔσαι πρὸς θεῶν, τὸ ἀλκὴν καὶ βοήθειαν παρέχειν ἡμῖν. ἄλλως. τοῦτο εὐχεσθε, διαμένειν ἡμῶν τὰ τείχη ἀπλῶς, ὥς τὸ δόρυ ζέγειν καὶ ἀπείργειν τοὺς πολεμίους.

β. 196. Πύργον] ἥτοι τὴν πόλιν, ἀπὸ μέρους. ζέγειν] ὑπομένειν.

α. 197. Ἀλλ' οὖν θεοὺς] οὐκ ἀλόγως λέγει, τοὺς τῆς πόλεως θεοὺς φεύγειν, πορθηθείσης αὐτῆς. λέγεται γὰρ ὅτι ὅτε ἔμελλε πορθηθῆναι ἡ Τροία, ἐφά-

νησαν οἱ θεοὶ τοῖς Τρωσὶν ἀνελόμενοι ἐκ τῶν καῶν τὰ ἀγάλματα αὐτῶν.

β. 198. Αλούσης] πορθουμένης. λόγος] Φημὴ ἐσί.

α. 199. Μήποτ' ἐμὸν κατ' αἰῶνα] μηδέποτε αὕτη ἢ πανήγυρις τῶν θεῶν, ἥγουν ἢ συναγωγὴ τῶν ἐν-
παῦθα ὄντων, καταλείπει τὴν πόλιν κατ' ἐμὸν αἰῶνα
καὶ χρόνον. ἥγουν ἡμῶν ζώντων, ἢ ἐπὶ τοῦ ἐμοῦ
βίου. Ἀλλως. μηδέποτε, Φησὶν, ἐπὶ τοῦ ἐμοῦ βίου
καταλείποιν τὴν πόλιν οἱ θεοί. εὐρῶν δὲ ὁ Αἰσχύλος
παρὰ τῷ Ομήρῳ [ΙΙ. VII. 298] τὸ, Θεῖον δύσονται
ἀγῶνα, τὴν τῶν θεῶν εἰς τὸ αὐτὸ συναγωγὴν, πανή-
γυριν τραγικώτερον εἴρηκεν.

β. 199. Εμὸν κατ' αἰῶνα] ἥγουν κατὰ τὴν ἐμὴν ζωὴν.

β. 200. Πανήγυρις] ἢ πλήθους.

β. 201. Ασυδρομουμέναν] ὑπὸ τῶν ἀσῶν περιερ-
χομένην. οἱ γὰρ τῆς ἀλούσης πόλεως πολῖται ἄνω
καὶ κάτω πρὸς αὐτὴν χωροῦσι, γυναῖκας, χρήμα-
τα, ἐσθῆτας, τᾶλλα σώζειν θέλοντες. σράτευμα]
τὸ σράτευμα διὰ τοὺς πολεμίους νόει, οὕτω, μηδὲ
ἐπίδοιμι τὸ σράτευμα τῶν πολεμίων ἀπτόμενον τῆς
πόλεως ἐν πυρὶ δαΐῳ, ἥτοι καῖον αὐτήν.

α. 202. Απτόμενον] γράφεται τυφόμενον. οἶον
καιόμενον. πολεμίῳ πυρί.

β. 202. Απτόμενον] ἄπτεσθαι. δαΐῳ] πολεμικῷ.

β. 203. Βουλεύου κακῶς] διὰ θρήνων, καὶ σπα-
ραγμάτων τοὺς πολίτας κατακλῶσα καὶ πρὸς δειλίαν
ἐπάγουσα.

α. 204. Πειθαρχία γάρ ἐσι] πάνυ εὐφυῶς ὁ Αἰ-
σχύλος τὴν πειθαρχίαν, ὡς γυναῖκα, ὠνόμασε μη-

τέρα τῆς εὐπραξίας τῆς σωτῆρος, λέγων, ἡ πειθαρχία γυνὴ ἐστὶ μήτηρ τῆς σωτῆρος εὐπραξίας. οὗτος λέγεται λόγος ἐμφαίνων ὅτι καλὸν ἐστὶ τὸ πειθαρχεῖν. πειθόμεναι γὰρ αἱ πόλεις τοῖς κρατοῦσιν, εὖ πράττουσιν. Ἄλλως. γυνὴ σωτῆρος. λείπει Διός· ἵνα ᾖ, γυνὴ Διὸς σωτῆρος.

β. 204. Πειθαρχία] ἡ εὐπείθεια. ἔνταυθ' Αἰσχύλος σωματοποιεῖ τὴν πειθαρχίαν. λέγει δὲ ὡς ὁ πειθόμενος τῷ τὰ λῶσα συμβουλεύοντι, οὗτος ἄριστα πράσσει.

α. 205. Ωδ' ἔχει λόγος] οἰκείως ἔχουσα πρὸς τὸ σώζεσθαι.

β. 205. Σωτῆρος] σωσικῆς. ὦδε] οὕτως.

α. 206. Εἰς θεοῖς δέ τ' ἰσχύς] ὁ χορὸς φησὶ πρὸς τὸν Εἰτεοκλέα, ἀληθές ἐστιν ὅτι ἡ πειθαρχία μήτηρ τῆς σωσικῆς εὐπραξίας πέφυκεν· ἐστὶ δὲ καὶ τοῖς θεοῖς δύναμις ὑπερέχουσα πάντα. πολλάκις δὲ ἡ τῶν θεῶν ἰσχύς τὴν ἀμήχανον νεφέλην καὶ ἐκ χαλεπῆς δύης κρεμαμένην ὑπερθεν τῶν ὀμμάτων, ὀρθοῖ, καὶ ἀποσοβεῖ αὐτήν.

β. 206. Εἰς] καλῶς εἶπας τοῦτο. καθυπερτέραι] ὑψηλοτέρα τῆς πειθαρχίας.

β. 207. Αμήχανον] εἰς ἣν οὐκ ἔχει τις μηχανήσασθαι.

β. 208. Εκ χαλεπᾶς δύας] κακῆς τύχης. ὑπερθε] ὑπεράνω.

β. 209. Κρημναμέναν] ὑπερκειμένην. νεφέλαν ὀρθοῖ] τὴν τῆς ἀθυμίας σκοτουμένην ἐγείρει καὶ εἰς τοῦναντία τρέπει.

β. 210. Σφάγια] θύματα. τὰ σφάγια καὶ χρη-
σῆρια ἐκ περαλλήλου· οὐ γὰρ μόνον χρησῆρια τὰ
μαντεύματα, ἀλλὰ καὶ τὰ θύματα· ἢ ὅτι θύοντες
τοῖς θεοῖς καὶ αὐτῶν περὶ τοῦ δεομένου τὰς μαντείας
δεχόμεθα, ἢ ὅτι μέρος μαντικῆς ἐστὶ τὸ καὶ διὰ
σφαγίων τὰς μαντείας ποιεῖσθαι, ὁρῶντας τὴν τοῦ
ζώου χολήν, καὶ τὸ ἥπαρ, καὶ τὴν κύσιν.

β. 211. Ερδειν] ποιεῖν. πειρωμένων] πειρᾶν λαμ-
βανόντων καὶ ἐγχειρούντων αὐτοῖς πρὸς πόλεμον.

α. 212. Σὸν δ' αὖ] γυναικός ἐστι τοῦτο.

β. 212. Σὸν] ἐστὶ. ἔσω δόμων] ἐντὸς τῶν δόμων.

α. 213. Διὰ θεῶν, πόλιν] διὰ τῆς ἐπικουρίας τῶν
θεῶν, νεμόμεθα τὴν πόλιν ἀδαμασον, μὴ δαμαζο-
μένην παρὰ τῶν πολεμίων καὶ καταπονουμένην, τὸν
ὄχλον δὲ τῶν δυσμενέων καὶ τῶν ἐχθρῶν ἀποσέγει
καὶ ὑπομένει καὶ καρτερεῖ ὁ πύργος καὶ τὸ τεῖχος
τῆς πόλεως.

β. 213. Διὰ θεῶν] διὰ τῆς αὐτῶν βοηθείας. νεμό-
μεσθα] οἰκοῦμεν. ἀδάμασον] ποταπὴν, ἀπόρθητον.

β. 214. Οχλων] εἰ δὲ τὸ ὄχλων μικρογραφήσεις,
τὸ ἀποσέγει ἀντὶ τοῦ ὑπομένει μόνον ἑρεῖς, τὴν ἀπὸ
ἀργῆν λαμβάνων, τὸ δὲ διὰ θεῶν κατὰ κοινοῦ, τὸ
δὲ, τί τάδε, εἰ μὲν σίξεις εἰς τὸ τί, τὸ τάδε νέ-
μεσις συγεῖ κατ' ἐρώτησιν εἰποῖς οὕτω, τί φῆς, τά-
δε τὸ διὰ τῆς βοηθείας τῶν θεῶν οἰκεῖν καὶ σώαν
ἔχειν τὴν πόλιν μεμπτόν ἐστιν. εἰ δὲ οὐ σίξεις, καθ'
ὁμαλισμὸν εἰποῖς ἀντὶ τοῦ, τί ταῦτα ἃ ποιεῖ, λέγω
δὴ τὸ δεῖσθαι τῶν θεῶν, μεμπτὰ λογίζονται. εἰκό-
τως δὲ εἶπε τὸ νέμεσις συγεῖ καὶ οὐκ αὐτὸ μισεῖς,

βα-

βαρὺς γὰρ ἂν εἶχεν ὁ λόγος εἰ αὐτοπροσώπως πρὸς αὐτὸν ἐτείνετο. Πύργος ἀποσέγει] ἤγουν ἀπὸ μακρὰν ἐκείνων ὑπομένει, ταυτέσιν οὐχ ὑπ' ἐκείνων.

α. 215. Τί τάδε νέμεσις συγεῖ;] ὁ χορὸς Φησι πρὸς τὸν Ετεοκλέα, τί τάδε, ἅ Φημι περὶ τῶν θεῶν, εὐεργέτας τούτους ἀποκαλῶν, συγεῖ ἢ νέμεσις, ἦτοι ἢ ἀπὸ σοῦ μέμψις; ὁ δὲ πρὸς αὐτὴν, οὐ Φθονῶ.

β. 215. Τί τάδε νέμεσις συγεῖ] ἦτοι μεμπτά ἐσι.

α. 216. Οὔτι Φθονῶ] οὐδαμῶς νεμεσῶ σοι τοῦ τιμᾶν τοὺς θεοὺς, καὶ οὐδεὶς ταῦτα ὅρῶν σε ποιοῦσαν μισήσειεν· ἀλλ' ἵνα μὴ τοὺς πολίτας ποιῇς δειλοὺς, ἴσθι καὶ ὑπαρχε ἔκμηλος καὶ ἥσυχος, καὶ μὴ λίσαν φοβοῦ.

β. 216. Φθονῶ] μέμφομαι.

β. 217. Ως] ἵνα. κακοσπλάγχχνους] δειλοὺς. τιθῇς] ποιῇ.

α. 218. Ἐκμηλος ἴσθι] γράφεται καὶ εὐκμηλος. τὸ γὰρ υ μέτρον ἕνεκα ποτὲ παραλαμβάνεται.

β. 218. Εὐκμηλος ἴσθι] ἥσυχος ἔσο.

α. 219. Ποταίνιον κλύουσα] ὁ χορὸς πάλιν ἀνελθὼν εἰς τὸ τεῖχος τῆς πόλεως, Φησὶ, νεωστὶ γεγενημένον καὶ πρόσφατον κτύπον καὶ ἦχον ἀκούσασα, σὺν φόβῳ παρεγενόμην εἰς ταύτην τὴν ἀκρόπολιν, ἔδος τίμιον.

β. 219. Ποταίνιον] πρόσφατον. πάταγον] κτύπον. ἅμα] σὺν.

β. 221. Τίμιον ἔδος] διὰ τὸ τοὺς θεοὺς ἐνταῦθα ἰδρῦσθαι. ἢ ὅτι τὸ τῆς Ἀθανᾶς ἄγαλμα ἐνταῦθα ἦν. εὖρηται γὰρ ἔδος καὶ τὸ ἄγαλμα καὶ παρὰ ποιηταῖς καὶ λογοποιοῖς.

α. 222. Μὴ νῦν ἔαν θνήσκοντας] Ετεοκλῆς Φησὶ πρὸς τὸν χορὸν ἐπὶ τῆς ἀκροπόλεως ἰσάμενον, μὴ ἀρπαλίζετε ἐν κωκυτοῖς. μὴ ἀρπάξῃτε τὸ θρηνεῖν, ἔάν τινας ἀκούσῃτε σφαττομένους ἢ ἡττημένους.

β. 223. Πύθισθε] μάθητε. κωκυτοῖσιν ἀρπαλίζετε] θρήνοις ὀρμᾶτε.

α. 224. Αῤῃς βόσκεται] ἐν τούτῳ γὰρ τῷ ὀδυρεσθαι καὶ θρηνεῖν βόσκεται ὁ Αῤῃς, ἥτοι τρέφεται ἐν αἵμασι τῶν σφαττομένων τῷ φόβῳ τῶν βροτῶν. χαυνούμενοι γὰρ ὑπὸ τῶν θρήνων καὶ τῶν ὀδυρμῶν, οὐκέτι κυρίως μαχόμενοι ἴσονται ἀνδρείως, καὶ κατὰ ἀντιπάλων ἀνδρικῶς στρατευόμενοι, ἀλλὰ τὰ νῦν κλίνοντες, ἀναιροῦνται εὐθύς.

β. 224. Τούτῳ] δέον οὕτω εἰπεῖν τούτῳ εἶπεν πρὸς τὸ Φόνῳ, ὥσπερ ἐς καὶ τὸ ξύλινον μόρον ἦν παγίδα καλέουσιν. ἢ μὲν συνάπτετο τούτῳ πρὸς τὸ Φόνῳ, ἀλλ' οὕτω λέγε, ἐν τούτῳ γὰρ τῷ κωκυτοῖσιν ἀρπαλίζειν βόσκεται ὁ Αῤῃς, ἐν τῷ Φόνῳ τῶν βροτῶν.

β. 225. Καὶ μὴν ἀκούω] πᾶς οὖν μὴ θρηνῶ;

α. 226. Μὴ νῦν ἀκούουσα] καὶ ἀκούης, προσποιοῦ μὴ ἀκουεῖν.

β. 226. Εμφανῶς] φανεράς. μὴ ἀκού ἄγαν] ἀλλ' ἐθελοκώφει.

α. 227. Ως κυκλ.] ὥς κυκλούντων τὴν πόλιν τῶν πολεμίων, σείεται, Φησὶν, ἢ ἡμετέρα γῆ.

β. 227. Ως κυκλουμένων] ἡμῶν ἀπὸ τῶν πολεμίων.

β. 228. Οὐκοῦν] τὸ λοιπόν.

β.

β. 229. Δέδοικα] φοβοῦμαι. ἀραγμὸς ὀφέλλεται]
ἡτύπος αὐξάνεται.

β. 230. Τῶνδ'] ὧν λέγεις.

α. 231. Ω ξυντέλεια] τὸ κοινὸν ἄθροισμα τῶν
θεῶν, μεταφορικῶς. κυρίως γὰρ ἡ τῶν στρατιωτῶν
ἄθροισις· τέλος γὰρ τὸ τάγμα. Ομηρος, [Il. X. 56.]
Ελθεῖν ἐς φυλάκων ἱερὸν τέλος.

β. 231. Ξυντέλεια] ἄθροισμα τῶν θεῶν, ἐκ μεταφο-
ρᾶς τῆς εἰς τὸ κοινὸν εἰσφορᾶς, ἣν καλοῦσι ξυντέλειαν.

β. 232. Οὐκ ἐς φθόρον] οὐκ εἰς φθορὰν ἀπελθοῦ-
σα ἀφώνως μένεις. εἰώθαμεν δὲ τοιοῦτοις λόγοις πρὸς
τοὺς ἐνοχλοῦντας χρῆσθαι· φθόρον] φθοράν. ἀνασχί-
ση] ὑπομενεῖς.

α. 233. Θεοὶ πολῖται] τοὺς ἰδίους καὶ πατέρας
ἐπικαλοῦνται θεοὺς, μὴ εἰς δουλείαν ἐμπεσεῖν.

β. 233. Μὴ με δουλείας τυχεῖν] θελήσητε.

α. 234. Αὐτὴ σὺ δούλοις] θρηνοῦσα δηλονότι καὶ
κράζουσα σὺ ἡμᾶς δούλους ποιεῖς.

β. 234. Πόλιν] πᾶσαν.

β. 235. Παγκρατὲς] πανίσχυρε. τὸ παγκρατὲς,
εἰ μὲν πρὸς τὸ ὦ Ζεῦ συνάψεις, ἀρσενικὴ κλητικὴ
ἐσιν, εἰ δὲ πρὸς τὸ βέλος οὐδετέρα εὐθεῖα.

β. 236. Ωπασας] παρέσχες τῷ βίῳ.

β. 237. Μοχθηρὸν] ὥπασε· ὥσπερ ἄνδρας] μοχθη-
ροὺς ὥπασε.

α. 238. Παλινσομεῖς] δυσφημεῖς, καίτοι τῶν ἀ-
γαλμάτων ἐχομένη.

β. 238. Παλινσομεῖς] ἡγούν· πάλιν σωμυλεύεις.
θιγγάνουσα] ψαύουσα.

α. 239. Αψυχία γὰρ] ὑπὸ φόβου συναρπάζομαι.

β. 239. Αψυχία] δειλία.

α. 240. Αἰτουμένῳ] εἰ δοίης καὶ παράσχοις τέλος τῇ αἰτήσῃ, ἄβαρές σοι ἐσίν. ἦτοι, ἔαν ἐμοὶ ζητοῦντί σοι τὸ σιωτᾶν παράσχοις τέλος, καὶ ποιήσης τὸ ἐμὸν θέλημα, ἄβαρές σοι ἐσί. Τέλος] γράφεται λόγον.

β. 240. Αἰτουμένῳ] εἰ παράσχοις ἐμοὶ αἰτουμένῳ τι κουφὸν καὶ ἄβαρές σοι, τέλος μοι δοίης τὸ πεπληρῶσθαι λέγω τὴν αἴτησιν. ἢ οὕτω, εἰ αἰτουμένῳ ἐμοὶ δοίης τέλος τῆς αἰτήσεως, κουφὸν καὶ ἄβαρές ἔσαι σοί.

α. 241. Λέγοις ἂν] λέγε, Φησὶ, ταχέως. καὶ ἔαν δυνατὸν ᾖ, γνῶσομαι σιγᾶν, ἢ ὑπακούειν. γνῶσομαι γὰρ εἰ δυνατόν μοι ποιεῖν ὃ κελεύεις.

β. 241. Λέγοις ἂν] τὴν αἴτησιν. τάχ' ἂν εἴσομαι] εἰ κουφὸν τὸ τῆς αἰτήσεως τέλος.

β. 242. Τάλαινα] ἀθλία.

α. 243. Σιγῶ σὺν ἄλλοις] ὁ χορὸς Φησι πρὸς τὸν Εἰσοκλέα, ὅτι τὸ σὸν βούλημα ποιῶ, ἰδοὺ σιγῶ σὺν τοῖς ἄλλοις πᾶσι πείσομαι καὶ πάθω τὸ μόρσιμον, ἡγουν τὸ πεπρωμένον. τοῦτ' ἐσί, τὸ εἰμαρμένον μετὰ πάντων τῶν ἄλλων πείσομαι ἐγὼ, εἴτι μοι ἀπόκειται.

β. 243. Τὸ μόρσιμον] τὸ μεμοιρασμένον.

α. 244. Τοῦτ' ἂντ' ἐκείνων] εἰπόντος τοῦ χοροῦ σὺν ἄλλοις πείσομαι τὸ μόρσιμον, Φησὶν Εἰσοκλῆς πρὸς αὐτὸν, ὅτι καὶ τοῦτο τὸ ἔπος, τὸ, ὅτι σὺν τοῖς ἄλλοις πείσομαι τὸ μόρσιμον, προέκρικα ἐκείνων,

νων, ἦτοι τῶν ἄλλων ὧν εἴρηκας. Ἀλλως. ἀντ' ἐκείνων, ἦγουν ἀνθ' ὧν ἄλλων δυσφήμως εἴρηκας, τοῦτο μᾶλλον παρὰ σοῦ αἰροῦμαι. Ἀλλως. τοῦτο μᾶλλον ἢ τὰ προειρημένα ἐπαινᾷ.

β. 244. Τοῦτο] ὃ λέγεις. ἀντ' ἐκείνων] ὧν ἐποίεις κλαίουςα πρὸς τὰ ἀγάλματα.

α. 245. Καὶ πρὸς γε] σὺν τούτοις δὲ οἷς τὴν ψυχὴν μου κατέθελξας, ἐκτὰς ἀπὸ τῶν ἀγαλμάτων τῶν θεῶν, καὶ μὴ ἐχόμενος αὐτῶν, ὡς περὶ τοῦ θανεῖν δεδοικώς, εὐχου τοὺς θεοὺς βοηθεῖν ἡμῖν.

β. 245. Τούτοις] οἷς νῦν προῦκρινας.

α. 248. Ολολυγμὸν] καὶ πρῶτον ἐμοῦ εὐξαμένου, εἶτα σὺ ὕμνησον ὀλολυγμὸν ἱερὸν, ἦτοι ὕμνον, καὶ εὐχὴν ἱερὰν, ἐξευμενίζουσιν τοὺς θεοὺς. Ἀλλως. διέσειλε τὸν ὀλολυγμὸν τοῦ παιῶνος. καὶ γὰρ μόνη τῇ Ἀθηνᾷ, δαίμονι οὔσῃ πολεμικῇ, ὀλολύζουσι, τοῖς δὲ ἄλλοις θεοῖς παιωνίζουσιν. ὁ γοῦν ποιητὴς [II. VI. 301.] ἐπὶ τῶν Τρωιάδων φησὶν, Αἰ δ' ὀλολυγῇ πᾶσαι Ἀθήνη χεῖρας ἀνέσχον. καὶ ἐπὶ τῶν Ἑλληνίδων, αἰ δ' ὀλόλυξαν θυγατέρες τὲ νυοί τε. ἡ δὲ διάνοια ἀπλὴ φησὶν οὕτω, κἄμοῦ εὐχομένου ἀκούσασα. πῶς δὲ, ἐπιφέρει. νικήσας φησὶ τρόπαια ἀναθήσειν αὐτοῖς τοῖς θεοῖς, καὶ θυσίας ποιήσειν. οὐ γὰρ ματαίως οὐδὲ γυναικείας εὐχὰς ἐπιτελέσω. ἀλλὰ παρὰ ταῖς θυσίαις δεῖ σε ὀλολύζειν, ὡς ἔθος Ἑλληνικόν.

β. 248. Ολολυγμὸν ἱερὸν εὐμενῇ παιώνισον] μετὰ συντριβῆς εὐχὴν ἐξιλαστικὴν ἄσπον.

α. 249. Ἑλληνικὸν νόμισμα] ἦτοι κατὰ τὸν νόμον τοῦ Ἑλληνικοῦ τῆς βαῆς τῆς παρὰ ταῖς θυσίαις γινα-

μένης. ἢ, ὡς νενόμισαι τοῖς Ελλησι παρὰ ταῖς θυ-
σίαις ὀλολύζειν. Θυσάδος βοῆς] θυσάδος, τῆς παρὰ
ταῖς θυσίαις γινόμενης. ἀφ' ἧς ἐνίοτε καὶ ἡ βάκχη
σημαίνει γὰρ τοῦτο καὶ τὴν καθαρὰν ἐσθῆτα, ὡς
παρ' Εὐριπίδῃ. ἢ, ἢ νενόμισαι τοῖς Ελλησιν ἐν μά-
χαις· ἢ, ὡς νενομισμένον Ελλησι παρὰ τὰς θυσίας
ὀλολύζειν. Ἀλλως. θυσάδος βοῆς, ἐνθουσιαστικῆς.

β. 249. Ελληνικῆς νόμισμα] ὡς εἰώθασιν ποιεῖν
Ελληνες. θυσάδος βοῆς] τῆς περὶ τὰς θυσίας γενο-
μένης.

α. 250. Θάρσος Φίλοις] ἦτοι διὰ τῶν τοιούτων
εὐχῶν θάρσος ἐμποιοῦσα τοῖς Φίλοις, καὶ λύουσα
τὸν ἐν αὐτοῖς ἐνόντα τῶν πολεμίων φόβον. τὸ γὰρ
εὐχεσθαι τοῖς θεοῖς, θάρσος ἐμποιεῖ τοῖς Φίλοις.
κατὰ δέ τινας, πολέμιον φόβον τὸν ὀλολυγμὸν ἐξη-
γήσατο, ἐν τῷ, λύουσα πολέμιον φόβον. καὶ γὰρ
πολέμιον φόβον λέγει τὴν ἣν ἐποίει ὁ χορὸς πρὸς
τοὺς θεοὺς θρηνῶδη ὀλολυγὴν, ἢ τοὺς πολίτας δει-
νῶς κατεπολέμει καὶ ἐξετάραττε. τοῦτ' ἐστὶ, τὸν
φόβον ὃν ὁ χορὸς ἐποίει τῷ ὀλολύζειν καὶ κλαίειν.

β. 250. Θάρσος Φίλοις] τὸ γὰρ μετὰ σιγῆς
ὕμνους πρὸς θεοὺς ποιεῖσθαι καὶ ἐξευμενίζειν διὰ
θυσίας αὐτοὺς τῇ πόλει, ὥσπερ εἰώθασιν ποιεῖν Ελ-
ληνες; καιρῶν ὁμόων ἐπιστάντων, τοῦτο θάρσος ἐστὶ
τοῖς οἰκείοις, καὶ τοῦ παλεμίων ἀπαλλαγὴ φόβου,
ὥσπερ ἐστὶ τοῦμπάλιν δειλίας ἐμποιοητικὸν τὸ χωρεῖν
ἄνω καὶ κάτω θρήνοις καὶ ἄδυρμοῖς, καὶ τὸ ζῆν
ἀπολέγεσθαι.

β. 251. Πολισσούχοις] ταῖς τῆς πόλεως φύλαξι.

α. 252. Πεδιονόμοις] ἦτοι τοῖς κλήρον τῶν ἁλσῶν καὶ τῶν πεδίων ἀφωρισμένων ἔχουσιν ἑαυτοῖς. ἄλση γὰρ καὶ παραδείσους καὶ πεδία λιπαρὰ οἱ πολῖται ἐκτέμνοντες τῶν ἰδίων κτημάτων, ταῦτα τοῖς θεοῖς ἀνετίθεσαν.

β. 252. Πεδιονόμοις] τοῖς κατοικοῦσιν ἐν τῷ πεδίῳ. ἀγορᾶς ἐπισκόποις] τοῖς ἐν ἀγορᾷ τοὺς ναοὺς ἔχουσι.

α. 253. Οὐδ' ἀπ' Ἰσμηνοῦ λέγω] καλῶς εἶπεν, οὐκ ἀριθμῶ τοὺς ἀπὸ τῶν Θηβῶν, τῆς ἐμῆς δηλαδὴ πόλεως (Ἰσμηνὸς γὰρ ποταμὸς τῶν Θηβῶν) ὡς δήλου ὄντος ὅτι τιμᾶνται καὶ ὑπ' ἐμοῦ ἐγγράφονται τοῖς τιμωμένοις. πᾶς γὰρ οὐ; ὅτι τοῖς τοῦ Ἰσμηνοῦ θύω πᾶσι, τῶν πραγμάτων εὐτυχῶς ἀποβάντων. Ἀλλως. οὐδὲν λέγω τοὺς θεοὺς τοὺς ἀπὸ τοῦ Ἰσμηνοῦ ἀλλὰ μόνον τοὺς ἀπὸ τῆς Δίρκης. ἐτιμῶντο γὰρ καὶ αὐτοὶ οἱ ἀπὸ τοῦ Ἰσμηνοῦ παρὰ τοῖς Θηβαίοις. κατέλειψε δὲ εἰπεῖν ἅπαντας, διὰ τὸ θαρρεῖν καὶ ἐν ὀλίγαις δεήσεσιν εἰσακουσθῆναι. Ἀλλως. οὐδ' ἀπ' Ἰσμηνοῦ λέγω, ἀντὶ τοῦ, σὺν τῷ Ἰσμηνῷ. κατὰ σχῆμα δὲ ἡ Φωνή. οἶον, λέγω ἔτι σὺν τῷ Ἰσμηνῷ. θύω οὖν αὐτοῖς πᾶσι, τῶν πραγμάτων εὐτυχῶς ἀποβάντων. Ἀλλως. καινῶς εἶπεν, οὐκ ἀριθμῶ τὸν Ἰσμηνὸν, ὡς δήλου ὄντος ὅτι τιμᾶται καὶ ἐγγράφεται τοῖς τιμωμένοις.

β. 253. Δίρκης τε πηγαῖς] ταῖς ἐν αὐταῖς Νύμφαις. οὐδ' ἀπ' Ἰσμηνοῦ λέγω] οὐδ' ἀφαίρω τοῦ λόγου καὶ τῆς εὐχῆς τὸν Ἰσμηνὸν, καὶ τοὺς ἐν αὐτῷ θεοὺς. πρῶτον καθολικῶς εἶπεν τοῖς τῆς χώρας θεοῖς, εἶτα

μερικῶς ἐπήνεγκε, πολιιστεύχοις λέγων καὶ πεδισ-
νόμοις καὶ ἀγορᾶς ἐπισκόποις. ἐπεὶ δὲ καὶ τοὺς ἐκ-
τὸς τῆς πόλεως εἰπεῖν ἔδει, περιεκτικὸν γὰρ ἡ χώρα
τῆς πόλεως, οὐκ εἶρηκε καὶ τοῖς ἐν ταῖς πηγαῖς τῆς
Δίρκης θεοῖς, ἀλλὰ ταῖς πηγαῖς τῆς Δίρκης μόνον
ἔφη, τουτέσι ταῖς ἐν αὐταῖς κατοικοῦσαις Νύμφαις·
εἶτα πάλιν ἐνήλλαξε τὴν σύνταξιν, καὶ φησιν, οὐδ'
ἀπ' Ἰσμηνοῦ λέγω, οὐκ ἀφαίρω τοῦ λόγου καὶ τῆς
εὐχῆς τὸν Ἰσμηνὸν καὶ τοὺς ἐν αὐτῷ θεοὺς.

β. 254. Εὖ ξυντυχόντων] τῶν πραγμάτων.

β. 255. Εξίας] τοὺς βωμούς.

α. 256. Επεύχομαι θῆσειν] λείπει ἡμᾶς.

β. 256. Ωδε] ὥς ἔφην.

α. 257. Τρόπαια] παρατηρητέον ὅτι οὐδέπω ἦν ἡ
τῶν τροπαίων ὀνομασία κατὰ τὸν Ετεοκλέα· ὥς ἀνε-
βίβασε τὰ κατὰ τὸν χρόνον ὁ Αἰσχύλος. Εσθήμα-
τα ἀναθήσω πρὸ τῶν ναῶν, τὰ λάφυρα.

β. 257. Θῆσειν] ἡμᾶς. τρόπαια] τῆς νίκης. πολε-
μίων δ' ἐσθήματα] τὰς πανοπλίας.

β. 258. Δαΐων] τῶν πολεμίων. δουρίπληχθα] διὰ
τοῦ ἐμοῦ δορὸς σκυλευθέντα. ἀγνοῖς] καθαροῖς θῆσειν.

β. 259. Τοιαῦτα] οἷα ἐμοῦ ἤκουσας. φιλοζόνως]
θρηνητικῶς.

α. 260. Ποιφύγμασι] οἷον ἐκφοβήμασι, τοῖς δυ-
ναμένοις ἐκπληῆξαι τοὺς ἀκούοντας.

β. 260. Ματαίοις] ἀνωφελέσι. ποιφύγμασιν]
θρήνοις, βοαῖς.

β. 261. Οὐ γὰρ τι μᾶλλον] τὸ οὐ γὰρ θρηνοῦσα
μᾶλλον ἢ μὴ θρηνοῦσα, ἐκφύγης ὃ σοι παθεῖν πέ-

πρω-

πρώται. ἀλλ' εἰ καὶ διὰ παντὸς θρήνοις ἐκδοίης σαυ-
τὴν, οὐδέν σοι τοῦτο λυσιτελήσει πρὸς τὸ μὴ παθεῖν
σε τὰ πεπρωμένα. μόρσιμόν] μεμοιρασμένον.

α. 262. Εγὼ δ' ἐπ' ἄνδρας] ἢ ἐπὶ πρὸς τὸ ἐχθροῖς.
ἐγὼ δὲ παραμενόμενος ἐπ' ἄνδρας ἐξ σὺν ἐμοὶ ἐβδό-
μῳ, τάξω εἰς ἐπτατειχεῖς ἐξόδους, ἥτοι εἰς τὰς
ἐπτὰ πύλας πόλεως, ἀντηρέτας καὶ ἀντιμάχους
τοῖς ἐχθροῖς (ἀπὸ τοῦ ἀνταίρω ῥήματος) πρὶν ἰκε-
σθαι καὶ παραγενέσθαι πρὸς ἡμᾶς λόγους μηνυτὰς
συνεχεῖς καὶ κατεπεΐγοντας ἡμῶν τὴν ἐξοδὸν, ἡμᾶς
ἐκεῖσε ἀπελθεῖν. Ἀλλως. ἐγὼ δὲ σὺν ἐμαυτῷ ἄλλως
ἐξ (ὥς ἐσὶν αὐτὸς ἐβδομος) ἀντιςάτας τοῖς πολε-
μίοις ποιήσομαι ταῖς ἐπτὰ πύλαις, καὶ σπεύσω ἐγὼ
τάξαι λοχαγούς πρὶν ἢ τὰ πρῶγματα κατεπεΐξῃ,
ὥστε δι' ἀγγέλων συχναῶν ἐξάγειν τὸ στρατεύμα.

β. 262. Εγὼ δ' ἐπ' ἄνδρας] οὕτως σύντασσε,
ἐγὼ δὲ μολῶν ἐπ' ἄνδρας ἐξ, τάξω αὐτοὺς τὸν μέ-
γαν τρόπον ἐς ἐπτατεῖχεις ἐξόδους σὺν ἐμοὶ ἐβδό-
μῳ, ἀντηρέτας τοῖς ἐχθροῖς. μὴ λάβοις δὲ εἰς τὸ
τὸν μέγαν τρόπον ἐξῶθεν κατὰ, ἀλλ' ὥς φάμεν
τάττω τάξιν, οὕτω καὶ τούτων.

β. 263. Ἀντηρέτας] ἀντιπάλους. τὸν μέγαν τρό-
πον] τὸ γὰρ διατάττειν στρατηγούς καὶ στρατεύματα
μεγιστὸν ἐστὶ καὶ τοῦ βασιλέως ἄξιον.

β. 265. Σπερχνοὺς] ταχεῖς, σπουδαίους.

β. 266. Φλέγειν] ἐκκαίειν, δαμάζειν.

α. 267. Μέλει, φόβῳ δ' οὐχ] Φησὶν ὁ χορὸς,
μέλει ἢ ψυχὴ μου, ἥτοι φροντίζει ὧν εἶπεν ὁ Ετεο-
κλῆς· ἀλλ' ὁ ἐν ἐμοὶ φόβος οὐκ ἡρεμεῖν ἔα καὶ ἡσυ-
χά-

χάζειν ἐμέ. ἡ δὲ ἐν τῇ καρδίᾳ μου μέριμνα τὸν ἐμὸν φόβον ἀνανεοῦται τὸν ἀμφὶ τείχη λεῶν.

β. 267. Μέλει] Φροντίς ἐς μοι ὧν εἶπον. οὐχ ὑπνώσει κέαρ] οὐ καταραθυμήσει καὶ οἶονεὶ τοῦ Φροντίζειν χαλάσῃ, μὴ νήφῃ τοῦ φόβου πείθοντος, ἀλλὰ πρὸς δάκρυα καὶ οἰμωγὰς ἔχειν παρασκευάζοντος· αἱ γὰρ ἐν τῇ ψυχῇ μου Φροντίδες φόβον ἀνάπτουσι τὸν ἀμφιτειχῇ λεῶν, τουτέστι φοβουμαι, ἐς δὲ ὁ φόβος οὐχ ἕτερος, ἀλλ' ἡ ὁ περίξ τῶν πολεμίων στρατός, οὗτος γὰρ ἐμβάλλει τὸν φόβον, περιϊσάμενος καὶ πολιορκῶν τὴν πόλιν. οὕτω λέγε καὶ μὴ λάμβανε ἔξωθεν ἀμαθῶς τὸ διὰ, λέγων, διὰ τὸν ἀμφιτειχῇ λαόν.

α. 268. Γείτονες] αἱ δ' ἐν τῇ καρδίᾳ μέριμναι ἀνάπτουσι τὸν ἐν ἐμοὶ φόβον. ἡ καρδία μου, Φησὶ, δέδοικε τὸν πολιορκοῦντα στρατὸν, ὡς δράκοντα ὑπὲρ τῶν νεοσσῶν πελειάς.

β. 269. Ζωπυροῦσι] ἀνάπτουσι.

β. 270. Ἀμφὶ] περί.

α. 271. Δράκοντα δ' ὥς] δέδοικε γὰρ ἡ καρδία μου. τὸν γὰρ-δὲ σύνδεσμον ἀντὶ τοῦ γὰρ νοητέον.

α. 272. Λεχέων δυσευνήτορας πάντροφος πελειάς] λεχέων, τοῦτ' ἔστι, νεμομένων ἐπὶ τῆς καλλιᾶς. ταύτην γὰρ λέχος εἶπεν. οἶον τῶν ἐν ὠρισμένῳ τόπῳ μενόντων, καὶ μήπω δυναμένων ἵπτασθαι. δυσευνήτορας δὲ, δυσευνήτους, διὰ τὸν φόβον τοῦ δράκοντος. πάντροφον δὲ τὴν πελειάδα Φησὶν, ὅτι πάντα τὰ ὄρνεα ἀπαξ τοῦ ἔτους τίκτει, ἡ δὲ περιξερά ἀεὶ διὸ ἀνάκειται τῇ Ἀφροδίτῃ. περιξερά δὲ εἰ-

εἴρηται ἢ περισσὰ ἐράῳσα, πλεονάζοντος τοῦ τ κατὰ τὸ μέσον.

β. 272. Ὑπερδέδοικε] ἀπὸ τούτου λάμβανε τὸ ἔξωθεν τὸ δέδοικα, ἵνα ἢ οὕτως, δέδοικα ὑπὲρ τοῦ λαοῦ.

β. 272. Δυσευνήτειρα] ἄγρυπνος διὰ τὸν φόβον.

β. 273. Πάντροφος πελειᾶς] ἢ δι' ὅλου τοῦ ἔτους τίκτουσα, διὸ καὶ ἀνάκειται τῇ Ἀφροδίτῃ.

β. 274. Τοὶ μὲν] ἄλλοι.

β. 275. Πανδημεῖ] καὶ τὰ συσήματα καὶ πλήθη.

α. 277. Ἀμφιβόλοισι] πάντοθεν βαλλομένοις. ἢ ἀμφοτέρωθεν.

β. 277. Τοὶ] ἄλλοι. ἀμφιβόλοισι] τὸ ἀμφιβόλοις οὐχ ὥς Φασί τινες, τοῖς ἀμφοτέρωθεν βαλλομένοις· ἀλλὰ ἀμφιβόλοις πολίταις τοῖς ἀμφίβολον καὶ οὐ βέβαιον ἔχουσι τὸ εἶναι πολίταις, ἀλλὰ μέσοις οὖσι καὶ κινδυνεύουσιν ἐκπεσεῖν τοῦ προσρήματος διὰ τὸν ἐπιηρτημένον τῇ πόλει κίνδυνον.

α. 278. Ἰάπτουσι] μετὰ βλάβης βάλλουσι.

β. 278. Ἰάπτουσι] πέμπουσι.

β. 279. Χερμάδα] χεροπληθῇ λίθον. ὀκρίδεσσαν] χαλεπὴν.

β. 280. Παντὶ τρόπῳ] πάσῃ μηχανῇ καὶ σπουδῇ. διογενεῖς] οἱ ἐκ Διὸς ἔχοντες τὸ γένος ἅτε πατρὸς ἀνδράν τε θεῶν τε.

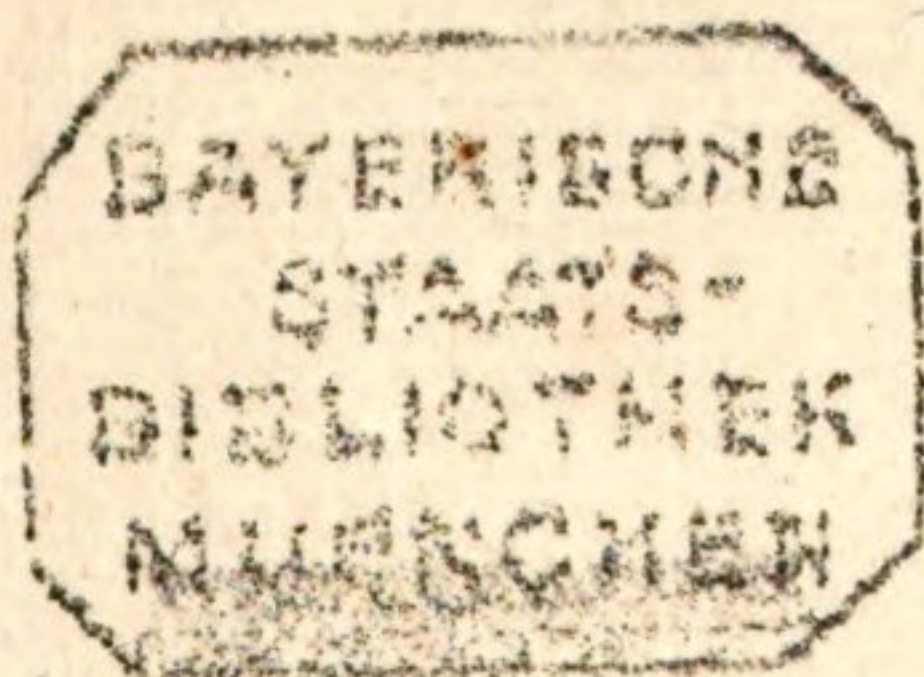
α. 282. Καδμογενῇ] ἀπὸ Κάδμου γὰρ οἱ Θηβαῖοι.

β. 282. Ρύεσθε] κίνδυνον.

α. 283. Ποῖον δ' ἀμείψεσθε] ποῖον δὲ πέδον ἔτερον (ἢ γουν ποίαν γῆν) ἀμείψεσθε ἄρειον καὶ βέλτιον

Κ

καὶ

καὶ κρεῖττον ταύτης τῆς γῆς· ἀντὶ τοῦ ποῖον ἄλλο
γῆς δάπεδον οἰκήσετε· ἐχθροῖς ἀφέντες καὶ καταλεί-
ψαντες καὶ δόντες τὴν αἶαν, καὶ τὴν γῆν βαθύχθονα
καὶ λιπαράν· ὕδωρ τὲ πάλιν τὸ τῆς Δίρκης τῆς πηγῆς
ἀφέντες τὸ ἐντρεφέςατον τῶν ποταμῶν ὁπόσων ἴησι
καὶ ἐκπέμπει ὁ Ποσειδῶν ὁ γαιήοχος, οἱ παῖδες τε
τῆς Τηθύος ἡγουν τῆς γῆς. Ἄλλως. ἀντὶ τοῦ, ποῖον
οἰκήσετε δάπεδον, ἐντεῦθεν μετασάντες. εἴρηται δὴ
καὶ ἐν Ξοανηφόροις Σοφοκλέους, ὡς οἱ θεοὶ ἀπὸ τῆς
Ιλίου φέρουσιν ἐπὶ τῶν ὤμων τὰ ἑαυτῶν ξόανα, εἰ-
δότες ὅτι ἀλίσκεται. ἔαν ταύτην, Φησὶ, τὴν γῆν προ-
δῶτε τοῖς πολεμίοις, ποῖαν βελτίονα αὐτῆς εὐρήσετε;

β. 284. Ἀρειον] κρεῖττον.

α. 285. Βαθύχθονα] εὐγειον.

β. 285. Βαθύχθονα] λιπαράν· τὴν εἰς βάθος δε-
χομένην τὰ πέρατα.

α. 238. Οσων ἴησι Ποσειδῶν] τὸν Ποσειδῶνα λέγει
ἐκπέμπειν τοὺς ποταμούς, ὅτι ὑργᾶς οὐσίας δεσπό-
της οὗτος ἐστίν. ἢ, ὅτι ἐκ τῆς θαλάσσης οἱ ὄμβροι
ἀναδίδονται, εἴθ' οὕτως ῥήγνυνται. ἐκ δὲ τούτων οἱ
χείμαρροι γίνονται. Τηθύος δὲ παῖδας πάλιν τοὺς
ποταμούς ὀνομάζει. μυθεύεται γὰρ ὅτι ὁ Οὐρανὸς
συμμιγείς τῇ Γῇ, ἀπέτεκε τὸν Ωκεανὸν καὶ τὴν Τη-
θύν, καὶ ἄλλους οὐκ ὀλίγους παῖδας τε καὶ θυγατέ-
ρας. ὁ δὲ Ωκεανὸς μιγείς Τηθύι τῇ αὐτοῦ ἀδελφῇ,
ἐγέννησε τοὺς ποταμούς καὶ τὰς πηγὰς τὰς οὐσας
ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ οὗτους λέγονται οἱ ποταμοὶ παι-
δες Τηθύος.

β. 288. Οσων ἴησι] ἐκπέμπει. σπογγοειδοῦς γὰρ
οὐ-

οὔσης τῆς γῆς, ἐκ τῆς θαλάττης εἰς τοὺς πόρους αὐ-
τῆς εἰσὶδὼν ὕδωρ, εἰ μὲν ξενοί τινες τύχοιεν ὄντες οἱ
πόροι, ὥσπερ διηθίζεται τοῦτο καὶ γλυκὺ ἐκ τῆς γῆς
ἀναρρήγνυται· εἰ δ' αὖ εὐρεῖς, ἄλμυρόν, πλὴν ὅσον
οὐχ οἶον ἦν ἐξ ἀρχῆς, ἀλλὰ πολὺ τῆς ἀρχαίας ποιό-
τητος παραλλάττειν, ὥς τε καὶ οἱ εἰσβάλλοντες εἰς
αὐτὴν ποταμοὶ, ἐξ ὧν ἔφαμεν πόρων, πάλιν εἰς αὐ-
τοὺς ἀποκαθίστανται.

α. 290. Πρὸς τὰ δ' ὧ πολιοῦχοι θεοὶ] πρὸς ταῦτα
ὧ πολιοῦχοι θεοὶ, τοῖς μὲν ἔξω πύργων, ἦτοι τοῖς
πολεμίοις, ἐμβαλόντες, ἄταν καὶ βλάβην τὴν τοὺς
ἄνδρας φθείρουσαν, καὶ τὴν ποιοῦσαν ρίπτειν τὰ
ὄπλα, ἄροισθε κῦδος, ἦτοι ἔξετε δόξαν. τοῖς δὲ πο-
λίταις σάθητε εὐεδροί τε καὶ καλῶς ἡδρασμένοι καὶ
εὐσῆρικτοι, καὶ ἀμετάκλιτοι φύλακες τῆς πόλεως,
οἷονεὶ δυσωπηθέντες ταῖς ὀξυγόοις λιταῖς ἡμῶν. Αλ-
λως. πρὸς τὰ δε, ἀντὶ τοῦ, διὰ ταῦτα. πρὸς ταῦτα
ὧ πολῖται θεοὶ τοῖς μὲν ἔξω τοῦ τείχους Ἀχαιοῖς ἄτην
ἐμποιήσατε, ὥς τε αὐτοὺς τὰ ὄπλα ρίψαι· τούτου
δὲ γενομένου, πρὸς ἡμῶν τῶν πολιτῶν πάνυ ἂν ὑμνήσθε.

β. 291. Τοῖσι μὲν ἔξω] τοῖς πολεμίοις.

β. 93. Ρίψοπλον ἄταν] τὴν ρίψαι παρασκευά-
σασαν αὐτοὺς τὰ ὄπλα.

β. 294. Αροιτε] λάβοιτε ἄν.

β. 295. Κῦδος] δόξαν.

β. 296. Ρυτῆρες] φύλακες.

β. 297. Εὐεδροι] εὐκάθεδροι.

α. 298. Οξυγόοις λιταῖσι] διὰ τὰς ὀξυθρηνήτους
λιτὰς ἡμῶν.

β. 298. Λιταῖσιν] ἡμῶν.

β. 299. Ωγυγίαν] ἀρχαίαν.

α. 300. Δορὸς ἄγραν] διὰ δόρατος ἀγρευθεῖσαν.

β. 300. Προϊάψαι] δοῦναι.

α. 301. Ψαφαρᾶ σποδῶ] ἀσθενεῖ, ἐλαφρᾶ.

β. 301. Ψαφαρᾶ σποδῶ] λεπτῇ γῇ, ἥτοι τῷ Ἀργεῖ· λεπτόγειον γὰρ τοῦτο, διὸ καὶ διψηρόν.

β. 301. Θεόθεν] βουλεύσει θεῶν.

α. 304. Τὰς δὲ κεχειρωμένας] τὰς δὲ νέας καὶ γηραιὰς ἀγεσθαι κεχειρωμένας ἀπὸ τῶν πλοκάμων, ἵππηδον ἥτοι δίκην ἵππων, τοῦτ' ἔστι μετὰ ἀνάγκης. οἱ γὰρ ἵπποι μετὰ ἀνάγκης ἔλκονται. καὶ Ομηρὸς Φησιν, (ἴμο οὐκ) ἄκοντε πετέσθην. Ἄλλως. ἵππηδον ἀγεσθαι, ὑπὸ ἵππων σύρεσθαι τῶν πλοκάμων μετὰ ἀνάγκης.

β. 304. Κεχειρωμένας] κεκρατημένας.

α. 305. Εἰ ἔῃ] διέκοψε τὸν λόγον τῷ θρῆνῳ.

β. 306. Ἰππηδον] δίκην ἵππου.

β. 307. Περιεῖρηγμένων] ἐσχισμένων.

α. 308. Βοᾶ δ' ἐκκενουμένα] θρηνεῖ δὲ ἡ πόλις ἐκκενουμένη, τῆς λαΐδος, ἀντὶ τοῦ ληΐδος, ἥγουν τῆς λείας τουτέστι τῶν πολιτῶν, ὀλλυμένης καὶ φθειρομένης, τῆς μιξοθρόου, ἥτοι τῆς θροῦν καὶ βοῆν ποιουμένης ἀνάμικτον· χυναῖκες γὰρ καὶ παῖδες ἀκμάζοντες καὶ ἀρτιγενῆ βρέφη καὶ ἄνδρες καὶ γέροντες ἐποιοῦντο τὸν θρῆνον σύμμικτον.

β. 309. Λαΐδος] ληΐδος, λαοῦ. μιξοθρόου] τῶν μεμιγμένων θρόων ἀποτυχούσης ἅτε ἐξ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν καὶ γερόντων καὶ παίδων οὔσης.

β. 310. Τύχας] τὰς μελλούσας δηλονότι. προταρβᾶ] πρὸ τοῦ γενέσθαι φοβοῦμαι.

α. 311. Κλαυτὸν δ' ἀρτιτρόποις] ἄξιον μεγάλου κλαυθμοῦ ταῖς κόραις ταῖς ἄρτι δρεπομέναις τὴν παρ-
 θενίαν, πρὸ τοῦ ἐλθεῖν εἰς ὥραν γάμου, αἰχμαλω-
 τισθῆναι καὶ δούλαις εἰς τὴν ξένην χώραν ἀπελθεῖν.
 Ἀλλως. κλαυτὸν δὲ καὶ θρήνου ἄξιον ἔσεται ταῖς ἀρ-
 τιτρόποις, ταῖς ἄρτι ἀπὸ τῆς παιδικῆς ἡλικίας, ἐπὶ
 τὴν τελειότεραν τραπείσαις, ἀπὸ τῶν ἐαυτῶν δωμά-
 των διαμεῖψαι, καὶ ὁδεῦσαι ὁδὸν συγερὰν καὶ μίσους
 ἀξίαν. ἦτοι διακορηθῆναι καὶ διαπαρθευθῆναι ὑπὸ
 τῶν ἐχθρῶν τῶν ὠμοδρόπων. Ἀλλως. εἰ μὲν διὰ τοῦ
 τ ἀρτιτρόποις, ταῖς νεωστὶ τραπείσαις ἀπὸ τῆς παι-
 δικῆς ἡλικίας, καὶ ἡβησάσαις· εἰ δὲ διὰ τοῦ δ ἀρτι-
 δρόποις, ταῖς ἄρτι δρεπομέναις. ταῖς δὲ παρὰ τὴν
 ἀκμὴν, Φησὶ, διακορευομέναις ἔσαι κλαυθμὸς, ἢ ταῖς
 διαμειβούσαις τὴν τῆς αἰχμαλωσίας ὁδὸν, ἔσαι δά-
 κρυα. ὠμοδρόπων νομίμων προπάροιθεν] κλαυτὸν ἔστι
 τὸ διαπαρθευθῆναι ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν τῶν ὠμοδρόπων,
 προπάροιθεν νομίμων, ἦτοι τοῦ νενομισμένου καιροῦ,
 δρεπομένων καὶ τρυγωμένων. τὰ γὰρ ἔξω τοῦ καιροῦ
 δρεπόμενα καὶ μήπω πεπανθῆναι τῷ χρόνῳ φθάσαν-
 τα, πάντως ἀγλευκῇ τυγχάνουσι, καὶ πικρίας πολ-
 λῆς ἀνάμεσα. Ἀλλως. ὠμοδρόπων. ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν
 τῶν τὴν παρθενίαν αὐτῶν καὶ ἡβὴν ὠμὴν καὶ ἄωρον
 δρεπομένων, πρὸ τῶν νομίμων γάμων.

β. 311. Κλαυτὸν] ἄξιον θρήνων. ἀρτιτρόποις] ταῖς
 νέαις ταῖς ἄρτι τρεπομέναις ἀπὸ τῆς παιδικῆς ἡλι-
 κίας πρὸς τὴν τελειωτέραν. ὠμοδρόπων] τὸ παρθέτους
 ἀτίμως ἐκ τῶν δωμάτων ἐλκομένας, διαμεῖψαι συ-
 γερὰν ὁδὸν, ἦτοι ἐφθάρθαι πρὸ τοῦ νενομισμένου

χρόνου, ἐπειδὴ παρὰ τάξιν γέγονεν, ἄξιόν ἐστι θρήνου. ἢ τὸ διαμεῖψαι συγερὰν ὁδὸν ἀντὶ τοῦ ἀτίμως δημοσίᾳ ἔλκεσθαι, ὅπερ ἐστὶ λυπηρὸν ταῖς οἰκουρούσαις καὶ παρθενευούσαις γυναιξίν. δέον εἰπεῖν ὡμοδρόπως, ὡμοδρόπων εἶπε πρὸς τὸ νομίμων.

β. 312. Νομίμων] ὧν ἂν κατὰ νόμους ἔτυχον. διαμεῖψαι] ὁδεῦσαι.

β. 313. Δωμάτων] ἀπό. συγερὰν] ἄτιμον.

α. 314. Τί; τὸν Φθίμενον] τί γὰρ δεῖ πολλὰ λέγειν; ὁ προτεθνηκώς, εὐτυχῶς πράσσει πλέον τοῦ ζώντος. οἱ τελευτήσαντες, φησὶ, καὶ μὴ τοιαύτης πειρώμενοι συμφορᾶς, ἄμεινον ἡμῶν πράττουσι.

β. 314. Τί] φημὶ τοῦτο. τὸν Φθίμενον] νεκρόν.

β. 315. Βέλτερά τῶνδε] καλλίω τῶν ἐν ταῖς πολιορκίαις.

β. 316. Δαμασθῇ] πορθηθῇ.

β. 317. Πράσσει] πάσχει.

β. 319. Τὰ δὲ πυρφορεῖ] ἄλλος δὲ τῆς πόλεως οἶον οἴκους καίει καὶ πῦρ φέρουσι.

α. 320. Καπνῷ δὲ] χαλεπώτερος γὰρ ὁ καπνὸς τῶν ἐλεπόλεων καὶ πετροβολισμῶν· καὶ πόρθησιν πολλῷ δεινότεραν τῆς ἐκ τῶν τοιούτων πορθήσεως ὑπαινίσσεται.

β. 320. Χραίνεται] μελαίνεται.

β. 321. Λαοδάμας] ὄλεθρος τοῦ λαοῦ.

β. 322. Εὐσέβειαν] τὰ ἱερὰ καὶ τὴν εἰς θεοὺς τιμὴν.

α. 323. Κορκορυγαὶ] ταραχαί. κεκωμώδηται δὲ ἡ λέξις. [Aristoph. Nub. 386. Pac. 989. Lyfist. 491. ed. Lipsf.]

β. 323. Κορκορυγαὶ] ἄσημοι βοαὶ, κορκορυγὴ γὰρ
κυ-

κυρίως τὸ ἐν τοῖς νεοσφαγέσι τῶν ζώων ἔσῳθεν ἀπὸ τῶν ἐντέρων ἡχοῦν πνεῦμα πρὸς τὴν σφαγὴν ἀπαντῶν, ἢ τὸ τῆς ἀρτηρίας πνεῦμα τῆς πλησίον οὔσης τῆς τὴν σφαγὴν δεχομένης φλεβός. ὀρκάνη γὰρ εἶδος δικτύου. ἀνὰ ἄστυ] γίνονται.

α. 323. Ορκάνη] τὸ θηρευτικὸν δίκτυον, ὃ καὶ σαργάνη καλεῖται.

β. 323. Ποτὶ πτόλιν] ἐσὶν. ὀρκάνα] συνέχουσα ἢ πύργον περιλαμβάνουσα. ἢ τὸ πυργῶτις ἀντὶ τοῦ μεγάλης.

α. 324. Πρὸς ἀνδρὸς δ' ἀνὴρ δορὶ καίνεται] παρὰ τὸ Ομηρικόν, — ἀνὴρ δ' ἀνδρ' ἐδνοπάλιζεν. [Π. IV. 47.]

α. 325. Βλαχαὶ δ' αἱματόεσσαι] ἢ βληχὴ κυρίως ἐπὶ τῶν προβάτων λέγεται ἢ λαμβάνεται, ἡχώ τινα καὶ φωνὴν ποῖαν ἄσημον ἐκπεμπόντων. ἐξελάβετο δὲ τοῦτο ὁ ποιητὴς καὶ ἐπὶ τῶν νεογνῶν καὶ ἀρτιγε-
νῶν καὶ ἀτελῶν βρεφῶν, ὡς τοιαῦδε τῇ φωνῇ, ἀσή-
μῳ δηλαδὴ καὶ ἀνάρθρῳ, χρωμένων. ἃ παρὰ τῶν πο-
λεμίων ἀρπαζόμενα ἀπὸ μαζῶν, αἱμάσσεται, ὥστ' ἀναρθρον φωνὴν καὶ προβατώδη προΐεσθαι.

β. 325. Βληχαὶ δ' αἱματόεσσαι] ἄσημοι βοαὶ ἀπὸ αἵματος καὶ φόνου γενόμεναι.

β. 326. Τῶν ἐπιμασιδίων] νηπίων.

β. 327. Ἀρτιτρεφεῖς] ἀρτιτρεφῶν, ἥτοι νεογνῶν, ἔδει εἰπεῖν πρὸς τὸ μασιδίῳ, ἐπήνεγκε δὲ πρὸς τὸ βληχαὶ αἵτινες τῶν νηπίων ἦσαν.

α. 328. Ομαίμονες] συγγενεῖς. Ἕλληνες γὰρ πάν-
τες. οἷον μετὰ αἵματος γινόμεναι. ἢ τῶν ὁμαιμόνων καὶ συγγενῶν, καὶ ἐξ ἐνὸς γένους.

β.

β. 328. Αρπαγαὶ δὲ διαδρομαῖν ὁμαίμονες] Φεύγων, ὁ γὰρ ἀρπάζων τι Φεύγει μήπως καταληφθῇ, ὅθεν ὁμαίμονα τὴν φυγὴν τῆς ἀρπαγῆς εἶπε.

β. 329. Ξυμβολεῖ] συναντᾷ.

α. 331. Εὐννομόν] κοινωνόν.

α. 332. Οὔτε μείον, οὔτ' ἴσον] διὰ τούτων τοὺς πλεονεκτοῦντας ἐμφαίνει. ὁ γὰρ μήτε ἔλασσον μήτε ἴσον τῷ προλαβόντι λαβεῖν αἰρούμενος, φαίνεται πλείονος ὀρεγόμενον. τινὲς δὲ τὸ λελημμένοι διὰ τοῦ ι γράφουσιν, οἷον λελημμένοι καὶ ἐπιθυμοῦντες. ὥφειλε δὲ πρὸς τοῦτο, μείονος καὶ ἴσου, γράφεσθαι, ἀλλὰ λαμβάνουσιν ἔξωθεν τὸ λαβεῖν, καὶ λέγουσιν, οὔτε μείον οὔτε ἴσον ἐπιθυμοῦντες λαβεῖν. λελημμένοι οὖν διὰ τοῦ η, ἐκ τοῦ λήβω τὸ λαμβάνω. τὸ δὲ λελημμένοι διὰ τοῦ ι, ἐκ τοῦ λίπτω τὸ ἐπιθυμῶ.

β. 332. Λελημμένοι] ἐπιθυμοῦντες λαβεῖν.

α. 333. Τίν' ἐκ τῶνδ' εἰκάσαι] τί δεῖ ὑπονοῆσαι ἐκ τούτων, ἢ πένθη καὶ συμφοράς;

β. 333. Τίν' ἐκ τῶνδε] τῶν ἐν ἀλώσεσι συμβαινόντων· λέγει δὲ ὅτι πάνθ' ὅσα ἂν εἴπωμεν ἐλάττω τῶν τότε συμβαινόντων ἐροῦμεν.

β. 334. Παντοδαπὸς δὲ καρπὸς] σῖτος, κριθή, κέγχρος, πάνθ' ὁμοῦ χρήματα.

β. 334. Χαμάδις] ἐπίγειος. ἀλγύνει] λυπεῖ. κυρήσας] τίνι, τοῦτο δὲ ἄλλως εἰπεῖν ἔδει, οὐ γὰρ ὁ καρπὸς ἐντυγχάνει τινί, ἀλλὰ τῷ καρπῷ τις ἐντυγχάνει.

α. 335. Πικρὸν δ' ὄμμα] πικρὰ θέα τῶν παρθένων ἀποσπωμένων ἐκ τῶν θαλάμων.

β.

β. 335. Πικρὸν δ' ὄμμα] τὸ δὲ πικρὸν ὄμμα διὰ τοῦτο φησὶν, ὅτι σκυλευόμεναι θρῆνον ἐγείρουσι, καὶ τὸ αὐτῶν ὄμμα ἐκτῆκουσι γόοις κατ' Εὐριπίδην, ἢ ὅτι ὁρῶντες αὐτὰς ἕτεροι ἀθλίως ἐλκομένας, δακρύων σαλαγμοὺς ἐξ ὀφθαλμῶν καθίασιν. θαλαμηπόλων] νέων νυμφῶν ἢ οἰκούρων, θάλαμος γὰρ οὐ μόνον ὁ πασὸς, ἀλλὰ καὶ ὁ οἶκος.

α. 336. Πολλὰ δ' ἀκριτόφυρτος] ἡ πολλὴ δὲ δόσις καὶ καρπὸς τῆς γῆς, ἡ ἀκριτόφυρτος καὶ ἀναμεμιγμένη, φέρεται ἐν τοῖς τοῦ πολέμου ρεύμασιν. οὐτιδανοῖς] ἀχρείοις. ἤτοι ἀνευφράντοις.

β. 336. Ακριτόφυρτος] ἀδιαίρετος.

α. 337. Οὐτιδανοῖς ἐν ρόθιοις] οἱ γὰρ Δωριεῖς τὸ γένος δένος λέγουσι, καὶ γῆν δᾶν, καὶ γνόφον δνόφον. εὐφυῶς δὲ ὁ ποιητὴς τῷ ρόθιοις προσέθηκε τὸ οὐτιδανοῖς, ἐπειδὴ γὰρ τὰ ρόθια καὶ τὰ τῆς θαλάσσης ὑγρὰ κέλευθα, δι' αὐτῶν γὰρ ὁ πλοῦς, τὰ ζωαρκῇ κομίζει ταῖς πόλεσιν, ἐξ ὧν αὐταὶ συνίστανται, ὁ ποιητὴς ἐνταῦθα εἰπὼν ρόθιοις, ἵνα μή τις ἐπ' ὠφελείᾳ νοήσῃ, οὐτιδανοῖς προσέθηκε. Ἀλλως. ἐπειδὴ τὰ κύματα ἔσθ' ὅτε ὠφέλειαν παρέχεται ταῖς πόλεσι· δι' αὐτῶν γὰρ ὁ πλοῦς τὰ ἐπιτήδεια κομίζει· προσέθηκεν ἐπιτήδες τὸ οὐτιδανοῖς, οἷον ἀχρείοις. τροπικῶς δὲ ρόθια εἶπε τὰ συνεχῇ κινήματα τῶν πολεμίων. Ἀλλως. ταῖς ὑβριστικαῖς κινήσεσι τῶν πολεμίων. ἢ τούτους ρόθια φησὶν, ἐπειδὴ συντόνως πολεμοῦσι. Ἀλλως. ὡς ἐπὶ ναυαγίοις.

β. 337. Γᾶς δόσις] σῖτος.

β. 339. Δμῳίδες] ἐν γὰρ τῇ ἀλώσει οὐ μόνον
L γραῖαι

γραῖαι γυναῖκες δουλείας ἀνάγκη φέρονται, ἀλλ' ἴδοις ἂν καὶ νέας δούλας γενομένας, ἄρτι πρῶτον δυσυχησάσας τλήμονας καὶ ἀθλίας εἰς τὴν αὐτῶν εὐνὴν αἰχμάλωτον, ζώντων τῶν οἰκείων ἀνδρῶν καὶ ὀρώντων αὐτάς ὑφ' ἐτέρων εἰς μίξιν βιαζομένας, ἅτε δυνατωτέρων. καὶ οὔτε μὲν εἴποις λαμβάνων τὴν εἰς ἔξωθεν εἰς τὸ εὐνὴν· ἐτέρως δὲ οὕτω, δοῦλαι δὲ εἰσὶ τότε νέαι γυναῖκες, ἐκ νέου δυσυχῆσασαι τλήμονες καὶ ἀθλίας, εὐτυχούντων τῶν οἰκείων ἀνδρῶν τὴν αὐτῶν εὐνὴν αἰχμάλωτον, τουτέσιν ὀρώντων αὐτάς ὑπὸ τῶν πολεμίων πασχούσας ἄθεσμα καὶ οὐ δυναμένων ἀμύνειν, μεῖζον γὰρ αὐτῶν ἰσχύουσιν οὔτοι, ὃ καὶ κρεῖττον. μὴ ξενισθῆς δὲ, εἰ τὸ εὐτυχῆσαι ἐπὶ κακοῦ λαμβάνεις, δέον ἐπὶ καλοῦ, ὥς καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ μαρτυρεῖ. οὐ καὶ μόνον εὐτυχῆσαι λέγομεν χρήματα, ἀλλὰ καὶ εὐτυχῆσαι ἵππου ἀπώλειαν οἶονεῖ κτήσασθαι. ἐς δὲ ἡ τοιαύτη εὐτυχία οὐ κυρίως, ἀλλὰ παρακεκινδυνευμένη.

α. 340. Εὐνὰν αἰχμάλωτον] μεταστᾶσαι εἰς δουλείαν, οἴσουσι τὴν τῶν πολεμίων εὐνὴν.

β. 341. Εὐτυχοῦντος] κτωμένου.

β. 342. Ὑπερτέρου] κρεῖττονος.

β. 343. Νύκτερον τέλος] ἦτοι δυσυχίαν περιφραστικῶς, ἥτις ἀμαυροῖ τοὺς ἔχοντας.

β. 344. Επὶ ῥόθον] αὐξητικόν.

β. 345. Στρατοῦ] τῶν πολεμίων.

β. 346. Πευθῶ] ἀγγελίαν.

α. 347. Χνόας ποδῶν] μεταφορικῶς εἶπε τὰ ἅκρα τῶν ποδῶν. Ἄλλως. τὸ συνεχὲς κίνημα τῶν ποδῶν

πα-

παραβόλως χνόας εἶπεν. τὸ γὰρ ἄκρον τὸ ἐντιθέμενον τῇ χοινικίδι, χνόη καλεῖται.

β. 347. Διώκων] Φέρων. πομπίμους] ὁδευτικάς. χνόας] τὰ ἄκρα, ἥτοι τοὺς πόδας.

α. 348. Καὶ μὴν ἄναξ] καὶ μὴν αὐτὸς ὁ Ετεοκλῆς ἐπείγεται, ἀκουσόμενος τὰ παρὰ τοῦ ἀγγέλου λεγόμενα, ὡς ταῦτα ἀρτίως ἀκουσόμενος, ὥστε κολλῆσαι τῇ διανοίᾳ ἢ τοῖς ὠσίν, ἀκούσαντα.

α. 349. Ἀρτίκολλον] ἐν συναφῇ ἀρμόδιον, ἢ τὸν ἀρτίως κολλώμενον.

β. 349. Εἶς] πορεύεται. ἀρτίκολλον] ποταπὸν, ὁλόκληρον.

α. 350. Σπουδῇ δέ] ἔοικε δέ, Φησὶ, καὶ ὁ ἀγγελος ἐκ τῆς ἄγαν ἐπιφαινομένης σπουδῆς μὴ ἡδρασμένον ἔχειν τὸν αὐτοῦ πόδα, ἀλλ' ἄστατον. Ἀλλως. ἢ τούτου δέ σπουδῇ οὐπω τέλος ἔχει, ἀλλ' ἐπείγεται. τὸ γὰρ ἀπηρτισμένον, καὶ τέλος ἔχει, μεθ' ὃ οὐκ ἄλλο πρακτέον.

β. 350. Οὐκ ἀπαρτίζει] ἀρτίον καὶ ὁλόκληρον ποιεῖ, καὶ εἰς τὸ καθεσηκὸς ἄγει.

α. 351. Λέγοιμ' ἂν] ὁ ἀγγελος ὁ παρὰ τοῦ Ετεοκλέους ἀποσταλεὶς κατὰσκοπος τῶν πολεμίων, ἔλθων, Φησὶ, λέγοιμ' ἂν πάντα τὰ τῶν ἐναντίων, καλῶς ταῦτα γινώσκων, πῶς τε ἕκαστος ἔλαβε κλῆρον ἐν ταῖς πύλαις. ἐπειδὴ γὰρ ἐπτάπυλος ἦν ἡ πόλις τῶν Θηβαίων, κλήρους ἔβαλλον οἱ πρῶτιςοι τῶν ἄλλων στρατηγοὶ τῶν Ἀργείων, ποίαν ἂν πύλην λάβοι ἕκαστος. ἰδὼν οὖν ἅπαντα, ἔρχεται καὶ ἀπαγγέλλει ταῦτα, καὶ Φησιν ὅτι ὁ Τυδεὺς ἀρτι μὲν

βρέμει καὶ ἤχῃ, καὶ ὀργίλον καὶ μανικὸν πνέει πρὸς ταῖς πύλαις ταῖς Προιτίσιν (αἱ γὰρ οὕτω καλούμεναι πύλαι ἔλαχον αὐτῷ) ὁ δὲ Ἀμφιάραος ὁ μάντις οὐκ ἀφίησιν αὐτὸν περᾶν τὸν Ἰσμήνον ποταμὸν, λέγων ὅτι οὐ καλὰ θύματα γίνεται.. ὁ δὲ Τυδεὺς μαινόμενος καὶ μάχης ἐπιθυμῶν, βοᾷ, καὶ μαίνεται, ὥσπερ ὁ δράκων τῷ τοῦ ἡλίου ὑπεκκαύματι, τότε γὰρ μάλισσα μαίνεται. θένει δὲ καὶ τύπτει ἐν ὄνειδει, ἥτοι βάλλει ὄνειδισμοῖς, τὸν μάντιν Οἰκλείδην τὸν υἱὸν τοῦ Οἰκλέους τὸν Ἀμφιάραον.

β. 352. Ως] καθά.

α. 353. Τυδεὺς] αἰδεσθεὶς τὰ Ομηρικὰ ἐγκώμια, πρῶτον αὐτὸν καταλέγει ὁ Αἰσχύλος. Μεσημβριναῖς] τότε γὰρ μάλισσα μαίνεται.

β. 353. Προιτίσι] ταῖς ἀπὸ Προΐτου.

β. 354. Βρέμει] μαίνεται, ὀρμᾷ.

β. 355. Ο μάντις] Ἀμφιάρεως. σφάγια] τὰ θύματα.

β. 356. Μαργᾶν] μαινόμενος. λελιμμένος] ἐπιθυμῶν.

β. 357. Μεσημβριναῖς] φύσει γὰρ ψυχρὸς ὢν ὄφιν ἐν μεσημβρία ἀκμάζοντος τοῦ ἡλίου θερμαινόμενος, εὐκίνητός ἐστι καὶ συριγμοῖς προσέχει. κλαγγαῖσιν] ἤχοις, ἐστὶ δὲ ποία φωνὴ κυρίως ἐπὶ οἷσιν καὶ ἐπὶ γεράνων λεγομένη ὡς Ομηρὸς φησι.

β. 358. Θείνει] τύπτει. ὄνειδει] ἐν. Οἰκλείδην] τὸν υἱὸν τοῦ Οἰκλέους.

α. 359. Σαίνειν] ἐκκλίνειν.

β. 359. Σαίνειν] εὐλαβεῖσθαι. ἀψυχία] δειλία.

α.

α. 360. Τοιαῦτ' αὐτῶν] τοιαῦτα φωνῶν, σείει καὶ κινεῖ τρεῖς κατασκίους λόφους. ἡ γὰρ τούτου περι- κεφαλαία τρεῖς λόφους ἦν ἔχουσα. χαίτωμα δὲ ταύ- τας εἴρηκε, διὰ τὸ δίκην χαίτης ἐπικαμπῶς ἴσασθαι ἄνωθεν, ἢ διὰ τὸ τρίχας ἐξ ἵππων χαίτης ἔχειν ἄνωθεν. ἀπὸ δὲ τῆς ἀσπίδος τούτου οἱ κώδωνες οἱ χαλκήλατοι καὶ ἀπὸ τοῦ χαλκοῦ κατεσκευασμένοι κλάζουσι φόβον. Τρεῖς κατασκίους] νεωτερικὸν τοῦτο.

β. 360. Αὐτῶν] κατὰ τοῦ μάντεως βοῶν. κατασ- κίους] σκίαν ἔχοντας ἀπὸ τῆς ἐν αὐτοῖς οὔσης ἵπ- πούρεως, ἣν καὶ χαίτωμα καλεῖ, ἐπειδὴ καὶ κράνος εἶπε, χαίτη γὰρ τῆς κεφαλῆς ἡ θρίξ.

β. 361. Ὑπ' ἀσπίδος] ὑποκάτω.

β. 362. Κλάζουσι] ἐκπέμπουσιν, ἠχοῦσιν.

α. 363. Ἐχει δ' ὑπέρφρον] ἔχει δὲ ἐπὶ τῆς ἀσπί- δος ὑπέρφρον καὶ ὑπερήφανον σημεῖον τοῦτο, κατε- σκευασμένον οὐρανὸν λάμποντα ἐν ἄστροις. ἡ λαμπρὰ δὲ πανσέληνος ἡ οὔσα φέγγος τὸ τιμιώτατον τῶν ἄσρων, πρέπει ἐν μέσῳ τῷ σάκει, καὶ ἐν μέσῃ τῇ ἀσπίδι.

β. 363. Ὑπέρφρον] σοβαρόν. σῆμ'] σημεῖον. Ἰσέον ὅτι ὁ Τυδεὺς ὑποκάτω μὲν τῆς ἀσπίδος κώδωνας εἶ- χε προσπεπηγμένους, ἵν' ὄχλον παρέχη, καὶ φο- βερὸς δακῇ τοῖς ἀκούουσιν. ἐπάνω δέ τοι, οὐ ἦν τὸ σημεῖον, ἡ μὲν ἐπιφάνεια πᾶσα μέλαινα ἦν, εἴτα κατεσκεύασεν ἐν ἐπιχρύσῳ χαλκῷ περίξ μὲν ἀντ' οὐρανοῦ ἐντὸς δίκην ἄσρων φωλίδας διῖσαιμένας ἀπ' ἀλλήλων, ἐν δὲ τῷ ὀμφαλῷ φωλίδα ἑτέραν εὐρεῖαν ἐν ὁμοιώματι σελήνης ὀλοτελαῦς· προσβαλόντος δὲ

τοῦ ἡλίου τῷ τοιαύτῳ ἐπιχρῦσῳ χαλκῷ, αἶγλη τις ἐντεῦθεν ἀπήντα τοῖς ὁράσι καὶ οὐ προσβλέπειν ἡδύναντο· ὅτι δὲ ἦν πᾶσα ἡ ἐπιφάνεια μέλαινα, δῆλον ἐκ τοῦ, Καὶ νύκτα ταύτην ἦν λέγεις ἐπ' ἀσπίδος.

β. 364. Φλέγονθ'] ἐκλάμποντα. τετυγμένον] κατεσκευασμένον.

β. 365. Εν μέσῳ σάκει] ἐν τῷ ὀμφαλῷ.

α. 366. Πρέσβισον ἄσρων] καὶ Πίνδαρος [Olymp. I. 6. fragm. p. 59. 60 ed. Heyne] ἄσρον τὸν ἡλίον φησι. Νυκτὸς ὀφθαλμὸς] ἐφερμηνευτικὸν ἐστὶ τοῦτο. τῆς νυκτὸς γὰρ ὀφθαλμὸς ἡ σελήνη ἐστίν, ὥσπερ καὶ τῆς ἡμέρας ὁ ἥλιος.

β. 366. Πρέσβισον] ὑπέρτατον. πρέπει] λάμπει.

α. 367. Τοιαῦτ' ἀλύων] τοιαῦτα ἀλύων ταῖς ὑπερκόμποις καὶ κενοδόξοις σαγαῖς καὶ πανοπλίαις, βοᾷ παρὰ τοῖς τείχεσι τοῦ Ἰσμηνοῦ ποταμοῦ. τὸ δὲ ἐξῆς, οὕτως, ἀσθμαίνει καὶ σπεύδει ὡς ἵππος πολεμιστῆς, σάλπιγγος ἀκούων, ἐπιθυμῶν πολέμου, ὅτε εἴργεται πρὸς τοῦ ἐπιβάτου. τὸ δὲ, ἵππος ὡς κατασθμαίνων, μένει, ἀντιστροφὴ ἐστίν, ἀντὶ τοῦ ὡς ἵππος.

β. 367. Αλύων] ἀδημονῶν, δυσχεραίνων ὅτιπερ οὐκ ἐᾷ ὁ μάντις περᾶν. σαγαῖς] πανοπλίαις.

β. 369. Κατασθμαίνων] καταφρυαττόμενος. μένει] ἐκδέχεται τὸν πόλεμον ὁ Τυδεύς.

β. 370. Ορμαίνων] σφαδάζων· μένει] ἐκδέχεται.

α. 371. Τίν' ἀντιτάξεις] ἀντὶ τοῦ, τίνα ὧ Ετεόκλεις, ἀντιπαρατάξεις καὶ ἀντισησεις τούτῳ ἀντίμαχον; τίς βέβαιος καὶ ἀξιόχρεως (τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ Φερέγγυος) προΐσασθαι τῶν Προΐτου πυλῶν,

λυθέντων τῶν κλείθρων, ἤτοι ἀνοιχθέντων τῶν πυλῶν; ἢ τὸ Φερέγγυος, οὕτως ῥητέον, τίνα ἀντιτάξεις τούτῳ ὥς τε προΐσασθαι τῶν τοῦ Προΐτου πυλῶν, λυθέντων τῶν κλείθρων, ἤτοι ἀνοιγείσων τῶν πυλῶν. τὸ δὲ ἐξῆς, τίς Φερέγγυος, ἀντὶ τοῦ, τίς Φέρων τὸ ἴσασθαι αὐτοῦ πλησίον; γύη γὰρ λέγεται τὸ πλησίον.

β. 371. Ἀντιτάξεις] ἀντιθήσεις. τίς Προΐτου πυλῶν] ἐντεῦθεν δείκνυσιν ὅτι εἰς ταύτην Τυδεὺς τέτακται.

β. 372. Προσατεῖν] φυλάσσειν, ὑπερμαχεῖν. Φερέγγυος] ἀσφαλῆς, ἀξιόχρεως.

β. 373. Κόσμον] διὰ κόσμησιν, καθ' ὅπλισιν. τρέσαιμ'] δειλιάσαιμι.

α. 374. Οὐδ' ἐλκοποιᾶ] ταῦτα παρ' Αἰκαίου εἴρηται. οὐ τιτρώσκει τὰ ἐπίσημα ὅπλα, οὐδὲ αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ δύναμιν ἔχει, εἰ μὴ ἄρα ὁ Φέρων αὐτὰ δύναμιν ἔχοι, καὶ γενναῖος ἦ.

β. 375. Δάκνουσι] λυποῦσι.

α. 376. Καὶ νύκτα ταύτην ἣν λέγεις ἐπ' ἀσπίδος] κυρεῖν καὶ ὑπάρχειν, τάχα ἂν αὕτη ἡ νύξ τινὶ γένοιτο. οὕτως γὰρ εἰπεῖν ὥφειλεν· εἶπε δὲ, τάχα ἂν ἡ ἄνοια μάντις τινὶ γένοιτο· ἐπιφέρει δὲ ὥσπερ ἐξηγούμενος, εἰ γὰρ Φέροντι σῆμα τοῦτο τὸ ὑπέρκομπον, ἤτοι τῷ ἔχοντι ἐπὶ τῆς ἀσπίδος τὴν νύκτα ἐξωγραφημένην, ἐπ' ὀφθαλμοῖς πέσοι ἡ νύξ (ἤγουν, ἔαν καλυφθῇ τῇ νυκτὶ τοῦ θανάτου) γένοιτο ἂν τοῦτο τὸ σῆμα ἐπώνυμον τῇ αὐτοῦ ἀναιρέσει. Ἀλλως ὁ νοῦς, ταύτην δὲ ἣν λέγεις εἶναι νύκτα ἐπὶ τῆς ἀσπί-

ἀσπίδος, τάχα προμαντεύσεται τῷ Φοροῦντι, ὅτι
χωρήσει ὑπὸ νύκτα.

β. 377. Μαρμαίρουσαν] ἐκλάμπουσαν. κυρεῖν]
ὑπάρχειν.

β. 378. Τάχ' ἂν γένοιτο] ἡ σύνταξις· τάχα ἂν
καὶ ἴσως γένοιτο ἂν τινι ἥγουν τῷ Τυδεΐ ἡ ἀνοία
μάντις, καὶ προμηνύτριά τινος κακοῦ, ἣν λέγεις
νύκτα ὑπάρχειν ἐπὶ τῆς ἀσπίδος ἐν τοῖς ἄστροις τοῦ
οὐρανοῦ ἐκλάμπουσαν, ταύτην γὰρ ἀνοίαν καλεῖ ὡς
ἀπονενοημένην καὶ δίχα νοῦ ἐνσημωθεῖσαν.

β. 380. Ὑπέρκομπον] σοβαρόν.

α. 382. Κ' αὐτὸς καθ' αὐτοῦ] ὅτι φέρει ἐπὶ τῆς
ἀσπίδος νύκτα καὶ τὴν πανσέληνον.

β. 383. Κεδνὸν] συνετὸν. ὅρα ὡς εἰκότως αἰρεῖται
τοὺς ἀντιπάλους Ετεοκλῆς, καὶ μᾶλλον ἐναντίους
οἷς ὁ ἄγγελος περὶ τῶν Αργείων διέξεισιν. ὁ μὲν γὰρ
ὑπέρφρονας αὐτοὺς καὶ τὰ μεγάλα Φυσᾶντας ὑπ'
ἀνοίας φησὶν, Ετεοκλῆς δὲ σώφρονας αὐτοῖς καὶ συ-
νετοὺς ἀντιτάττει.

α. 384. Τόνδ' ἀντιτάξω] καλῶς ἀντέταξε τὸν μὴ
τοῖς ἡθεσιν αὐτοῦ συμφωνοῦντα, ἀλλ' ἐναντίον. αἰ-
σχύνῃς δὲ θρόνον, αὐτὴν τὴν αἰδῶ ὀνομάζει. ὑπερ-
φρονας δὲ λόγους τοὺς ὑπερηφάνους φησὶν. οἷον, οὐ-
τε ὑπερήφανα λέγει ὡς ὁ Τυδεὺς, ἀλλὰ καὶ μισεῖ
τοὺς ὑπερηφάνους.

β. 384. Προσατεῖν] προσάτην.

β. 385. Μάλ' εὐγενῇ] οὐκ ἐθέλοντα ὑπὲρ ἄνθρω-
πον φρονεῖν. τὸν αἰσχύνῃς θρόνον τιμῶντα] ἵνα μὴ
περιπέσῃ αἰσχύνῃ καταγωνισθεῖς.

α. 387. Αἰσχροῦν γὰρ ἀργός] ἀργός ἐστὶ τῶν κα-
κῶν λόγων, ἢ τῶν ἔργων. Φιλεῖ δὲ τὸ μὴ εἶναι κα-
κός, ἢ τῷ τρόπῳ, ἢ ὡς Ομηρος, ἀντὶ τοῦ δειλός.

β. 387. Ἀργός] ἀμέτοχος. κακός] δειλός.

α. 389. Κάρτα δ' ἐς' ἐγχώριος] γνήσιος πολίτης
ἐκ τῶν σπαρτῶν, οὐ τῶν μετὰ Κάδμου ἐπηλύδων.

β. 389. Ἀνεῖται] ἀνέφυσεν, ἀνεβλάσησε, ἢ κα-
ταλέλειπται.

α. 390. Ἐργον δ' ἐν] ἐν τοῖς τοῦ Ἀρεως κύβοις
κρινεῖ αὐτοὺς ὁ πόλεμος.

β. 390. Ἐν κύβοις] ἐν τοῖς ἀγῶσιν τοὺς κύβους
καλεῖ, διὰ τὸ τῆς νίκης ἀμφίβολον.

α. 391. Δίκη δ' ὁμαίων] τὸ τῆς συγγενείας δί-
καιον σέλλει αὐτὸν ἐς τὴν μάχην.

β. 391. Ομαίων] γράφεται καὶ ὁ δαίων καὶ
ὁμαίων, καὶ πρὸς μὲν τὸ ὁμαίων οὕτως ἔρεῖς,
προπέμπη αὐτὸν δίκη ὁμαίων, τουτέστιν, ἐπειδὴ
ὑπὲρ τῆς ἐνεγκούσης σρατεύει, οἰκείως καὶ δικαίως
σρατεύει· τὸ δὲ δαίων προφανές ἐστιν, ὁ δαίων
γὰρ καὶ ἡ τύχη προπέμπει αὐτὸν ἐν δίκη, ἢ ἡ δίκη
ἢ θεά. νιν] αὐτόν. προσέλλεται] προπέμπει.

β. 392. Τεκούση] μὴ εἴποις τὸ τεκούση ἀντὶ τοῦ
τῆς τεκούσης, ἀλλ' ὥσπερ Φαμέν ἀΦαιρῶ σοι τόδε,
οὕτω καὶ εἴργω σοὶ τόδε.

β. 393. Ἀμὸν] ἑμὸν.

α. 394. Ὡς δικαίως πόλεως] ὅτι δικαίως τρομά-
χεται τῆς πόλεως.

β. 394. Ὡς] ὅτι.

α. 396. Ὑπὲρ φίλων ὀλομένων] ἢ ὑπὲρ περισσά.

β. 397. Οὕτως] ὡς εὐχῇ.

β. 398. Ηλεκτραῖσιν] ταῖς ἀπὸ Ηλέκτρας καλου-
μέναις. εἴληχε] διὰ κλήρου τέτακται.

α. 399. Γίγας ὃδ' ἄλλος] Καπανέα ἐγκωριάζων
καὶ τὸ μέγεθος αὐτοῦ, Φησὶ, γίγας ὃδ' ἄλλος. Φαί-
νεται οὖν ὅτι ἐνέλιπεν ἐν τοῖς περὶ Τυδέως εἰπεῖν ὅτι
γίγας ἐστὶν ἢ γίγασιν ὅμοιος. Τοῦ πάρος λελεγμένου]
τοῦ Τυδέως. Ομηρος, [Π. ν. 801.] Τυδεύς τοι μικρὸς
μὲν ἦν δέμας, ἀλλὰ μαχητής.

β. 400. Ο κόμπος] αὐτοῦ.

β. 401. Κράνοι] τελειώσει.

α. 403. Οὐδὲ τὴν Διὸς Εριν] ἦτοι οὐδὲ τὴν ὀργὴν
καὶ τὸν θυμὸν τοῦ Διὸς τῇ γῇ ἐπελθόντα Φησὶν ἐκ-
ποδῶν σχέθειν, καὶ κρατήσκειν, ἦτοι ποιήσκειν αὐτὸν
μακρὰν τῆς πόλεως. Ἀλλως. οὐδὲ τὸν τοῦ Διὸς σκη-
πτὸν εἰς γῆν κατενεχθέντα, ἢ αὐτοῦ τοῦ Διὸς Φιλο-
νεϊκήσαντος, ἐμπεδῶν γενήσεσθαι αὐτῷ, λέγει.

β. 403. Οὐδὲ τὴν Διὸς Εριν] τὸ οὐδὲ τὴν Διὸς Εριν
διπλῶς νόει, ἢ τὴν θεᾶν Εριν τὴν θυγατέρα Διὸς, ἢ
ἀντὶ τοῦ οὐδὲ τὸν Δία αὐτὸν ἐλθόντα ἐξ οὐρανοῦ,
καὶ ἐρίσαντα αὐτῷ δυνηθῆναι κωλύσαι αὐτὸν μὴ πορ-
θῆσαι τὴν πόλιν.

β. 404. Σκήψασαν] ἐπελθοῦσαν. ἐμποδῶν σχέ-
θειν] κωλύσειν αὐτὸν τῆς πορθήσεως.

α. 405. Τὰς δ' ἀστράπας] τὰς δ' ἀστράπας τε καὶ
τὰς κεραυνίας βολὰς τοῦ Διὸς παρείκασε καὶ ὁμοίωσε
μεσημβρινοῖς θάλπεσιν, ἦτοι, ἔφησε δύνασθαι φέ-
ρειν καὶ ὑπομένειν τὰς τοῦ Διὸς ἀστράπας καὶ τοὺς
κεραυνούς, ὥσπερ τὰς μεσημβρινὰς τοῦ ἡλίου φε-
ρας, ἦτοι τὰ μεγάλα καὶ καυσικὰ καύματα.

β. 405. Ασραπὰς] αἷς ὁ Ζεὺς πρὸς τοὺς ἀσεβεῖς καὶ ὑπέρχρονος χρήται.

β. 406. Προσεΐκασεν] προσωμοίωσεν.

α. 407. Ἐχει δὲ σῆμα] ἡ δὲ ἀσπίς αὐτοῦ σημεῖον ἔχει ἄνδρα γυμνὸν λαμπάδα βαζάζοντα ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ ἀνθ' ὅπλου, καὶ φωνοῦντα διὰ τῶν ἐν αὐτῷ κεχρυσωμένων γραμμάτων, πρήσω τὴν πόλιν. Ἀλλως. ἔχει δὲ ἐν τῇ ἀσπίδι αὐτοῦ ἐζωγραφημένον ἄνδρα γυμνὸν, κατέχοντα τῇ χειρὶ λαμπάδα ἀναπτομένην. οὐκ ἄλλο τι δηλοῦντος τοῦ σημείου, ἀλλ' ἢ ὥσπερ ὁ γυμνὸς κώλυσιν οὐκ ἔχει εἰς τὸ δραμεῖν, οὕτω καὶ ἡμεῖς ἀκώλυτοι καὶ χωρὶς ἐμποδίου ταύτην ἀναπρήσομεν, ἢ γυμνὴν αὐτὴν παντελῶς ἐργασόμεθα, ἔπειτα δὲ καὶ καύσομεν.

β. 408. Διὰ χερῶν] τοῦ ἐν τῇ ἀσπίδι ἀνδρός. ὠπλισμένη] ὡς ὅπλον κρατουμένη.

β. 410. Ξυθήσεται] συμπαρατάσσεται.

β. 411. Τρέσας] δειλιάσας.

α. 412. Καὶ τῷδε κέρδει] εἰποντος τοῦ ἀγγέλου πρὸς τὸν Εἰσοκλῆν, τίς τῷ τοιούτῳ ἀνδρὶ ξυθήσεται, ἢ τίς ἀντιμαχόμενος ἔσται αὐτῷ καὶ ἀντιπαλαμώμενος; τίς ὑπομενεῖ, μὴ πτοηθεὶς, ἄνδρα ὑπέρκομπον; (λέγει δὲ τὸν Καπανέα) Φησὶν ὁ Εἰσοκλῆς πρὸς αὐτὸν, ὅτι σὺν τῷδε τῷ κέρδει καὶ ἄλλο κέρδος τίκτεται. τοῦτ' ἔστι, καὶ σὺν τῷ ἔχειν ἄνδρα ἱκανὸν πρὸς πόλεμον αὐτῷ συζηῖναι καὶ τῇ μάχῃ ἀντιπαλαμῆσασθαι, καὶ πόλεμον ἐπίσης αὐτῷ προσαγαγεῖν, ἔχομέν τι καὶ ἕτερον κέρδος, δηλαδὴ τὸ νικῆσαι. Ἀλλως. πρὸς τῷ μεῖναι, νικῆσαι. τοῦτο γάρ ἐστι κέρδει κέρδος.

β. 412. Τῷδε κέρδει] τῷ ἀντιζάτην ἔχειν ἱκανόν. κέρδος ἄλλο] τὸ εἶναι αὐτὸν μεγάλαινον καὶ θεῶν ὑπέρφρονα.

α. 413. Τῶν τοι ματαίων] ἡ γλῶσσά ἐστιν ἀληθῆς διδάσκαλος τῶν ἐν ἀνθρώποις ματαίων φρονημάτων. θεατρίζει γὰρ οἷα ἕκαστος φρονεῖ. εἰ μὲν συνετὸς καὶ ταπεινὸς ἐστὶ, συνετὰ καὶ ταπεινὰ φθέγγεται. εἰ δὲ μωρὸς καὶ ὑπέρογκος, μωρὰ πάλιν καὶ ἐπηρμένα βοᾷ.

β. 414. Ἡ γλῶσσ'] ἐπειδὴ γὰρ διὰ τῆς γλώττης τὰ κομπάσματα φέρεται, κατήγορον αὐτὴν τούτων γίνεσθαι φησὶ, τουτέστιν, οἱ κομπάζοντες δυσυχία περιπίπτοντες ὕψερὸν αὐτοῖ ὑπ' αὐτῶν ἐξελέγχονται, ἐπὶ κακῷ σφίσιν ἀποβάντος τοῦ κόμπου.

α. 415. Καπανεὺς δ' ἀπειλεῖ] ὁ Καπανεὺς δὲ ὠπλισμένος ἀπειλεῖ κακὰ ποιεῖν εἰς ἡμᾶς, τοὺς θεοὺς ἀτιμάζων, καὶ τὸ σῶμα μὴ κατέχων καὶ παιδεύων, ἄνθρωπος ὢν φθαρτὸς, πέμπει εἰς οὐρανὸν τῷ Διὶ ἔπη ταραχώδη, ἥγουν ὑβρίζει τὸν θεὸν τὸν Δία, ἐν χαρᾷ ματαία καὶ ψευδεῖ. οὐ γὰρ οἶδεν ὅπως αὐτῷ τὰ κατὰ τὸν πόλεμον ἀποβήσεται. θαρρῶ δὲ αὐτῷ ἐπελθεῖν τὸν καυσικὸν κεραυνὸν, κατ' οὐδὲν ἴσον τοῖς μεσημβρινοῖς τοῦ ἡλίου θάλλεσθαι, ἀλλὰ φλέγοντα καὶ ἀπολλύοντα. ὅπερ ἐγένετο.

β. 415. Δράν] ἡμᾶς κακὰ. παρεσκευασμένος] ἠὺ-
τρεπισμένος.

β. 416. Ατίζων] ἀτιμάζων. ἀπογυμνάζων] ἀναι-
δῶς ἀποκαλύπτων καὶ διανοίγων.

β. 417. Ματαία] ἀνωφελεῖ.

β. 418. Κῦμαίνοντ'] θρασέα, βλάσφημα.

β. 419. Εὖν δίκη] δικαίως.

β. 420. Εξεικασμένον] ὁμοιωμένον ὡς αὐτός Φησι.

α. 422. Ἄνῆρ δ' ἐπ' αὐτῷ] ἐπ' αὐτῷ δὲ τῷ Καπα-
νεΐ, εἰ καὶ Φλύαρος καὶ ὑπέρκομπος ἄγαν ἐσιν, τέ-
τακται ἄνῆρ, αἶθων δηλαδή. τοῦτο τὸ αἶθων οἱ μὲν
διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφουσι, καὶ συντάσσουσιν
οὕτως, ἄνῆρ ἐπ' αὐτῷ αἶθων καὶ πρόθυμος καὶ διά-
πυρος τέτακται ἐν βία, ἥτοι ἐν δυνάμει, λῆμα Πο-
λυφόντου, περιφραστικῶς ὁ Πολυφόντης. οἱ δὲ διὰ
τοῦ ο μικροῦ, καὶ συντάσσουσιν οὕτως, ἄνῆρ δ' ἐπ'
αὐτῷ τέτακται, αἶθων λῆμα, ἥτοι Φρόνημα δραστή-
ριον καὶ διάπυρον καὶ τὰ πολεμικὰ ἐμπειρότατον,
Πολυφόντου βία, ἥτοι περιφραστικῶς ὁ Πολυφόντης,
ὡς τὸ Ηρακλείη βίη, Ηρακλῆς. Ἄλλως. ἀντὶ τοῦ, εἰ
καὶ ἄγαν ἐς μαριώδης τὸν λόγον ὁ Καπανεὺς, ἀλλ'
ὅμως ἀντιτέτακται καὶ ἀνθέστηκεν αὐτῷ ἀκίνητος τῷ
παρασῆματι ἢ δύνامي τοῦ Πολυφόντου, μηδὲν δε-
δοικυῖα.

β. 422. Στόμαργος] Φλύαρος.

β. 423. Αἶθων] διάπυρος.

α. 424. Φερέγγυον Φρούρημα] ἱκανὸς Φρουρεῖν τὴν
πατρίδα.

β. 424. Φερέγγυον] ἀσφαλές, πιστότατον. προ-
σατηρίας Ἀρτέμιδος] ὅτι ἐν ταῖς πύλαις αἷς ὑπερμα-
χεῖν ἔμελλεν ἡ Ἀρτεμις ἦν, καὶ τούτων προσάτις
ἐγγέγραπτο, ἡ ἱερεὺς ἦν αὐτῆς.

α. 425. Ἀρτέμιδος εὐνοίαισι] ὡς τοῦ Πολυφόντου
ἱερέως ὄντος τῆς Ἀρτέμιδος. ἀφιέρωται δὲ τῇ Ἀρτέ-

μιδι ἢ τῶν Θηβαίων πόλις· διὰ τοῦτο οὖν οὕτως λέγει, εὐνοίαις τῆς Ἀρτέμιδος καὶ τῶν ἄλλων πολιούχων θεῶν.

β. 425. Εὐνοίαισι] ἐν ταῖς ἀγάπαις.

α. 427. Ολοῖθ' ὅς πόλει] ὁ χορὸς εὐχόμενος Φησὶν, εἴθε ὅλοιτο ὅς μεγάλως ἐγκουχᾶται κατὰ τῆς πόλεως ἡμῶν. βέλος δὲ τοῦ κεραυνοῦ ἐπισχέθαι καὶ κρατοῖ αὐτὸν, πρὶν εἰς τὸν ἐμὸν οἶκον θορεῖν καὶ πηδᾶν καὶ ὀρμᾶν, ἐκ τῶν πωλικῶν τε καὶ παρθενικῶν ἐδωλίων καὶ καθεδρῶν (πώλοις γὰρ αἱ παρθένοι εἰκάζονται) ἐκπορθῆσαι καὶ ἐξαρπάσαι ἐμέ.

β. 427. Μεγάλ'] κακὰ δηλονότι.

β. 428. Επισχέθαι] κωλύσει τῆς ὀρμῆς.

β. 429. Εσθορεῖν] εἰσπηδῆσαι. πωλικῶν θ' ἐδωλίων] παρθενικῶν καθεδρῶν.

β. 430. Ποτ' ἄρα. ἐκλαπάξαι] ἡμᾶς.

α. 431. Καὶ μὲν τὸν ἐντεῦθεν] εἰπόντος τοῦ Ετεοκλέους, λέγ' ἄλλον ἄλλαις ἐν πύλαις εἰληχότα, Φησὶν ὁ ἄγγελος, καὶ δὴ λέξω τὸν ἐντεῦθεν λαχόντα πρὸς πύλαις. τρίτῳ γὰρ Ετέοκλῳ τρίτος ἐξῆλθε κλῆρος, προσβαλεῖν λόχον καὶ ἐνέδραν καὶ φυλακὴν ἐν ταῖς πύλαις ταῖς καλουμέναις Νηίτισιν. ἐξῆλθε δὲ ὁ κλῆρος ἐκ τοῦ καλῶς κεχαλκευμένου κράνους (ἦτοι περικεφαλαίας) τοῦ ὑπτίου, ἡγουν τοῦ ἀνατετραμμένου. Ἄλλως. ἐξῆλθεν ὁ κλῆρος ἀπὸ τοῦ κράνους, ἐν ᾧ περισρέψαντες ἐκλήρουν.

β. 431. Τὸν ἐντεῦθεν] τὸν μετ' ἐκεῖνον ὃν ἔφη.

β. 432. Τρίτῳ γὰρ] ἔθος γὰρ τοῖς μέλλουσι κλήρους ποιεῖν, κράνος λαμβάνειν, καὶ ἐντὸς καθιέναι

σημεῖα αὐτῶν, οἷον δακτύλια, καὶ ἄλλό τι τοιοῦτον
δυνάμενον ἐκπηδῆσαι κούφως τοῦ κράνους, εἴτα
τούτου κυκωμένου οὗτου πρῶτον τὸ σημεῖον ἐξήρχε-
το, ἐτέτακτο οὗτος εἰς ἔργον, δι' ὃ ταῦτ' ἐγίνετο.

β. 434. Νηίτισι] ταῖς ἀπὸ Νηίδος. προσβαλεῖν]
προσάξειν.

α. 435. Ἴππους δ' ἐν ἀμπυκτῆρσιν] οἱ κορυφισῆ-
ρες τὰ προμετωπίδια κυρίως. νῦν δὲ λέγει τοῖς χα-
λινοῖς. Ἰν' ἧ, τοὺς ἵππους θυμοῦ πλήρεις περὶ τοὺς
χαλινοὺς ἀνακάμπτειν καὶ περιάγειν, ἥδη βουλο-
μένους εἶναι πρὸς ταῖς πύλαις.

β. 435. Ἐν ἀμπυκτῆρσιν] χαλινοῖς. κυρίως οἱ πε-
ρὶ τὴν κεφαλὴν ἱμάντες τοῦ χαλινοῦ ἀμπυξ καλοῦν-
ται. ἐμβριμωμένας] θυμὸν πνεούσας καὶ φρυαττούσας.

α. 437. Βάρβαρον τρόπον] ἀπηνῆ ἦχον. ἢ ἐπεὶ
σύριγξ βοᾷ.

β. 437. Φιμοῖ] οἱ πρὸς τοῖς ῥώθοισι τοῦ ἵππου
σιδηρέαι τῶν χαλινῶν περιφέρειαι ὥσπερ κώδωνας
εἶχον κενοὺς, εἰς οὓς ἐκ τῶν μυκτῆρων εἰσὶδὼν πνεῦ-
μα ἦχον ἀπετέλει. ἐποιοῦν δὲ τοῦτο οἱ βάρβαροι,
ἐμιμοῦντο δὲ τινες τῶν Ελλήνων, ὥσπερ καὶ ὁ Ετεο-
κλῆς οὗτος.

β. 438. Μυκτηροκόμποις πνεύμασι] τοῖς ἐκ τῶν
μυκτῆρων σφοδρῶς ἐκπνεομένοις.

β. 439. Ἐσχημάτισαι] τετύπωται. οὐ μικρὸν]
ταπεινὸν καὶ φαῦλον.

α. 441. Πρὸς ἐχθρῶν πύργον] οὐκ εἶπε πρὸς ποῖον
πύργον. μεγάλως οὖν Φησὶ πρὸς πάντα πύργον.

β. 442. Χ' οὗτος] ὥσπερ ὁ τοῦ Καπανέως.

β.

β. 444. Φερέγγυον] ικανότατον.

β. 446. Τόνδε] ὃν μέλλω εἰπεῖν. τῷ] τινὶ πεμ-
φθήσεται.

β. 447. Οὐ κόμπον ἐν χεροῖν ἔχων] οὐκ ἀσπίδα
κομπασμάτων πλήρη φέρων.

β. 449. Μάργων] μανικῶν.

β. 451. Τροφεῖα] τὰ ὀφειλόμενα τοῖς τροφεῦσι
γέρα. πληρώσει] τελέσει.

α. 452. Καὶ πόλισμ' ἐπ' ἀσπίδος] τὸν φέροντα
τὴν ἀσπίδα καὶ τὸ ἐγγεγραμμένον τῇ ἀσπίδι πό-
λισμα.

β. 452. Δύ ἄνδρε] τὸν ἐν ἀσπίδι, καὶ τὸν φέρον-
τα ταύτην.

β. 453. Ελὼν] κρατήσκει.

α. 454. Κόμπαζ' ἐπ'] λέγε ἄλλον κομπώδη, καὶ
μηδὲν ἀποκρύψῃ με τῶν ἄλλων ἀλαζονειῶν.

α. 455. Επεύχομαι] ἐπεύχομαι δὴ καὶ ταῦτα μὲν
εὐτυχεῖν, ὧ πρόμαχε τῶν ἐμῶν, ὧ προπολεμῶν τῆς
οἰκίας ἡμῶν, τοῖσι δὲ, ἥγουν τοῖς πολεμίοις, ἐπεύ-
χομαι δυστυχεῖν. ὥσπερ δὲ ὑπέραυχα καὶ ὑπέρογκα
καὶ κενόδοξα λέγουσιν ἐπὶ τῇ ἡμετέρᾳ πόλει, τῶς
νιν, οὕτως αὐτοὺς ἐπίδοι ὁ πάντα διανέμων καὶ διοι-
κῶν, κοταίνων καὶ ὀργιζόμενος κατ' αὐτῶν.

β. 455. Τῷδε] τῷ ἡμετέρῳ.

β. 456. Πρόμαχ'] Ετέοκλες. τοῖσι] τοῖς πολεμίοις.

β. 457. Ὑπέραυχα] ὑπέρκομπα. βάζουσι] βοῶ-
σιν, ἀπειλᾶσιν· εἰπὼν πρόσθεν πληθυντικῶς βάζου-
σιν εἶτα ἐπήνεγκε ἐνικὸν τὸ νιν. εἴσι δὲ οἱ φασὶν καὶ
τὸ νιν ἀντὶ τοῦ αὐτοῦς.

β. 458. Νιν] αὐτόν.

β. 459. Νεμέτωρ] ὁ πάντα διοικῶν, ἢ ὁ μεμφο-
μενος τοῖς ὑπέρφροσιν, ἢ ὁ πάντων πάροχος.

α. 460. Τέταρτος ἄλλος, γείτονας πύλας ἔχων]
ἦτοι πλησίον οὖσας τῶν ὧν εἶπον ἄνωθεν. γείτονας
οὖν πύλας τὰς τῆς Αθηνᾶς φησὶν Οὔγκαίας, ἀφ' ἧς
καὶ αἱ πύλαι αὗται Οὔγκαϊαι ἐλέγοντο. ἄνωθεν γὰρ
τῶν πυλῶν ἐκείσε ἡ Αθηνᾶ ἐγγέγραπτο. σημείωσαι δὲ
ὅτι ἐξ ἱστορίας τοιαύτης Οὔγκα ἡ Αθηνᾶ παρὰ Θηβαίοις
ἐλέγετο. Αἰγύπτῳ ὁ Τύριος ἔσχε παῖδας τρεῖς, Εὐ-
ρώπην, Κάδμον, καὶ Κίλικα. τῆς δὲ Εὐρώπης ὑπὸ
τοῦ Διὸς ἄρπασθείσης, ἀπέστειλεν ὁ Αἰγύπτῳ τοὺς
παῖδας αὐτοῦ εἰς ζήτησιν αὐτῆς· καὶ εἰ μὴ εὔροιεν,
προσέταξε μὴ ἐπανήκειν. ὁ οὖν Κάδμος ἐλθὼν εἰς Ελ-
λάδα, καὶ μὴ εὐρὼν τὴν Εὐρώπην, εἰς Δελφοὺς ἦλ-
θεν, ἐρωτήσων τὸν Απόλλωνα ποῦ κατασταίη. ὁ δὲ
θεὸς εἶπεν αὐτῷ, μετὰ τὸ ἐξελθεῖν τοῦ ἱεροῦ, τῷ
εὐρεθέντι ἀκολουθεῖν. εὐρέθη βοῦς· ἠκολούθει οὖν αὐ-
τῇ. ἦλθεν εἰς Θήβας, ὤλισθεν ἡ βοῦς, καὶ ὁ Κάδ-
μος ἐκεῖ ὤκησε, καὶ ἔθυσσε τὴν βοῦν Αθηνᾶ, καὶ τῇ
αἰγυπτία φωνῇ ταύτην ἐτίμησεν ἐκεῖ. ὅθεν οὕτως
καὶ αἱ πύλαι ὠνομάσθησαν. ἀπὸ δὲ Κίλικός τοῦ Κάδ-
μου ἀδελφοῦ, Κιλικία ἡ χώρα.

β. 460. Γείτονας] ταῖς Νηίτισι.

α. 462. Ἰππωμέδοντος σχῆμα] περιφραστικῶς ὁ
Ἰππωμέδων, μέγας ὢν καὶ κάλλιστον ἔχων σχῆμα.

β. 462. Σχῆμα καὶ μέγας τύπος] τὸ σχῆμα καὶ
ὁ τύπος ἐκ παραλλήλου. μέγας] Φοβερός.

α. 463. Ἀλλω δὲ πολλὴν] ἄλλως ἐστὶ κυρίως, ὅταν

νέφη περὶ τὸν ἥλιον ἐκκαυθέντα λευκὰ φαίνεται, καὶ
ὡς ἐν κύκλῳ τοῦ ἡλίου γένηται. νῦν δὲ λέγει τὸν ῥοῖ-
ζον καὶ τὴν συνεχὴ κίνησιν τῆς ἀσπίδος. Φησὶν οὖν,
θινήσαντος, ἤγουν κινήσαντος ταύτην τοῦ Ἰππωμέ-
δοντος, ἔφριξα· καὶ οὐ ψευδῆ λέγω.

β. 464. Οὐκ ἄλλως] παρ' ἃ εἶδον.

α. 465. Ο σηματοουργὸς δ' οὐ τις] ὁ δὲ ποιήσας
τὴν ἀσπίδα, καὶ σημεῖα ἐγγράψας αὐτῇ, οὐκ ἦν,
ὡς ἔοικεν, εὐτελής. ὅσις ὥπασεν ἐπὶ τῆς ἀσπίδος
τοῦτο τὸ ἔργον· ἦτοι παρέσχε καὶ ἰσόρησεν ἐπὶ τῆς
ἀσπίδος. τοῦτ' ἔστι Τυφῶνα ἀφιέντα ἀπὸ τοῦ σώμα-
τος καπνὸν μέλανα, τὸν τοῦ πυρὸς ἀδελφόν. τὸ γὰρ
πῦρ καὶ καπνὸς ἀδελφοί εἰσιν, ἐκ τῆς αὐτῆς ὕλης
τικτόμενοι. αἰόλην δὲ, τὴν εὐκίνητον καὶ ταχεῖαν
λέγει, καὶ ἐλισσομένην συχνῶς.

β. 465. Σηματοουργὸς] σημείων ἐργάτης. εὐτελής]
Φαῦλος.

β. 466. Ωπασε] ἐτύπωσε.

β. 467. Ιέντα] πέμποντα.

β. 468. Λιγνὺν] καπνὺν. καπνὸς ἀπὸ ξύλου, ἀτ-
μός ἀπὸ ὕδατος, αἰθάλη ἀπὸ λίθων, βδήλος ἀπὸ
λύχνων, λιγνὺς ἀπὸ ἐλαίου καὶ κήρου, κνίσσα δὲ
ἀπὸ κρεῶν. αἰόλην] ποικίλην. πυρὸς κάσιν] ὁ γὰρ
καπνὸς ἔπεται τῷ πυρὶ φυσικῶς.

α. 469. Οφεων δὲ πλεκτάναισι] τὸ κύτος δὲ,
φησὶ, σρογγύλον τοῦ κύκλου δηλαδὴ τῆς ἀσπίδος
τῆς κοιλογάτορος (ὅλη γὰρ τις περιφερὴς προσυ-
πεμφαίνεται) προσηδάφισαι καὶ προσπέπλεκται
πλεκτάναις τῶν ὀφεων. ἦτοι ἡ ἀσπίς κώκλωθεν ἔχει
ἐξω-

ἐξωγραφημένους ὅφεις περιπεπλεγμένους. Περίδρομον κύτος] τὸ χάρισμα τῆς ἀσπίδος. ἡ δὲ περιφέρεια τῆς ἀσπίδος κύκλῳ ὅφρων εἰς ἑαυτοὺς ἀντικρυς ὁρώντων καὶ ἐμπεπλεγμένων τὰ τέλη ἔχει ἐγγεγραμμένα, πρὸς τὰ τέλη ἡ ἀσπίς ἡ καίλη, πρὸς τῇ γαστρὶ τοῦ κατέχοντος αὐτὴν οὔσα.

β. 469. Περίδρομον] ἐν κύκλῳ. κύτος] τὸ πλάτος.

β. 470. Προσηδάφισαι] ὑπέσρωται.

α. 471. Ἐνθεος δὲ Ἀρην βακχᾶ] βακχᾶ δὲ καὶ ἐνθουσιᾶ καὶ ὄρμᾶ πρὸς τὸν πόλεμον ἔνθεος καὶ ὀρμητικὸς καὶ πηδητικὸς πρὸς τὴν ἀλκὴν ὡς θυὰς ἦτοι βάκχη τις, φόβον βλέπων, ἦτοι ἐκπληκτικῶς καὶ φοβερῶς. γράφεται δὲ καὶ βάκχα, καὶ συντάσσεται οὕτως, ἔνθεος δὲ καὶ ὀρμητικὸς ἐσιν ὁ Τυφῶς πρὸς τὸν Ἀρην, ὥσπερ τις βάκχα θυὰς καὶ μαινομένη.

β. 471. Ἐνθεος] κάτοχος καὶ ἐξεσηκῶς.

β. 472. Βακχᾶ] μαίνεται. ἀλκὴν] πόλεμον. θυὰς] μαινὰς διονυσιακή. φόβον βλέπων] ἡγουν ἐκ μόνης τῆς θεᾶς φόβον ἐμβάλλων.

β. 473. Πεῖραν] ἐντευξιν. εὖ φυλακτέον] ἀξιὸς ἐσι φυλάξασθαι καὶ σκοπῆσαι ἵνα ἀρκοῦνται τίνα ἀντιτάξεις αὐτῷ.

β. 474. Πρὸς πύλαις] αἷς ἐτάχθη. κομπάζεται] ὑψοῦται καὶ φέρεται δι' ἐκείνου.

β. 476. Ἰβριν] καὶ μεγαλαυχίαν.

β. 477. Νεοσσῶν] ὑμῶν τῶν αὐτῆς θρεμμάτων. δύσχιμον] δυσχείμερον ἂν ἔχοντα τὸν χειμῶνα. ὁ ὅφιος φύσει ψυχρὸς ὢν. ἐπεὶ δὲ νεοσσῶν εἶπε, διὰ τοῦτο ἐπηγαγε καὶ τὸν δράκοντα οἰκείως, ἅτε πο-

λέμιον τοῖς νεοσσοῖς. ὤφειλε δὲ τὸ δύσχιμον διὰ διφθόγγου γράφεσθαι ἀπὸ τοῦ χειμᾶνος, νῦν δὲ ἠναγκάσθη διὰ τὸ μέτρον, καὶ συνέσειλεν αὐτὸ, ἐκ-
τὸς γὰρ ἔστι ποῦς.

α. 478. Ὑπέρβιος δὲ] Ὑπέρβιος ὄνομα κύριον.

β. 479. Κατ' ἄνδρα] τὸν Ἱππομέδοντα. ἤρέθη] προουκρίθη.

β. 480. Εἰςορῆσαι] μαθεῖν. μοῖραν] τὴν αὐτοῦ. ἐν χρεῖα τύχης] χρεῖα γὰρ καιρὸς ἔστι μαθεῖν τὴν αὐτοῦ τύχην. ὁ γὰρ πόλεμος τοὺς εὐτυχεῖς καὶ τοὺς δυστυχεῖς κρίνει.

β. 481. Θυμὸν] τὴν ψυχικὴν προθυμίαν. σχέσιν] διάθεσιν.

α. 482. Ερμῆς δ' εὐλόγως συνήγαγεν] ἰσέον ὅτι πάντα τὰ ὁδαῖα καὶ τὰ ἔρμαῖα καὶ κατὰ τύχην συμβεβηκότα τοῖς βροτοῖς, τῷ Ερμῇ ταῦτα ἀνατιθέασιν Ἕλληνες. ἐπεὶ οὖν καὶ τούτοις συνέβη τυχηρῶς πῶς ἀλλήλοις ἀντιτάξασθαι, τοῦτο εἶρηκεν.

β. 482. Ερμῆς] τὰ γὰρ ἀπὸ τῆς τύχης συμβαίνοντα, Ερμῇ ἀνατιθέασιν οἱ Ἕλληνες, ὅθεν καὶ τὰ ἐν ὁδῷ εὐρηθέντα ἔρμαῖα ἐκάλουν, ὅτι συμμερίτην αὐτῶν ἐποίουν Ερμῆν. ἐπεὶ οὖν καὶ τῷ Ὑπερβίῳ ἐκ τύχης πάντα ταῦτα συνῆλθεν, εἶδος ψυχῆς, προθυμία πρὸς μάχην, διάθεσις ὅπλων, ἣν δὲ καὶ ὁ Ἱππομέδων τοιοῦτος, εἰκότως Ερμῆν αὐτοῦς ξυναγαγεῖν εἶρηκεν. ἢ, ὁ καὶ κρεῖττον, ἐπειδὴ ὁ μὲν Ὑπέρβιος τὸν Δία ἐπὶ τῆς ἀσπίδος φέρει, ὁ δὲ Ἱππομέδων τὸν Τυφῶ, Ζεὺς δὲ καὶ Τυφῶς ἐχθροί· διὰ ταῦτα τὸν Ερμῆν εὐλόγως ξυναγαγεῖν εἶπεν. ὅθεν καὶ τὴν κατασκευὴν ἐπάγει. συνήγαγεν] αὐτοὺς.

β. 483. Ανὴρ] ὁ ἡμέτερος, ἀνδρὶ τῷ] τῷ πολεμίῳ.
 ξυζηήσεται] συμπαρατάσσεται.

α. 484. Επ' ἀσπίδων θεοῦς] τοὺς θεοὺς οὓς ἐν ταῖς
 ἀσπίσι φοροῦσιν.

β. 484. Εὐνοίσετον] συνάψουσι.

β. 485. Ο μὲν] Ἰππομέδων.

α. 487. Σταδαῖος] ἐνιδρυμένος.

β. 487. Σταδαῖος ἦσαι] ἡδρασμένος ἐδράζεται.
 βέλος] τὸν κεραυνόν.

α. 489. Προσφιλεία] οἰκείωσις.

β. 489. Τοίαδε] εἰρωνικόν. προσφιλεία] σχέσις,
 οἰκείωσις.

α. 490. Πρὸς τῶν κρατούντων] τοῦ κρατοῦντος
 ἔσμεν Διός. οὗ καὶ τὸ σημεῖον.

β. 490. Πρὸς τῶν κρατούντων δ' ἔσμεν] ἡμέτερος
 γὰρ ἐστὶν ὁ Ζεὺς. οἱ δ' ἡσσωμένων] ἐκείνοις δὲ ὁ
 Τυφώς.

β. 491. Ωδ'] οὕτως.

β. 492. Καρτερώτερος] ἰσχυρότερος.

β. 494. Τυχών] συμβας, εὐρεθείς.

α. 495. Πέποιθα τὸν] πισεύω ἀπολεῖσθαι τὸν ἔ-
 χοντα ἐν τῷ σάκει τὸν ἐχθρὸν Διὸς δαίμονα.

β. 495. Τὸν] Ἰππομέδοντα. ἀντίτυπον] τὸν ἀντί-
 παλον.

β. 496. Τοῦ χθονίου] τοῦ ὑπὸ γῆν Τυφᾶνος.

β. 497. Δαίμοσιν] τοῖς ἥρωσιν. εἴκασμα] εἰκο-
 γισμένον.

β. 498. Δαροβίοις] ταῖς αἰδίοις.

β. 499. Ιάψειν] ρίψειν, Φονευθεὶς γὰρ πεσεῖται.

β. 501. Βορραΐαις πύλαις] ταῖς ἀπὸ Βορραΐου καλουμέναις.

β. 502. Τύμβον κάτ' αὐτὸν] πλησίον γὰρ ἦν.

β. 504. Σέβειν] τιμᾶν. πεποιθώς] ἐν αὐτῇ. ὑπέρτερον] κρείττονα.

β. 505. βία] ἀνάγκη, ἀκουσίστητι.

α. 506. Τόδ' αὐδ᾽] τοῦτο φωνεῖ καὶ λέγει τὸ βλάσημα τὸ ἐκ τῆς ὀρεσκόου καὶ ὀριτρόφου μητρὸς, τὸ καλλίπρωρον, καὶ τὸ εὐεῖδες, τὸ τὴν πρῶραν ἐπαινοῦσαν ἔχον τοῖς κάλλεσι. τοῦτο δὲ τροπικὸν ἀπὸ τῆς νεώς· ὥσπερ γὰρ ἡ πρῶρα ταύτης, θεωρία τις καὶ ἀποψις τυγχάνει τῶν πόρρωθεν, καὶ οἷον δι' αὐτῆς τὸ μακρόθεν διαγινώσκεται· οὕτω καὶ τὸ τοῦ ἀνθρώπου εἶδος πρῶρα τις φαίνεται. καὶ προορᾶται γὰρ ἔμαφνῶς ἅπασι καὶ ἐκφαίνεται μάλιστα τῶν ἄλλων μερῶν.

β. 506. Ματρὸς ἐξ ὀρεσκόου] Αταλάντης τῆς ἐν τῷ ὄρει διαιτωμένης ἅτε ἱερείας οὔσης Ἀρτέμιδι.

α. 507. Ανδρόπαις ἀνὴρ] ἡ ὁ παῖς ὁ νεωστὶ εἰς ἄνδρας τελῶν, ἡ ὁ ἐν τῇ παιδικῇ ἡλικίᾳ ἀνδρείος ὢν. λέγει δὲ τὸν Παρθενοπαῖον τὸν υἱὸν τῆς Αντιόπης, ἣτις καὶ Παρθενόπη ἐλέγετο, ἀφ' ἧς καὶ οὗτος Παρθενοπαῖος ἐκλήθη. ὃς ἐξ Ἀρκαδίας εἰς τὸ Ἀργεῖον μετώκησε.

β. 507. Βλάσημα] γέννημα. καλλίπρωρον] καλλιπρόσωπον, ἐκ μεταφορᾶς τῆς ἐν νηὶ πρῶρας ἀνδρόπαις] πρὸς ἄνδρας παραγγείλας ἄρτι ἦτοι πλησίον.

α. 508. Στείχει δ' ἴουλος ἄρτι] νῦν ἤρξατο γενειάζειν. στείχει δὲ καὶ βαδίζει διὰ τῶν παρειῶν αὐτοῦ ἴουλος, φησὶ, θρῖξ ἀνατέλλουσα καὶ ἀναφύουσα,

σα, ἀναβλασάνουσα, ἀναφερομένη καὶ ἐξέρχομένη
τῆς ὥρας Φυούσης, ἡγουν τῆς αὐτοῦ ἡλικίας, Φυού-
σης καὶ ἀναθαλλούσης καὶ ἐπανθούσης. ἢ τοῦ νενο-
μισμένου καιροῦ τοῖς νέοις ἀναφύοντος τὸν ἴουλον.

β. 508. Ἰουλος] γένειον.

β. 509. Ωρας Φύουσης] πρέποντος καιροῦ. ταρφὺς]
δασυτάτη ἢ τρυφερά. ἀντέλλουσα] ἀναβλασάνουσα.

α. 510. Ο δ' ὦμόν, οὔτι] εἶπομεν ἄνωθεν ὅτι πε-
ρὶ τοῦ Παρθενοπαίου τοῦ υἱοῦ τῆς Αντιόπης ἐνταῦθα
διαλαμβάνει. Φησὶν οὖν, ὁ δὲ, ἦτοι ὁ Παρθενοπαῖος,
προσίσταται ταῖς πύλαις, οὐδαμῶς φρόνημα ἔχων
παρθένων, χαῦνον δηλαδὴ, καὶ μαλακόν, ἐπώνυμον
αὐτῷ, οἷα καὶ Παρθενοπαίῳ καλουμένῳ· ἀλλὰ ὦμόν
καὶ ἀπηνὲς καὶ χαλεπὸν, ἔτι δὲ καὶ γοργὸν ὄμμα
ἔχων. Ἀλλως. οὐ σύμφωνον τῇ κλήσει τῆς παρθένου
τὸ φρόνημα ἔχων, ἀλλὰ ὦμόν.

β. 510. Ωμόν] θρασὺ, Φονικόν. παρθένων ἐπώνυ-
μον] ἦτοι μαλακόν, καὶ κατὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

β. 511. Γοργόν] καταπληκτικόν ἐκ μεταφορᾶς
τῆς Γοργαῦς.

α. 513. Τὸ γὰρ πόλεως ὄνειδος] τὸ παρὰ τῆς
Σφίγγος φησὶν, ἐξ ἧς τῷ Οἰδίποδι προσεγένετο τῇ
οἰκείᾳ συμμιγῆναι μητρὶ, ταύτην τῇ εὐρέσει τοῦ
αἰνίγματος ἀνελόντι. ὅθεν τῇ πόλει πάση τῶν Θη-
βαίων ἐγένετο ὄνειδος. συντάσσεται δὲ οὕτως, τὸ
γὰρ πόλεως ὄνειδος, τὸ δὲ οὐ δηλαδὴ τῷ Οἰδίποδι
καὶ τῇ πόλει πάση ὄνειδος ἐγένετο, τοῦτ' ἐστὶ τὴν
Σφίγγα τὴν ὠμόσιτον, ἐνώμα καὶ ἐκίνει καὶ ἔφερε
προσμεμηχανευμένην καὶ κατεσκευασμένην ἐν σάκει

χαλ-

χαλκηλάτῳ γόμφοις, ἦτοι διαπεπερονήμενῳ τοῖς ἥλοις, τῷ τοῦ σώματος προβλήματι. τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ σάκος.

β. 513. Ονειδος] διὰ γὰρ τὴν Σφίγγα ὠνειδίζοντο Θηβαῖοι.

[β. 514. Προβλήματι] φυλακῇ.

β. 515. Ωμόσιτον] τὴν ὠμῶς καὶ ἀπὴνως σιτούμενην τοὺς ἄνδρας. μεμηχανημένην] μετὰ μηχανῆς κατεσκευασμένην καὶ προσηλωμένην.

α. 516. Λαμπρὸν ἔκκρουσον δέμας] πρὸς τὸ λαμπρὸν τέθεικε καὶ τὸ ἔκκρουσον. ἦτοι ἐκκροῦσθαι καὶ ἀποτρέπον, καταπληκτικὸν καὶ ὑπερεκπλήττον τῇ λαμπρότητι τοὺς θεατάς. καὶ Ομηρος, ἡνία σιγαλόεντα φησὶ τὰ λαμπρά, καὶ σιγὴν καὶ ἐμπληξιν ἐμποιοῦντα τοῖς βλέπουσι.

β. 516. Γόμφοις] ἥλοις. λαμπρὸν] χρυσοειδές. ἔκκρουσον] κατάπληκτον τῇ αἴγλῃ.

α. 517. Φέρει δ' ὕφ' αὐτῇ Φῶτα] Φέρει δὲ ἡ Σφίγξ ἓνα τῶν Καδμείων ἐν τοῖς ὄνυξιν ἑαυτῆς οὕτως, ὥς ἐδοκεῖν ἐπ' αὐτῷ πλεῖστα βέλη ἰάπτεσθαι καὶ πέμπεσθαι.

β. 517. Φέρει δ' ὕφ' αὐτῇ] οὕτω γὰρ ἐμεμηχανήτο ἡ Σφίγξ ἐν τῷ σάκει ἀρπάζουσα καὶ διασπαράττουσα ἓνα Καδμείων ὥς εἰκάσαι ἂν πολλοῖς βέλεσι τοῦτον βάλλεσθαι, πανταχῇ γὰρ τοῦ σώματος ἐσπαραγμένος ἐδόκει τοῖς ὄνυξι ταύτης.

β. 518. Ἰάπτεσθαι] πέμπεσθαι.

β. 519. Καπηλεύσειν] ψεύσασθαι, προδώσειν, διαφθείρειν.

-λιν

β.

β. 520. Πόρον] πορείαν.

α. 521. Παρθενοπαῖος Ἀρκάς] Ἀντίμαχος Φησὶν Ἀργεῖον αὐτὸν, οὐκ Ἀρκάδα. Ο δὲ τοίοςδ' ἀνὴρ] τοι-
 οὗτος ἔστιν οἷον ἐγὼ εἶπον.

α. 522. Ἀργεὶ δ' ἐκτίνων καλὰς τροφὰς] ἀκού-
 σιον φόνον δράσας ὁ Παρθενοπαῖος εἰς Ἀργος ἔφυγεν.

β. 522. Μέτοικος] ἐν Ἀρκαδίᾳ γὰρ γεννηθεὶς, ἐν
 Ἀργεὶ μετοικήσας ἀνετράφη. ἐκτίνων] ἀποδιδούς.

β. 523. Θεὸς] ἡ τύχη.

α. 524. Εἰ γὰρ τύχοιεν] εἴθε γὰρ παρὰ θεῶν τύ-
 χοιεν ἐπαξίως ὧν φρονοῦσιν ἀνοσίων καὶ ἀλαζονεύον-
 ται, ἐπὶ τῶν ἀσπίδων κομπάσματα ἔχοντες.

β. 524. Εἰ γὰρ τύχοιεν] ἡ κατασκευὴ αὐτῇ πρὸς
 τὸν τοῦ ἀγγέλου λόγον ἔστιν. εἰπόντος γὰρ ἐκείνου
 ὥσπερ ἀπειλεῖ τῇ πόλει μὴ τελειώσειεν ἡ τύχη, Φη-
 σὶν οὗτος, ἐπινοοῦμένου ἔξωθεν τοῦ ναὶ, εἴθε γὰρ
 τύχοιεν παρὰ τῶν θεῶν ὧν καθ' ἡμῶν φρονοῦσιν,
 τουτέστιν ἅπερ ἡμῖν ἀπειλοῦσιν αὐτοὶ πάθοιεν, καὶ
 ὄντως ἂν εἰ γένοιτο τοῦτο, ἀπολέσθαιεν ἂν σὺν αὐ-
 τοῖς ἐκείνοις κομπάσμασι πανώλεθροι καὶ παγκρακῆς.

β. 525. Αὐτοῖς ἐκείνοις] σὺν.

β. 526. Ἦτ' ὄντως καὶ. πανωλεῖς] πανώλεθροι.
 ὁλοίατο] φθάροιεν ἂν.

α. 528. Χεὶρ δ' ὄρᾳ τὸ δράσιμον] ἄλλο οὐδὲν ἢ
 σιωπᾶν μὲν οἶδεν, τῇ δὲ χεὶρὶ πολεμεῖν. περιφρασι-
 κῶς ἀντὶ τοῦ πολεμικώτατός ἐστι.

β. 528. Χεῖρ' αὐτοῦ.

β. 529. Τοῦ πάρος λελεγμένου] τοῦ Ἰπερβίου.

α. 530. Ος οὐκ ἔασει γλῶσσαν] ὅστις ὁ Ἀκτωρ ὁ

ἄδελφός τοῦ Παρθενοπαίου [ἴμο, Ὑπερβίου] οὐκ ἔάσει
τὴν γλῶσσαν τῶν ἐργμάτων ἄτερ ἔσω τῶν τῆς πόλεως
φυλῶν εἰσελθεῖν, καὶ αὐξῆσαι τὰ κακά. ἦτοι ὃς τὸν κόμ-
πον τούτου, τῶν πράξεων ἀποδέοντα, ἐφέξει, μὴ εἰσω
φυλῶν γενέσθαι τῆς πόλεως. δηλονότι τὸν Παρθενο-
παῖον τὸν φέροντα ἐπὶ τῆς ἀσπίδος τῆς πολεμικῆς
εἰκόνα καὶ ἰσορίαν τοῦ μισητοῦ θηρίου, τοῦτ' ἐστὶ τῆς
Σφιγγός.

β. 530. Ος οὐκ ἔάσει] ὃς οὐκ ἔάσει τὸν Παρθε-
νοπαῖον ἄπερ ἀπειλεῖ καθ' ἡμῶν διαπράττεσθαι διὰ
λόγων μὲν πορθοῦντα τὴν πόλιν ἀλλ' οὐ διὰ πράξεων.
εἰ δὲ τὸ ἐργμάτων ἀντὶ τοῦ κωλυμάτων λάβοις, οὕ-
τως εἴποις, ἀκωλύτως καὶ δίχα ἐμποδισμάτων, διὰ
γλώττης ἀσώτως πολλῶν γινομένων ἐργμάτων] πρά-
ξεων ἢ κωλυμάτων.

β. 531. Αλδαίνειν] αὐξάνειν.

β. 532. Εἰσαμεῖψαι] εἰσελθεῖν. ἐχθίσου] μιση-
τοῦ τῇ πόλει. δάκους] ἂν τὸ θηρίου ὥσπερ ἐπώνυμόν
ἐστὶ τὸ δάκος, πάντα γὰρ δάκη λέγεται ὡς λύπης
αἵτια.

β. 533. Εἰκῶ] εἰκόνα..

α. 534. Εξωθεν εἰσω φέροντι μέμψεται] ἦτοι ἡ
Σφίγξ ἡ τῷ σάκει ἐγγεγραμμένη, ἐξωθεν ἰσαμένη
τοῦ τείχους καὶ πετροβολουμένη, μέμψεται τῷ
φέροντι αὐτὴν εἰσωθεν, ἦτοι τῷ διὰ τῆς χειρὸς αὐτὴν
φέροντι.

β. 534. Μέμψεται] ἡ Σφίγξ.

α. 535. Πυκνοῦ κροτισμοῦ τυγχάνουσα] ἡ ἀσπίς,
ἢ ἡ Σφίγξ, βαλλομένη τῷ ἀπὸ τῶν δοράτων κρουσμῷ.

β.

β. 535. Πυκνοῦ κροτισμοῦ] σφοδροτάτου συνε-
χοῦς λιθοβολισμοῦ.

α. 537. Ικνεῖται λόγος διὰ ζηθέων] ὁ λόγος ὁ ἀπὸ
τῶν πολεμίων ὁ ἀλαζονικός.

β. 537. Ικνεῖται] διέρχεται. λόγος] ὁ περὶ τοῦ
Παρθενοπαίου. ἀκούουσα τὸν Παρθενοπαῖον τοιαῦτα
καθ' ἡμῶν φρονοῦντα τρέμω καὶ μοὶ δέος εἰσέρχεται.

α. 538. Τριχὸς δ' ὀρθίας πλοκαμος] κατὰ περί-
φρασιν ἢ θρίξ.

β. 538. Τριχὸς δ' ὀρθίας] τοιοῦται γὰρ τῶν φο-
βουμένων αἱ τρίχες γίνονται. ὀρθίος ἔδει εἰπεῖν πρὸς
τὸ πλόκαμος, νῦν δὲ ἐπήνεγκε πρὸς τὸ τριχὸς, ἐς
ταυτόν.

α. 539. Μεγάλα μεγαληγόρων] μεγάλα πράγ-
ματα ἀκούων.

β. 539. Μεγαληγόρων] μεγαλαύχων.

β. 540. Ανοσίων ἀνδράων] ἀσεβῶν, ἅτε μὴ δ' αὐ-
τῶν τῶν θεῶν ποιουμένων φροντίδα.

α. 543. Αμφιάρεω βίαν] Αμφιάραιος Οἰκλέους,
τοῦ Μελαμποδος, τοῦ Αμυθάονος, τοῦ Κρηθέως,
τοῦ Αἰόλου, τοῦ Ἑλληνος, τοῦ Διός· μητρὸς δὲ Ὑπερ-
μήστρας.

α. 544. Ομολώϊσιν] ἀπὸ Ομολώϊδος τῆς θυγατρὸς
Νιόβης.

β. 544. Ομολώϊσι] ταῖς ἀπὸ Ομολώϊδος θυγα-
τρὸς Νιόβης καλουμέναις.

β. 545. Κακοῖσι βάζει] κακολογεῖ, λέγει.

α. 546. Τὸν ἀνδροφόντην] ἐπεὶ τοὺς Μέλαντας ἀ-
πέκτεινε παῖδας Αλκᾶθου καὶ Λυκαυγέα.

β. 546. Τὸν ἀνδροφόντην] ἐπεὶ τῆς Μελαίνης ἀπέκτεινε παῖδας, Αλκίφθορον καὶ Λυκάνορα. τὸν πόλεως ταρακτορα] τὸν δημαγέρτην.

β. 547. Μέγισον Ἀργεὶ τῶν κακῶν] ἦγουν τοῦ κατὰ Θηβαίων πολέμου.

α. 548. Εριννύος κλητῆρα] ὑπηρετήν. πρόσπολον Φόνου] ἱερέα.

β. 548. Κλητῆρα] καλεσὴν. ἐπειδὴ γὰρ αἱ μὲν Εριννύες ἔφοροι κακῶν καὶ δυσυχημάτων, Κατηράσατο δὲ ὁ Οἰδίπους τοῖς αὐτοῦ παισὶ σιδήρῳ διαλαχεῖν τὴν ἀρχήν, εἰκότως αὐτὸν Εριννύος κλητῆρα λέγει, ὡς μᾶλλον τὸν κατὰ Θηβαίων παρακινήσαντα πόλεμον ὥσπερ εἰ ἔλεγε πληρωτὴν κατάρας τῆς τοῦ Οἰδίποδος.

β. 549. Ταῦνδε βουλευτήριον] τῶν παρόντων σύμβουλον.

α. 550. Πρόσμορον ἀδελφεὸν] τὸν ἀξιοθάνοντα, ἢ τὸν συμπράκτορα αὐτοῦ.

β. 550. Τὸν σὸν αὖθις πρόσμορον] τὸν οὐκ ἐπὶ Φιλίᾳ συνάδελφον γενόμενον, ἀλλ' ἐπὶ μάχῃ καὶ Φορᾷ, τὴν βίαν λέγω τοῦ Πολυνείκου, ἦτοι τὸν Πολυνείκην, ἐξυπτιάζων καὶ ἀναπτύσσων τὸ αὐτοῦ ὄνομα καὶ εἰς δύο τέμνων καλεῖ καὶ ὀνομάζει ἐν τῇ τελευτῇ νεῖκος καλῶν τὸ πολὺ παριείς.

α. 551. Εξυπτιάζων] ἀναπτύσσων, ἐτυμολογῶν.

β. 551. Εξυπτιάζων] διαλύων, ἀναπτύσσων. ὄνομα] αὐτοῦ.

α. 552. Ενδατούμενος] εἰς δύο διαιρῶν τὸ ὄνομα τοῦ Πολυνείκου, τὸ πολὺ καὶ τὸ νεῖκος.

β.

β. 553. Λέγει δὲ ταῦτ' ἔπος] εἰρωνευόμενος.

α. 554. Ἡ τοῖον ἔργον] καθ' ὑπόκρισιν.

α. 555. Καὶ λέγειν μεθυσέροις] τοῖς μεθ' ἡμᾶς ὕσερον, ταῦτα περὶ σοῦ καλὸν ἐστὶ λέγεσθαι.

β. 555. Ακοῦσαι] τινά. μεθυσέροις] τοῖς μεθ' ἡμᾶς.

β. 556. Τοὺς ἐγγενεῖς] τοὺς ἐν τῷ γένει τῶν Θηβαίων ὄντας, καὶ ἐντεῦθεν τὴν γέννησιν σχόντας οἷου Ηρακλῆν, Διόνυσον, Σεμέλην, τοὺς ἄλλους. ἢ τὰ ἐγγενεῖς ἀντὶ τοὺς ἐκ προγόνων τοῖς Θηβαίοις τιμωμένους, ἢ ἡ καθολικὸν διὰ πάντας θεούς.

β. 557. Επακτὸν] ξένον. ἐμβεβληκότα] ἐπαγαγόντα.

α. 558. Μητρός τε πηγὴν] τὰ δάκρυα τῆς πατρίδος ποία παύσει τιμωρία;

β. 558. Πηγὴν] τῶν δακρύων. δίκη] εἰ καὶ δικαίως πρὸς τὸν πόλεμον ὥρμησεν ὑπὲρ τῆς πατρίδος στρατεύων ἀνὰ τῆς μητρὸς δάκρυα, ἃ ὑπὲρ ἀμφοτέρων τῶν ἀδελφῶν πολεμούντων καθήσιν ἐξ ὀμμάτων, πάσης δίκης ὑπέρτερα, ὅθεν δεῖ φοβεῖσθαι ταῦτα μὴ σοὶ γένοιτο κινδύνου αἰτία.

β. 560. Πῶς σοὶ σύμμαχος] ἐκ τοῦ πῶς σοὶ σύμμαχος γενήσεται δηλοῖ ὅτι εἰ πορθήσεις αὐτὴν καὶ κύριος γενήσῃ, μεμνημένη ὧν ὑπὸ σου πέπονθεν, οὐ βοηθήσει σοὶ ἐν χρείᾳ πολέμου, ὃν γὰρ οἱ ὑπήκοοι αἰδοῦνται καὶ μὴ δεδίασιν, οὗτος βέβαιός ἐστιν ἄρχων. γενήσεται] ἐν ὑσέρῳ καιρῷ.

α. 561. Εγωγε μὲν δὴ] ἔγωγε μὲν δὴ ταύτην τὴν γῆν πιαυῶ, ἐπὶ τῆς πολεμίας γῆς κρυφθεὶς μάντις. κεραυνῷ γὰρ σχισθεῖσα ἡ γῆ ἔλαβεν αὐτόν.

β. 561. Πιανῶ] δοξάσω, κοσμήσω.

β. 562. Κεκευθῶς] κρυβεῖς, κατακυσθεῖς.

α. 563. Μαχώμεθ', οὐκ ἄτιμον] ὁ Ἀμφιάραος, οἷα μάντις, εἰδὼς ὅτι ἐκεῖ καταποθεῖς ὑπὸ τῆς γῆς, ὕψερρον μετὰ θάνατον ἔσαι μαντείας ἐκφέρων τοῖς θε-
λουσι, καὶ τιμὰς ἔξει λαμπράς, Φησὶ, μαχώμεθα· οὐ γὰρ ἄτιμον καὶ ἄδοξον καὶ ἀφανῆ ἐλπίζω μόρον. αἰνιττόμενος τὴν μετὰ θάνατον αὐτοῦ τιμὴν.

β. 565. Ηὔδα] ἔλεγε. κύκλω] ἡγουν τῇ ἀσπίδι.

α. 567. Βαθεῖαν ἄλοκα] βαθεῖαν ἔχων ἄλοκα τῆς Φρενὸς, ἐξ ἧς Φρενὸς φύεται τὰ ἀγαθὰ βουλευμά-
τα. τοῦτο ὁ Πλάτων ἐν τῇ πολιτείᾳ ἀπεδέξατο. τοῦ-
το αὖν Φησι, καρπούμενος καὶ τρυγῶν βαθεῖαν καὶ
λιπαρὰν ἄλοκα τῆς Φρενὸς, ἐξ ἧς φύεται τὰ ἀγα-
θὰ βουλευμάτα, ὥσπερ βλασηματα.

β. 567. Βαθεῖαν] δασεῖαν. καρπούμενος] ἔχων,
κτώμενος.

β. 568. Κεδνά] συνετά. βλασάνει] ἀναφύεται.

α. 569. Τούτῳ σοφούς τε] τούτῳ, Φησὶ, τῷ
Ἀμφιαράῳ σοφούς τε καὶ ἀγαθοὺς ἀντιήρέτας καὶ ἀν-
τιπάλους ἢ ἀντιμάχους ἐπαινῶ καὶ κρίνω σεῖλαι.
τροπικῶς ὡς ἐπὶ ναυμαχίας.

β. 569. Ἀντιήρέτας] ἀντιστάτας.

α. 570. Δεινὸς δς] δυσκατέργαστος γὰρ ἐσιν ὅς τις
τοὺς θεοὺς τιμᾷ.

β. 570. Ἐπαινῶ] ἀποδέχομαι. δεινὸς] δεξίος.

α. 571. Φεῦ τοῦ ξυναλλάσσοντος] ἡγουν συνά-
γοντος. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τὰς συναλλαγὰς καὶ
συμβόλαια ποιουμένων. τοῦτο δέ ἐστιν ὃ λέγει, ἰδὼν
τὰν

τὸν Ἀμφιάραον ὁ Εἰσοκλῆς, ἄνδρα ὄντα ἀγαθὸν καὶ εὐσεβῆ, συστρατευόμενον μετ' ἀνθρώπων πονηρῶν καὶ ἀσεβῶν, ἐπαράται τῇ τύχῃ. καὶ Φησι, Φεῦ τοῦ ὄρνιθος, ἦγουν τῆς τύχης καὶ τοῦ μαντεύματος, τοῦ συναλλάσσοντος καὶ συνάγοντος καὶ ἐνοῦντος τὸν δίκαιον ἄνδρα τοῖς δυσσεβεσέροισι. ἀποκλαίεται γὰρ αὐτὸν ὁ Εἰσοκλῆς ὡς προλέγοντα ἐκεῖσε θανεῖν αὐτόν.

β. 571. Συναλλάσσοντος] συναριθμοῦντος. ὄρνιθος] τῆς τύχης καταχρηστικῶς.

α. 574. Οὐ κομισέος] οὐκ ἄξιος κομίζεσθαι.

β. 574. Καρπὸς] τῆς κακῆς ὁμιλίας τὸ ἀποτέλεσμα. οὐ κομισέος] οὐκ ἄξιος κομίσασθαι τινὰ αὐτόν.

α. 575. Αἰτῆς ἄρουρα] λύμης χωρίον ἢ τῶν πονηρῶν Φιλία.

β. 575. Εκκαρπίζεται] ἐκφύει.

α. 576. Ἡ γὰρ ξυνεισβάς] τὰ ἀπὸ τῆς κακῆς ὁμιλίας γινόμενα, κατὰ μέρος διέξεισι. καὶ Φησιν ὅτι ὁ εὐσεβὴς ἀνὴρ, εἴτε ἐν θαλάσῃ συμπλέοι πονηροῖς καὶ κακοῖς ἀνδράσιν, εἴτε ἐν γῇ διάγοι μετὰ πονηρῶν καὶ ἀσεβῶν ἀνδρῶν, φθείρεται καὶ ἀπόλλυται καὶ αὐτὸς σὺν ἐκείνοις, διὰ τὴν ἐκείνων ἀσέβειαν. ἡ δὲ σύνταξις οὕτως, ὁ εὐσεβὴς γὰρ ἀνὴρ, ἢ εἰς πλοῖον συνεισβάς καὶ συνελθὼν ναύταις θερμοῖς καὶ σπουδαίοις εἰς τὸ πανουργεῦσθαι, ὅλῳλε σὺν τῷ τοῖς θεοῖς μισητῷ γένει τῶν ἀσεβῶν ἀνδρῶν· ἢ δίκαιος ὢν, σὺν πολίταις ἀνδράσιν ἐχθροξένοις τε καὶ ἐχθροῖς τῶν ξένων, καὶ ἀμνήμοσι τῶν θεῶν, ἐδάμη καὶ ἐδάμασθη, πληγεὶς θεοῦ μάσιγι παγκοίνῳ.

β.

β. 576. Ευνείσβας] συνελθών.

α. 577. Θερμοῖς] πρὸς τὴν κακίαν θερμοῖς, καὶ γελωτοποιοῖς. οἱ γὰρ γελοιαζόμενοι θερμὴν καὶ ἐκλυτον ἔχουσι τὴν ψυχὴν. Ἰσέον δὲ ὅτι πολλή ἐστιν ἡ διαφορά τοῦ διαλελυμένου καὶ τοῦ συνθέτου. μέγας μὲν θυμὸς, τὸ πολὺ τοῦ χόλου· μεγάλθυμος δὲ, ὁ μεγαλόφρων καὶ μεγαλόψυχος. καὶ χειροδίκης μὲν συνθέτως, ὁ βίαιος, καὶ οὐκ ἐν τοῖς νόμοις ἀλλ' ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ κείμενον ἔχων τὸ δίκαιον· δίκην δὲ ἔχων ἐν χερσιν, ὁ δίκαιος καὶ ἀεὶ πρὸ χειρῶν οἷον φέρων τὸ δίκαιον. οὕτω καὶ θερμὸν ἔργον, διαλελυμένως μὲν, τὸ ἀναιδὲς καὶ θρασύ· θερμουργὸς δὲ ἀνὴρ, ἐν συνθέσει, κατὰ λόγον ἐπαινετὸν, ὁ θαρραλέος καὶ μὴ ψυχρὸς εἰς ἔργον.

β. 577. Θερμοῖς] διαπύροις εἰς κακίαν.

β. 578. Θεοπτῶς] κακῶ, θεομισεῖ.

β. 580. Εχθροξένοις] ἐχθρῶς περὶ ξένων ὑποδοχὴν διακειμένοις, ἢ ἐχθροῖς περὶ τοὺς φίλους.

α. 581. Ταυτοῦ κυρήσας] ἐπιτυχῶν ἐνδίκως καὶ δικαίως τοῦ αὐτοῦ καὶ τοῦ ὁμοίου ἐκείνοις ἀγρεύματος. τοῦτ' ἐστὶ, σὺν αὐτοῖς θηραθεῖς, καὶ τῇ αὐτῇ παγίδι παγεῖς.

β. 581. Ταυτοῦ κυρήσας] ὁμοίου ἐπιτυχῶν. ἐκδίκως] ἀδίκως.

β. 582. Παγκοίνῳ] δημοσίᾳ. δάμῃ] ἡφάνιζαι.

α. 583. Οὗτος δ' ὁ μάντις] τὸν υἱὸν λέγω τοῦ Οἰκλέους. ἡγουν τὸν Ἀμφιάραον. σώφρων καὶ δίκαιος καὶ εὐσεβὴς ἀνὴρ ὢν, συγκαθελευσθήσεται, καὶ εἰς τὸν ἄδην καταχθήσεται μετὰ τῶν ἀσεβῶν, συμμιγείς

γείς ἀνοσίοις καὶ ἀσεβέσιν ἀνδράσι, θρασυζόμοις καὶ φλυάροις.

β. 583. Τιδὸν Οἰκλέως] Ἀμφιάραος.

β. 584. Εὐγενῆς] γενναῖος.

β. 586. Θρασυζόμοισιν] ὑβρισταῖς. βία Φρενῶν] ἡγουν ἄκοντα.

α. 587. Πομπὴν τὴν μακράν] ἐπὶ τὴν εἰς ἄδην ἀποικίαν ἔλκυσθήσεται μολεῖν τὴν ἐναντίαν τῇ εἰς Ἀργος.

β. 587. Τείνουσι] ἔλκουσιν αὐτόν. πομπὴν] πορείαν. μακράν] μεγάλην. πόλιν] εἰς.

α. 589. Δοκῶ μὲν οὖν] δοκῶ, Φησὶ, τὸν Ἀμφιάραον μὴδὲ προσεγγίσει ταῖς τῆς ἡμετέρας πόλεως πύλαις, οὐχ ὥς δειλὸν, οὐδὲ ἐν κακίᾳ Φρονήματος· ἀλλὰ γινώσκει ὅτι σφῆ, ἡγουν αὐτόν, ἀπόκειται τελευτῆσαι ἐν τῇ μάχῃ, εἰ ἔσαι καρπὸς καὶ τέλος τοῖς τοῦ Απόλλωνος μαντεύμασιν. ἦτοι, εἰ ἀληθὴ εἰσι τὰ θέσφατα τοῦ Απόλλωνος.

β. 589. Δοκῶ] λογίζομαι. σφῆ] αὐτόν. τὸ πρῶτον σφῆ ἀντὶ τοῦ αὐτόν, τὸ δὲ δεύτερον ἀντὶ τοῦ αὐτοῦς· προσβαλεῖν] πλησιάζειν.

β. 590. Ως] ὅτι. λήματος κακῆ] Φρονήματος δειλίας.

α. 591. Ἀλλ' οἶδεν ὥς σφῆ] ἀλλ' ὥς μάντις, τὸ τέλος εἰδώς, οὐκ εἰς κίνδυνον ἑαυτὸν καταθήσει.

β. 591. Ως] ὅτι. σφῆ] αὐτοῦς. χρὴ] ἀπόκειται. τελευτῆσαι μάχῃ] ἄνω διεξίοντος τοῦ ἀγγέλου ὥς Ἀμφιάραος εἶπεν ὅτι ὑπὸ γῆν κρυβήσεται καὶ ταύτην δοξάσει, Ετεοκλῆς τῷ μὲν περὶ τοῦ μάντεως θαυάτῳ πιθεύει, λέγει δὲ εἰκαστικῶς, ὥς ἐπειδὴ μαντις

ἔσιν οἶδε καὶ τὴν τῶν ἄλλων τελευτὴν, οὐκ ἐθέλει δὲ λέγειν τοῦτο, ἀλλὰ σιγᾷ.

α. 592. Εἰ καρπὸς ἔσαι θεσφάτοισι Λοξίου] εἰ φύει ἀλήθειαν τὸ μάντευμα τοῦ Απόλλωνος, εἰ ἡ ἀλήθεια περέπεται τῷ μαντεύματι ὡς καρπὸς, εἰ ταῖς τοῦ Απόλλωνος μαντείαις τέλος ἔνι.

β. 592. Καρπὸς] κέρδος. θεσφάτοις τοῦ Λοξίου] μαντεύμασι ἃ Απόλλων αὐτῷ δέδωκε· πάντες γὰρ οἱ μάντις ἐξ ἐκείνου τὴν μαντικὴν ἔχουσιν.

α. 593. Φιλεῖ δὲ σιγᾷ ἢ λέγειν τὰ καίρια] παρδιαzeugτικὸς ἀντὶ τοῦ συνδετικοῦ. ἤγουν ἢ λέγειν, ἀντὶ τοῦ καὶ λέγειν.

β. 593. Τὰ καίρια] τὸ καὶ περὶ τῆς αὐτῶν τελευτῆς.

α. 594. Οἷως δ' ἐπ' αὐτῷ] ὅμως δὲ ἐπ' αὐτῷ τῷ Ἀμφιαράῳ ἀντιτάξομεν καὶ ἀντισησομεν πυλωρὸν, ἤγουν Φύλακα τῶν πυλῶν, ἄνδρα ἐχθρόξενον, ἦτοι ἐχθρὸν ὄντα τοῖς ἐξ ἀλλοδαπῆς ἐλθοῦσι πρὸς βλάβην ἡμῶν, Λασθένους βίαν, περιφρασικῶς τὸν Λασθένην.

β. 595. Εχθρόξενον] δημοτικὸν καὶ ἀλλοφύλοις ἐχθρόν. ἀντιτάξομεν] ἀντισησομεν.

β. 596. Ηβῶσαν] ἀκμάζουσιν. Φύσει] λίαν. γράφεται καὶ φέρει, δέον δὲ εἰπεῖν φέροντα πρὸς τὴν προηγουμένην αἰτιατικὴν, φέρει εἶπεν ἐναλλάξας τὴν σύνταξιν.

β. 597. Ποδάγκες] εὐστροφον. χεῖρα δ' οὐ βραδύνεται] τοσοῦτον γὰρ ἔστι ταχύς εἰς πόλεμον, ὥς ἄρ' ἅσαι καὶ προσλαβεῖν δόρυ γυμνωθέν παρὰ τῆς ἀσπίδος, τουτέστιν ἐάν τινα αἰσθηται μέλλοντα βάλλειν

λαιν αὐτὸν, καὶ ἐν ᾧ μέλλει βαλεῖν καὶ κινήσειν τὴν χεῖρα, γυμνωθέντα τῆς ἀσπίδος ἣν εἶχεν εἰς Φυλακὴν, καὶ δι' ἧς ἐκαλύπτετο, ἐὰν ταῦθ' οὕτω γενόμενα ἴδοι, πρὶν παρ' ἐκείνου τετρωσθαι, αὐτὸς ἐν τῷ γυμνωθέντι μέρει ἐκείνον βάλλει τῷ δόρατι. ἢ οὕτως, ἀρπάσαι καὶ ταχέως κινήσαι δόρυ παρὰ τὸ γυμνωθὲν μέρος τῆς ἀσπίδος τοῦ ἀνταγωνιστοῦ, τουτέστιν συνίδοι τὸν αὐτοῦ ἀντίπαλον γυμνωθέντα τῆς ἀσπίδος κατὰ τι μέρος αὐτοῦ, τάχιστα βάλλει αὐτὸν ἐκεῖσε τῷ δόρατι.

α. 601. Τελεῖθ' ὡς πόλις εὐτυχῇ] ἐπιτελεῖτε ὅπως εὐτυχῇ ἡ πόλις, τὰ ἀπὸ τοῦ πολέμου κακὰ ἀπὸ τῆς γῆς ἐπὶ τοὺς ἐπελθόντας τρέποντες.

β. 601. Τελεῖθ'] τέλος ἄγετε.

β. 602. Δορύπονα] πολεμικά. ἐκτρέποντες] ἐκτοπίζοντες, ἀποφέροντες. γὰρ πρὸς ἐπιμόλους] τοὺς ἐπελθόντας ἐχθροὺς, τούτους γὰρ δορύπονα κακὰ λέγει.

α. 603. Πύργων δ' ἐκτοθεν] ἀποβαλὼν δὲ αὐτοὺς ὁ Ζεὺς ἔξω τῶν τειχῶν, διαφθερεῖ κεραυνῷ ἐπὶ ταῖς πύλαις.

β. 604. Σφῆ] αὐτούς. κάνοι] ἀφανίσειε, καὶ οὐδὲνα ἄγοι.

β. 607. Κατεύχεται] ἤυχετο Πολυνείκης συμπαράταττεσθαι Ετεοκλεῖ, καὶ φονεύσας τοῦτον θανεῖν καὶ αὐτὸς πλησίον αὐτοῦ. ἢ ὥσπερ αὐτὸς περὶ τοῦτον ἐποίησε πρῶην ἐξελάσας τῆς πόλεως, οὕτω νῦν καὶ οὗτος περὶ αὐτὸν ποιήσειε, βουλὴν ἔχων πρὸ τῆς συμπαράταξεως τοιαύτην, πλησιάσαι τοῖς τεί-

χεσι καὶ παρὰ τῶν οἰκείων βασιλεὺς τῆς χθονὸς ἀναγορευῆναι, καὶ πρὸς τοὺς θεοὺς ὕμνον καὶ εὐχὴν ἄσαι τοιαύτην, δοίητε μοὶ θεοὶ πορθῆσαι τὰς Θήβας δικαίως στρατευομένῳ. ἐς δὲ τὸ τῶς καὶ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐκ παραλλήλου. τύχας] δυσυχίας.

β. 608. Επεμβὰς] ἐπελθών. κἄπικηρυχθεὶς] ἀναγορευθεὶς ἄρχων.

α. 609. Αλώσιμον παιᾶν' ἐξιακχάσας] ἐκβοήσας ἐπινίκιον παῖνα, ἐπαλαλάξας μετὰ ἰαχῆς. οὕτω καὶ ὁ Ἰακχος λέγεται παρὰ τὰς ἰαχὰς τῶν μυομένων.

β. 609. Αλώσιμον παιᾶν'] τὸν ἐπὶ πορθήσει γινόμενον πρὸς θεοὺς ὕμνον. ἐπεξιακχάσας] ἄσας.

α. 610. Σοὶ συμφέρεσθαι καὶ κτανὼν θανεῖν πέλας] συζηναί σοι καὶ φονεῦσαι, ἀποθανῶν ἐγγύς.

β. 610. Συμφέρεσθαι] συμπαρατάττεσθαι.

β. 611. Ατιμασῆρα] τὸν ἀτιμάσαντα αὐτὸν πρῶην.

β. 612. Τὸν αὐτὸν] ὅνπερ σὺ αὐτὸν. τίσασθαι] τιμωρῆσαι.

α. 613. Τοιαῦτ' αὐτεῖ] Φωνεῖ καὶ βοᾷ ἡ Πολυνείκους βία, περιφραστικῶς, αὐτὸς ὁ Πολυνείκης, καὶ καλεῖ τοὺς θεοὺς τοὺς γενεθλίους τῆς πατρικῆς χώρας, γενέσθαι παντελῶς ἐποπτήρας καὶ ἐπιτηρητὰς τῶν εὐχῶν αὐτοῦ, καὶ βοηθοὺς γενέσθαι αὐτῷ, ἐπακούσαντας τῶν εὐχῶν αὐτοῦ. Ἐς δὲ ἡ περίφρασις ἡ διὰ πλείονων λέξεων ἐν τι δηλοῦσα φράσις, ἐκ περιττῶν γὰρ γίνεται λέξεων· αὐξάνει δὲ τὸν ἔπαινον τοῖς ὑποκειμένοις προσώποις, ὡς τὸ, ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο, καὶ, ἱερὰ ἰς Τηλεμάχοιο, καὶ, βίη Ἡρακλείη,

κλείη, ἦγουν ὁ Αλκίνοος, ὁ Τηλέμαχος, καὶ ὁ
 Ηρακλῆς.

β. 613. Γενεθλίου] πατρώους.

β. 614. Εποπτῆρας] ἐπακουσὰς καὶ πληρωτάς.

β. 615. Ων] ἰδίων. πάγχυ] λίαν.

α. 616. Εχει δὲ καινοπηγές εὐκυκλον σάκος] ἔχει
 δὲ, Φησὶν, ὁ Πολυνείκης ἀσπίδα παραδόξως κατε-
 σκευασμένην, εὐκυκλον· καὶ ἐν αὐτῇ ἔχει σημεῖον κα-
 τεσκευασμένον διπλοῦν, ἦτοι ἄνδρα στρατιώτην, χρυ-
 σῶ κατεσκευασμένον, καὶ γυναῖκα ἔμπροσθεν ἐκεί-
 νου πορευομένην σωφρόνως. ὁ οὖν ἀνὴρ ὃς ἴσται ἐπὶ
 τῆς ἀσπίδος ἐξωγραφημένος, ὁ Πολυνείκης ἐστὶ, καὶ
 ἔμπροσθεν ἐκείνου εἰκονισμένη ἐστὶ γυνὴ σωφρόνως πο-
 ρευομένη καὶ οὐκ ἀσχημόνως· αὕτη δὲ ἐστὶν ἡ δίκη,
 καὶ ἔχει ἄνωθεν ἑαυτῆς γράμματα λέγοντα, ὅτι
 ἐγὼ εἰμι ἡ δικαιοσύνη· καὶ ἐπεὶ ἀδίκως ἐξῴσεν ὁ Ε-
 τεοκλῆς τὸν Πολυνείκην ἀπὸ τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος,
 πάλιν ἐγὼ κατὰξω τοῦτον τὸν Πολυνείκην εἰς τὴν
 ἑαυτοῦ πατρίδα, καὶ βασιλέα ταύτης ποιήσω. γρά-
 φεται δὲ καὶ εὐθετον σάκος, ἀντὶ τοῦ εὐκυκλον. ἵνα
 ᾗ εὐθετον, τὸ εὐβάστακτον. θεῖν γὰρ τὸ ἀναλαβεῖν
 λέγουσιν οἱ Ἀττικοί. καὶ, ὅπλα ἔθεντο, ἀντὶ τοῦ
 ἀνέλαβον.

β. 616. Καινοπηγές] παραδόξως κατεσκευασμένον.

β. 617. Προσμεμηχανευμένον] ἐκ μηχανῆς πε-
 ποιημένον.

α. 618. Τευχησὴν] ὀπλίτην.

β. 618. Χρυσήλατον] ἐκ χρυσοῦ κατεσκευασμέ-
 νον. τευχησὴν] ὀπλισμένον.

- β. 619. Ηγουμένη] προοδοπαῖουσα.
- β. 622. Επισροφὰς] διατριβάς.
- β. 623. Τὰξευρήματα] μηχανήματα.
- α. 625. Ανδρὶ τῷδε] ἀντὶ τοῦ, ἐμοὶ, σὺ μέμψῃ
ἐμοὶ ὧν ἀπήγγειλα.
- β. 625. Ανδρὶ τῷδε] ἐμοί.
- α. 626. Ναυκληρεῖν πόλιν] περιέπειν, φροντίζειν
τῆς πόλεως.
- β. 626. Ναυκληρεῖν] σώζειν.
- α. 627. Ω θεομανές τε] ὦ θεοῖς ἐπιμαϊνόμενε.
ἐπισρατεύῃ καὶ τῇ πατρίδι καὶ τοῖς πατρώοις θεοῖς.
καὶ ὦ μέγα σύγος καὶ μῖσος τῶν θεῶν, ὦ πολλῶν
δακρύων ἄξιε ἀδελφέ (λέγει δὲ ταῦτα ὁ Ετεοκλῆς
πρὸς τὸν Πολυνεΐκην) Φεῦ μοι, αἱ δὲ τοῦ πατρὸς,
ἤγουν τοῦ Οἰδίποδος, κατάραι, νῦν τέλος φέρουσιν
ἑαυτῶν. κατηράσατο γὰρ ὁ Οἰδίπους διὰ σιδήρου
καὶ αἵματος γενέσθαι αὐτοῖς τὴν διανομὴν τῶν χρη-
μάτων.
- β. 627. Θεομανές] θεόργητον. σύγος] μίσημα.
- β. 628. Πανδάκρυτον] πολυπενθές.
- α. 630. Αλλ' οὔτε κλαίειν] ὁ Ετεοκλῆς εἰς θρήνον
τραπεῖς διὰ τὰς τοῦ πατρὸς ἀράς, καὶ διὰ τὴν πρὸς
τὸν ἀδελφὸν μάχην, ἵνα μὴ ὑπὸ τοῦ θρήνου ταραῇ
τοὺς πολίτας, πάλιν μεταφέρει ἑαυτὸν, καὶ φησιν,
ἀλλ' οὔτε κλαίειν οὔτε ὀδύρεσθαι πρέπει νῦν, ἵνα μὴ
καὶ ἀφόρητος γόος καὶ χαλεπὸς τεκνωθῇ, ἤγουν
αὐξηθῇ, ἐν τῇ πόλει.
- β. 631. Τεκνωθῇ] παρὰ τῆς πόλεως ἀναφύῃ. δυ-
σφορώτατος] δυσχερέστατος. τίς γὰρ ἰδὼν τὸν βασι-
λέα

λέα θρηνοῦντα, οὐ μᾶλλον τότε ἢ πρόην θρηνεῖν ἐβέλῃσει;

β. 632. Επωνύμῳ] τῷ κατ' ἐπώνυμα Φιλονείκῳ.

β. 633. Οποῖ τελεῖ] ὅπου ἄγει, φέρει.

α. 634. Χρυσότευκτα γράμματα] οὐκ εἶπεν, θεὸς ἢ ἄνθρωπος, ἀλλὰ τὰ χρυσᾶ γράμματα.

β. 634. Νιν] αὐτόν. κατὰξαι] εἰς τὴν πατρίδα.

α. 635. Φλύοντα] Φλυαροῦντα.

β. 635. Φλύοντα] Φλυαροῦντα. σὺν Φοίτῳ Φρενῶν] σὺν μανίᾳ.

α. 636. Εἰ δ' ἡ Διὸς παῖς] ἔαν δὲ ἡ παρθένος παῖς τοῦ Διὸς ἡ Δίκη (τοῦ Διὸς γὰρ θυγάτηρ λέγεται αὐτῇ) παρῆν τοῖς ἔργοις ἐκείνου καὶ ταῖς Φρεσὶ, τοῦτ' ἔστιν, ἔαν τὴν δίκην εἶχεν ὁ Πολυνείκης συμπαροῦσαν καὶ ἔργοις καὶ λόγοις καὶ ἐνθυμήμασιν ἑαυτοῦ, καὶ οὐ κατὰ πάντα ἦν ἄδικος, τάχα ἂν τοῦτο ὑπῆρχεν, ἥγουν τὸ Δίκην βοηθῆσαι αὐτῷ, καὶ εἰσάξαι εἰς τὴν πατρίδα, καὶ νικῆσαι ἡμᾶς.

β. 636. Παρῆν] ὑπῆρχεν.

β. 637. Τάχ' ἂν τόδ' ἦν] τὸ τῆς καταγωγῆς.

α. 638. Φυγόντα μητρόθεν σκότον] ἀντὶ τοῦ γεννηθέντα.

β. 638. Φυγόντα μητρόθεν σκότον] πεσόντα τῆς μητρικῆς γαστρὸς καὶ εἰς Φῶς ἐλθόντα. βούλεται δὲ διὰ τούτων πάντων παριςᾶν καὶ ἐλέγχειν αὐτὸν ὡς ἄδικον.

β. 639. Τροφαῖσιν] ἀνατροφαῖς. ἐφηβήσαντα] εἰς ἥβην ἐλθόντα καὶ νέανισκον γενόμενον.

α. 640. Συλλογῇ τριχώματος] οὐ γὰρ ἀθρόως φύεται, ἀλλὰ συλλέγεται κατ' ὀλίγον.

α. 641. Προσεῖπε καὶ κατηξιώσατο] εἶδεν αὐτὸν καὶ ἐφίλησε. ἀντὶ τοῦ, ἐν οὐδεμιᾷ ἡλικίᾳ ἔπραξε τὸ δίκαιον.

β. 641. Προσεῖπε] ἡσπάσατο. κατηξιώσατο] ἐτίμησε.

α. 642. Οὐτ' ἐν πατρίδας] καὶ μὲν δὴ οὐδὲ ἐπὶ κακώσκει τῆς πατρίδας χώρας ἐγγυὲς αὐτοῦ ἔσαι ἢ Δίκη.

β. 642. Κακουχία] ὀλέθρῳ.

β. 643. Νιν] αὐτόν. συμπαρασατεῖν] συνεῖναι.

β. 644. Δῆτ'] ἄρα.

β. 645. Παντόλμῳ Φρένας] θρασυτάτῳ καὶ ἀδικωτάτῳ.

β. 646. Τούτοις] οἷς εἶπον. ξυσήσομαι] συμπαρατάξομαι.

β. 647. Ενδικώτερος] ἢ ἐγώ.

β. 649. Ως] λίαν.

α. 650. Κνημίδας] τὰς τοῖς ποσὶ καὶ τοῖς σκέλεσι περιβαλλομένας πρὸς Φυλακὴν. ἡ κνημίδα, τὰ σκουτάρια· καὶ γὰρ ταῦτά τις περιπεφραγμένος ἐν τέχνῳ καὶ περικαλυψάμενος φυλάσσει ὅλῳ τῷ αὐτοῦ σώματι, καὶ οὐ προσβολαὶ καὶ ρίψεις συνεχεῖς τῶν βελῶν καθάπτονται καὶ ἐμβάλλονται τῷ αὐτοῦ σώματι, ὡς περιτετειχισμένῳ καὶ καλῶς ὀπλισμένῳ.

β. 650. Αἰχμῆς, καὶ πετρῶν προβλήματα] τὰ προβλήματα τῆς αἰχμῆς ἦτοι τὴν αἰχμὴν περιφρασικῶς ἢν προβαλλόμεθα εἰς μάχην. γράφεται καὶ πτερῶν, καὶ τὸ μὲν πετρῶν εἶποις οὕτως, τὰ προβλήματα τῶν πετρῶν ἦτοι τὴν ἀσπίδα, ἢν προβαλ-

λόμεθα τοῦ σώματος, καὶ δι' ἧς τοὺς ἐκ πολεμίων
ἡμῖν ἐπίοντας λιθασμοὺς δεχόμεθα. τὰ δὲ πτερῶν
προβλήματα τοὺς οἰζοὺς νοεῖ.

β. 651. Τέκος] τέκνον.

α. 652. Οργὴν ὁμοῖος] τὸν τρόπον ὁμοῖος τῷ ἀ-
δελφῷ σου. τῷ κάκις' αὐδωμένῳ] τῷ βλασφημου-
μένῳ ὑπὸ σοῦ.

β. 652. Οργὴν] κατὰ. τῷ κάκις' αὐδωμένῳ] τῷ
κακωνύμῳ Πολυνείκῃ.

β. 653. Αἷς] ἀρκετόν ἐστι.

α. 654. Αἷμα γὰρ καθάρσιον] τί δὲ αἰνιττόμενος
διὰ τούτου τοῦ λόγου φησίν; ὅτι πᾶς ἄλλος φόνος
καθαίρεται. ὁ γὰρ τῶν ἀλλοτρίων καὶ πολεμίων γι-
νόμενος φόνος, κάθαρσιν ἐπιδέχεται· ἡ δὲ μισητὴ
ἀδελφοκτονία, οὐδέποτε καθαίρεται. Ἀλλως. καθα-
ρὸν τὸ αἷμα τῶν ἀλληλοκτονούντων ξένων ἐν πολέ-
μῳ, τὸ δ' ἀδελφοκτονεῖν, ἀντικρυς φονέων ἔργον.
ὑπερβατὸν δὲ ἐστίν, ἵνα ἦ, αἷμα γὰρ κάθαρσιν οὐκ
ἐπιδέχεται, ὅταν ἀδελφοὶ ἀλληλοκτόνοι γένωνται.

β. 654. Εἰς χεῖρας] εἰς μάχην. αἷμα γὰρ καθάρ-
σιον] ὁ τούτων πρὸς ἀλλήλους φόνος ἀνεύθυνός ἐστι,
καὶ καθαρὸς μιάσματος. Κάθαρμα, καθάρσιον, κά-
θαρσις· καθάρσιον τὸ καθαῖρον· κάθαρσις αὕτη ἡ ἐνέρ-
γεια τῆς καθάρσεως· κάθαρμα δὲ αὐτὸ τὸ εἰς κάθαρ-
σιν διδόμενον, οἷον λιμοῦ συμβάντος παρ' Ἑλλησιν,
ἢ τινος ἄλλου τῶν ἀπευκτῶν, λαμβάνοντες τὸν ἀη-
δέστατον καὶ παρὰ τῆς φύσεως ἐπιβεβουλευμένον
πῆρὸν, χωλὸν, τοὺς τοιούτους, τοῦτον ἔθυον εἰς ἀ-
παλλαγὴν τοῦ ἐνοχλοῦντος δαίμονος. ἐνταῦθα δὲ

καθάρσιον αἷμα λέγεται καθαρὸν καὶ ἐλεύθερον μιάσματος.

α. 656. Οὐκ ἔσι γῆρας] ἡγουν ἔκλειψις. τοῦτ' ἔσι, διὰ παντὸς γνωσθήσεται τοῦτο τὸ μίasma

β. 656. Γῆρας] τέλος, ἀφανισμός. δέον δὲ εἰπεῖν ὡς οὐδέποτε εἰς λήθην ὁ τῶν ἀδελφῶν θάνατος ἔρχεται. ὁ δὲ ποιήσας ἐπανάληψιν πρὸς γενικὴν ἔτρεψεν, εἰπὼν, οὐκ ἔσι γῆρας τοῦδε τοῦ μιάσματος· ἡγουν οὐδέποτε ἐξαλείφεται τοῦ γένους καὶ τῆς πόλεως ἡ τοιαύτη παρανομία. τὸ δὲ ὧδ' αὐτοκτόνος ἀντὶ τοῦ ὑπ' αὐτῶν τῶν ἀδελφῶν πραχθεὶς ὁ θάνατος καὶ οὐχ ὑπ' ἄλλων. δέον δὲ εἰπεῖν αὐτοκτόνοιον πρὸς τὸ ἀνδροῖν, αὐτοκτόνος εἶπε πρὸς τὸ θάνατος. τοῦ μιάσματος] τῆς ἀμαρτίας.

α. 657. Εἴπερ κακὸν φέροι τις] εἰ ὅλως τις ἀτυχεῖ, καλὸν τὸ δίχα αἰσχύνης. αἰσχύνης ἄτερ] τοῦτό φησι, τὸ εὐκλεῶς ἀποθανεῖν, διὰ τὸ τιμωρῆσαι τοὺς ἐχθρούς. ὁ γὰρ ἀντικρὺ καὶ ἀντιπρόσωπον τῶν πολεμίων ἀνθιστάμενος καὶ ἀντιπαλαμούμενος, καὶ μὴ ἀντιστρέψας καὶ νῶτα δίδους τοῖς ἐχθροῖς, ἐκεῖνος, φημί, τὸν θάνατον ἐπιδέχεται ἐντίμως καὶ εὐκλεῶς, καὶ αἰεὶ ἐπαινεῖται καὶ μακαρίζεται.

β. 657. Κακὸν] κίνδυνον.

α. 658. Μόνον γὰρ κέρδος] ἡ ευκλεία ἐν κέρδος, τὸ αὐτὸν ἐκδικῆσαι ἀδικούμενον. ἐὰν δέ τις ἀνεκδίκητος ἀποθάνῃ, ἐνεκά γε τῶν εἰς αὐτὸν γενομένων κακῶν καὶ αἰσχυρῶν, ἄδοξος.

β. 658. Εὐ τεθνηκόσι] τουτέσι τὸ χωρὶς αἰσχύνης τεθνᾶναι.

α. 660. Τί μέμνησας τέκνον] ὁ χαρὸς βλέπων Ἐτε-
οκλέα σπεύδοντα πρὸς Πολυνείκην ἐξελθεῖν, Φησὶ
πρὸς αὐτὸν, τί μέμνησας καὶ ὀργίζῃ; μὴ Φερέτω καὶ
κινεῖτω σε τίς ἅτα καὶ βλάβη θυμοῦ γέμουσα καὶ
πρὸς πόλεμον μαινομένη. τοῦτο γὰρ τὸ δορίμαργος,
ἢ τῷ δορί, ἀφ' οὗ δηλοῖ τὸν πόλεμον, μαινομένη.

β. 660. Τί μέμονας] γράφεται καὶ μέμονας καὶ
μέμνησας, καὶ τὸ μὲν μέμνησας ἀντὶ τοῦ ἐκμαίνειν,
τὸ δὲ μέμονας ἀντὶ τοῦ μένης εἰς ταύτην τὴν γνώ-
μην, καὶ οὐκ ἀφίσσασαι. θυμοπληθής] πλήρης θυμοῦ.
Δορίμαργος] μανικὴ πρὸς πόλεμον.

β. 661. Κακοῦ] τοῦ πολέμου. ἀρχὰν] τὴν γνώ-
μην, τὴν ὁρμὴν.

α. 662. Ἐπεὶ τὸ πρᾶγμα] ἐπεὶ βούλημά ἐστι τοῦ
θεοῦ τοῦ Απόλλωνος τὸ ἡμᾶς ἀποθανεῖν, καὶ αὐτὸς
ἐπισπεύδει καὶ βιάζεται τοῦτο, ἐλθέτω πρὸς τὸν
ἄδην ἅπαν τὸ τοῦ Λαΐου γένος, ἦγουν ἡμεῖς οἱ ἀπὸ
τοῦ Λαΐου καταγόμενοι. ἐλθέτω οὖν, Φησὶ, κατ' εὐ-
θεΐαν τὸ τοῦ Κωκυτοῦ κῦμα (οὗτος δὲ ποταμὸς ἄδου,
οὗ πορθμεὺς ὁ Χάρων) ὅτι πᾶν τὸ Λαΐου γένος κε-
κλήρωται τούτῳ, ὑπὸ τοῦ Απόλλωνος μισηθέν. ἐπεὶ
γὰρ ὁ θεὸς καθαρὸς καὶ ἀμίαντος ὢν, παρήγγειλε
τῷ Λαΐῳ, μὴ κοινωνεῖν τῇ γυναικὶ, μηδὲ συνουσιάζ-
ειν αὐτῇ, οὗτος δὲ παρήκουσεν, αὐτοῦ, καὶ ἐγένετο
ἀνόμως, πατὴρ, διὰ τοῦτο ἐμίσησεν ἅπαν τὸ γένος
αὐτοῦ.

β. 662. Τὸ πρᾶγμα] τὸν ἡμέτερον ἀφανισμόν.
ἐπισπέρχει θεὸς] ἐπισπεύδει ἢ τύχη, ἢ ὁ Ἀπόλλων.

β. 663. Κατ' οὖρον] καθ' ὁρμὴν, καθ' ὁδόν. κῦμα

Κωκυτοῦ λαχόν] ἡγουν ἀπόλειαν καὶ φθορὰν κλη-
ρωσάμενον.

β. 664. Πᾶν τὸ Λαΐου γένος] ὡς παραβεβηκός.

α. 665. Ωμοδακῆς] ἡ ἄλογος ἄγαν ἐπιθυμία παρ-
ορμᾷ καὶ κινεῖ σε τελεῖν καὶ ποιεῖν ἀνδροκτασίαν,
πικρὸν καρπὸν καὶ κέρδος ἔχουσιν, ἔνεκεν αἵματος
καὶ φόνου οὐ δικαίου. τοῦτ' ἔστιν, ὅτι μέλλουσιν οἱ
ἀδελφοὶ ἀλλήλους ἀναιρεῖν.

β. 665. Ωμοδακῆς] ἀπηνῆς, ἄγριος. ἥμερος] ἐπι-
θυμία. Πικρόκαρπον] πικρὸν κέρδος ἔχουσιν. ἀνδρο-
κτασίαν τελεῖν] διαχειρήσιν φόνον ποιεῖν.

β. 666. Αἵματος οὐ θεμιτοῦ] φόνου ἀνοσίου διὰ
τὴν συγγένειαν.

β. 667. Ἀρὰ] ποταπή.

α. 668. Ξηροῖς ἀκλαύστοις ὄμμασι] ἀσυμπαθέσιν,
ἀναλγήτοις.

β. 668. Ακλαύστοις ὄμμασι προσιζάνει] ἀκαμπέσι
καὶ ἀσυμπαθέσιν ὀφθαλμοῖς προσιζάνει, καὶ προσ-
καθίζει καὶ ἐφορᾷ ἡμᾶς, καὶ οὐδαμῶς ὑφίεται τῶν
κακῶν, ἀλλ' ἐπισπεύδει τὸν ἡμῶν θάνατον.

α. 669. Λέγουσα κέρδος] κέρδος μοι ὑποτιθεμένη
τὸ προτερῆσαι ἀποκτείναντα, ἢ ὑσερῆσαι ὅτι κρεῖτ-
τον τὸ προφθάσαι ἀναιρήσαντα τὸν πολέμιον, ἢ καὶ
ἔᾶσαι ἐκείνον ὑσερον ζῆν, καὶ ἀναιρεθῆναι ὑπ' ἐκείνου.

β. 669. Κέρδος] τὸ νῦν τεθνᾶναι. πρότερον] τι-
μιώτερον.

α. 670. Κακὸς οὐ κεκλήσῃ] καλῶς γὰρ καὶ ἐναρέ-
τως ζήσας πρὸς τοὺς θεοὺς καὶ τὸν βίον εὖ διάξας,
οὐ νομισθήσῃ φαῦλος. οὐδὲ ἡ τὴν φοβερὰν καὶ μέ-
λαι-

λαιναν ἔχουσα αἰγίδα ἔριννυς εἷσι καὶ εἰσέρχεται
ἐπὶ τὸν οἶκον ἐκείνου τοῦ ἀνθρώπου, οὗ ἂν ἐκ τῶν
χειρῶν θεοὶ θυσίαν προσδέχωνται. ἀντὶ τοῦ καθαρὰς
τὰς χεῖρας ἔχοντας.

β. 670. Ἀλλὰ] καὶ ἄλλα. πατρύνου] ὄρμα. βίον]
ζωήν. εὖ κυρήσας] εὐτυχήσας. μελαναιγίς] μέλαιναν
αἰγίδα φοροῦσα. Δόμον] τὸν σόν. ἐκ χειρῶν] σου.

α. 672. Θεοῖς μὲν ἤδη] τοῖς μὲν θεοῖς, Φησὶν,
ἄρτι καταπεφρονήμεθα. ἀγαθοεργία δέ τις ἀφ' ἡμῶν
θαυμάζεται, ὀλομένων, ἥγουν ἀποθανόντων, ἡμῶν.
μετὰ θάνατον γὰρ, Φησὶν, αἱ πράξεις τῶν ἀνθρώ-
πων θαυμάζονται. τί οὖν οὐχὶ γενναῖόν τι δράσαν-
τες, εὐκλεῶς ἀποθανούμεθα, τὸν Πολυνείκην ὡς ἄ-
σεβῇ ἢ ἀσθενῇ ἀνελόντες; ἀλλὰ κολακεύομεν τὸν θά-
νατον, καὶ οὐχὶ χωροῦμεν πρὸς αὐτὸν ἀδεῶς; Ἀλ-
λως. χάρις δ' ἀφ' ἡμῶν ὀλομένων θαυμάζεται, ἥγουν
τὴν ἀπώλειαν ἡμῶν ἐν χάριτος μοίρα λαμβάνουσιν,
ἢ, μετὰ θάνατον ἴσως εὐκλείας τευξόμεθα.

β. 672. Πως] τὸ πᾶς ἐνταῦθα ἢ ἀντὶ τοῦ κατὰ
πολὺ, ἢ ἀντὶ τοῦ κατὰ τινὰ τρόπον. εἰπόντος τοῦ
χοροῦ ὡς δεήθητι τῶν θεῶν καὶ ἰκέτευσον τὴν τοῦ
πατρὸς ἀπελάσαι, Φησὶ, παροράθημεν τοῖς θεοῖς,
καὶ οὐδεμίαν ἡμῶν φροντίδα ποιοῦνται, πᾶς. λίαν.
ἀποθανόντων δὲ ἡμῶν θαυμάζεται χάρις, τουτέστι
τιμὴ παρ' ἀνθρώποις ἐς καὶ εὐκλεία. τί οὖν οὐχὶ καὶ
ἡμεῖς ζῆν ἀφέντες ὡς ἀπηχθημένοι θεοῖς ὡς εὐκλέα
τὸν θάνατον μεταδιώξομεν ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀγω-
μισάμενοι. ἢ οὕτως, ἐπειδὴ τοῖς θεοῖς ἀπηχθήμεθα
θαυμάζεται ἀφ' ἡμῶν χάρις ὀλομένων, ἥγουν κάλ-

λιζάν ἐσιν ἀπολέσθαι καὶ μὴ δυσυχῶς προσορᾶν τὸν ἥλιον, κατ' Εὐριπίδην γὰρ, τὸ ζῆν μὴ καλῶς μέγας πόνος. ὅτι δὲ τοῦτο μᾶλλον δοκεῖ κείνου, δῆλον ἐκ τοῦ μεταγομένου, τὶ οὖν σαίνοιμεν καὶ κολακεύοιμεν καὶ παρασύροιμεν ὀλέθριον μόρον, καὶ οὐ προθυμία πρὸς τοῦτον χρώμεθα ὡς εὐεργέτην καὶ τῶν κακῶν ἀπαλλαγὴν, εἰ καὶ ὀλέθριος δοκεῖ τῷ τῶν ἀδελφῶν αἵματι.

α. 674. Σαίνοιμεν] κολακεύοιμεν. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κυνῶν τῶν σαινόντων τὰς οὐράς αὐτῶν ὅταν πρὸς εὐωχίαν οἱ δεσπότες κλιθῶσι· τούτους λέγομεν σαινούρους.

β. 674. Σαίνοιμεν] κολακεύοιμεν, μεταχειριζοίμεθα, παραπετῶμεν.

α. 675. Νῦν ὅτε σοι παρέσκακεν] νῦν κολακευτέον τὸν θάνατον, ὅτε σοι οὗτος παρέσκηκε καὶ ἐπῆλθέ σοι, ἐπεὶ ὁ θυμὸς χρονίως καὶ βραδέως ποτὲ ἴσως ἂν ἔλθοι, μετηλλαγμένος ἐν ἀνατροπῇ καὶ μεταλλοιώσει τοῦ φρονήματος, ἐν θαλερωτέρῳ καὶ ἀσθενεσέρῳ καὶ ἀναπεπτωκότι πνεύματι· νῦν δὲ ἀκμὴν ἀναβράζει ὁ θυμός. τοῦτο δὲ λέγει, ὑπολαμβάνω ὅτι ἴσως ὀψέ ποτε ἀναπесεῖς καὶ ῥαθυμήσεις, καὶ τὸν θυμὸν κατασελεῖς, καὶ οὐ θελήσεις ἀποθανεῖν.

β. 675. Δαίμων] τὸ δαίμων, ἢ ἐπὶ τῆς τύχης νοητέον, ἢ περὶ τοῦ θυμοῦ, ὃν κατ' ἀλλήλων ἀμφοτέρω ἀδελφῷ ἔχουσιν. λήματος ἀντροπαίᾳ] φρονήματος μεταβολῇ. χρονία μεταλλακτός] μετὰ ταῦτα ἐνηλλαγμένος. Θαλερωτέρῳ] μαλακωτέρῳ. λέγει δὲ ὡς εἰ μὲν νῦν ἐθελήσεις αὐτὸν ρίψαι πρὸς κίνδυνον,

τά-

τάχα ἂν ἡ τύχη εὐμένεσιν ὑμᾶς προσβλέψει τοῖς ὀφθαλμοῖς, εἰ καὶ τὰ μέγιστα νῦν χαλεπαίνει.

β. 676. Ζεῖ] ἐκμαίνεται, ἀκμάζει.

α. 677. Κατεύγματα] ἀραί.

β. 677. Εξέξεσε] ναί· ἐξένηψεν αὐτόν. κατεύγματα] αἱ κατάραι.

α. 678. Αἴαν δ' ἀληθεῖς] ὡς τοῦτο ἐν τοῖς ὀνείροις ἰδὼν ὁ Εἰσοκλῆς, ὅτι δι' αἵματος αὐτοῖς ἔσαι ἡ τῶν χρημάτων διανομή.

β. 678. Φασμάτων ἐνυπνίων] οὐ μόνον Οἰδίπους κατηράσατο τοῖς παισὶ σιδήρῳ τὸ δῶμα καταλαχεῖν, ἀλλὰ καὶ Εἰσοκλῆς ἐννυχον ὄψιν εἶδε τοῦτο φαντάζουσιν.

β. 679. Δατήριοι] μεριζρίαι.

β. 680. Οὐ σεργῶν] ἀποδεχόμενος ταῦτα.

α. 681. Ὡν ἄνυτις] ἀνύσιμα καὶ τελεσῆναι δυνάμενα.

β. 681. Λέγοιτ' ἂν] ἐκεῖνα· ὧν ἄνη τις] τελείωσις ἔσαι. οὐδ' ἐχρὴ μακρὰν] πολυλογεῖν.

β. 683. Τεθηγμένον] ὠρμημένον, καὶ πρὸς τοῦτο παρασκευασθέντα εὐψύχως.

α. 684. Νίκην γε μέντοι] τοῦτο λέγει, ὅρα μὴ τὸν ἀδελφόν σου φονεύσας, τιμωρίαν ὑπόσχῃς. τὴν γὰρ κακὴν δίκην ἢ νίκην, λέγω δὲ τὴν γενομένην ἀνόμως, τιμωρεῖται ὁ θεός· ἢ κατ' ἐρώτησιν ἀναγνώσειον, ἀντὶ τοῦ, ἀποδέχεται ὁ θεὸς καὶ τιμᾷ τὴν ἐπὶ κακῷ νίκην;

β. 684. Μέντοι] ὅμως. τιμᾷ] ἀποδέχεται.

α. 685. Οὐκ ἄνδρ' ὀπλίτην] οὐχὶ χρὴ καὶ πρέπει ἐμὲ

ἐμὲ ἀγαπᾶν καὶ σέργειν τὸν ὑμέτερον λόγον, ὡς
 στρατιώτην ὄντα, καὶ σπεύδοντα τιμωρῆσθαι τὸν
 ἐχθρόν.

β. 685. Στέργειν] ἀποδέχεσθαι.

β. 686. Δρέψασθαι] λαβεῖν.

β. 687. Εκφύγοι] ὁ ἀδελφός μου.

α. 688. Πέφρικα τὰν ὠλεσίοικον] δέδοικα τὴν τοὺς
 οἴκους ἀφανίζουσιν θεὸν Εριννὺν, οὐδὲν ἔχουσιν
 θεοῖς ὅμοιον. πᾶς γὰρ θεὸς, ἀγαθοποιός. θεοὶ γὰρ
 δωτῆρες ἐάων.

β. 688. Ολεσίοικον] τὴν φθείρουσιν τοὺς οἴκους.
 οὐ θεοῖς ὅμοιον] οἱ γὰρ θεοὶ εὖ ποιοῦσιν, αὐτὴ δὲ
 κακοποιεῖ.

β. 689. Παρεκελεύσατο] ἐδήλωσε τῷ Ετεοκλεῖ.

α. 690. Παναληθῆ, κακόμαντιν] τὴν ἐπὶ κακοῖς
 ἀληθεύουσιν. ἃ γὰρ εἶπε νύκτωρ, ταῦτα ἐγένετο.

β. 690. Κακόμαντιν] τὰ κακὰ τοῖς ἀνθρώποις
 μαντευομένην.

α. 691. Πατρὸς εὐκταίαν Εριννὺν] ἣν ἐπηύξατο
 Οἰδίπους τελέσαι τὰς ἀράς.

β. 691. Εὐκταίαν] τὴν ἐξ ἀρᾶς γινομένην.

β. 692. Περιθύμους] τὰς ἐκ πλείστου θυμοῦ γενο-
 μένας.

β. 693. Βλαψίφρονος] βεβλαμμένου τὰς φρένας,
 οὐ γὰρ ἂν ἠράσατο τοῖς παισὶ.

α. 694. Παιδολέτωρ δ' Ερις τὰδ' ὀτρύνει] ταῦτα
 παρορμᾷ. δῆλον. δὲ ὅτι ἐν ταῖς αἰχμαλωσίαις τὰ
 παιδία ἀναιρεῖται. ὑποκοριστικῶς δὲ τὴν Εριννὺν Εριν
 εἶπεν.

β.

β. 694. Οτρύνει] ἐκμαίνει, διεγείρει τοὺς ἀδελ-
φοὺς κατ' ἀλλήλων.

α. 695. Ξένους δὲ κλήρους] ποιητικῶς πάνυ ταῦ-
τά φησι. τὸν γὰρ χαλυβαῖκον καὶ σκυθικὸν σίδηρον
φησὶ ταῦτα πράττειν. σεσωματοποίηκε γὰρ τὸν σί-
δηρον, ὃν φησιν οὕτως ταῦτα κινεῖν κατὰ τῶν παί-
δων τῶν τὰ χρήματα δάσασθαι βουλομένων, καὶ
διὰ ταῦτα πολεμοῦντων. οὗτος οὖν, φησὶ, μερίζει
τοῖς παισὶ τούτοις καὶ ὥσπερ ἀποκληροῖ οὐχὶ πεδία
μεγάλα, ἀλλὰ παντελῶς μικρὰ, δυνάμενα μόνον
αὐτῶν τὰ σώματα χωρῆσαι πεπτωκότα. ὅταν μέντοι
αὐτοὺς κτάνωσι, καὶ ἡ πατρία αὐτῶν κόνις πῆν τὸ
αἷμα, τίς ἂν τὸ μῦσος αὐτῶν ἀποκαθάρῃ; ἢ, ὅταν
ὁ ἕτερος ἀποκτείνῃς, αὐτὸς ζήσῃ, τίς αὐτὸν καθάρῃ
τοῦ μύσου; ἔαν, φησὶν, ἡ πατρία γῆ πῆν τὸ αὐ-
τῶν αἷμα. ἐνθεν καὶ αὐτόχθονας φαμέν.

β. 695. Επινωμᾷ] ἐπιμερίζει.

β. 696. Χάλυβος] ἐπειδὴ περ εἰς τοὺς Χάλυβας
εὔρηται ὁ σίδηρος, οἱ δὲ Χάλυβες μέρος τῶν Σκυ-
θῶν, ἐντεῦθεν δὲ πανταχόσε τῆς γῆς μετενήνεκται,
διὰ τοῦτο καλεῖ αὐτὸν ξένον ἥτοι φίλον τοῦ Χάλυ-
βος καὶ ἀποικόν τῶν Σκυθῶν.

β. 697. Κτεάνων χρηματοδότας] τῶν τοῦ Οἰδί-
ποδος κτημάτων μεριζήσ.

β. 699. Ναίειν] αὐτοὺς. διαπήλας] διὰ κλήρου δούς.

α. 700. Φθιμένοισι κατέχειν] τάφου μοῖραν ἀπο-
μερίσας αὐτοῖς.

β. 700. Οπόσαν] δέον εἰπεῖν ὅπόση καὶ Φθιμένοι-
σι ὅπόσῃν εἶπε πρὸς τὴν ὀπίσθεν αἰτιατικὴν, μὴ οὖν

λάβανε ἔξωθεν τὸ εἶδος ὡς τίνες. ἢ οὕτως, ὅποσιν ἐστὶ δηλονότι καὶ τοῖς Φθιμένοισι κατέχειν. Φθιμένοι-
σι] τοῖς ἀποθανοῦσι.

β. 701. Μεγάλων πεδίων] τῆς Βοιωτίας.

β. 702. Αὐτοκτόνως] ἀλληλοφόνως.

α. 703. Αὐτοδάϊκτοι θάνουσι] αὐτοὶ ἑαυτοὺς Φο-
νεύσαντες, τῷ ἑαυτῶν σιδήρῳ ἑαυτοὺς τρώσαντες.

β. 703. Αὐτοδάϊκτοι] αὐτοσφαγεῖς.

β. 705. Μελαμπαγές] τὸ μετὰ τὸ πεπηγέναι με-
λαινόμενον.

α. 706. Τίς ἂν καθαρμούς πόροι] τίς ἂν καθαρ-
μὸς εὐρεθείη; τίς αὐτοὺς ἐκλύσει τοῦ τοιούτου μι-
άσματος;

β. 706. Καθαρμούς πόροι] αὐτοῖς μεμιασμένοις
τῷ Φόνῳ.

β. 707. Σφε] αὐτούς.

β. 708. Παλαιοῖσι] τοῖς τοῦ Λαΐου. συμμιγεῖς]
ἠνωμένοι.

α. 709. Παλαιγενῇ γὰρ λέγω] παλαιὰν γὰρ λέ-
γω παραβασίαν, τὴν παρὰ τοῦ Λαΐου γενομένην.
(παρέβη γὰρ τὸν χρησμὸν τοῦ Απόλλωνος) τὴν ὠκύ-
ποινον, τὴν ταχέως τιμωρήσασαν καὶ μετελθοῦσαν
ἐκεῖνον. μένει δὲ ἀκμὴ καὶ εἰς τρίτην γενεάν, Λαΐου,
Οἰδίποδος, καὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ, Ετεοκλέους καὶ
Πολυνείκους.

β. 710. Παραβασίαν ὠκύποινον] παράβασιν, τὴν
ταχέως τιμωρηθεῖσαν.

β. 711. Αἰῶνα δ' ἐς τρίτον] γενεὰν Λαΐου, Οἰδί-
ποδος, Ετεοκλέους, Πολυνείκους. μένει] ἡ παράβασις
ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου.

α. 712. Απόλλωνος εὔτε Λαῖος] ὁπηνίκα ἦλθεν ὁ Λαῖος, λείπει δὲ τοῦτο, τοῦ Απόλλωνος εἰπόντος πρὸς αὐτὸν ἐν τοῖς Πυθικοῖς μαντείοις, σῶζειν τὴν πόλιν, θνήσκοντα γέννας ἄτερ, ἥγουν χωρὶς παιδοποιίας, μὴ τεκνοποιήσαντα. διὰ δὲ τοῦ εἰπεῖν, ὅτι τρὶς εἶπεν ὁ θεὸς τῷ Λαίῳ, Μὴ σπεῖρε τέκνων ἄλοκα, ἐπεὶ κτανεῖ σε ὁ Φῦς, τὸ Φιλάνθρωπον ἐμφαίνεται καὶ κηδεμονικὸν τοῦ θεοῦ. αὐτὸς δὲ ὁ Λαῖος παρυσάμενος τὰς τοῦ θεοῦ ἐντολὰς, ὑπὸ τῶν αὐτοῦ Φίλων ἡδονῶν κρατηθεὶς, ἢ τῆς γυναικὸς· κρείσσω γὰρ τὰ πάθη τῶν λογισμῶν· ἢ τῶν συγγενῶν ἐκ Φίλων, οἷς ἀνεκοινώσατο τὸν χρησμόν· ἐγέννησε τὸν πατροκτόνον Οἰδίποδα, θάνατον ἑαυτῷ.

β. 713. Βία] παρακοῇ. τρὶς] πολλάκις.

β. 715. Γέννας] τέκνου.

β. 716. Κρατηθεὶς δ' ἐκ Φίλων] τῶν τῆς γυναικὸς Φίλτρων. τὸ δὲ οὐχ ὡς οἰοῦνται τινες περιττόν, ἀγνοοῦντες τὴν σύνταξιν, ἔχει γὰρ οὕτως· τὴν παλαιγενῆ γὰρ λέγω παραβασίαν τὴν ὠκύποινον καὶ τὴν ταχέως τιμωρηθεῖσαν εὔτε καὶ ὁπηνίκα ὁ Λαῖος ἐν βίᾳ καὶ παρακοῇ τοῦ Απόλλωνος εἰπόντος αὐτῷ τρὶς καὶ πολλάκις ἐν τοῖς μεσομφάλοις Πυθικοῖς χρηστηρίοις σῶζειν τὴν πόλιν αὐτοῦ καὶ τὸ γένος ἅπαν θνήσκοντα χωρὶς τέκνου. πρὸς γοῦν τὸ βία Απολλωνός ἐστι καὶ τὸ κρατηθεὶς δὲ, ἴν' ἢ οὕτως, ἐν βίᾳ δὲ καὶ παρακοῇ τοῦ Απόλλωνος, κρατηθεὶς δὲ ἐκ Φίλων ἐν ἀβουλίᾳ, τουτέστι καὶ τὸν Απόλλωνα παρακούσας, καὶ τῆς γυναικὸς ἡττηθεὶς ἀφρόνως, ἐγείνατο μὲν θάνατον αὐτῷ τὸν Οἰδίποδα, ποιεῖ δὲ τὴν δεινότητα ὁ δὲ

σύνδεσμος καὶ τὸ εἰπεῖν ἐν βίᾳ καὶ οὐκ ἐπαγαγῶν
 παραπλήσιον ὄνομα, ἀλλὰ μετοχήν. ὅτι δὲ ταῦθ'
 οὕτως ἔχει, μαρτύριον ἐν τε ἄλλοις ποιηταῖς τε καὶ
 λογοποιοῖς καὶ ὅπερ ἐν Σωκράτους ἀπολογία πεποίη-
 κε Πλάτων, λέγων περὶ τῶν ποιητῶν ὅτι οὐ σοφίᾳ
 ποιοῖεν, ἀλλὰ φύσει τινὲ καὶ ἐνθουσιάζοντες, οὐ
 γὰρ φύσει τινὲ καὶ ἐνθουσιασμῷ εἶπεν ἀλλὰ μετο-
 χὴν ἤνεγκεν, ἔχοι δέ τι πλεόν ἐνταῦθα Αἰσχύλος
 τὸ μὴ καὶ, ἀλλὰ δὲ θεῖναι, εἰ γὰρ ἦν καὶ, οὐ το-
 σοῦτον ἂν ἐδόκει τὸ δυσχερές.

α. 718. Οστε μητρὸς] ὅστις ὁ Οἰδίπους ἔτλα καὶ
 ἐκαρτέρησε καὶ ὑπέμεινε, σπείρας ρίζαν αἱματόεσ-
 σαν, ἦτοι ἀρχὴν γένους, ἵνα καὶ ὅπου ἐτράφη,
 ἦγουν εἰς τὴν τῆς μητρὸς αὐτοῦ γαστέρα, οὐχὶ πρὸς
 ἀγνάν ἄρουραν, τοῦτ' ἔστιν οὐ πρὸς ὁσίαν καὶ νομί-
 μην γυναῖκα. ἡ δὲ ἄνοια συνέμιξε νυμφίους φρενώ-
 λεις, καὶ τὰς φρένας ἀπολέσαντας, τὸν Οἰδίποδα
 καὶ τὴν Ιοκάστην. Ἀλλως. ἔτλη δὲ ἀγνοία συναγαγεῖν
 τοὺς γάμους ὁ τὰς φρένας βλαβεῖς. ἡ δὲ ἀγνοια,
 φησὶ, τὰς φρένας ἀπολλύουσα συνήγαγε νυμφίους.

β. 719. Ἰν' ἐτράφη] ὅπου σπέρμα καταβληθεὶς
 ἠυξήθη.

β. 720. Ρίζαν] γονὴν. αἱματόεσσαν] συγγενικήν.

β. 721. Παράνοια συνάγαγε νυμφίους φρενώλεις]
 μώρανσις ἠνώσε τὸν Οἰδίποδα καὶ τὴν Ιοκάστην, τὰς
 φρένας αὐτῶν ἀπολέσαντας.

α. 723. Κακῶν δ' ὥσπερ] τὰ κακὰ ὥσπερ θαλάσ-
 σης κύμα, ἑρρέυσαν, καὶ τὰ μὲν ἐπὶ Λαΐου γέγονε,
 τὰ δὲ ἐπὶ Οἰδίποδος, τὰ δὲ νῦν ἅτινα βρέμει καὶ
 ἤχει

ἤχει περὶ τὸ ἄκρον τῆς πόλεως. τοῦτο δὲ λέγει ὅτι
τὸ μὲν τῶν κακῶν κῦμα πίπτει, τὸ δὲ, ἐγείρεται,
τὸ δὲ, περὶ τὴν ναῦν προσρήγνυται.

β. 723. Κῦμ' ἄγει] συμφοράν.

β. 724. Πιτνὸν] προσπίπτον. ἄλλο δ' αἰεὶ ὑψοῖ.
ἡ μὲν σύνταξις αἰεὶ ἀπῆται πρὸς τὸ πιτνὸν, ὃ δὲ
αἰεὶ πρὸς τὸ θάλασσαν εἶπεν.

β. 725. Τρίχαλον] τραχύ. καχλάζει.] ἤχει.

α. 726. Μεταξὺ δ' ἀλκᾶ] μεταξὺ δὲ ἡμῶν καὶ
τῶν πολεμίων τείνει καὶ τείνεται ἀλκὴ καὶ βοήθεια
ἡμῶν, καὶ ἀποσόβησις τῶν πολεμίων δι' ὀλίγου. τίς
δε ἐστὶν ἡ ἀλκὴ ἡ μεταξὺ ἐκατέρων; ὁ πύργος τῆς
πόλεως. τοῦτ' ἐστὶ, μόνον τὸν πύργον τῆς πόλεως
ἔχομεν βοηθοῦντα ἡμῖν καὶ τοὺς ἐχθροὺς ἀποσο-
βοῦντα.

β. 726. Αλκᾶ] ἡμῶν, καὶ τῶν κακῶν ἀσφάλεια,
βοήθεια.

α. 727. Εν εὐρει] ἐν πλάτει, ἐν μεταιχμίῳ.

β. 727. Τείνει] Φέρεται. ἐν εὐρει] ἐν πλάτει αὐ-
τοῦ, ταυτέσιν ὅσον τόπον καὶ πλάτος ἐπέχει ὁ πύρ-
γος, τοσοῦτόν ἐστι τὸ μεταξὺ ἡμῶν, καὶ τῶν κακῶν,
ὅσιν ἐστὶν ἀλκὴ καὶ βοήθεια δι' ὀλίγου τείνουσα καὶ
φέρουσα.

α. 728. Δέδοικα δὲ] Φοβοῦμαι μὴ σὺν τῷ Πολυ-
κείκῃ καὶ Ετεοκλεῖ ἀφανισθῇ καὶ ἡ πόλις. τέλειαι
γὰρ καὶ εἰς τέλος ἐξερχόμεναι καὶ πληρούμεναι αἱ
πάσαι ῥηθεῖσαι τοῦ Οἰδίποδος ἀραί· ὅτε ἤυξατο τοὺς
ἑαυτοῦ υἱοὺς διὰ σιδήρου τὴν βασιλείαν διαμερίσα-
σθαι. ἡ, αἱ πάσαι χρησμοδεθεῖσαι τῷ Λαίῳ.

α. 729. Τέλεια γὰρ παλαίφατοι] τὸ τέλεια ἀντὶ τοῦ τέλειαι. ὑφῆκε δὲ τὸ ι διὰ τὸ μέτρον.

β. 729. Παλαίφατοι] παλαιαί.

α. 730. Βαρεῖαι καταλλαγαὶ] δυσχερὲς τὸ Φιλιωθῆναι αὐτοὺς, διὰ τὰς κατάρους.

β. 730. Βαρεῖαι καταλλαγαὶ] τὸ γὰρ διὰ πολέμου καὶ μάχης αὐτοὺς βούλεσθαι τὸ δῶμα διαλαχεῖν βαρεῖα καταλλαγή, ἅτε φόνου συμβήσεσθαι μέλλοντος.

α. 731. Τὰ δ' ὀλοὰ] τὰ δὲ δεινὰ καὶ ὀλέθρια οὐ παρέρχεται ψευδῶς καὶ μάτην, ἀφ' ἡμῶν, ὅσον οὐπω τελλόμενα ἀντὶ τοῦ τελούμενα καὶ πληρούμενα.

β. 731. Ολοὰ] ὀλέθρια τελλόμεν'] γινόμενα. παρέρχεται] παύεται.

α. 732. Πρόπρυμνα] ὁ δὲ ὄλβος καὶ ὁ πλοῦτος καὶ ἡ εὐτυχία τῶν ἀνδρῶν τῶν ἀλφεισῶν καὶ τῶν φρονίμων καὶ τῶν ἐφευρετῶν τῶν ἀναγκαίων πραγμάτων (τοῦτο δὲ λέγει διὰ τὸν Οἰδίποδα) ἄγαν παχυνθεῖς, ἦτοι πολὺς καὶ μέγας γενόμενος, ἐκφορεῖται καὶ ἐκβολὴν πάσχει καὶ ὑπομένει. τοῦτο δὲ λέγει, ὅτι ἡ δόξα τοῦ Οἰδίποδος πολλὴ γενομένη καὶ ἄμετρος, νῦν ἀφανίζεται, καὶ ἐκδιώκεται, καὶ ἀπὸ τῆς πόλεως ἐκβάλλεται. ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἐμπόρων, οἵτινες πλοῦτον πολὺν σωρεύσαντες, καὶ παχυνθέντες τῷ ὄλβῳ, ὑσερον ἐκβολὴν ποιοῦνται τοῦ ὄλου φόρτου, ναυαγοῦντες καὶ κλυδωνιζόμενοι. Ἄλλως. ὅταν δὲ παχυνθῶσιν οἱ ἄνδρες τῷ ὄλβῳ, τότε ὄλου τοῦ φόρτου ἐκβολὴν ποιοῦνται. τοῦτο δὲ πρὸς Ετεοκλέα. ἐκβολῶν δὲ, τῶν ὑβρισῶν, οἷον δι' ἐκβολῆς ὑβριζόντων.

β. 732. Πρόπρυμνα] δι' ὅλου, ἐσχάτως. οἱ γὰρ ἀνδρῶν εἰς ἄκρον τοῦ Φρονεῖν ἀφιγμένοι αὐξηθέντες τῇ τύχῃ καὶ μέγιστοι πάντων γενόμενοι ἄθροον ἀπέβησαν, καὶ ἡ περὶ αὐτῶν τύχῃ εἰς οὐδὲν χωρεῖ, καὶ μάρτυς Οἰδίπους πρόσθεν τοῖς κλεινοῖς αἰνίγμασιν, ὥσπερ τις θεὸς θαυμαζόμενος, καὶ νῦν τὸν αἰῶνα διάγων ἀθλίως οἶμοι καὶ δυσύχως, ὑφ' ὅτου τις ἂν εἴποι μισούμενος καὶ σκότον κατ' Εὐριπίδην ὁρῶν. τοῦτο δὲ εἶπεν ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἐμπόρων οἵτινες πλοῦτον ἐξ ἐμπορίας πλείστον συλλέξαντες, εἴτα ναυαγία χρησάμενοι πάντα τὸν φόρτον ἀπώλεσαν, οἷς κέρδος ἦν συγκαταδῦναι τοῖς κύμασιν. ἐκβολὰν φέρει] ἐκπτωσιν ὑπομένει.

β. 733. Αλφειῶν] ἐφευρετῶν Φρονίμων.

β. 734. Ολβος ἄγαν] εὐδαιμονία. παχυνθεῖς] αὐξηθεῖσα.

α. 735. Τίν' ἀνδρῶν γὰρ] τίνα γὰρ ἀπὸ τῶν ὅλων ἀνδρῶν, Φησὶ, τοσαῦτον ἐθαύμασαν καὶ οἱ θεοὶ καὶ οἱ κάτοικοι τῆς ἡμετέρας πόλεως, καὶ ἀπλῶς πάντες οἱ ἄνθρωποι (τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ, πολύβοτος αἰῶν βροτῶν· ἡγουν ἡ ζωὴ, καὶ ὁ βίος τῶν ἀνθρώπων, ὁ πολύβοτος καὶ ὁ πολλοὺς τρέφων, ἢ ὑπὸ τῶν πολλῶν ἐμβατευόμενος, ἢ ἐπὶ πολὺ ἐκτεινόμενος) ὅσον τῖον καὶ ἐτίμων καὶ ἐθαύμαζον τότε τὸν Οἰδίποδα, ἀφελόντα ἀπὸ τῆς ἡμετέρας πόλεως τὴν θανατηφόρον μαῖραν τὴν ἀναρπαξάνδραν, τὴν τοὺς ἀνδρας ἀρπαζουσαν καὶ ἐσθίουσαν. λέγει δὲ τὴν Σφίγγα.

β. 737. Πολύβοτος] ὁ πολύβοτος ἢ ἀντὶ τοῦ πολυκτήμων λογισέον, ἢ ὁ πολλοὺς βόσκων. καὶ τὸ μὲν δεύ-

δεύτερον πρόδηλον, τὸ δὲ πολυκτήμων οὕτως, τινὰ τῶν ἀνδρῶν ἐθαύμασαν καὶ οἱ θεοὶ καὶ οἱ πολῖται καὶ ὁ αἰὼν τῶν βροτῶν πολύβοτος καὶ πολυκτήμων, τουτέστιν οὐδεὶς πλὴν τοῦ Οἰδίποδος τεθαύμασαι, καὶ πρὸς ἔσχατα πλούτου ἀφίκετο.

α. 738. Οσον τότε Οἰδίπουν τίον] ὅσον θαύμασθῆναι καὶ δοξασθῆναι ἐποίησαν. καὶ Εὐριπίδης [in prolog. Antigones cfr. Schol. ad Aristoph. Ran. 1206.] Ἦν Οἰδίπους τὸ πρῶτον εὐτυχῆς ἀνὴρ.

β. 738. Τιον] ἐτίμων.

β. 739. Αναρπαξάνδραν] τὴν ἄνδρας ἀρπάζουσαν Σφίγγα.

β. 740. Κῆρ'] Φθοράν.

α. 741. Ἐπεὶ δ' ἀρτίφρων] ἐπεὶ ἔμφρων ἐγένετο, ἐπεὶ συνῆκεν, ὃ ἐπραξε κατὰ τῆς μητρός. εὐδαίμων γὰρ ἦν κατὰ πάντα πρὸ τοῦ μαθεῖν τὸ μητρομίξιον. δίδυμα δὲ κακὰ ἔφη τὸ τῶν δύο ὀφθαλμῶν σερηθῆναι. ἐν γὰρ κακόν, τὸ ἐνὸς σεροθῆναι, δύο δὲ τὸ ἀμφοτέρων· ἢ τοὺς περὶ Ετεοκλέα καὶ Πολυνείκη γεννήσας, οἱ ἦσαν τῶν ὀφθαλμῶν κρείσσονες.

β. 741. Ἀρτίφρων] ἐπιγνώμων, εἰδήμων.

β. 743. Ἐπ' ἄλγעי] ἐπὶ τῇ παρανομίᾳ. δυσφορᾶν] ἀγανακτᾶν.

β. 744. Μαινομένα καρδίᾳ] λυπούμενη, ζεούση τῷ θυμῷ.

β. 745. Δίδυμα] διπλᾶ. τέλησε] ἐποίησε.

α. 747. Ἀπ' ὀμμάτων ἐπλάγχθη] ἀντὶ τοῦ, ἐσερήθη τῶν κρείττονων ὀμμάτων, λέγει δὲ τῶν περὶ Ετεοκλέα καὶ Πολυνείκην. Ἄλλως. ἐπλάγχθη, ἐχωρίσθη.

β.

β. 747. Επλάγχθη] ἔχωρίσθη.

β. 743. Αραίας ἐφῆκεν ἐπικότους τροφάς] κατα-
ρασίμους. ἔπεμψεν ὀργίλας ἀνατροφάς. ἠράσατο γὰρ
αὐτοῖς πάντα τὸν αὐτῶν αἰῶνα ἐκ παιδὸς μάχαις
διαγαγεῖν, ἐπειθ' ὕσερον καὶ σιδήρῳ τὴν βασιλείαν
διαλαχεῖν.

α. 749. Επικότους τροφάς] ἐπιβλαβεῖς δὲ ἐντο-
λὰς περὶ τροφῶν ἐφῆκεν αὐτοῖς.

α. 751. Καί σφε σιδαρνόμῳ] καὶ τοῦτο ἐπηρά-
σατο, διὰ σιδηροῦ αὐτοὺς τὴν οὐσίαν κτήσασθαι.

β. 751. Σφε] αὐτούς. σιδαρνόμῳ] διὰ σιδήρου
τὸν μερισμὸν ποιησάσῃ.

β. 752. Διαχειρία] ἐν πράξει καὶ οἰκονομίᾳ.

β. 753. Τρέω] Φοβοῦμαι.

α. 754. Καμψίπους Εριννὺς] ἡ κάμπτουσα κολα-
ζομένων τοὺς πόδας. οἶονεὶ ἡ συμποδίζουσα καὶ μὴ
ἑῷσα φυγεῖν.

β. 754. Καμψίπους] ἡ συμποδίζουσα καὶ μὴ ἑῷ-
σα φυγεῖν οὐς τιμωρεῖται.

α. 755. Θαρσεῖτε παῖδες] ἄγγελος ὁ καὶ πρότε-
ρον ἀπαγγείλας περὶ τῆς τῶν Αργείων ἐφόδου, οὗτος
καὶ νῦν ἀπαγγέλλει τὴν ἀδελφοκτονίαν. μητέρων τε-
θραμμέναι] συγγενεῖς, ἡ δειλαί, ὑπὸ μητέρων ἀπα-
λῶς τεθραμμέναι.

α. 756. Πόλις πέφευγεν] ἐπὶ τῆς προσβολῆς καὶ
συγκρούσεως τῶν πολεμίων, καὶ τῆς ἐκ τούτου ζά-
λης, τροπικῶς τῷ λόγῳ ἐχρήσατο. πολλὰ χειμασ-
θεῖσα ἡ πόλις παρὰ τῶν πολεμίων, ἀπόρθητος μό-
λις ἔμεινε, καὶ ἀβλαβὴς διεσώθη. Εξέφυγε καὶ ἡ

πηλλάγη τῆς τοῦ χειμῶνος δριμύτητος, Φρουρηθεί-
σης καὶ Φυλαχθείσης τῆς πόλεως τῇ τῶν θεῶν ἐπι-
δρομῇ καὶ βοηθείᾳ. κῆκεῖνοι μὲν εἰς ἀντιπαράταξιν
τῇ τῶν πολεμίων μάχῃ ἀντέστησαν, καὶ πολλὰς κατ'
ἐκείνων τὰς τιμωρίας ἐπήγαγον καὶ εἰς φυγὴν ὤθη-
σαν καὶ ἔτρεψαν, ὥς μὴ δυναμένων κῆκεῖνων τῶν
θεῶν ἀντιμαχεσθῆναι καὶ πολεμήσασθαι. ἀνίκητοι
γὰρ εἶεν οἱ θεοὶ καὶ ἀπροσπέλαστοι καὶ οὐδέποτε τρέ-
πονται, ἀλλ' ὅ, τι πνεύσειεν ἀκλινεῖς ἴστανται εἰς
ἀντιπαράστασιν.

β. 756. Ηδε] αὐτῇ.

β. 757. Ομβρίμων] μεγαλαύχων.

α. 758. Πόλις δ' ἐν εὐδίᾳ] ἀλληγορεῖ πάλιν, καὶ
λέγει ὅτι πολλῶν προσβαλόντων τῇ πόλει, οὐδεὶς εἰς
αὐτὴν εἰσέπεσε.

β. 758. Εν εὐδίᾳ] ἔσι.

α. 759. Αντλον] ναυάγιον, πλημμύραν κύματος,
τὸ ὕδωρ. ἀντλον δὲ λέγεται τὸ ἀπὸ τοῦ κλύδωνος εἰσ-
ερχόμενον ὕδωρ. ἐτοίμως οὖν οἱ ναῦται ἐξαντλοῦσι
καὶ ἔξω τὸ τῆς θαλάσσης ὕδωρ ἐκφέρουσιν· ἐξ οὗ καὶ
τὸ καλούμενον ἀντλητήριον.

β. 759. Αντλον] κύμα, ἀπώλειαν.

β. 760. Στέγει] ἀντέχει καὶ σῶος ἴσται. Φε-
ρεγγύοις] ἀπόχρῳσιν εἰς φυλακὴν.

β. 761. Εφραξάμεσθα] ἡσφαλισάμεθα. προσά-
ταις] ἀντιστάταις.

β. 762. Καλῶς ἔχει] εὐτυχῶς ἔχουσι.

α. 763. Ο σεμνὸς ἐβδομαγέτας] τὸν Απόλλωνα
λέγει, ὃς ἐν ἐβδόμῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς γεννηθεὶς,
ἐκλή-

ἐκλήθη ἐβδομαγέτας. Ἀλλως. ἀξιοπίστως καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν πυλῶν εἴρηκεν. ἡ ἐβδόμη, Φησὶ, πύλη, ἵνα τὰ μαντεύματα τοῦ Απόλλωνος τῷ Λαίῳ δοθέντα, τέλος λάβῃ. ἐβδόμη γὰρ ἐγγενήθη Απόλλων. πέπονθεν οὖν οὐχὶ αὐτὴ ἡ πύλη ἡ ἐβδόμη, ἀλλ' ὁ φυλάττων αὐτὴν Ετεοκλῆς.

β. 763. Εβδομαγέτας] ὁ ἐν ταῖς ἐβδόμαις πύλαις ἡγεμονεύων, ἡ δὲ ἐβδόμη γεννηθεὶς, καθ' Ἡσίοδον, [Εργ. καὶ Ημερ. 716] ἡμέρα.

α. 764. Εἴλετ' Οἰδίπου γένει] ἐνέβαλε, προέκρινεν ὥστε φυλάττεσθαι τῷ Ετεοκλεῖ. Ἀλλως. ἔσωσεν.

β. 764. Εἴλετ'] προέκρινε. τοῦτο δὲ λέγει ἐπειδὴ ὁ κατὰ ἀλλήλων τοῖς ἀδελφοῖς γινόμενος πόλεμος Απόλλωνος βουλήσει συνέβη διὰ τὴν Λαίου παρακοήν.

β. 765. Κραίνων] τελῶν. δυσβουλίας] παρακοάς.

α. 766. Νεόκοτον] νεωστὶ κατασκευασμένον.

β. 766. Νεόκοτον] νέον.

β. 769. Παραφρονῶ φόβῳ λόγου] τῶν φρενῶν ἐξίσταμαι, εἰπὼν γὰρ ταῦτα εἰς φόβον ἐνέβαλε.

β. 770. Οἰδίπου γένος] τέθνηκεν.

α. 771. Μάντις εἰμὶ τῶν κακῶν] προεῖπον γὰρ αὐτά.

β. 771. Μάντις εἰμὶ τῶν κακῶν] τῶν νῦν, πάλαι γὰρ ὁρῶν αὐτοὺς εἰς μάχην σπεύδοντας ἐμαντεύσασθαι ταῦτα.

α. 772. Οὐδ' ἀμφιλέκτως] ἡγουν οὐδ' ἀμφιβόλως καὶ ἀπιθανῶς καὶ δυσχερῶς, ἀλλ' ἀληθῶς καὶ ἀναμφιβόλως εἰσι τῇ σποδῷ κεκονιαμένοι, κατακεχωσμένοι, ἀνήρημένοι.

β. 772. Αμφιλέκτως] ἀμφιβόλως. κατεσποδημένοι] πεπτωκότες.

α. 773. Εκείθι κ' ἦλθον] εἰς τοσοῦτον ἦλθον ὥς καὶ φονευθῆναι τὸν βασιλέα;

β. 773. Εκείθι] ἐνταῦθα, ἤγουν εἰς τὸ θανεῖν.

β. 774. Αδελφαῖς] ἀδελφικαῖς. ἠναίροντ' ἄγαν] ἐφονεύθησαν παντελῶς.

β. 775. Ο δαίμων] τοῦ θανάτου εἰμαρμένη.

α. 776. Αὐτὸς δ' ἀναλοῖ] ὁ Απόλλων ἀναλίσκει τὸ τοῦ Οἰδίποδος γένος.

β. 776. Αναλοῖ] ἀπόλλυσι. δύσποτμον] ἄθλιον.

β. 777. Χαῖρειν] διὰ τὴν ἥτταν τῶν πολεμίων. δακρύεσθαι] διὰ τὸν ὄλεθρον τῶν βασιλέων.

β. 778. Οἱ δ' ἐπιστάται] ἄρχοντες ἡμῶν καὶ τῶν πολεμίων Ετεοκλῆς καὶ Πολυνείκης.

β. 779. Διέλαχον] διεμερίσαντο.

α. 780. Παμπησίαν] τὴν περιουσίαν, διανομὴν, ὀλοκληρίαν, ἀπὸ τοῦ πᾶς παντὸς καὶ τοῦ πᾶ τὸ κτᾶμαι. παμπησία δὲ λέγεται ἡ πᾶσα περιουσία τοῦ ὅλου βίου.

β. 780. Σκύθη] σκυθικῶ, παρ' ὅσον οἱ Χάλυβες εὔρου αὐτόν. παμπησίαν] πᾶσαν τὴν περιουσίαν.

β. 781. Εξουσι] ἐξουσι δὲ ἦν τῆς χθονὸς λάβωσιν ἐν ταφῇ, τουτέστιν ἦν γῆν ταφέντες κτήσονται. ἢ τὸ ἦν διὰ τὸ παμπασίαν νοεῖ, οὕτω, ἐξουσι δὲ ἐκείνην τὴν περιουσίαν ἦν λάβωσιν ἐν ταφῇ χθονὸς, καὶ γὰρ καὶ ἡ γῆ εἰς ἣν ἐμελλον ταφῆσεσθαι μέρος ἦν τῆς περιουσίας αὐτῶν. ἦν] ἦντινα.

β. 782. Κατ' εὐχᾶς] κατ' ἀράς. ἐπειδήπερ εὐχᾶς εἰ-

εἶπε, τὸ δὲ τῆς εὐχῆς ὄνομα ἐπὶ καλοῦ λαμβάνε-
ται, διὰ τοῦτο εἶπε δυσπότηρους. δυσπότηρους] δυ-
συχεῖς. Φορούμενοι] Φερόμενοι.

α. 785. Ω μεγάλε Ζεῦ] ὦ μέγιστε Ζεῦ, καὶ οἱ τὴν
πόλιν συνέχοντες θεοὶ, οἵτινες δὴ νῦν ῥύεσθε καὶ
Φυλάττετε τούσδε τοὺς πύργους τοῦ Κάδμου, ἥτοι
τῆς πόλεως τῶν Θηβαίων· ἄρα χαίρω καὶ ὑμνήσω
καὶ παιανίσω ἐπὶ τῇ πόλεως σωτηρίᾳ, ἢ θρηνήσω καὶ
ἀποκλαύσομαι τοὺς τληπαθεῖς καὶ δυσυχεῖς πολε-
μάρχους; λέγει δὲ τὸν Ετεοκλέα καὶ τὸν Πολυνεί-
κην. Φρονίμως δὲ ὁ ποιητὴς μέσσην ὁδὸν ἔδραμεν, καὶ
σωθείσης τῆς πόλεως ἀτοπον ἡγεῖται τὸ θρηνεῖν, καὶ,
οὐχ ὅσῃ κταμένοισιν ἐπ' ἀνδράσιν εὐχετάσθαι, ἐν
δὲ τῷ, ὦ μεγάλε Ζεῦ καὶ δαίμονες, ἔστιν ὁ τρόπος
ἐξοχή. Ζεῦ ἄλλοι τὲ θεοί.

β. 788. Πότεραν] ποῖον. ἀπολολύξω] παιανίσω.

β. 789. Ασινεῖ] ἀβλαβεῖ, σωτηρίας τοῦτο γὰρ
ἐπίθετον.

β. 790. Μογερούς] ἀθλίους. δυσδαίμονας] δυσυχεῖς.

α. 791. Ατέκνους] ἐπὶ κακῷ τεχθέντας.

β. 791. Ατέκνους] τοὺς μὴ τέκνα εἰς διαδοχὴν
τοῦ γένους αὐτῶν λιπόντας.

β. 792. Ορθῶς] οἰκείως.

α. 795. Ω μέλαινα καὶ τελεία] ἡ συντελουμένη
ἐπὶ τῷ γένει τοῦ Οἰδίποδος ἀρά. κρύος τὶ καὶ φόβος
κακὸς καὶ χαλεπὸς περιπίπτει τῇ καρδίᾳ μου. ἢ,
φόβος κακοῦ, ἀντὶ τοῦ, κινδύνου.

β. 795. Μέλαινα] σκότους καὶ θανάτου αἰτία. τε-
λεία] εἰς τέλος ἐλθοῦσα.

- β. 796. Γένεος] ἦτοι τῶν παίδων.
- α. 797. Περιπιτνεῖ κρύος] περιπίπτει φόβος κακοῦ.
- β. 797. Κακὸν] ὅλον καὶ μέρος. κρύος] τρόμος.
- α. 798. Ετευξα τύμβῳ μέλος] ἦτοι κατεσκεύασα καὶ ἐποίησα μέλος ἐπὶ τύμβῳ, ἦτοι θρῆνον ἐπιτύμβιον, ὡς Θυὰς καὶ ὡς Βάκχη, κλύουσα καὶ ἀκούουσα αὐτοὺς καὶ μαθοῦσα νεκροὺς αἵματι βεβρεγμένους, δυσμόρως θανόντας ὑπὸ δορὸς ἀλλήλων. Ἄλλως. κλύουσα αὐτοὺς δυσμόρως θανόντας ὑπὸ δορὸς ἀλλήλων, ἐπιτύμβιον θρῆνον ἔτευξα, ὡς Θυάς.
- β. 798. Ετευξα] κατεσκεύασα.
- β. 799. Θυὰς] Βάκχη. αἱματοσαγεῖς] ἡμαγμένους τῷ φόνῳ.
- α. 800. Ἡ δύσορνις] ὄντως δύσορνις καὶ δυσοιώνισος, καὶ οὐ κατὰ σκοπὸν γέγονεν αὐτοῖς ἡ συμφορὰ καὶ ἡ συνέλευσις τῆς μάχης. ἐπὶ κακῷ συνῆλθον εἰς μάχην. ἡ δὲ τοῦ Οἰδίποδος κατάρρα ἐξέπραξε καὶ εἰς τέλος ἤγαγε τὰ κακά.
- β. 800. Δύσορνις] κακόμαντις ὑπῆρχε. ξυναυλία δορὸς] τίς γὰρ ὁρᾷν αὐτοὺς συμβάλλοντας ἀλλήλοις εἰς μάχην, οὐκ ἂν ἄπερ ἔπαθον ἐμαντεύσατο; ξυναυλίαν δὲ δορὸς λέγει τὴν ἔνωσιν καὶ τὴν συμβουλήν τοῦ πολέμου.
- α. 802. Οὐδ' ἀπεῖπε] οὐκ ἀπηγόρευσε τὸ ποιῆσαι τὰ δεινά.
- β. 802. Εξέπραξεν] ἐτελείωσεν ἑαυτήν.
- β. 803. Εὐκταία] καταράσιμος.
- α. 804. Βουλαὶ δ' ἄπιστοι] αἱ βουλαὶ δὲ τοῦ Λαΐου διήλθον καὶ διεπληρώθησαν. λέγει δὲ τὰς περὶ τὴν
- μί-

μίξιν τῆς αὐτοῦ γυναικός. ἄπιστοι δὲ, ὅτι οὐκ ἐπείσθη τῷ Απόλλωνι, εἰπόντι αὐτῷ μὴ συνελθεῖν τῇ γυναικὶ Ιοκάστη.

β. 804. Βουλαὶ δ' ἄπιστοι Λαΐου] καθ' ἃς οὐκ ἐπείσθη Απόλλωνι. διήρκεσαν] μέχρι τοῦ νῦν ἐπάγουσαι συμφορὰς τοῖς ἐξ ἐκείνου.

α. 805. Μέριμνα δ' ἀμφὶ πτόλιν] ἡ μέριμνα δὲ, ἥτοι ἡ Φροντὶς ἣν ἔσχευ ὁ Λαΐος περὶ τὴν μίξιν, καὶ τὰ θεσπίσματα τοῦ Απόλλωνος, οὐκ ἀμβλύνεται καὶ παρέρχεται, καὶ εἰς ἀνεκπραξίαν ἔρχεται, ἀλλ' ἔργοις τελεῖται.

β. 805. Μέριμνα] Φροντὶς καὶ ταραχή.

β. 806. Θέσφατ' αἱ τοῦ Απόλλωνος μαντεῖαι δι' ὧν εἶπεν αὐτῷ ὡς εἰ τεκνώσει παῖδα, αὐτόν τε καὶ πᾶν αἰσώσει γένος. ἀμβλύνεται] ἐξασθενεῖ.

β. 807. Πολύζονοι] πολλῶν σεναγμῶν ἄξιοι. τόδ'] ὅπερ κατ' ἀλλήλων ἐδράσατε. ἄπιστον] ἡγουν μικροῦ δεῖν εἰς ἀπιστίαν πίπτον, τίς γὰρ πισεύσειεν ὡς ἀδελφοὶ ἀλλήλους ἀπέκτειναν;

α. 808. Αἰακτὰ] θρηνητικά.

β. 808. Αἰακτὰ] θρηνητικά.

α. 809. Αὐτόδηλα] αὐτὰ δὲ ταῦτα φανερά. ὁρᾷ γὰρ τὰ σώματα βαζαζόμενα ὁ χορός.

β. 809. Αὐτόδηλα] φανερά καὶ οὐκ ἀμφίβολα. προὔπτος] φανερὸς καὶ διαπρεπὴς καὶ διάδηλός ἐστι.

β. 810. Διπλαῖ μερίμναι] ἐπειδὴ καὶ οἱ φονευθέντες δύο εἰσίν. διδυμανόρεα] ἡγουν δύο ἀνδρῶν ἐστι.

α. 811. Αὐτοφόνα] ἀλληλοκτόνοι γὰρ ἐγένοντο.

β. 811. Αὐτοφόνα] αὐτοσφαγή. δίμοιρα] διπλᾶ.

β.

β. 812. Τέλεια] ἔσχατα καὶ ὑπερβολὴν οὐκ ἔχοντα.

β. 813. Πόνοι] εἰσί.

α. 814. Δόμων ἐφέσιοι] τὰ κακὰ ἀπὸ τῶν κακῶν οἰκεῖ ἐν τῇ ἐσίᾳ καὶ τούτοις τοῖς οἴκοις.

β. 814. Δόμων ἐφέσιοι] τοῦ Λαίου καὶ Οἰδίποδος οἰκεῖοι συνήθεις.

α. 815. Ἀλλὰ γόον ὦ Φίλαι] ἀλλὰ θρῆνον ἐρέσσετε· ἐκ μεταφορᾶς τῶν πλεόντων· σὺν τῇ τοῦ κρατὸς προσδευούσῃ κρούσει τῶν χειρῶν.

β. 815. Κατ' οὔρον] κατὰ λόγον, καθ' ὁρμὴν, κατ' ἰσότητα, ἡγουν πρὸς τοὺς σεναγμοὺς ποιῶμεν, καὶ τὰς ἐν τῇ κεφαλῇ καὶ σέρνοις πλήξεις.

α. 817. Πίτυλον] πίτυλος ὁ θόρυβος. ἀπὸ τοῦ τύπτω τύπτυλος, καὶ πίτυλος. καὶ ἐς κυρίως ὁ ἀπὸ τῶν ἐρεσσομένων κωπίων γινόμενος θόρυβος.

β. 817. Πίτυλον] κτύπον. δς αἰὲν δι' Ἀχέροντ'] ἐπειδὴ ὁ γόος περὶ τοὺς νεκροὺς γίνεται, οὗτοι δὲ ἐν Αἰδοῦ ἀπέρχονται, δι' Ἀχέροντα τοῦτον ἀμείβεσθαι φησὶ διὰ νηὸς εἰς χέρσον ἀνήλιον καὶ σκότεινὴν, τουτέστι μετὰ νηὸς, διὰ τοῦτο πρὸς τὸν Αἰδὴν χωρεῖ, ἣν ναῦν, θεωρίδα καλεῖ, ἄσνον ἥτοι κακοσένακτον, ἣ ἄσολον καὶ κακῶς ἐσαλμένην, μελάγκροκον καὶ μέλαν λαῖφος ἔχουσιν. ταῦτα δὲ τὰ ὀνόματα τό τε ἄσολον καὶ τὸ μελάγκροκον οἰκεῖα τῇ εἰς Αἰδὴν φερούσῃ νηὶ ὡς τῶν ἐν βίῳ ἐναντίως ἔχουσῶν. θεωρίδα δὲ λέγει τὴν τοῦ Χάροντος ναῦν, ἐκ μεταφορᾶς τῆς νηὸς τῆς κατ' ἐνιαυτὸν ἐξ Ἀθηναίων εἰς Δῆλον ἀγούσης τῷ Ἀπόλλωνι θυσίαν, ἣν θεωρίδα ἐκάλουν. θεὸν δὲ δι' Ἀχέ-

Αχέροντος εἰπεῖν, δι' Αχέροντα εἶπε ποιητικῶς ἔθει, ὥς ἔχει καὶ τὸ ἱππικῶν τ' αὐπνῶν πηδαλίῳ διὰ σόμα, καὶ πόλλ' ἕτερα. λάμβανε δὲ καὶ εἰς τὸ θεωρίδα τὸ διὰ ἀπὸ κοινοῦ, σύναπτε δὲ καὶ τὸ ἀμείβεται εἰς τὸ ἀφανῆ τε χέρσον. ἀμείβεται] διέρχεται.

α. 818. Ναύσολον] τὴν διάγουσαν τοὺς νεκρούς. Θεωρίδα] οἱ Αθηναῖοι ἔσελλον ναῦν ἐξεφανωμένην εἰς τὸν Απόλλωνα διὰ μαντείας. θεωρίδα γοῦν ἐκείνην ἐκάλεσαν, ὥς εἰς θεὸν ἀπερχομένην, καὶ τοῦ θεοῦ θέσφατα πάλιν μετακομίζουσιν. ἐξ ἐκείνης οὖν καταχρηστικῶς τὴν νῆα θεωρίδα ἐκάλεσεν. Ἄλλως. οὐ τὴν τοῦ Χάρωνος ναῦν, θεωρίδα εἶπεν. κυρίως δὲ τοῦ Απόλλωνος ἢ εἰς Δῆλον ἀπερχομένη. λέγει δὲ ὅτι ταύτην ὁδὸν θεωρητικὴν ὥσπερ οἶδεν ὁ σόνος τὴν ἐπὶ τὸν Αχέροντα, τὴν ἀνήλιον, ἣν μηδὲ ἥλιος ὁρᾷ, ἢ τὴν ἀναγνῆν. ἀγνῆ γὰρ ἐκείνη ἢ εἰς Δῆλον ἀπιοῦσα. πάνδοκον δὲ, ἐπεὶ πάντας δέχεται τοὺς ἀποθνήσκοντας.

β. 818. Ναύσολον] τὴν ὡς ναῦν ἐσαλμένην, διὰ τὴν ναῦν τοῦ Χάρωντος. μελάγκροκον] τὴν ἔχουσαν μέλαν λαῖφος.

β. 819. Ἀσιβῆ] ἀπόρευτον.

β. 820. Πάνδοκον] πάντας δεχομένην μετὰ θάνατον. ἀφανῆ] σκοτεινὴν.

α. 821. Πρᾶγος πικρὸν] ἤκουσιν ἐπὶ πρᾶγμα πικρὸν καὶ συμφορὰν αἱ ἀδελφαὶ τῶν βασιλέων.

β. 821. Αἶδ'] αὐταί.

β. 823. Οὐκ ἀμφιβόλως] ἀκριβῶς ἐπίσταμαι.

β. 824. Σφ'] αὐτάς. ἐρατῶν] παρθενικῶν. βαθυ-

κόλπων] τῶν βαθεῖς τοὺς κόλπους ἐξ ἱματίων ἔχόντων.

β. 825. Ησειν] πέμψειν. ἐπάξιον] ἀρμόδιον καὶ προσήκον ἐξ ἀδελφῶν εἰς ἀδελφοὺς γίνεσθαι.

α. 826. Ημᾶς δὲ δίκη] δίκαιον ἡμᾶς προκατάρχεσθαι, ὡς προακουσάσας.

β. 826. Δίκη] δίκαιον. πρότερον Φήμης] πρὸ τοῦ κλαῦσαι ἐκεῖνας.

β. 827. Δυσκέλαδον θ' ὕμνον] κακόφημον θρῆνον. ἐπειδὴ γὰρ ἐστὶν αὐτῇ φόνων καὶ θανάτων παρεκτικὴ, εἰκότως καὶ ὁ θρῆνος ὕμνος αὐτῆς λέγοιτ' ἂν οὐδενὶ ἄλλῳ τοσοῦτον χαιρούσης, ὅσον ὀδυρμοῖς καὶ δάκρυσιν, ὃν ὀδυρμὸν καὶ παιᾶνα καλεῖ Αἰδου.

α. 829. Εχθρὸν παιᾶν' ἐπιμέλπειν] ἔστι γὰρ καὶ παιᾶν ἐπ' ἀγαθοῖς.

β. 829. Εχθρὸν] κακὸν. πάροσον ὁ παιᾶν χαρᾶς αἴτιος.

α. 830. Ἰὼ δυσαδελφόταται] ὧ δυσαδελφόταται πασῶν παρθένων αἱ μίτρας κατὰ τὴν φθορὰν λύονται. ἀντὶ δὲ τῆς μίτρας καὶ ζώνης νῦν σρόφον εἶπεν.

β. 830. Δυσαδελφόταται] εἰς ἀδελφοὺς δυσυχεῖς.

β. 831. Στρόφον] ζώνην. ἢ τὴν ἰδιωτικῶς λεγομένην κομποθυλαίαν. σρόφον ἐσθῆτα ἡγουν ἐζωσμένην. τὸ δὲ περιβάλλονται, εἰ μὲν ἐσθῆτα εἶποις, ἀντὶ τοῦ ἐνδύονται λαβῆς, λέγων ὅπως περιβάλλονται καὶ ἐνδύονται σρόφον καὶ ἐζωσμένην ἐσθῆτα. εἰ δὲ ἐσθῆσι γράψεις, ἀντὶ τοῦ περιάγουσι νοήσεις οὕτως, ὅπως περιβάλλονται καὶ περιάγουσιν ἐν ταῖς ἐσθῆσι σρόφον καὶ ζώνην. ἐστὶ δὲ κρεῖττον τὸ ἐσθῆτα ἢ τὸ ἐσθῆσιν.

β.

β. 832. Δόλος] πανουργία.

β. 833. Ορθῶς] ἀληθῶς. λιγαίνειν] ἀλαλάζειν.

β. 834. Δύσφρονες] κακογνώμονες.

α. 835. Ατρύμονες] ἐν κακοῖς ἀκμῆτες, τῶν κακῶν ἀκόρεστοι. ταῦτα λέγει ὁ χορὸς πρὸς τὸν Ετεοκλῆν καὶ Πολυνείκην. Ἀλλως. ἀτρύμονες, ἀδάμαστοι, ἀκαταπόνητοι, ὑπὸ τῶν κακῶν μὴ νικηθέντες, ἢ οὓς πολλὰ κακὰ ἐδάμασαν.

β. 835. Φίλων ἄπιστοι] μὴ τοῖς φίλοις πεισθέντες ὥς καταλύσαι τὸν πόλεμον. κακῶν ἀτρύμονες] ἀκάμπτοι καὶ μὴ φοβούμενοι τὰ κακὰ ὥς τούτων ἀφίσσασθαι.

α. 836. Πατρώους δόμους ἐλόντες] αἵτιοι τῆς ἀλώσεως γενόμενοι. πορθήσαντες, ἐρήμους ποιήσαντες τῷ ξίφει.

β. 836. Ελόντες] λαβόντες, ἄθλιοι καὶ οὐκ εὐτυχεῖς. τεθνηκότες γὰρ εἰσῆλθον ἄμφω τὰς Θήβας, καὶ πατρώων μνημάτων τυχεῖν ἔμελλον, εἰ καὶ Πολυνείκης βία περεόντος [Κρεοντος] ἄτιμος ἔρριπτο ὡς κατὰ τῆς πατρίδος ἐσρατευκώς. μέλει ὡς [μελέως] δὲ εἰπεῖν ἔδει, ἀλλ' ἐπήγαγε πρὸς τὸ ἐλόντες· τὸ δὲ σὺν ἀλκῇ ἀντὶ τοῦ σὺν πολέμῳ, ἢ τὸ ἐλόντες, ἀντὶ τοῦ πορθήσαντες καὶ καταβαλόντες, τὸ γὰρ ἀποθανεῖν σφᾶς καταβολὴ τις ὥσπερ τῶν δόμων ἦν.

β. 837. Μέλεοι] ἄθλιοι. οἱ] οἱ τινες.

β. 838. Επὶ λύμῃ] καὶ συμφαρᾷ.

β. 839. Ἰὼ] Φεῦ.

β. 840. Μοναρχίας] ἐπίθυμος γὰρ ἕκαστος ἀπακτείναι τὸν ἕτερον μόνος ἀρχεῖν, ὥς ἦν ἐπεθύμουν

μοναρχίαν ἰδεῖν, πικρὰ αὐτοῖς ἔδοξε, δι' ἐκείνην σε-
ρηθεῖσι τοῦ ζῆν.

α. 841. Διήλλαχθε] κακὴ διαλλαγὴ ἢ διὰ θανά-
του. μὴ ὄντες γὰρ, οὐδὲ μάχην σχῆτε τὸ ἀπὸ τοῦ-
δε. ἢ, διήλλαχθε ἀντὶ τοῦ ἀπηλλάγητε. Ἀλλως. ἢ
διαλλαγὴ ὑμῶν οὐκ ἐπὶ Φιλίᾳ γέγονεν, ἀλλ' ἐπὶ
ἀναιρέσι τοῦ σιδήρου.

β. 841. Διήλλαχθε σιδάρω] τῆς μάχης πέπαι-
σθε, καὶ εἰς ἓν συνέλθητε κατ' ἀλλήλων σφαγῇ, σι-
δήρῳ διαλλάκτῃ χρησάμενοι. Φεῦ τοιοῦτου διαλλάκ-
του. σαφηνίζει δὲ τὴν διαλλάκτην Φάσκων οὐκ ἐπὶ
Φιλίᾳ γεγενῆσθαι, ἀλλ' ἐπὶ Φόνῳ. τὸ δὲ διεκρίθη-
τε ἀντὶ τοῦ κεχώρισε.

α. 842. Κάρτα δ' ἀληθῇ] κάρτα δὲ καὶ λίαν ἀλη-
θῇ ἐπέκρανε καὶ ἐπλήρωσε τὰ κατεύγματα τοῦ πα-
τρὸς Οἰδίποδος, ἢ σεβασμία καὶ τιμία Εριννὺς ἐκεί-
νου, ἥτοι τοῦ Οἰδίποδος. ἤγουν, ἐτελείωσε τὰς ἐκεί-
νου ἀρὰς κατὰ τῶν παίδων.

β. 842. Κάρτα] λίαν.

β. 843. Πότνι' Εριννὺς] ἦν δι' ἀρὰς ἐπήγαγε τοῖς
παισὶ. κατ' εὐφημισμὸν λέγει τὴν Εριννὺν ποτνίαν
ὥς καὶ Εὐμενίδας Φᾶμεν, ἢ ὥς θεὸν οὔσαν.

α. 844. Δι' εὐωνύμων τετυμμένοι] τὸ ἐξῆς τοῦ
λόγου οὕτως νοητέον, ἤδη διήλλαχθε σιδήρῳ οὐκέτ'
ἐπὶ Φιλίᾳ, ἀλλ' ἐπὶ Φόνῳ, διεκρίθητε τετυμμένοι
καὶ τετρωμένοι δι' εὐωνύμων. ταῦτο δὲ συμβαίνει ἐν
τοῖς κατὰ τὸ ἐναντίον ἰσαμένοις, οἷον, διαμπὰξ ἀλ-
λήλων τὰς πλευρὰς τρώσαντες. ἑκάτερος γὰρ τῶν
μονομαχεύντων, τὸ ἀριστερὸν πλευρὸν τοῦ ἀντιπάλου

πιτρώσκειν βούλεται. οἷον διὰ τῶν πλευρῶν αὐτῶν τετυμμένοι τεθνήκασιν οἱ ὁμοσπλάγχθυνοι.

β. 844. Εὐωνύμων] ἀρισερῶν. τὸ εὐωνύμων πρὸς τὸ ὁμοσπλάγχθων πλευρωμάτων συντακτέον, ἔφη δὲ διὰ μέσου τὸ ἕτερον ἡμιχόριον, τὸ τετυμμένοι ὥσπερ συμμαρτυροῦν τῷ προτέρῳ. συμβαίνει δὲ τοῖς μονομαχοῦσι κατὰ τὸ εὐώνυμον μέρος τὰς τρώσεις δέχεσθαι ἰσαμένοις ἐναντίον ἀλλήλων, ὡς ἑκατέρου τῇ δεξιᾷ χεῖρι τὴν ἀρισερὰν ἑκατέρου παίειν πλευρὰν, μαρτυρεῖ δὲ τοῦτο καὶ τὸ ἀντιφόνων καὶ τὸ διανταῖον. τετυμμένοι] τρωθέντες διεκρίθητε κατὰ κοινοῦ.

α. 845. Τετυμμένοι δὴθ', ὁμοσπλάγχθων] τὸ ἐξῆς τοῦ λόγου οὕτως, δι' εὐωνύμων τετυμμένοι ὁμοσπλάγχθων τε πλευρωμάτων. τετυμμένοι δὴθ' ἐν τῷ μέσῳ ἔφη τὸ ἕτερον ἡμιχόριον, συμμαρτυροῦν καὶ συμφωνοῦν ἐκείνῳ, ἀληθῶς τετυμμένοι.

β. 845. Ομοσπλάγχθων] ἀδελφικῶν.

β. 846. Δαιμόνιοι] δυσυχεῖς.

β. 847. Ἀντιφόνων] τῶν ἐξ ἐναντίας γινομένων.

α. 849. Διανταίαν λέγεις πλαγὰν] πληγὴν διαμπαξ γενομένην, καὶ ἐπὶ τῶν σωματῶν καὶ ἐπὶ τῶν οἰκῶν. ἄμφω γὰρ ἔχει κακῶς.

β. 849. Διανταίαν] τὴν ἀλλήλων ἐξ ἐναντίας γινομένην.

α. 850. Δόμοισι καὶ σώμασιν] εἰπόντος τοῦ ἡμιχορίου, αἰ αἰ, ἰσοφόνων θανάτων ἀραὶ, καὶ πρὸς τοῦτο ἀντιφῆσαντος τοῦ ἑτέρου ἡμιχορίου, ὅτι διαν-

ταίαν λέγεις πληγὴν, ὥςπερ ἔφερμηνεῦον τὸ ἡμιχόριον πρότερον τί εἶπεν ἄνωθεν, λέγει, ὅτι Φημι αὐτοὺς σερηθέντας καὶ οἴκων καὶ σωμάτων, διὰ τὸ ἀναιρεθῆναι αὐτοὺς ὑπ' ἀλλήλων.

β. 850. Δόμοισι καὶ σώμασι πεπληγμένους] σφαγέντες γὰρ αὐτὸ ἀπολώλασι καὶ τῆς ἀρχῆς δι' ἣν ἐμάχοντο ἀπεσέρηντο, τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ δόμοισι καὶ σώμασι πεπληγμένους· ἐπλήγησαν δὲ ἐν προθυμίας ψυχῆς, οὐχ' οἶά τε ῥηθῆναι καὶ ἐν δυσυχία, ἐκ κατάρας πατρὸς ἀπελθούσῃ διχόφρονι καὶ διπλῇ, κατ' ἀμφοτέρων γὰρ ἦν. Εννέπω] λέγω.

α. 851. Αναυδάτω μένει] ἀκαθέκτω ὀργῇ ἀνήρηνται ὑπ' ἀλλήλων, ἰσχυρὴ μεγάλη καὶ ἀνεκκλαλήτω.

β. 851. Αναυδάτω] ἀρρήτῳ. μένει] προθυμία.

β. 852. Αἰαίω] καταρασίμῳ.

β. 853. Διχόφρονι] διπλῷ.

β. 854. Διήκει] διέρχεται.

β. 855. Φίλανδρον] τὸ ὑπ' ἀνδρῶν φιλούμενον.

α. 856. Μενεῖ κτέανά τ' ἐπιγόνους] τοῦτό φησιν, ὅτι τὰ χρήματα, ὧν χάριν Φιλονεικία ἐγένετο καὶ θανάτου τέλος τοῖς αἰνομόροις ἀδελφοῖς, μενεῖ καὶ ἐπικτηθήσεται τοῖς ἐπιγόνους καὶ τοῖς συγγενέσιν ἐκείνων. τοῦτ' ἔστιν, ἄλλοι κερδήσουσι τὰ χρήματα δι' ἃ ἐκεῖνοι ἀπώλοντο. ἢ οὕτως, τὰ κτέανα ταῦτα, οἷονεὶ τὰ ὄνειδα, διήξουσι μέχρι τῶν ἐπιγόνων. κτέανα δὲ εἶπεν, ὡς ἐπὶ οὐσίας, οἷονεὶ κληρονόμοι τῶν παθῶν ἐκείνων καὶ τῶν ὀνειδῶν οἱ παῖδες γενήσονται, ὀνειδιζόμενοι τὴν τῶν προγόνων ἀπώλειαν.

β. 856. Μενεῖ κτέανα] ἕτεροι κερδήσουσι τὴν ἀρχήν

χὴν δι' ἣν κακῶς ἀπολώλασιν οὗτοι, ἢ τοῖς ὕστερον
ἔσαι λόγος, ὁρᾷσι πρὸς τὴν τῶν Θηβῶν ἀρχὴν, ὡς
διὰ ταύτην ἀδελφοῖς συμβέβηκεν θάνατος. ἐπιγο-
νοῖς] τοῖς ὕστερον.

β. 857. Αἰνομόροις] τοῖς δυσυχέσι καὶ κακῶς θα-
νοῦσι.

β. 858. Νεῖκος] μάχη. ἔβα] ἦλθε.

α. 860. Εμοιράσαντο] ὀξύθυμοι ὄντες ἐμοιράσαν-
το καὶ διενείμαντο τὰ κτήματα ὥστε ἴσα λαχεῖν.
λέγει δὲ τὰς ταφάς· μόνος γὰρ ὁ τάφος αὐτοῖς ἐξ
ἴσου μεμέριζαι, καὶ τοῦτο μόνον ἐκερδήσαν.

β. 860. Οξύκάρδιοι] ὀξύθυμοι καὶ πρὸς μάχην
καὶ φόνον θερμότατοι.

β. 861. Ως τ' ἴσον λαχεῖν] οὕτω διεμοιράσαντο
τὴν ἀρχὴν ὥστε αὐτῶν ἕκαστον ἴσον μέρος αὐτῆς λα-
χεῖν καὶ μὴ πλεόν σχεῖν ἕτερον θατέρου· τὸ δὲ ἐστὶ
τὸ ἀμφοτέρους τεθνᾶναι· εἰ γὰρ τις αὐτῶν ἔζη, ὁ
μὲν μόνος εἶχεν, ὁ δὲ θανὼν ἀποσεροῖτο· εἰ δὲ καὶ
ἄμφω, ἐπλεονέκτει ἂν ὁ μὲν ποτε ἐκείνου ὁ δὲ τού-
του, καθάπερ καὶ πρόσθεν ἐγένετο.

α. 862. Διαλλακτῆρι δ' οὐκ ἀμεμφία] οὐδεὶς ἔ-
παινος καὶ τιμὴ τῷ καταλλάξαντι αὐτοὺς σιδήρῳ
καὶ διαλύσαντι τὸ νεῖκος, ἀλλὰ μέμψις καὶ ὄνειδος.
οἶονεῖ, μέμφονται δὲ οἱ φίλοι τῷ διαλλακτῆρι αὐ-
τῶν σιδήρῳ, ὡς οὐδετέρῳ χαρισαμένῳ, ἀλλ' ἀνε-
λόντι καὶ τοὺς δύο.

β. 862. Διαλλακτῆρι] ἐμέρισαν δὲ ἐν διαλλακτῆ-
ρι καὶ τῆς μάχης παυσῆρι, τῷ θανάτῳ δηλονότι,
βαρεῖ μὲν τοῖς φίλοις καὶ δυσχερεῖ ἅτε φίλοις, οἱ
δὲ

δὲ ἐχθροὶ τὴν αὐτῶν φύσιν ἠρνήσαντο, οὐ γὰρ ἐπί-
 χαρις αὐτοῖς ἔδοξεν, ἀλλὰ καὶ οὗτοι ἠλέησαν, τοσ-
 οὔτον ἐστὶ τὸ κατ' αὐτοὺς δράμα. οὐκ ἀμεμφία] ἀλλ'
 ἐπὶ ψόγῳ.

β. 864. Ἐπίχαρις] ἀπόδεκτος τοῖς ἐχθροῖς.

β. 865. Ωδ'] οὕτως.

β. 866. Μένουσι] ἐκδέχονται.

α. 867. Τάχ' ἂν τις εἴποι, τίνες] ὡς ἀνοήτως
 αὐτὸ εἰπούσης, ἐρωτᾷ τίνες αὐτοὺς μένουσι.

α. 868. Τάφῳ πατρώῳ λαχαί] αἰ σκαφαί. ὡς
 τὸ, φυτὸν ἀμφελάχαινε.

β. 868. Λαχαί] ἢ ἀντὶ τοῦ διορύξεις νοεῖ, λα-
 χαίνω γὰρ τὸ σκάπτω, ἐξ οὗ καὶ λάχανα, ἢ (ὃ
 καὶ κρεῖττον) ἀντὶ τοῦ κληρώσεις, ἦγουν κεκληρω-
 μένοι αὐτοῖς πατῶροι τάφοι.

α. 869. Δόμων μάλ' ἀχῶ] ἀπὸ τῶν δόμων ἦχῳ
 καὶ βοῇν προπέμπει ἐπ' αὐτοὺς γόος καὶ θρήνος, δαίκ-
 τῆρ, καὶ διακόπτων πάντα, αὐτοπήμων, ἦτοι ἀφ'
 ἑαυτοῦ ἔχων τὰ κακὰ, ἐκ βάθους θρηναῖν. ἦτις ἢ
 ἦχῳ μινύθει καὶ ἐλαττοῦται ἑμοῦ θρηνούσης, καὶ
 σφοδρότερον ἦχον καὶ μείζονα ποιουμένης.

β. 869. Ἀχῆν] βοῇν. ἐπ' αὐτοὺς] τοὺς ἀδελφούς.

α. 870. Αὐτόξονος, αὐτοπήμων] ἐν ἑαυτῷ τὸν ζό-
 νον ἔχων. ὃ δὲ γόος, φησὶν, αὐτοπήμων ἐστὶν, ἀφ'
 ἑαυτοῦ τὰ κακὰ ἔχον καὶ τὰ πολέμια. δαΐφρων δὲ,
 οὐκ ἐπὶ τοῖς καλοῖς χαίρων.

β. 871. Δαΐφρων] πολέμιος ταῖς φρεσί. λυπηρὸς
 καὶ διακόπτων τὰς φρένας ὁ θρήνος, πάντα δὲ τὰ
 τοιαῦτα ὀνόματα οἰκεῖα τῷ θρήνῳ, αὐτὸ γὰρ ἐστὶ

ξεναγμὸς καὶ πῆμα τοῖς ἔχουσι, τὸ δὲ ἐτύμως πρὸς τὸ δαΐφρων καὶ οὐ πρὸς τὸ Φιλαγαθὴς συντακτέον, ἀληθῶς γὰρ ἐστὶν ὁ γόος δαΐφρων, δακρυχέων δὲ ἐκ φρενὸς ἀντὶ τοῦ δακρυπέμπων ἐκ τῆς τοῦ ἔχοντος αὐτὸν διανοίας, οὐ γὰρ οἷόν τε γόον εἶναι χωρὶς δακρύων. Φιλαγαθὴς] Φιλογέλως, γηθῶ τὸ χαίρω.

α. 871. Δακρυχέων ἐκ φρενὸς] ἐκ βάθους θρηνηῶν.

β. 871. Δακρυχέων] κινητικὸς δακρύων. αἰ] ἡ φρήν μου.

β. 872. Μινύθει] σμικρύνεται, πᾶσχει.

α. 874. Πάρεσιν δ' εἰπεῖν] ἐπ' ἀμφοτέρων, τοῦ τ' Ετεοκλέους καὶ τοῦ Πολυνείκους, ὅτι πολλὰ κακὰ ἔπραξαν τοῖς πολίταις· τοῖς μὲν Θηβαίοις ὁ Ετεοκλῆς, τοῖς δὲ Αργείοις Πολυνείκης, ὡς ἐναντίοι γενόμενοι εἰς τε Θηβαίους καὶ Αργείους.

β. 875. Ως ἐρξάτην] ὅτι ἔπραξαν. πολλὰ] δεινὰ δηλονότι. ἐπειδὴ φάμεν ποιῶ σοὶ τόδε, καὶ ποιῶ σε ἡτιμημένον, ἀμφότερα Αἰσχύλος ἐνταῦθα πεποίηκε λέγων, ὡς ἐποίησαν τοῖς πολίταις πολλὰ δεινὰ ἐν τῇ μάχῃ, καὶ τὰς σίχας καὶ τὰς τάξεις τῶν ξένων ἐποίησε πολυφθόρους, Ετεοκλῆς μὲν τοὺς πολίτας, Πολυνείκης δὲ τοὺς σὺν αὐτῷ, ὁ μὲν ἀγαγὼν ἐνταῦθα καὶ ἀπολωλεκώς, Θηβαῖοι δὲ πολιορκίας δεινὰς ὑπέμειναν.

α. 877. Πολυφθόρους] μετὰ φθορᾶς ἐλθούσας.

β. 877. Πολυφθόρους] ποταπάς. ἐν δαΐδι] ἐν τῇ μάχῃ.

α. 878. Δυσδαίμων σφὶν ἃ τεκοῦσα] ἡ μήτηρ αὐτῶν δυσυχεςάτη πασῶν γυναικῶν ὅσαι παῖδας ἐποίη-

σαν, θεμένη καὶ ποιήσασα ἄνδρα ἑαυτῆς τὸν ἴδιον
παῖδα, τοῦτ' ἔστι, δυσδαίμων, ὅτι ὃν ἔτεκεν, ἄνδρα
ἔσχε. λέγει δὲ τὸν Οἰδίποδα, ἐξ οὗ ἐγεννήθησαν ὁ
Ετεοκλῆς καὶ ὁ Πολυνείκης.

β. 878. Σφιν] ἐν αὐτοῖς.

β. 881. Ωδ'] ὡς ὁρῶμεν.

α. 883. Ομόσποροι] ἀληθῶς ἀδελφοὶ καὶ πανώ-
λεθροι γεγόνασιν, ἀλλήλους διατεμόντες ἐν μαινο-
μένη ἔριδι πρὸς τῷ τέλει τῆς Φιλονεικίας. ἀποθανόν-
των γὰρ αὐτῶν πέπαιται τὸ ἔχθος.

β. 883. Ομόσποροι] ὑπῆρχον. πανώλεθροι] ὑπῆρξαν.

β. 884. Νείκεος ἐν τελευτᾷ] θανόντες γὰρ πέ-
παινται τοῦ Φιλονεικεῖν τοῦ πρὸς ἀλλήλους.

α. 885. Ἐν δὲ γαίᾳ] ἐν δὲ τῇ γῇ ῥανθείσῃ τῷ αἵ-
ματι, μέμικται ἡ ζωὴ αὐτῶν.

β. 886. Φονορρύτῳ] ἐν ᾗ τὸ αὐτῶν αἷμα ἔρρευσεν.

α. 887. Κάρτα δ' εἰσὶν ὄμαιμοι] τῇ συμφορᾷ.

β. 887. Κάρτα δ' εἰσὶν ὄμαιμοι] κατὰ παντός εἰ-
σιν ἀδελφοὶ, κατὰ τε γένος καὶ τύχην.

α. 888. Πικρὸς λυτὴρ νεικέων] χαλεπὸς καὶ πι-
κρὸς καὶ ὀδύνης αἷτιος, λυτὴρ τῶν νεικέων καὶ τῶν
Φιλονεικιῶν τοῦ Ετεοκλέους καὶ τοῦ Πολυνείκου, ὁ
ξένος σίδηρος, ὁ πόντιος, ὁ ἐκ πυρὸς συθεὶς καὶ ὀρ-
μηθεὶς, θηκτὸς καὶ ἡκονημένος. πικρὸς δὲ μεριζῆς τῶν
χρημάτων ὁ σίδηρος. πόντιον δὲ τὸν σίδηρον λέγει,
ὅτι οἱ Χάλυβες, παράλιοί εἰσιν, ἐν οἷς ὁ σίδηρος
γίνεται. ἢ ὅτι ἔθνος ἐν τῷ πόντῳ οἱ Χάλυβες, ὅθεν
ὁ σίδηρος. ἐκ πυρὸς δὲ συθεὶς εἶπεν, ὅτι διὰ πυρὸς ἡ
κατασκευὴ τοῦ σιδήρου. τὸ δὲ, Ἀρης ἄρα πατὴρ
τι-

τιθεὶς ἀληθῆ, τοῦτό φησιν, ὅτι ἐπιηράσατο ὁ Οἰδί-
πους διὰ ξίφων τὴν οὐσίαν αὐτοῦ μερίσαι καὶ διανεί-
μασθαι τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, ταύτην δὲ τὴν τοῦ Οἰδί-
ποδος ἀρὰν ἐπλήρωσεν ὁ σίδηρος.

β. 888. Πικρὸς λυτὴρ] ἐγένετο. ὁ πόντιος] εἰ γὰρ
οἱ Χάλυβες παράλιοι, ἐκ τούτων δὲ ὁ σίδηρος εὔρη-
ται, καιρὸν ἂν ἔχοι καὶ τοῦτον πόντιον ξεῖνον κα-
λεῖσθαι.

β. 889. Ξεῖνος] Φίλος. συθεῖς] ὀρμηθεῖς, κατασ-
κευασθεῖς.

β. 890. Θηκτὸς] ἠκουημένος. πικρὸς] ὑπῆρξε.

β. 892. Δατητὰς] μεριζήσ.

β. 893. Τιθεὶς] ποιῶν.

β. 894. Διοσδότων] τῶν ἐκ Διδος δοθέντων.

α. 895. Ὑπὸ δὲ σώματι γᾶς πλοῦτος ἄβυσσος
ἔσαι] πολλὴ τῆς γῆς ἢ ἀφθονία ὑποκείται αὐτοῖς,
ἢ οὕτως, ὑπὸ γῆν δὲ ὁ πολὺς πλοῦτος αὐτῶν κέκρυ-
πται. ἤγουν ἐν ἀφανείᾳ.

β. 895. Πλοῦτος] τοῦτο διπλῶς νοητέον, ἢ ὅτι
ἔσαι αὐτοῖς ὑπὸ τῷ σώματι τῆς γῆς, ἤγουν ὑπὸ τῷ
Αἰδῇ, πλοῦτος παλὺς, ἢ ὁ πολὺς πλοῦτος καὶ ἡ εὐ-
δαιμονία, δι' ἣν οὕτως ἀθλίως ἀπώλοντο ὑπὸ τῷ
Αἰδῇ, ἔσαι αὐτοῖς. ἔσι δὲ ἀμφότερα κατ' εἰρωνείαν.
ἄβυσσος] πολὺς. αὐτοῖς] ἔσαι.

β. 897. Πόνοισι] δυσυχίαις.

α. 898. Τελευτᾷ δ' αἰδ' ἐπηλάλαξαν] ἐπὶ δὲ τῇ
τελευτῇ αὐτῶν ἠλάλαξαν καὶ ἤχησαν, κατὰ τὸν
ὀξύφωνον καὶ μογαλόηχον νόμον, ἀραὶ τοῦ Οἰδίπο-
δος. ἀντὶ τοῦ, θόρυβον μέγαν καὶ θρῆνον αἰ ἀραὶ

ἐποίησαν ἐπὶ τῷ θανάτῳ τούτων, τοῦ γένους παν-
 τὸς τοῦ Οἰδίποδος οὐκέτι φέροντος τὰς συμφορὰς,
 ἀλλ' ἡττηθέντος αὐτῶν, καὶ οἶονεὶ δεδωκότος νῶτα
 τοῖς ἐχθροῖς, ἡγουν τοῖς κακοῖς τοῖς κατὰ τὸ γένος
 τοῦ Οἰδίποδος ἐνισχημένοις. τῆς δὲ βλάβης τρόπαιον
 ἔθηκεν ἐν αἷς πύλαις ἐθείνοντο καὶ ἐτύπτοντο τοῖς
 ξίφεσιν οἱ ἀδελφοὶ (λέγει δὲ τὰς ἐβδόμας πύλας
 τῆς πόλεως) καὶ τοὺς δύο ἀπολέσασα ἡ τύχη ἐπαύθη.

β. 898. Τελευτᾷ δ' ἐπηλάλαξαν] ἐν τέλει, ἐν
 ὑσέρῳ ἤχησαν.

β. 899. Τὸν ὀξὺν νόμον] τὸν ὀρθιον καὶ εἰς μάχην
 παρακλητικὸν, ὃ κατὰ τῶν ἀντιπάλων χρῶνται οἱ
 ἐν πολέμῳ φεύγοντες. ὥσπερ ἐν τῷ πολέμῳ εἴαν τι-
 νες ἀλαλαγὴν καὶ φόβον ἐμποιοῦσαν βοήν πρὸς τοὺς
 αὐτῶν ἀντιπάλους ποιήσωνται, τοῦτοις τροπὴν ἐνε-
 γάζονται καὶ δεῖγμα ταῖς νίκαις ἰσῶσι τρόπαιον,
 οὕτω καὶ νῦν Αἰσχύλος ποιεῖ, λέγων γὰρ πολλοῖς
 δεινοῖς τὸν Οἰδίποδος δόμον περιπεσεῖν, εἴθ' ὥσπερ
 τινὰ δεινὸν ὀπλίτην εἰσάγει τὴν τούτου ἀράν, ἣν τοῖς
 παισὶ κατηράσατο, τοσοῦτον ὑπερβαλλομένην τὰ πρὸς
 [θεῖν] δυσυχήματα ὥς παντελὲς ἐνεργάσασθαι ὅλου
 τοῦ γένους αὐτοῦ, τὸ δὲ ἦν Ετεοκλῆς καὶ Πολυνεί-
 κης, οἱ δὲ αὐτὸν ἀθλίως ἀπολωλότες. τὸ δὲ ἔσκαψε
 ἅτας τρόπαιον ἐν πύλαις, διὰ τὴν δυσυχίαν λέγει,
 ἢ διὰ τὸν θάνατον τὸν ἐν ταῖς πύλαις συμβάντα
 αὐτοῖς.

β. 900. Παντρόπῳ] πάσης τροπῆς καὶ ἡττης μεση.

β. 901. Ἀτας τῆς βλάβης.

β. 903. Εθείνοντο] ἐσφάττοντο.

β. 904. Ο δαίμων] ἡ δυσυχία.

α. 905. Παισθεὶς] ἡ Αντιγόνη Φησὶ πρὸς τὸν Πολυνείκην, τυφθεὶς καὶ πεσὼν, ἔτυψας. Φιλικῶς γὰρ διέκειτο πρὸς αὐτόν.

β. 905. Παισθεὶς] Πολύνεικος.

α. 906. Σὺ δ' ἔθανες] Φησὶ δὲ πάλιν ἡ Ισμήνη, σὺ δὲ ὧς Ετέοκλες ὁ θανατώσας τὸν Πολυνείκην, ἔθανες ὑπ' αὐτοῦ. Ἀλλως. οὗτος ὁ πλήξας ἐπλήγης. σὺ δὲ κατακτανὼν, ἀνελὼν τὸν ἕτερον, ἀπέθανες.

β. 906. Εθανες] Ετέοκλες.

β. 908. Μελεόπονος] ἡγουν μέλεα πονήσας πρὸς τὸν ἀδελφόν. Μελεοπαθὴς] ἀθλία παθὼν παρ' αὐτοῦ.

α. 909. Ἰτω δάκρυα] ποτὲ πρὸς τοῦτον, ποτὲ πρὸς ἕτερον ἴτω δάκρυα. καὶ ὁ ἀνελὼν τὸν ἕτερον, καὶ αὐτὸς προκείται, τοῦτ' ἐς τεθνήξεται. προκείται, δηλονότι νεκρός.

β. 911. Μαίνεται] ταρασσεται.

β. 915. Εφθισο] ἐφθάρης.

β. 917. Διπλᾶ λέγειν] πάρεςι.

α. 918. Ἀχέων τοίων τάδ' ἐγγύθεν] τοῖς πάθεσιν ἀγχισεύοντα. ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἀλλότρια.

β. 918. Γόων τοίων] διπλῶν. ἐπειδὴ γὰρ ἔφασαν ὡς διπλᾶ λέγειν καὶ διπλᾶ ὁρᾶν πάρεςι, διὰ τοῦτο Φησὶν Αντιγόνη καὶ αὐτὴς ὅτι τάδε τὰ παρόντα καὶ καὶ πλησίον τοιούτων γόων, τουτέστιν εἰς διπλᾶ καὶ τοὺς περὶ αὐτῶν γόους διπλοῦς εἶναι δεῖ. εὔρηται δὲ καὶ ἐν παλαίῳ βιβλίῳ, ἀχέω τάδ' ἐγγύθεν ἡγουν ἐκ τοῦ πλησίον ταῦτα θρηνᾷ, ὅπερ ἐς κρείττον. μαρτυρεῖ δὲ καὶ τὸ ἐπαγόμενον τὸ πέλας δ' ἀδελφαὶ ἀδελφεῶν.

α. 919. Πέλας αἰδ' ἀδελφαί] ἐγγυς δὲ κακῶν ὧν ἔπαθον οἱ ἀδελφοί, ἐσμέν καὶ ἡμεῖς αἱ ἀδελφαί.

α. 920. Ἰὼ μοῖρα] ἐφύμνιον. Φεῦ μοῖρα βαρέα πάθη παρέχουσα, καὶ ὦ σεβασμία Οἰδίπου σκιά, σύ τε ὦ Εριννύς, ὄντως μεγαλοδύναμος καὶ γενναία τις εἶ.

α. 921. Οἰδίπου σκιά] σκίαν Οἰδίποδος αὐτὸν καλεῖ τὸν Οἰδίποδα. τυφλωθεὶς γὰρ εἰδῶλον εἶναι δοκεῖ καὶ οὐ τέλειος ἄνθρωπος. Ἀλλως. ὁ ἀσθενὴς Οἰδίπους· ὅτι δοκεῖ νῦν οὐδὲν ὑπάρχειν.

β. 921. Πότνιά τ' Οἰδίπου σκιά] ἡγουν ὦ Οἰδίπου διὰ τὸ γέρας σεβάσμιε. σκίαν δὲ αὐτὸν καλεῖ διὰ τὴν τύφλωσιν, ὥσπερ καὶ Εὐριπίδης αἰθέρος εἰδῶλον. τινὸς δὲ τοῦτον ἔνεκα ἐνταῦθα καλεῖ, πρῶτον εἰπούσα βαρυδότειρα Μοῖρα, ἔπειτα ὦ μέλαινα Εριννύς; δι' οὐδὲν ἄλλο ἢ ὡς τῶν παρόντων κακῶν αἰτίαν γεγονότα, δι' ὧν τοῖς παισὶ κατηράσαστο.

β. 922. Μέλαινά τ' Εριννύς] ἡγουν ἡ μελαίνουσα ταῖς συμφοραῖς τοὺς κολαζομένους ἢ ἀφανῶς ἐπιούσα. ἢ] ὄντως. μεγασθενὴς] οὐδεὶς γὰρ τὸ σὸν ἐξέφυγε κράτος.

α. 923. Ἡε, ἡε] Φεῦ Φεῦ. τοῦτο ὡς πρὸς Πολυνείκην καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ φησιν, ὅτι ἐκ τῆς Φυγῆς ἐπανήκοντες, ἐμοὶ τῇ ἐνταῦθα μεινᾷσῃ ἐδείξατε βλάβας ἀφορήτους.

β. 923. Δυσθέατα] οὐκ ἀνεκτὰ ὁρᾶσθαι. Εδείξατ' ἐκ Φυγᾶς] τοῦτο πρὸς μόνον τὸν Πολυνείκην φησὶν· τα καὶ κατὰ τῆς πατρίδος ἐπενέγκοντα στρατὸν, καὶ τῶν παρόντων συμφορῶν γεγόμενον αἴτιον.

α. 924. Οὐδ' ἴκεθ' ὥς κατέκτανε] ὁ Εἰσεκλῆς.
πρότερος γὰρ κατέκτανε τὸν Πολυνείκην.

β. 924. Οὐδ' ἴκεθ'] ζῶν ὁ Εἰσεκλῆς. ὥς κατέκτανε] Πολυνείκην.

β. 925. Πνεῦμα] τὴν ψυχὴν.

β. 926. Απώλεσε δῆτα] ἐφθείρεν ἀληθῶς. ἐνόσφισε] ἐξέρησε.

β. 928. Κήδε'] πάθη. δμῶνυμα] Πολυνείκη.

α. 929. Δίυγρα] πήματα χεόμενα. καὶ πολλά. τριπάλτων δὲ πημάτων, σφοδρῶς πηδησάντων.

β. 929. Δίυγρα] αἱματοσαγῇ. τριπάλτων πημάτων] πολυορμήτων καὶ πολυκινήτων δυσυχημάτων, οἱ γὰρ μαχόμενοι πολλὰς ὁρμαῖς χρῶνται πρὸς τοῦτο.

β. 930. Λέγειν] πάρεσι.

α. 931. Ἰὼ μοῖρα βαρυδότειρα] τὸ ἐφύμνιον.

β. 931. Μογερά] θρηνητικὴ.

β. 933. Ἡ μεγασθενὴς τις εἶ] ὄντως ἄρα μέγα δυνάμενος ὑπάρχεις.

α. 934. Σὺ τοίνυν οἶσθα] σὺ οἶδας ὥ Πολύνεικες τὴν Μοῖραν ὅσον δύναται, διαβάς δι' αὐτῆς, ἢ δι' αὐτὴν καταβάς εἰς τὸν Αἰδην. σὺ δὲ ὥ Εἰσεκλῆς, οὐ μετ' οὐ πολὺ, οὐδ' ὕστερον ἔμαθες ἀντικρυς, τὸν ἀδελφόν σου πολεμήσας.

β. 934. Σὺ τοίνυν οἶσθα διαπερῶν] εἰπούσης Αντιγόνης πρὸς τὴν Εριννὺν, ἢ μεγασθενὴς τις εἶ, Φησὶν Ἰσμήνη πρὸς Πολυνείκην, σὺ νῦν οἶσθα καὶ γινώσκεις πρῶτος τὸ τῆς Εριννύος σθένος, διαπερῶν καὶ διερχόμενος καὶ οἶονεὶ ταύτης πειρώμενος. λέγει δὲ Εριννὺν τὴν ἐξ ἁρᾶς τοῦ πατρὸς τιμωρησαμένην αὐτοῦς

τοὺς δύναιμι. εἶτα θέλουσα ἐπαγαγεῖν τὴν αἰτίαν δι' ἣν τὸ τῆς Εριννύος ἡσθάνετο σθένος, αὐτὴ δὲ ἦν τὸ ἐπεὶ κατήλθες, αὐτὸς γὰρ πρῶτος πεπείραται διὰ τῆς τοῦ πατρὸς ἀρᾶς ἐξελασθεὶς τῆς πόλεως, καὶ πάλιν κατελθὼν οὐκ εἰς Φιλίαν ἀλλ' ἐπὶ μάχῃ· τοῦτο βουλομένη εἰπεῖν ἐκωλύθη παρ' Αντιγόνης διὰ μέσον εἰπούσης, σὺ δὲ ὦ Ετέοκλες οὐδὲν πρόσθεν τὴν Εριννὺν ἐγίνωσκες, εὐτυχῶν καὶ ἀρχῶν τῆς πόλεως, ἔμαθες δὲ ὕστερον ὅτε συνῆλθες τῷ ἀδελφῷ, καὶ κτανὼν αὐτὸν καὶ αὐτὸς ὑπ' ἐκείνου πεφόνευσαι.

β. 935. Σὺ δ' οὐδὲν] Ετέοκλες ἐγίνωσκες. ὕστερος μαθὼν ὅτε συνῆλθες τῷ ἀδελφῷ.

α. 937. Αντηρέτας] ἀντηρέτης, ἡγουν ἀντιζάτης τῷ Ετεοκλεῖ.

β. 937. Δορὸς] τοῦ πολέμου, ἀντηρέτας] ἀντιζάτης.

π. 938. Ολοᾶ δ' ὄρᾶν] οὐ μόνον ταῦτα λέγειν ὀλοᾶ, ἀλλὰ καὶ ὀρᾶσθαι. κεῖται γὰρ τὰ σώματα.

α. 939. ἰὼ ἰὼ κακὰ δώμασι] ἂ δι' ὑμᾶς ἔχομεν.

β. 939. Πόνος] τῶν ἀδελφῶν. ἐξημμένος] ἐξηρτημένος καὶ ἐνιζάμενος. ἰὼ ἰὼ] Φεῦ. κακὰ δώμασι] τὰ ἀπελθόντα τοῖς δώμασι.

β. 941. Καὶ χθονὶ] τῇ γῇ τῶν Θηβαίων τὰ ἀπελθόντα.

β. 943. Τὸ πρόσω γ' ἐμοὶ] τὰ περισσότερα τὰ ἐπελθόντα ἐμοί.

β. 944. Δυσπότημων] αὐτὴ ἡ γενικὴ πρὸς τὸ ἀρχηγέτα. κακῶν] τῶν νῦν.

β. 945. Αρχηγέτα] οὐ γὰρ ἂν τὰ παρόντα συνέβη πῆματα εἰ μὴ τὸν ἀδελφὸν οὕτως ἐξέλασεν.

α. 947. Δαιμονῶντες] λυσσήσαντες.

β. 947. Δαιμονῶντες] μαινόμενοι, ἀλόγως ὀρμῶντες κατ' ἀλλήλων.

β. 948. Θήσομεν] θάψομεν.

α. 950. Ἰὼ ἰὼ πῆμα] ἀπὸ γὰρ τῆς εὐνῆς τῆς τοῦ Οἰδίποδος ταῦτα. ἄλλως πάρευνον, παρὰ τὴν εὐνὴν τοῦ πατρός, τοῦτ' ἔστι, πλησίον τοῦ πατρός.

β. 950. Πῆμα] βλάβη. πάρευνον] τὸ ἐν εὐνοίᾳ, ἢ παρὰ τὴν εὐνοίαν αὐτοῦ, ἡγουν ἐκτός. ἐπειδὴ γὰρ ἢ μὲν ἄρ' ἀπὸ αὐτοῦ, τὰ δὲ παρόντα ἐκ ταύτης γέγονε, εἰκότως τὸ αὐτῶν δυσύχημα σύνευνον τῷ πατρὶ καλεῖ, τουτέστιν οἰκεῖον καὶ ἐξ ἐκείνου γενόμενον.

α. 951. Δοκοῦντα καὶ δόξαντα] ὁ κήρυξ ἔλθων Φησὶ πρὸς τὴν Ἰσμήνην καὶ τὴν Ἀντιγόνην, πρέπει με ἀπαγγεῖλαι ὑμῖν τὰ ἀρέσκοντα τοῖς στρατηγοῖς καὶ τοῖς προέχουσι τῶν Θηβαίων. ταῦτα δὲ εἰσὶ, τὸ τὸν Ετεοκλέα μὲν ταφῆναι περιφανῶς καὶ ἐντίμως, διότι ὑπὲρ τῆς πόλεως τέθνηκε· τὸν δὲ Πολυνεΐκην ἄταφον ῥιφθῆναι, βρωθέντα ὑπὸ τῶν ὀρνέων, διότι ἦλθεν ἀφανίσαι τὴν πόλιν ἡμῶν, εἰμὴ οἱ θεοὶ διεκώλυσαν.

β. 951. Δακοῦντα] νῦν. δόξαντα] τότε. τίνος χάριν ἔθηκεν ἀμφοτέρους χρόνους τὸν ἐνεσῶτά τε καὶ παρωχημένον; καὶ φαμέν τὸν μὲν παρωχημένον διὰ τὸ ἅπαξ δόξαι αὐτοῖς ὅτι περὶ τούτου ἡ σκῆψις [σκέψις] ἦν, τὸν δὲ ἐνεσῶτα διὰ τὸ καὶ νῦν ἔτι δοκεῖν. χρὴ] πρέπει.

β. 952. Προβούλοις] τοῖς βουλευομένοις ὑπὲρ τοῦ δήμου. τοῖς ἄρχουσι.

β. 953. Ἐπ' εὐνοίᾳ] ἐπὶ Φιλίᾳ. εἰς τὸ ἐπ' εὐνοίᾳ

χθονὸς ἐλάβανεν ἔξωθεν τὸ τελευτήσαντα ἢ ἢ οὕ-
τως, τὸν ἐπ' εὐνοίᾳ τῆς χθονὸς τελευτήσαντα Ετεο-
κλέα ἔδοξε θάπτειν ἐν Φίλαις καὶ ἐντίμοις κατασκα-
φαῖς γῆς. ἢ οὕτως. πρέπει ἀπαγγελεῖν με τὰ δόξαν-
τα τοῖς τῆς πόλεως ἄρχουσι. τὰ δὲ ἦν, τὸν μὲν Ε-
τεοκλέα θάπτειν ἔδοξεν ἐπ' εὐνοίᾳ χθονὸς ἐν κατασ-
καφαῖς καὶ ὀρύξεσι γῆς Φίλαις αὐτῷ, τουτέσι, τὸ
ταφῆναι αὐτὸν ἀγαπητὸν καὶ ἀπόδεικτον [ἀπόδεκτον]
ὑπάρχοντα τῇ γῇ ὥσπερ αὐτῆς μέχρι θανάτου ἠγω-
νισμένον, ὅπερ ἔστι κρεῖττον τοῦ προτέρου. χθονὸς] γῆς.

β. 954. Ἐδοξε] ἔφανε καλόν. Φίλαις κατασκα-
φαῖς] ἐντίμοις καὶ πρεπούσαις καὶ ἀποδείκτοις [α-
ποδέκτοις] ἐκείνῳ, ... παρήγγειλε γὰρ αὐτὰ Κρέοντι.

β. 955. Εἵργων] κωλύων. εἶλε] ἐκτήσατο.

α. 956. Ἱερῶν πατρώων δ' ὅσιος ὦν μομφῆς ἄτερ
Τέβνηκεν] λείπει ἢ ὑπὲρ, ἢ ἢ, ὑπὲρ Ἱερῶν πατρώων
ὁσίως μαχόμενος, ἀπέθανεν ἀμέμπτως.

β. 956. Οσιος] δίκαιος. μομφῆς] κατηγορίας.

α. 957. Οὐπὲρ τοῖς νέαις θνήσκειν καλόν] παρα-
τὸ, Εἰς οἰωνὸς ἄριστος ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης.

β. 957. Τέβνηκεν] τουτέσι, τέβνηκεν ὅσιος ὦν
χωρὶς μέμψεως Ἱερῶν πατρώων, ἦγουν οὐ μεμπτὸς
καὶ ἀσεβὴς δόξας τοῖς πατρώοις ἱεροῖς, ὥσπερ ὁ
Πολυνείκης πορθῶν αὐτά. οὐπὲρ] αὐτοῦ.

β. 958. Επέσαλται] ὥρισαι ἐμοί.

β. 959. Τούτου] τοῦ Ετεοκλέους. τόνδε] τὸν νεκρόν.

β. 960. Ἀρπαγὴν] τροφήν.

α. 961. Ως ὄντ' ἀναστατῆρα] ὡς ὑπάρχοντα ἀφα-
νιστὴν καὶ πορθητὴν τῆς πόλεως τῶν Θηβαίων.

β.

β. 961. Ως] καθά. ἀναστατήρα] ἀφανισήν ὅσον τὸ κατ' ἐκείνον, ... μεμισημένος ἔσαι τοῖς ἐν Θήβαις θεοῖς.

β. 962. Θεῶν] ἀπὸ τῶν.

β. 963. Ἀγος] μῖσος.

β. 964. Ατιμάσας] καὶ εἰς οὐδὲν λογισάμενος.

β. 965. Ηρει πόλιν] ἐπολιόρκει.

β. 966. Πετεινῶν] τῶν ὀρνέων. δοκεῖ] τοῖς ἄρχουσι.

β. 967. Ταφέντα] ριφθέντα. 'πιτίμιον] τὴν ἀξίαν ἀμοιβήν.

α. 968. Καὶ μήθ' ὁμαρτεῖν] καὶ μήτε τούτῳ ἐπακολουθῆσαι θύματα ἐπὶ τοῖς νεκροῖς διὰ χειρῶν ἐργαζόμενα τῷ τύμβῳ τοῦ νεκροῦ.

β. 968. Ομαρτεῖν] ἀκολουθεῖν αὐτῷ. τυμβόχοα] ἐπιτάφια. χειρώματα] θύματα τὰ διὰ τῆς χειρὸς γινόμενα.

α. 969. Μήτ' ὀξυμόλποις] μήτε θῦσαι τῷ Πολυνείκῃ, μήτε κλαύσαι ἐπάνω τοῦ τάφου αὐτοῦ, καὶ ὀξυφώνοις θρήνοις τιμᾶν αὐτόν. καὶ γὰρ καὶ τοῦτο οἱ παλαιοὶ τιμὴν ὑπελάμβανον, εἴτις ἐπὶ τῷ τύμβῳ τοῦ τεθνεῶτος ἔθυσσε καὶ ἐκόψατο. διὰ τοῦτο καὶ ὁ κήρυξ, ἵνα μὴ τιμηθῇ ὁ Πολυνείκης, ἐντέλλεται μήτε διὰ θυσιῶν, μήτε δι' οἰμωγμάτων τιμηθῆναι αὐτόν.

β. 969. Σεβεῖν] τιμᾶν αὐτόν.

α. 970. Εκφορᾶς] ἐκκομιδῆς. σημείωσαι ὅτι τὸ συγκομίζειν καὶ ἀνακομίζειν ἐπὶ νεκρῶν λέγεται. καὶ συγκομιδὴ μὲν λέγεται ἡ πρὸ τοῦ τάφου πᾶσα ἐπιμέλεια. ἐκκομιδὴ, ἡ πρὸς τὸν τάφον ἀπαγωγὴ. ἀνακομιδὴ, ἡ ἐκ τάφου εἰς τάφον μετάθεσις.

β. 970. Εκφορᾶς] κηδεύματος. Φιλῶν] ὑπὸ τῶν οἰκείων καὶ συγγενῶν.

α. 971. Τοιαῦτ' ἔδοξε] τοιαῦτα ἤρεσε τούτῳ τῷ τάγματι πάντων τῶν Θηβαίων καὶ πλήθει.

β. 971. Τῷδε] τῷ Πολυνείκει. τέλει] τῇ ἐξουσίᾳ.

β. 973. Ἦν] ἑάν. συνθᾶπτειν] σὺν τῷ ἀδελφῷ.

α. 974. Κἄνᾳ κίνδυνον βαλῶ] καὶ εἰς κίνδυνον ἐμβαλῶ ἑμαυτὴν διὰ τοῦτον. Ἀλλως. καὶ βαλῶ αὐτὸν ἐν τῇ γῇ ὥστε μὴ τινα κίνδυνον ὑποσηῆναι παρὰ τινος θηρίων. εἰ δ' ἔχει βαρεΐαν, λέγει τὸ, καὶ ρίψω ἑμαυτὴν ἀνὰ κίνδυνον, θάψασα τὸν ἀδελφόν.

β. 974. Σφε] αὐτόν. κίνδυνον] εἰς. βαλῶ] ἑμαυτήν.

β. 975. Αἰσχύνομαι] αἰδοῦμαι.

β. 976. Απισον] ἀνθισαμένην, ἐναντίαν. ἀναρχίαν] ἀναρχος δοκοῦσα καὶ μὴ πειθομένη τῇ πόλει τε καὶ τοῖς ἄρχουσιν. οὔτοι μὲν γὰρ ἄταφον βούλονται Πολυνείκην εἶναι, ἐγὼ δὲ τούτων ἀκόντων ταφῇ παραδώσω.

β. 977. Δεινὸν τὸ κοινὸν] μέγιστόν ἐστιν ἡ συγγένεια καὶ τῶν ἀδυνάτων πείσαι κατατολμᾶν, ἥσινος συγγενείας ἐγὼ καὶ Πολυνείκης πεφύκαμεν, ἐκ πατρὸς καὶ μητρὸς, τουτέστιν ἀδελφοὶ ὄντες καὶ ἐκ μιᾶς γαστρὸς προσελθόντες, ταυτοῦ τυχόντες σπέρματος. πεφύκαμεν] ἐγεννήθημεν.

β. 978. Μητρὸς] ὑπό.

α. 979. Τοι γὰρ θέλουσ' ἄκοντι κοινῶναι κακῷ] διὰ τοῦτο θέλουσα ὧ ψυχῇ κοινῶναι ἀδελφῷ τῷ Πολυνείκει τῷ ἄκοντι καὶ δι' ἀνάγκην γενομένῳ κακῷ.

β. 979. Τοι γὰρ] τὸ λοιπόν.

β. 980. Ψυχὴ] ὦ. συγγόνῳ] ἀδελφῷ. Φρενὶ] τὸ Φρενὶ πρὸς τὸ ἄκοντι θανόντι λέγε, οὐ γὰρ εἶχε κατὰ νοῦν Πολυνείκης τὸν αὐτοῦ θάνατον, ἀλλὰ τὸν τοῦ ἀδελφοῦ.

α. 981. Κοιλογάσσορες λύκοι] ἀντὶ τοῦ μεγαλογάσσορες. καὶ πᾶσονται ἀντὶ τοῦ γεύσονται.

α. 982. Μὴ δοκησάτω τινί] μὴ τοῦτο ἀρεσάτω.

β. 982. Σπάσονται] λαβῶσι, φαγῶσι. δοκησάτω] τοῦτο.

β. 983. Κατασκαφὰς] ὀρύγματα.

β. 984. Μηχανήσομαι] ἐκ μηχανῆς ποιήσω.

α. 985. Κόλπῳ φέρουσα] φέρουσα ἐν τῷ κόλπῳ τοῦ βυσσίνου πέπλου. διὰ δὲ τούτου τὴν γῆν αἰνίττεται, ὥς ἐνταφιάσαι τοῦτον τῇ γῇ μέλλουσα. Ἀλλως. τῷ τοῦ βυσσίνου κόλπου πέπλῳ τὴν γῆν παρακομίζουσα, ὥς ἐπιβάλλειν μέλλουσα χῶμα διὰ τοῦ πέπλου, διὰ τὸ μὴ δύνασθαι ὀρύττειν.

β. 985. Κόλπῳ] διὰ τοῦ κόλπου. φέρουσα] χοῦν δηλονότι. βυσσίνου πεπλώματος] τοῦ βασιλικοῦ ἱματίου.

α. 986. Μηδέ τῳ δόξῃ πάλιν] μήτε ἀντεστραμμένως ἐμοὶ, ἢ γουν ἐναντίως, τίς οἰηθῇ γενήσεσθαι τοῦτο, τὸ θάψαι τὸν ἀδελφὸν τὸν Πολυνείκην.

β. 986. Μηδέ] ὅρα ἵνα. δόξῃ] τινὶ ἄλλῳ. πάλιν] ἄλλο τι.

β. 987. Δραστήριος] ἐνεργος ἐφεύρηται, ἢ ὅθεν καὶ τοὺς τοιούτους ἄνδρας δραστήριους καλούμεν.

β. 989. Περισσὰ] πολλὰ καὶ ἀνόνητα.

α. 990. Τραχὺς γε μέντοι] τοῦτό φησιν ὁ κήρυξ,

ὅτι ὁ λαὸς τῆς πόλεως ἐλεύθερος τῶν κακῶν γενόμε-
νος, ὡς ἐκποδῶν τῶν πολεμίων γενομένων, τραχύς
καὶ ἀπηνὴς ἔσαι κατὰ σοῦ, ὡς παρὰ γνώμην αὐτοῦ
τὸν Πολυνείκην θελούσης θάψαι. ἡ δὲ Ἀντιγόνη Φησὶ
πρὸς αὐτὸν, τράχυνε, ἀντὶ τοῦ, λέγε πολλάκις
ὅτι τραχύς ἐσιν ὁ δῆμος, ἀλλ' ὅμως οὐκ ἀνασελεῖς
με θάψαι τὸν ἀδελφόν.

β. 990. Τραχύς] σκληρὸς ὑπάρχει.

β. 991. Τράχυν'] σκληρὸς ὑπαρχε. οὐ γενήσε-
ται] ἐσερημένος τάφου.

β. 992. Ον] ὄντινα. συγεῖ] μισεῖ.

α. 993. Ἡδὴ τὰ τοῦδε] τὰ περὶ τῆς τιμῆς τούτου
τοῦ Πολυνείκου ὑπὸ θεῶν οὐ κέκριται κακῶς. ἀλλὰ
τίμιος καὶ οὗτος παρὰ θεοῖς.

β. 993. Ἡδὴ] πάλαι. εἰπόντος τοῦ ἀγγέλου πρὸς
αὐτὴν, ἀλλ' ὃν συγεῖ ἡ πόλις τούτον αὐτὴ τιμήσεις
θάψασα; δυσχεραίνουσα αὐτὴ Φησὶν, ἡδὴ καὶ πάλαι
οὐ διατετίμηται, καὶ οὐ διὰ τιμῆς ἤχθησαν τὰ
τοῦδε τοῖς θεοῖς, τουτέσιν. ἐκ πολλοῦ ἡμέληται οὗ-
τος παρὰ τῶν θεῶν, καὶ οὐδεμίαν αὐτοῦ ἐποιοῦντο
Φροντίδα, οὐ γὰρ ἂν εἴασαν ἐκπεσεῖν τῆς χθονὸς
ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ ἀδίκως. ὥς τε καὶ παρὰ τῶν πολι-
τῶν νῦν μισεῖται, πρὸς ὃ ἀπολογούμενος οὗτός Φησι,
οὐ τουτέσιν, οὐ πρότερον ἡμέληται παρὰ τῶν θεῶν
πρὶν εἰς κίνδυνον κατασῆσαι τήνδε τὴν χώραν.

α. 994. Οὐ, πρὶν γε χώραν] εἰπούσης τῆς Ἀντι-
γόνης ὅτι τὰ περὶ τῆς τιμῆς τοῦ Πολυνείκου κακῶς
κέκριται παρὰ τοῖς θεοῖς, Φησὶν ὁ κήρυξ πρὸς αὐ-
τὴν, οὐδαμῶς τὰ τοῦ Πολυνείκου ἡτιμήθησαν παρὰ
τοῖς

τοῖς θεοῖς, πρὶν κακῶσαι αὐτὸν τὴν πόλιν, ἀλλὰ μετὰ τὸ αὐτὸν τὴν πόλιν ἐμβαλεῖν κακοῖς.

β. 994. Πρὶν] πρὸ του. κινδύνῳ βαλεῖν] ἐν κινδύνῳ θεῖναι.

β. 995. Παθὼν κακῶς] ὑπὸ τοῦ Εἰσοκλέους. ἀντιμείβετο] αὐτόν.

α. 996. Ἀλλ' εἰς ἅπαντας] ἀλλ' ἀντὶ τοῦ ἐνὸς, Εἰσοκλέους δηλονότι (αὐτὸς γὰρ μόνος ἐβλαψεν αὐτὸν] πάντας τοὺς πολίτας οὐκ ἔδει ἀμείβεσθαι κακοῖς. ὑπὸ γὰρ μόνου τοῦ Εἰσοκλέους ἀδικηθεῖς, πᾶσι τοῖς Θηβαίοις ἐπολέμησε.

β. 996. Ἀπαντας] τοὺς πολίτας. ἀνθ' ἐνὸς] ἀντὶ τοῦ Εἰσοκλέους. τόδ' ἔργον] ἡ μάχη

β. 997. Εἰς] Φιλονεικία. παῦσον πολλά μοι λέγειν, περαίνει γὰρ καὶ τελέει τὸν μῦθον καὶ τὸν λόγον ἔρις ὑσάτη θεῶν, τουτέσι πολλὰ λέγοντες ἐγώ τε καὶ σὺ παυσόμεθα, μὴ πῶς ἄκατασταῖμεν [ἀποκατασταῖμεν] εἰς μάχην· τῶν γὰρ πολλῶν λόγων τὸ τέλος οὐκ ἔστιν ἕτερον ἢ μάχη. τὸ δὲ ὑσάτη θεῶν, ἀντὶ τοῦ ἐλάττων. πάντες γὰρ οἱ θεοὶ ἀγαθῶν αἰτίοι, τὸ δὲ τῆς ἔριδος χρῆμα πληγὰς καὶ φόνους ἐς' ὅτε παρασκευάζειν, ἐλαττόν ἐστι καὶ τῆς θεῶν Φιλανθρωποτάτης γνώμης ἀποσταεῖ. ὑσάτη] τελευταία.

β. 998. Θάψω] καλύψω. μὴ μακρηγόρει] ἡγουν, μὴ μακρολόγει.

α. 999. Ἀλλ' αὐτόβουλος ἴσθι] τοῦτ' ἔστι, τῇ ἰδίᾳ γνώμῃ, ὃ βούλει, πράττε.

β. 999. Ησθ'] τὸ ἡσθα οὐ μόνον ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχες, ἀλλὰ καὶ ἀντὶ τοῦ ὑπάρχεις, ὥσπερ Φαμέν
καὶ

καὶ ἦν ἀντὶ τοῦ ἐς, καὶ ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχεν. ἀπεννέ-
πω] ἀπαγορεύω.

α. 1000. Φεῦ Φεῦ ὦ μεγάλαυχοι] διαιρεῖται ὁ
χορὸς τῶν γυναικῶν, τῶν μὲν ὑπὲρ Πολυνείκους,
τῶν δὲ ὑπὲρ Ετεοκλέους οὐσῶν· ὥσπερ δὲ μεμέρισται
ὁ χορὸς, οὕτως καὶ αἱ ἀδελφαί· καὶ ἡ μὲν Ισμήνη,
τῷ Ετεοκλεῖ ἀκολουθεῖ καὶ τῇ πόλει· ἡ δὲ Αντιγόνη,
τῷ Πολυνείκῃ. Φθερσιγενεῖς] αἱ ἐπὶ τῷ Φθείρειν γε-
γονυῖαι.

β. 1000. Μεγάλαυχοι] μεγαλοδύναμοι. Φθερσι-
γενεῖς] αἱ Φθείρουσαι τὸ γένος ἡμῶν.

β. 1001. Κῆρες] θανατηφόροι.

β. 1002. Πρυμνόθεν] ἐσχάτως, ριζόθεν.

β. 1003. Τί παθῶ] ἵνα... τί δὲ δρῶ] ἵνα ποιήσω.

β. 1005. Τύμβον] τὸν τάφον.

β. 1006. Κἀποτρέπομαι] καὶ ἀποδιωκῶ, ἀπα-
γορεύσω, ἀπαναίνομαι.

α. 1008. Σύ γε μὴν πολλῶν πενθητήρων] ἐνταῦθα
χωρίζονται γυναικῆς τινες, αἱ μὲν, συγκλαίουσιν
τῇ Αντιγόνῃ ἐνεκεν τοῦ Πολυνείκους· αἱ δὲ, τῇ Ισ-
μήνῃ, χάριν τοῦ Ετεοκλέους.

β. 1008. Σύ γε] Ετεόκλης.

β. 1009. Κεῖνος] ὁ Πολυνείκης.

α. 1011. Τίς οὖν ταῦτα] τίς οὖν πεισθεῖη τοῖς
δόξασιν τῇ πόλει, καὶ τίς ἡμῶν ἐστὶ ταύτης τῆς
γνώμης;

β. 1011. Εἴσι] εἰς ἄδου πορεύεται. τὰ] ἃ λέ-
γουσι. πίθοιτο] τοῖς ἄρχουσι.

α. 1012. Δράτω πόλις] λείπει τὸ κακῶς, ἵν' ἡ
οὕ-

οὕτως, δράτω καὶ μὴ δράτω κακῶς ἢ πόλις τοὺς
κλαίοντας τὸν Πολυνείκην, καὶ διὰ τούτου τιμῶντας.

β. 1012. Δράτω] κακῶς.

β. 1013. Τοὺς κλαίοντας] τοὺς ὀδυρομένους.

α. 1014. Ημεῖς μὲν ἴμεν] ἴμεν καὶ συνθάψομεν
σὺν τῇ Αντιγόῃ τὸν Πολυνείκην. καὶ γὰρ οὐ πάν-
τοτε τῷ δήμῳ καὶ τῇ πόλει τὰ αὐτὰ δοκεῖ.

β. 1014. Ημεῖς μὲν] μερίζεται ὁ χορὸς εἰς δύο,
αἱ μὲν ὑπὲρ Πολυνείκους, αἱ δὲ ὑπὲρ Ετεοκλέους.
ἴμεν] πορευόμεθα. συνθάψομεν] σὺν σοί.

β. 1015. Αἶδε] αὐταί. προπομποὶ] προπέμπου-
σαι αὐτὸν. γενεᾶ] τῇ ἀνθρωπίνῃ.

β. 1016. Αχος] ὁ θάνατος. ἄλλως] ἄλλοτρόπως.

β. 1017. Αλλοτ' ἐπαίνει τὰ δίκαια] νῦν μὲν τού-
τους, νῦν δὲ ἐκείνους κολάζουσα, τοιοῦτο γὰρ ἐστὶν
ὁ δῆμος, ὁ πρῶην δίκαιον νομίζει, τοῦτο ὕστερον
ἄδικον οἰόμενος.

β. 1018. Αμα τῷδ'] σὺν τῷ Ετεοκλεῖ.

β. 1019. Δίκαιον] δίκαιον γὰρ συμπονεῖν τῷδε
ὑπὲρ πατρίδος ἡγωνισμένῳ.

α. 1020. Μετὰ γὰρ μάκαρας] μετὰ γὰρ τοὺς
θεοὺς, καὶ τὴν ἑαυτοῦ ἰσχὺν ὑπὲρ τῆς πόλεως προέ-
θετο, καὶ οὐκ εἴασε τὴν πόλιν ἡμῶν ὑπὸ χειμερινοῦ
κύματος κατακλυσθῆναι. κύμα δὲ τὴν ἐφοδὸν εἴρηκε
τῶν Αργείων. ἀκολούθως μέντοι τῷ κύματι τὸ κα-
τακλυσθῆναι ἐπήγαγε.

β. 1020. Μάκαρας] τοὺς θεοὺς τοὺς ἀθανάτους.
ἰσχὺν] καὶ τὴν δύναμιν.

β. 1021. Ηρυξε] ἐκώλυσεν.

β. 1022. Ανατραπήναι] ἀφανισθῆναι. ἀλλοδα-
πῶν] ἀλλοτρίων.

β. 1023. Κύματι Φωτῶν] γένει ἀνδρῶν.

β. 1024. Κατακλυσθῆναι] ἀφανισθῆναι. μάλισα]
λίαν.

Τ Ε Λ Ο Σ.

N O T A E

I N

SEPTEM CONTRA THEBAS.

N O T A E.

V. 1. **Η** εἰσθεσις τοῦ παρόντος δράματος ἐκ μονοτρο-
φικῆς ἐστὶ περιόδου. οἱ δὲ στίχοι εἰσὶν ἰαμβικοὶ τρίμετροι
ἀκατάληκτοι οἷον, ὧν τελευταῖος, Πόλις γὰρ εὖ πράσσουσα
δαίμονας τίει. Schol. Metr.

Hujusmodi allocutiones apud Tragicos non raro oc-
currunt, cf. Eumen. 997. παῖδες Κραυνοῦ Soph. Oed.
T. 1. Antig. 1155. Eur. Electr. 1278. (ed. Matthiae.)
Ἀργεῦς πολῖται extra allocutionem reperitur. χρὴ — καί-
ρια. vide infra 593. Φιλεῖ δὲ σιγαῖν, ἢ λέγειν τὰ καίρια.
Soph. Oed. Col. 808. Χωρὶς τό τ' εἰπεῖν πολλὰ, καὶ τὰ
καίρια.

V. 2. Post πρύμνη comma habent Ald. Rob. Victor.
Distinctionem tollunt Ar. Ox. ut H. Steph. voluerat
e Plat. Euthydem. p. 291. (ed. Steph.) Σαφῶς οὖν ἐδό-
κει ἡμῖν αὕτη εἶναι ἣν ζητοῦμεν, καὶ ἡ αἰτία τοῦ ὀρθῶς
πράττειν ἐν τῇ πόλει καὶ ἀτεχνῶς, κατὰ τὸ Αἰσχύλου
ἰαμβεῖον, μόνῃ ἐν τῇ πρύμνῃ καθῆσθαι τῆς πόλεως, πάντα
κυβερνῶσα, καὶ πάντων ἄρχουσα, καὶ πάντα χρήσιμα ποί-
ειν. ὅστις Schuetz. „ τοῦτον δὲ” explicat. H. Voss. Cur.
Aeschyl. p. 21. vertit *quicumque* „, Fraudi fuit VV.
DD. quod, quae generatim produntur, et quae spe-
cialiter, sic mixta atque temperata sunt, ut vingula
discerni paene nequeant. Sic Soph. Electr. 339. Phi-
loct. 298.” Recte. Allegoria, qua Aeschyl. h. l. usus
est, saepe occurrit. cf. Prom. 149. οἰακόνομοι Ολύμπου.

Eum. 16. Δελφός τε χώρας τῆςδε πρυμνήτης ἄναξ (quibuscum comparari potest Edda ed. Grimm. p. 128. 2. gumna stiori) Supplic. 346. Αἰδοῦ σὺ πρύμναν πόλεος ὧδ' ἐστεμμένην. Quo loco Schuetz. verba πρύμναν πόλεος nimis premit. Adde Eur. Phoeniss. 74. Jon. 597. et multa alia.

V. 3. Cit. Eustath. p. 987. (ed. Rom.) οἶακα νωμῶν. — Agam. 802. οἶακα νέμων.

V. 4. αἰτία θεῶν. — θεοῦ Vienn. B. C. D. Guelf. Ba. rocc. 4. Seld. Schol. β. „Alii θεῶν.” Turn. quam lectionem commendant infra v. 21. 35. 402. 599. et alia loca. Euripides singularem hujus vocis frequentat. Pluralis tamen h. l. praeferendus, cui oppositum est εἰς v. 7. qua oppositione sententia majorem habet vim.

V. 5. δ' αὖθ' ὅ — Viennenses δ' αὖθ'. De αὖτε cf. Seidler ad Iphig. Taur. 316. De optativo τύχῃ vid. Erfurdt. ad Oed. T. 667.

Vs. 6. Ἐτεοκλέης — Ἐτεοκλῆς Viennenses, Ald. ὦν post εἰς inferunt Ald. Rob. πόλιν — πόλιν Ald. πολὺς pro adverbio πολὺ positum est. Agam. 871. πολλὴν H. Voss. l. c. p. 24. eodem modo interpretatur, ubi tamen legendum.

Πολλὴν ἄναθεν (τὴν κάτω γὰρ εὖ λέγω,)

Χθονόστρίμοιρον χλαῖναν ἐξηύχει λαβῶν,
πολλὴν χλαῖναν accuratius explicatur v. ce τρίμοιρον.

V. 7. Cit. Eustath. p. 634. (ed. Rom.) Thom. M. v. Κώμας p. 553. ὕμνεῖθ' — ὕμνεῖθ' A Ald. Eustath. et duo Mss. Thom. M. qua lectione conjicere licet Ἐτεοκλέης εἰς ὦν pro ὦν εἰς in exemplaribus nonnullis existisse. De ὕμνεῖν vide Ruhnkem. ad Tim. p. 262. 3. Pro πολυρρόθις Valkenaer. ad Phoeniss. 1348. παλιρρόθοις con-

jecit, Brunck. in textum recepit. *παλι* et *πολυ* facile quidem permutari possunt. Pind. Nem. I. 88. *παλίγυλωτσον* et *πολύγλωτσον* confusa. Iphig. Taur. 1386. *πάλιν*. Ald. *πόλιν*. Pleonasmum h. l. Schuetz. mitigari putat, si *πολυῤῥόθοις* „variis” explicaretur. Qua explicatione facile caremus, hoc enim genus loquendi et grave et Aeschilo familiare est. Cf. infra v. 18. *ἅπαντα πανδοκοῦσα*. 702. *αὐτοκτόνως αὐτοδαίκτοι* Agam. 122. *δύο λήμκσι δισσοῦς*, ubi *πομποῦς* τ' *ἀρχοῦς* non sollicitanda est, *ἐδάχη λαγοδαίτας π. τ' ἄ.* omen scilicet aquilarum ad Agamemnonem et Menelaum spectare 219. *ὄργῃ περιόργως*. Choeph. 422. *ἀνωθεν, ἀνέκαθεν*. 660. *λεχθαῖσιν — λόγους* Prometh. 944. *τὸν πικρῶς ὑπέρπικρον*, quem locum H. Voss l. c. p. 10. bene defendit contra Schuetz. 1007. *λέγων ἔρεῖν* 1020 *μακρὸν δὲ μῆκος*. Eumen. 429. *ἀξίαν σ' ἐπαξίαν* 591. *Ἀνδροκτονεῦσα πατέρ' ἐμὸν κατέκτανεν*. 1009. *Εἰς τοὺς ἔνερθε καὶ κάτω χθονὸς τέπους*. 377. *ἀτιμ' ἀτίεται* ubi metri quidem causa *ἀτίεται* non legendum est. Pers. 663. *καινὰ τε νέα τ' ἄρχη*. 723. *παιπήδην πᾶς* cui non dissimile 286. *πάντα παγκάκως*. Suppl. 515. *Εὐφημον εἶη τοῦπος εὐφημουμένη*. 719 *πρῶρα πρόσθεν*. Soph. Oed. Col. 711. *εὐῖππον, εὐπωλον*. Aj. 1096. *ἐν λόγοις ἔπη*. Eur. Iphig. Aul. (ed. Matthiae) 456. *οὐ συνετὰ συνετῶς*. 659 *μόνη μονωθεῖς*. Troad. 917. *ἔκρινε τρισσὸν ζεῦχος ὅδε τρισσῶν θεῶν* 954. *ἐνδίκως, δικαίως*. 817. *δὶς δὲ δυοῖν πιτυλοῖν*. Bacch. 1149. *περισσὰν περισσῶς*. Jon. 899. *μέλεα μελέοις*. Orest. 1386. *δύο διδύμω*. Quibus multa addi possunt, sufficiunt tamen, quae attuli ad refutandas mutationes hujus generis loquendi. Ad sententiam cf. Tacit. Annal. III. 50.” Et cum recte factorum sibi quisque gratiam trahant, unius invidia ab omnibus peccatur.”

Agricol 27. „Iniquissima haec bellorum conditio est, prospera omnes sibi vindicant, adversa uni imputantur.”

V. 8. Οἰμώγμασιν θ' — οἰμώγμασι θ' Ald. Rob. Schol. β. ἀλεξιτήριος — ἀλεξιτήριος Vienn. B. C. D. Ald. Rob. Turn. De sensu cf. Schol. et Eumen. 90. Ἑρμῇ, φύλασσε· κάρτα δ' ὦν ἐπώνυμος, Πομπαιῖος ἴσθι, quem locum Schuetz bene expedit. Vide eundem ad Prometh. 85. 717.

V. 11. 12. Ἡβης — ἥβης Ald. ἐξηβον. cit. Eustath. de aetate virili intelligi potest, quam explicationem commendat v. 16. τέκνοις τε, sed propter χρόνῳ et βλάστημον ἀλδαινόντα de senibus accipiendum, praecedentibusque oppositum videtur. βλ. ἀλδ. a Schol. optime explicata sunt, de corpore enim cibo potuque reficiendo cum Schuetzio non cogitari potest. πολὺν idem ad ἀλδ' refert, quod ad βλάστημον referendum pro more poetarum et ratione linguae, altera enim explicatio neque exemplis firmata est, neque recte ita dici posse, videtur. βλάστημον — βλάστιμον Vienn. B. C. D. Mosqu. 1. 2. Ald. βλάστιμον τ' Vienn. A. Rob. πολὺν — πολλὴν Ald. Mosqu. 1. 2. Viennenses. πολὺν scribendum putarunt H. Steph. et Casaub. teste Burtono. Sed cf. supra v. 6.

V. 13. Ὡραν ἔχονθ' ἕκαστον — ὥραν θ' ἕκαστον ἔχοντα. Ald. ὥραν ἕκαστον ἔχοντα Mosqu. 1. 2. Rob. ὥραν θ' ἔχονθ' ἕκαστον Turn. ὥραν τ' ἔχονθ' ἕκαστον Vienn. B. D. Cant. Stanl. Pauw. ὥραν τ' ἔχονθ' Victor ὥραν γ' ἔχονθ' conj. Stanl. ὥραν ἔχ. cujus vestigia sunt in Mosqu. 1. 2. et Rob. e codd. regg. Brunck. recepit, quem Schuetz. sequutus est, qui tamen in notis ὥραν legens de cura intellexit. Schol. α. ἡλικίαν explicat. ἕκαστον

κατὰ τὴν ἡλικίαν ἑαυτοῦ, βοηθεῖν, τῇ πόλει, ὥς πρέπον
ἐστίν. ὦραν de statu corporis, quem βλαστ. αλδαιν. σωμ. ac-
cepturi erant, dictum et ἔστε συμπρ. ad ωρ. εχ. εκ. re-
ferendum puto. Quo oratio concinnior fit. ὥστε Brunck.
et Schuetz. e Stanl. conjectura. ὥς τις Mosqu. 2. ὥστι cett.

V. 15. Post βωμοῖσι Brunck. et Schuetz. e Stanl.
sententia comma posuerunt, ἔαλειφῆναι Mosqu. 2. con-
fusio saepius obvia vide infra 501. Pers. 637. 663.
Suppl. 403. Eurip. Hec. 332.

V. 16. τέκνοις τε — τέκνοισι γε Mosqu. 2. τέκνοισί τε.
Ald. γῆ τε μητρι. vide infra 558. ubi μήτερ eodem sen-
su occurrit. τροφῶ — τροφῶν Mosqu. 2.

V. 17. Ἦ. Accentu notavit Brunck. e codd. Regg.
quem Schuetz. sequutus est. Codd. Regg. A. ᾗ. Eu-
men. 7. δίδωσι δ' ἢ legitur ubi Schuetz." ἢ h. l. non
est relativum, sed articulus praepositivus cum vi de-
monstrandi, ideoque recte cum accentu pronuntian-
dus." Usum antiquum sequutus, accentum non addidi.
Articulus demonstrativi loco, satis notus est. Cf. Seidler
ad Iphig. Taur. 764. Brunck. ad Oed. T. 1082. Col.
1259. infra 175. 361. Eumen. 2. 132. Suppl. 1052. Soph.
Philoct. 142. &c. Hom. Il. XXIII. 663. αὐτὰρ ὁ νικηθεὶς
Herm. praefat. ad Orphica p. X. ὁ scribendum putat, ὁ
aiticum judicans.

V. 18. πανδοκοῦσα — προσδοκοῦσα Vienn. A. C. Pleo-
nasmi vitandi causa, ut videtur, sed cf. ad v. 7. παι-
δείας. — Ita Vienn. A. B. D. Ox. Ald. Rob. Turn.
Cett. παιδείας, quam lectionem Schuetz. unice veram
putat, quia, inquit, ei ante vocalem corripere non
est Atticorum cf. Valken. ad Phoeniss. 21." Quae,
quomodo intelligenda, non assequor, qui persuadere

mihî non possum, Schuetzium spondeum in quinta sede trimetri h. l. damnasce, quem intactum reliquit v. 3. 8. 9. 10. 11. 14. 15. 23. 24. 26. 27. 29. 30. 31. et locis innumeris, quibus adde, quae ipse attulit e Brunckii animadv. ad v. 67. Pro παιδίων porro e conjectura παιδείων posuit in quinta sede trimetri Agam. 1243. 1593. Primo adspectu videtur παιδίων, παιδείων continere latiorisque esse significati onis, sed παιδία nonnisi de infantia, παιδεία vero de educatione et cura qua et proveciori aetate fruimur, intelligitur. Quarum haec significatio valde commendatur a verbo ἐθρέψατο. (Cf. Supplic. 875. Οὐ γὰρ μ' ἐθρέψαν οὐδ' ἐγύρουν τροφῇ.) Eteocles monet, patriae θρεπτήρια nunc solvenda esse. Cf. Cratin. Πυλ. apud Suid. v. Ἀμύνασθαι. Αὐτοὺς ἐπαίδευσεν, ἐθρέψε τε δημοσίοις, ἵνα οἱ ποτε λοιγὸν ἀμύναιντο. Iphig. Taur. 827 fqq. παιδείαις pro παιδίαις bene edidit Coray. Hærat. Areopagit. C. 14, neque minus recte ὄτλον repositum est Soph. Trach. v. 7.

V. 19. οἰκισθῆρας — οἰκησθῆρας Guelf. οἰκητήρας Mosqu. 2. e correctione, ut videtur, quam Schuetz. minime spernendam putat. Sed non rara sunt exempla, quae docent Tragicos vocibus nonnunquam alio quam sensu vulgari usos fuisse, quo magis a sermone vulgari recederent, atque significationem novam constructione verborum fati perspicuam procuderent. Cf. e. c. infra 58. τάγευσαι et θρεπτήρια Soph. Oed. Col. 1259. Itaque vulgatam sanissimam puto, quam non „incolas”, sed „incolas futuros” interpretandam esse omnino non negligi debet. H. l. Mingarell. citavit ad Pind. Olymp. 27. 8. συνοικιστήρ eodem modo dictum putans, quem tamen locum Heynius bene expediuit.

V. 20. *γένοισθε* — *γένησθε* Ald. Mosqu. 2. Viennenses.

V. 21. *μὲν* — abest Ald. ubi *ἡμᾶρ* pro *ἡμᾶρ* legitur. Ad Jovem bellantium fortes ponderantem (Il. Θ 72. sqq.) alludi, omnino non verisimile est, nisi statuamus *ρέπει* h. l. transitivum esse, de quo valde dubito.

V. 22. *ἤδη* — abest Mosqu. 1. *τόνδε* — *τάνδε* Ald.

V. 24. *οἰωνῶν βοτήρ* — Schuetz. explicat de Tiresia gallos, gallinas et alias aves cicures alente, de qua interpretatione non unam ob causam dubito, an vera sit. Magis probabile esset *βοτήρ* pro *ποιμήν* accipere, quae Scholiastae explicatio est, quomodo occurrunt *ποιμήν λαῶν* apud Homerum, *ναῶν ποιμένες* Suppl. 770. *ποιμένες δ' ὄχων τετραόρων* Eur. Supplic. 676. *ποιμανόριον* Pers 73. *ποιμαίνων* Eumen. 91. *ποιμένων* Soph. Aj. 360 &c. Non absurde tamen conjiceretur Tiresiam ab avibus carne sacrificiorum alendis *οἰωνῶν βοτήρ* appellatum fuisse cf. Soph. Antig. 1000sq. Eurip. Phoeniss. 954 sqq. quae loca satis probant Tiresiam et ex igne vaticinatum esse, Schuetzio quidem negante, qui verba *πυρὸς δίχα* ad opinionem suam muniendam interpretatus est, „quia, inquit, caecus erat Tiresias, ignem observare atque ex eo vaticinari non poterat.” Vellem explicationem tam insolitam exemplis firmasset. Sed verba illa, nisi statuamus, Tiresiam et ignem et aves observare solitum fuisse, Eteoclemque monere, idem illum nunc non fecisse, sed aves solas observasse, ita frigida essent, ut aequae frigida in Aeschilo non invenirentur.

V. 25. *νωμῶν* — cf. Soph. Oed. T. 300. ibique Musgr.

V. 26. *ἄψευδεῖ* — *ἄψευδῇ* Mosqu. 1. 2.

V. 28. *Ἀχαιῖδαι* — Vulg. *Ἀχαῖδαι*. Lectionem receptam Brunck. e Cod. Reg. B. protulit quem Schuetz. sequutus est. Idem Pauw. conj. Formae homericæ, in Aeschilo, Homerum sæpius imitante, præcipue in tragoedia cujus argumentum bellum est, præferendæ videntur, quidquid Grammatici dicant, de quibus infra ad v. 61. In Eurip. formam homericam h. v. fere ubique Codd. offerunt.

V. 29. *καπιβουλεύσειν* — *καπιβουλεύειν* Mosqu. 2. Vienn. A. C. Lectio bona, altera non melior. Pro *νυκτιγορεῖσθαι* Schuetz. conj. *νυκτιγρετῆσαι*. de nocte surrexisse, addens, „*νυκτιγορεῖσθαι*, noctu nuntiare, h. l. significet necesse est noctu ad concionem convenire, vel omnino noctu congregari.” Si προσβολὴν *Ἀχαιῖδαι* cum Schol. β. pro *ἐπίλευσιν τοῦ τῶν Ἀχαιῶν στρατοῦ* accipiamus, interpretatio illa minime necessaria, quæ præcipue verbo *καπιβουλεύσειν* deberi videtur, ad quod, altera explicatione admisa, προσβολὴν ne alio quidem sensu intelligendum est, quam ad *νυκτιγορεῖσθαι*.

V. 30. *ἔς τ' ἐπάλξεις* — *ἔς' ἐπάλξεις* Ald. *πυργωμάτων* — *πυργημάτων* Mosqu. 2.

V. 33. *πυλῶν* — *πύλων* Schuetz. vitio typograph. *πυλῶν ἐξέδοις* — Schuetz. interpr. „portarum aperturæ interiores, quæ valvis clauduntur, lumina portarum.” Quod, an fieri possit nescio. *πυλῶν ἐξέδοις* pro *πύλαις* dictum videtur, quod genus loquendi poetis frequentari, notissimum est. Cf. exempli gratia *πέδον γῆς*, *κύκλος ἄσπιδος*, *βίη Ἡφαισθοιο*, *μῆτις Τηρείαι*, *στέγαι δόμων*, *ὄψις ὀμμάτων*, *σέλας λαμπάδων*, *γεῶς σκάφος*, substantivo additis quibus præcipue conspicuum est.

V. 34. εὐθαρσεῖτε — εὖ θαρτεῖτε. Ald. Turn. Glasg.

V. 35. ἄγαν — Ultima h. v. est longa cf. infra 218. Pers 218. Soph. Oed. T. 439. Col. 1264. Aristoph. Nub. 199. ibique Brunck. 1114. (ed. Lips.) Etym. Ms. Ultr. "Αγαν ἐπιρρήμα. τὸ γαν μακρὸν διὰ τὶ τὰ εἰς αὐτὴν λήγοντα ἐπιρρήματα μακρὸν ἔχουσι τὸ ᾧ. οἷον πέραν, λίαν, οἶον. πλὴν τοῦ ὅταν καὶ πάμπαν.

V. 38. οὔτι — οὗτοι Mosqu. 2. Vienn. C. ληφθῶ — λειφθῶ Ald. „ Alii λειφθῶ" Turn.

V. 39. Ἑτεόκλεες — Ἑτέοκλες Vienn. B. D. Ald. Ἑτεοκλῆς. Α. Φέριστε — ἄριστε Vienn. C.

V. 40. σαφῇ τὰ κεῖθεν. — σαφῇ τε τὰ κεῖθεν Barocc. 4.

V. 41. Κατόπτis. — Κατόπης Ald.

V. 42. Hunc versum et tres sequentes cit. Longin. de Sublim. Sect. 15.

V. 43. Huc respexisse Aristophanem Lysistr. 185 sqq. non dubitari potest, quae enim Invernizius attulit, ab omni probabilitate destituta sunt. Aristoph. quidem Ταυροσφαγοῦντες in μηλοσφαγοῦσαι mutavit, quo tamen nihil probatur, non enim singulis verbis, sed toti loco irrisit, quod intermixtis gravitati totius loci alienis, vel contrariis, optime fieri, non opus est monere. μελάνδετον σάκος — „ nigro h. e. ferreo ambitu cinctum, ut apud Hom. Il. O. 713. μελάνδετα φάσγαναι sunt gladia cum ferreis manubriis" Schuetz. ex altera Schol. α. explicatione, sed quam protulit Schol. β, praefendam puto. Eur. Phoeniss 1091. μελάνδετον ξίφος. Aeschyl. Suppl. 848. γομφοδέτω τε δορὶ, quae de lancea nullo modo intelligi possunt. Adjectiva cum δετὸς composita non ubique premenda. Eur. Phoeniss. 805. χρυσοδέτοις περόναις. Soph. Electr. 837. χρυσοδέ-

ταῖς ἔρκεσι. Phoeniss. 114. χαλκὸδέτα τ' ἔμβολα. Rhcf. 33. ζεύγνυτε κερύδετα τόξα νευραῖς. Iphig. Taur. 1012. οὐ ναῦς χαλινῶς λινὸδέτοις ὀρμεῖ σέθεν, et alia.

V. 44. χερσὶ — χερσὶν Ald. ταυρείου — ταυρίου Ald. confusio frequentissima. ταυρείου Φόνου — cf. Eur. Hel. 1591. ubi ταυρείου Φόνου, pro quibus 1582. ταυρεῖον σφαγῇ dictum est. Eodem modo l. n. explicandus videtur, ut caedis sit notio primaria, ad quam altera sanguinis subintelligatur. cf. Eur. Electr. 92. πυρᾷ τ' ἐπέσφαξ' αἷμα μηλείου Φόνου (Agam. 1310. Φόνον αἱματοσταγῇ) ubi αἷμα Φόνου non dictum esse potest, ut δεσμῶν πέδαι Prometh. 6. δύσμαι φθινασμάτων Pers 230. ἄμυμάτων σύνδεσμος Bacch. 652. τρώμαν ἔκλεος Pind. Pyth. IV. 483. ἰσχύος κράτος Philoctet. 954. χώρας τόποι Eumen. 288. et multa huiusmodi, ubi altera voce sive causa sive res, altera sive effectus, sive pars designantur, nisi Φόνου idem sit atque σφαγῆς. L. n. Schuetz. cit. ad Agam. 1428. Φονολιβεῖ τυχα, de sanguine explicans, quae magis poetice de caede intelligerentur et in Agam. et in Eumen. 195. Conjecturam autem Φονολιβεῖ τεύχει omnino non necessariam esse multis locis evinci potest. cf. Agam. 1376. πημονὴν ἀρκύστατον, quae sana sunt. 822. παγὰς ὑπερκότους 1450. δερνιοτήρης — μοῖρα. 1479. ἔρως αἱματολόιχος 1513. παχυνῆ κουροβόρῳ 1529. ξιφοδηλήτῳ θανάτῳ. Choeph. 579. ξιφὸς φόρους ἀγῶνας ubi τούτῳ ad Agam. referendum. 247. νῆστις λιμός. Prometh. 600. νῆστισιν αἰκίαις et multa alia. Quae attuli, exempla, non omnia intacta reliquit Schuetz. licet sanissima sint. v. 48. Φόνῳ de caede subintellecto sanguine accipiendum est.

V. 45. Ἄρην — Ἄρην τ' Barocc. 4. Viennenses Ald. Ἄρη τ' Seld. Ms. Vatic. 1. Ἄρην et Ἄρη saepius confu-

fusa, vide Pers 84. Supplic. 685. Eur. Electr. 2. ibique Seidler. φόβον — φόνον Seld. Vienn. B. Schol. β. Falsam esse hanc lectionem ex Homero, quem Aeschyl. h. l. respexisse videtur, colligi potest, qui Pavorem, non autem Caedem Marti comitem dedit Il. IV. 440.

V. 47. Cit. Eustath. p. 65. (ed. Rom.) καδμείων — ad ἄστν non ad βίαν referendum, quae ambiguitas καδμείων scribendo vitaretur, et ita Brunck. pro καδμείων edidit Soph. T. 29. 35, non tamen sine codd. auctoritate. vulgata h. l. mutanda.

V. 49. Μνημεῖα — Σημεῖα Stob. Serm. 7. v. 86. qua voce Schol. α. μνημεῖα explicuit. Lectio deterior. cf. Iphig. Taur. 685. τύμβον τε χῶσον καπῖθες μνημεῖά μοι. 804. Μνημεῖα γ' ἀντὶ σώματος τοῦμοῦ τάφῳ, quem locum contra Musgr. bene defend. Seidler. Soph. Electr. 932. τοῦ τεθνηκότος μνημεῖ' Ορέστου.

V. 50. πρὸς ἄρμ' — πρὸς δ' ἄρμ' Barocc. 4. Rob. χερσὶν — χερσῶν Vienn. A. Ald. De στέφειν cf. Schneideri Lexic.

V. 51. διὰ — ἀνὰ Stob. l. c. Sed vide Schol. διὰ στόμα tamen non διὰ τῆς γλώττης interpretandum est, ridicule enim fuisset, nuntiare, septem illos duces ejulatum non edidisse; sed de ore sensu latiori ne oculis quidem exceptis, dictum videtur, cui explicationi frequentia optime congruunt. Nuntiatur lacrymas eos fudisse vultu strenuo et ne minime quidem mutato, cui descriptioni quanta infit vis, facile intelligitur. De στόμα cf. Coray. ad plutarch. tom. VI. p. 413. Andromach. (Il. VI. 484.) nescio ad quem finem, Schuetz. cit. στόμα de ore sensu arctiori accipiens. οἶκτος mollities animi, eodem sensu occurrit Soph. Phi.

Philoct. 1074. ἀκούσομαι μὲν, ὡς ἔφυν οἴκτου πλέως, Πρὸς τοῦδ', ubi οἴκτου bene defenditur a Solgero, adde Iphig. Taur. 873.

V. 52. 53. σιδηρόφρων — δεδοκότες. — Hanc allegoriam a ferro candente, quod Schuetz. propter φλέγων Ἐπνεῖ vult, petitam esse, non puto. Siquidem σιδηρόφρων urgendum, potius statueretur σίδηρος hac compositione ad arma respicere, quod fere factum videtur Eurip. Phoeniss. 672. σιδηρόφρων φόβος, sed nihil hujusmodi l. n. inesse puto. πνεῖν de anhelitu eorum, quorum animus valde commotus est, saepissime occurrit. φλέγων optime Schol. β. θερμῶς κινούμενος, θερμός enim eodem sensu frequentatur. Ἄρην δεδοκότες sive dictum, ut infra 472. φόβον βλέπων, quod Pauwio placuit, sive de leonibus pugnam sibi imminentem videntibus accipiendum cum Hug. Grot. quem Stanl. et Schuetz. Il. XVII. 133. citans, secuti sunt. Sed duces urbem aggressuros cum leonibus pugnae cupidis, quam se defendentibus aptius comparari nullus dubito. Locutio Ἄρεα πνεῖν h. l. non praetervidenda.

V. 54. πύστις — πίστις Stob. l. c. (Confusio facilis cf. Prometh. 917. Trachin. 570. Iphig. Taur. 884.) quod Hug. Grot. versione expressit, Schuetz. in textum recepit. Ex auctoritate Stobaei non facile quid mutandum, nisi vulgata aperte vitiosa sit, quod de voce πύστις nullo modo dici potest. Sensus est: „ quae nuntiavi, ipse mox experieris” quae cur displiceant, non intelligo. Stobaei lectio interpretanda: „ quae nuntiavi vera esse, mox adparebit” πύστις non accipi debere de solo auditu, sed etiam de experientia et adspectu, e verbo, quo derivatur, patet, Il. XV.

XV. 224. — μάλα γάρ κε μάχης ἐπύθοντο καὶ ἄλλοι.
Cf. infra 223. πύθησθε. οὐκ — οὐχ' Ald. Rob.

V. 55. δ'ἔλειπον — δ'ἔλιπον Vi. nn. A. C. D. codd.
Regg. Barocc. 4. Ald. γὰρ ἔλιπον Brunck. e cod. B.
ubi γὰρ superscriptum est particulae δ. ἔλειπες et ἔλιπες
confusa Pers 477. ubi non magis quam loco nostro
vulgatam deferendam puto. δέ pro γάρ, (cf. Schol.
Choeph. 619, 630,) accepit gl. cod. B. Schueiz.
„immo vero eos jam fortientes reliqui." Particula
δέ, contra quam Brunck. non semel iniquus fuit, (vid.
infra 232. Oedip. T. 379; nuntius indicat, se illa re-
linquens, ad alia nunc transire.

V. 56. πύλας — „Alii πύλαις" Turn. ἄγοι — ἄγη
Mosqu. i. ἄγει Vienn. C. ἄγη Vienn. A. B. D. Hug.
Grot. vertit:

Septem feroces copiarum principes
Nigrante scuti in orbe mactantes bovem,
Fusoque tauri sanguine imbuti manus,
Martemque Bellonamque et immitem Metum
Jurant, vel urbe diruta radicitus
Cadmea sese perdituros moenia,
Sua vel ipsos caede picturos humum.
Currumque Adrasti collocant propter sui
Parentibus monumenta, tingentes genas
Lacrymis, sed ore tristi ut exiret nihil.
Nam ferreum cor, Marte ceu viso calens
Spirabat implacabile, ut torvus leo.
Et jam minarum non abest longe fides.
Modo eos reliqui fortibus cum quaererent
Quam quisque portam peteret infesto agmine.

V. 58. τάγευσαι τάχος — τάγευσ' ὡς τάχος Ven.

V. 60. Χωρεῖ, κονίει asyndeta, quibus ut par erat, nemo offendebar, non tamen semper intacta haec forma loquendi. Ea expellenda Agam. 612. Schuetz. parum profecisse videtur, ibi enim non τ' addendum, sed interpunctio mutanda, Prometh. 235. autem asyndeta Brunckium sequutus e Schol. bene recepit, quorum similia Iphig. Taur. 772. 3. Marklando Seidleroque non placuerunt. ἀργυστής — cf. Eumen. 176.

V. 61. πνευμόνων — πνευμάτων Mosqu. 2. Vienn. A. C. πλευμόνων Brunck. Schuetz. ex Atticistis, quibus quam parum tribuerit Brunckius ipse, ad Trachin. 567. indicavit. Quis autem putet orationem poeticam tam arctis regulis contentam, atque omnia ad unam eandemque regulam exhibita esse, neque inter formas Aeschilo Libanioque usitatas ullam esse differentiam neque denique dictionem Tragicorum argumento fabulae uniuscujusque adaptatam fuisse, ita ut in eodem scriptore non omnia quidem ad eandem normam dicta sint. In tragoedia Graecorum ex partibus epicis lyricisque intermixtis et coalitis orta, mirum foret, praecipue in Aeschilo, apud quem partes illae saepe parum coaluerunt, nisi locis epicis adhibitae essent formae epicae, lyricisque lyricae. Neque negari potest linguam graviores formas antiquas quam maximas decere, talique conditione a poetis saepissime adhibitas fuisse et nunc adhiberi. Ab omni probabilitate abhorret Aeschylum Homeri amantissimum in descriptionibus rerum bellicarum dictione homerica prorsus abstinnisse, neque abstinuit si codd. auctoritas major quam Grammaticorum opinio. Unde tamen constat Gram-

maticos regulas suas de Atticismo e Tragicis, non e recentioris aetatis scriptoribus hausisse; contrarii quidem vestigia non defunt. cf. Polluc. III. 61. πολίτης. ὁ δὲ συμπολίτης οὐ δόκιμον εἰ καὶ Εὐριπίδης αὐτῷ κέχρηται ἐν Ἡρακλείδαις τε καὶ Θησεΐ. Illud εἰ καὶ ad omnes quas protulerunt regulas, supplendum esse nullus dubito. De voce πνεύμων ne omnes quidem consentiunt cf. Moer. et Thom. M. ibique intpp. „πλεόμενες vero non pulmones tantum, sed etiam nares significat” Schuetz. Quod si verum esset, πλευμόνων quo tueretur, haberet. Sed interpretatio illa nullis certis argumentis firmari potest, et vulgatam non spumam solam sed etiam anhelitum atque motum pulmonum describentem, satis defendunt Eumen. 772. sqq.

ἰού, ἰού, ἀντιπαθῇ μεθεῖσα καρδίας
σταλαγμὸν χθονὶ
ἄφορον κ. τ. λ.

Ad lectionem πνευμάτων cf. Soph. Electr. 718.

ὁμοῦ γὰρ ἀμφὶ νῶτα καὶ τροχῶν βάσεις
ἤφριζον, εἰσέβαλλον ἱππικαὶ πνοαί.

V. 62. νηὸς — ναὸς Glasg. Eurip. Med. 520. (ed. Matth.) ἀλλ’ ὥστε ναὸς κεδνὸν οἰακοστροφόν. Vulgatam contra codd. mutare nolui, Jonismos veteri Atticismo non inusitados (διάλεκτον — τὴν ἀρχαίαν Ατθίδα, μικράς τινας ἔχουσιν διαφορὰς παρὰ τὴν Ἰάδα. Dionys. Hal. de Thucyd. p. 147. ed. Sylb. Veterem Atticismum a recentiore differre docet Etymol. M. v. Ἡδῆ.) colligendos potius quam corrigendos putans. νηὸς occurrit Iphig. Taur. 1250. νηῶν 1451. ἀδελφεὸν 550. fab. nost. νείκεος 884. Ἐτεοκλέα 953. ῥεέθρον Pers. 495. ῥεέθροις Ag. 214. Eur. El. 876. εὐπετέος Pers. 94. εὐρυπόροιο 106. πο-

λήταις 554. ἐποδώκει 655. ἀμαρτίνοος Supplic. 545. πρόνοον 970. νόον Choeph. 738. ἔδρης Prometh. 201. αὐ- τις faepissime vid. Seidler. ad Iphig. T. 316. et multa alia.

V. 64. Χερσαῖον — χερσαίου Ald. Rob. Turn. Male. Allegoria frequentissima. cf. infra 80. 105. 1023. Pers. 86. sqq. ubi ὀχυροῖς legendum. Soph. El. 730—733. Eurip. Phoeniss. 859. 60. Aesch. Suppl. 134. δαρὲς Αχέϊματον de navi dictum videtur. Add. Klotz. ad Tyrt. p. 88.

V. 65. 66. τῶνδε — τόνδε Vienn. B. D. Mosqu. 2. Ox. Schol. β. Ald. Turn. superscriptum Mosqu. 1. και- ρὸν — χαιρὸν Ald. ὅστις — ὥς τις Vienn. B. Rob. ὠκιστος ut videtur, cum Schol. β. ad Eteoclem referentes, quod ad καιρὸν pertinere loca similia docent. Pers. 530. κόσμον ὅστις εὐπρεπής. Oed. T. 344. ὀργῆς, ἣτις ἀγριω- τάτη. καιρὸν λάβε — καιρὸν λαβόντας Iphig. Taur. 877. ἡμεροσκόπον nimis premunt Stanl. et Schuetz.

V. 67. σαφηνεία — Sic Brunck e Cod. Reg. B. cui acced. Barocc. 4. Vulgo σαφηνία. Ubi metrum fert, in poeta gravissimo formae pleniores jure praeferuntur.

V. 68. εἶδως — σὺ addit Ald, quod suppleri debet.

V. 69. πολισσοῦχοι — πολισοῦχοι Viennenses.

V. 70. ἡ — ἦ conj. Stanl. non explicans, vulgata cur displiceat. De Furiis Tragicorum nihil certi sta- tui potest, nullo enim discrimine modo unam, modo plures enumerant, neque Erinnyas differre ab Eumenidibus, quae Athenis colebantur, ex Aeschy- lo patet, chorum e quinquaginta earum constan- tem in scenam producente, easdemque Athenis col- locatas narrante. Erinnyas chorum eundem permag-
tui

num appellavit Eurip. Iphig. T. 937 sqq. solam tamen partem Athenis relictam tradens, licet v. 275. nonnisi tres enumerare videatur. Confusione tali summa dearum reverentia favebat, omnia ad eas spectantia ita velans, ut obscurissima essent. cf. Schol. ad Oed. C. 39. 42.

V. 71. μοι πόλιν γε πρ. — τὴν πόλιν πρ. Vienn. B. D.

V. 72. δηϊάλωτον — δηάλωτον. Brunck. Schuetz. Glasg. cf. Pierf. ad Moer. p. 300. In loco epico formam epicam praeferendam putavi.

V. 73. δόμους — δήμους Mosqu. 2. Ald. Agam. 851. δόμους ἐφεστίους 436. Stanl. conj. ἐφεστίους, qua conjectura οἴκους primas haberet partes, quae ad ἐστίας relatae fortiolem efficiunt sententiam. Pers. 509 ἐφ' ἐστιοῦσαν γαῖαν. Focorum enim sacrorum habitorum mentio ad commovendos animos aptissima. Alia quidem in hisce non latent. Non praetermittend. Suppl. 368. Οὔτοι κάθησθε δωμάτων ἐφέστιοι Ἑμῶν.

V. 75. ζυγοῖσι δουλείοις — ζεύγλῃσι δουλείῃσι Vienn. B. D. Barocc. 4. Rob. δουλείοις Ald. cit. δουλείοις Brunck. e codd. Regg. Schuetz. Glasg. Schol. β. Forma utraque usi sunt, metro formam pleniorē non ubique ferente. δούλειον ζυγὸν infra 445. 756. δουλείαν 302. δουλίῳ ζυγῷ Ag. 953. δουλίῳ 1082. δούλιον Choeph. 74. ζυγὸν δούλιον Pers. 50. δούλιον Aj. 499. ζυγὰ δούλια Troad. 602. δούλειον Andr. 99. ζυγὸν δούλειον 302. Pro σχέθειν Pauw. five σχέτε five ἴσχε· τε legi vult. Schema atticum juxta Grammaticos (cf. Greg. Cor. p. 64. ibique Koen.) qui εὔχομαι suppleant et alia hujusmodi, fatis dure. Animus rebus, quas fieri vult quam maxime intentus, non quomodo aut quo tempore fiant, sed rationibus praetermissis,

nonnisi rem cogitat, quod infinitivo significatur. Graecos hac formula in precibus quam maxime usos esse, multa probant exempla, praecipue Tragicorum unde nomen ortum videtur, neque minus bene magnae animi perturbationi conveniat, necesse est. Eum. 784. *Φέρειν* non ad *πίθεσθε* pertinet. Eurip. Troad. 735. nunc melius distinct. Callim hym. in Apoll. 13. Steph. ad *ἔχειν* nihil subintelligi vult.

V. 76. Omisit Mosqu. 2. *γένεσθε* — *γένοισθε* Vienn. B. D. *ξυνὰ* — vox apud Tragicos parum obvia. Supplic. 370. *ξυνῇ* Aj. 181. *ξυνοῦ* δορὸς. Sententia saepius occurrit. Agam. 527 sqq. Choeph. 252 sqq. neque prorsus aliena 505 sqq.

*αὐτὸς δὲ σώζει, τόνδε τιμήσας λόγον,
τίμημα τύμβου, τῆς ἀνοιμώκτου τύχης.*

Τίμημα quod scil. fieri debuisset, non tamen factum est. 793 sqq. Troad. 26 sqq. H. Grot. vertit: Nam civitas beata veneratur deos.

Carmen quod sequitur ex genere dochmiaco Seidler. de vss. dochm. p. 187 sqq. ad antistrophicorum legem ingeniose redegit, quod Bothius in Aeschyli editione, majori temeritate ante eum fecerat, cujus descriptionem Schuetz. dignam habuit, quam transferret in notas. Mutationes tamen, quibus Seidler. textum refinxit, nullo modo probari possunt, neque hoc carmen, cur antistrophicum esse debeat, apparet. Antequam in libro optimae frugis tot carmina ad antistrophicorum legem redigeret, certis argumentis probare debebat, omnes chori cantus antistrophicos fuisse, cujus contrarium Aristoteles tradere videtur.

edi.

Problem. 19. 15. p. 189. ed. Eram. τὰ μέλη τῇ μιμήσει ἡκολούθει ἀεὶ ἕτερα γινόμενα, quae optime l. n. conveniunt. cf. Matth. praef. ad Eurip. XII. sqq.

Ο παρῶν χορός συνέστηκεν ἐκ κῶλων ριδ'. ὧν τὰ μὲν ἐστὶ χοριαμβικά, τὰ δὲ, εἰ βούλει, καὶ ἀντισπαστικά πενθημιμερῇ καὶ ἐφθημιμερῇ καὶ ἡμιόλια, καὶ δίμετρα ἀκατάληκτα καὶ τρίμετρα βραχυκατάληκτα, ὧν τελευταῖον, Μνήστορες ἐστὲ μοι. οὕτω δὲ χρὴ μετρηθῆναι μᾶλλον, ἢ εἴη κατὰ ἄλλα τὰ κῶλα, ὥς καὶ τὰ τῶν ἄλλων χορῶν. Schol. Metr.

V. 78. θρεῦμαι — Sic Vienn. A. C. Mosqu. 1. 2. Seld. Seidler. Formam doricam, cujus locum forma vulgaris facilius capere potuit, quam vice versa, et metri causa praetuli, spondeus enim dochm. praecedens invenitur, anapaestum nunquam occurri. Quae quidem Seidl. de vss. dochm. attulit, vel aliter accipienda, vel huc non pertinent. Choeph. 962. θρευμένους scribendum puto. Agam. 1166. θρευμένας metrum flagitat. Supplic. 111. Ald. vestigia lectionis θρευμένας fervasce videtur. Θεύγνιδος et Θεόγνιδος confus. Theogn. 22. μέγαλ' ἄχη — μεγάλα τ' ἄχη Mosqu. 2. Vienn. Rob. Schuetz. Librarii magis soliti erant copulam addere quam omittere, epitheta autem ornantia quam maxime occurrunt sine copula.

V. 80. 1. πολὺς — Sic Mosqu. 1. 2. codd. Regg. et edd. recentiores. δ' contra metrum olim additum est. ὦδε — ὅδε Mosqu. 1. Both. Seidler. δ' ὦδε Turn. Lectio bona, vulgata tamen retineri potest. Schuetz. ὦδε, δεικτικῶς intellexit, videte quomodo. Sed sive πολὺς ὦδε construendum sive ὦδε pro huc accipiendum, Oed. C. 841. προβᾶθ' ὦδ', ἐμβᾶτε. Eadem fere significatione ὅδε occurrit. 348. Oed. C. 32. 549. 723. cum ὦδε con-

confus. III. Pers. 261. πρόδρομος — vid. Antig. 108, quod carmen cum nostro comparandum. Allegoria frequentissima est. cf. supra 64. Pers. 86. Antig. 129. Iphig. T. 1402. Rhés. 287. Thom. M. v. Πεζὴ στρατιὰ cit. e f. n. πεζικὸς ὥρμηται λεώς, sed non semel fallitur in citandis auctoribus. με — τε Schuetz. vitio typogr. Φανεῖσ' — Φανεῖσα Ald. Turn.

V. 82. ἔτυμος — ἔτοιμος Mosqu. 2. (Suppl. 80. Philoct. 205.) δ'ἔτυμος Vienn. C. post σαφὴς comma fustuli, idem Bothius fecerat. Supplic. 183. ὁρῶ κόνιν, ἀναυδὸν ἄγγελον στρατοῦ. Agam. 504. quem locum H. Voss. Cur. Aeschyl. p. 18. non bene explicuit. Clytaemnestra enim, nisi nuntiis mutis acceptis, e pulvere excitato colligit, advenire jam, qui neque mutus, neque praecedentibus comparandus sit, hac oratione desiderium nuntii certe prodens. Schuetz. locum non refingere debuisset. Pers. 875. sq. Eumen. 240.

V. 83. 4. ἐλεδεμένας — in fine vs. praecedentis ponit Seidler. cum ἄγγελος conjungens atque putans Schol. (ὁ ἐλαύνων καὶ διεγείρων τῶν δεμνίων) idem fecisse. Sed ἀναυδὸς et ἐλεδεμένας contraria non ad idem substantivum referri possunt. Herm. ἐλεδεμένας conj. ut paeon 4. dechm. praecedat. cf. Eumen. 351 sq. ubi καρτερὸν ὄνθ' ὁμῶς non mutanda sunt. Pro ἐλεδεμένας Seidler. putat Aeschyl. dixisse ἐλέδεμένας (quod apud Turn. legi refert Pauw) ut νῶνυμνος pro νῶνυμος et alia hujusmodi inveniuntur, de quo tamen adhuc valde dubitari licet. Vox ab Aeschylo facta videtur, de qua nihil certe statui potest. πεδ. τ'εγγ. — ὥτι χρίμπεται Mosqu. 1. χρίμπεται Mosqu. 2. τε χρίμπ. fine

fine ὡς Barocc. 4. Vienn. B. C. Ald. Lect. receptam habent Rob. Vict. Glasg. (qui τ' ad finem vs. prae- cedentis posuit,) et ita legisse videtur Schol. β. πεδι- ὀπλόκτυπ' ὡς τ' ἐγχ. Seidler. e Schol. α. conj. sta- tuitque et πεδιοπλόκτυπός τ' ὡς ἰν χρ. legi posse. ὡς cur additum facile, cur omisum, difficile intellectu. βοᾶ — βοᾶ Ald. βοᾶ Rob. βοᾶ ποτᾶται sine commate Turn. ὡς βοᾶ χρίμπ., ποτ. Schuetz. Herm. de Metr. Pind. p. 189 leg.

ἐλεδεμνάς βοᾶ πεδιοπλόκτυπος
ὡς χρ., π. β.

V. 85. ἀμαχέτου — ἀμαιμακέτου Ven. quod verius putat Schuetz. Deterius ad metrum ortumque procul dubio e glosa. Oed. C. 127. altera vox altera explica- tur. cf. Pers. 88. ὀροτύπου — Sic Ven. metro aptius vulgata ὀροκτύπου. Seidler. ὀρεκτύπου. propter antistr. et ὀρεσικτύπου scribi posse putat. κτυπ et τυπ. facile commutantur. vide infra 462.

V. 86. ἰὼ ter Schol. β'. quinquies Seidler.

V. 87. ὀρόμενον — ὀρρόμενον Viennenses. Schol. β'. vide infra 107.

V. 88. βοᾶ — βοᾶ Ald. βοᾶ Seld. „ Alii βοά quae lectio mihi magis placet, subaudito ἐστὶ” H. Steph. Schol. β. βοᾶ explicans ἐστὶν, βοά legisse videtur. Vul- go βοᾶ ὑπὲρ τειχέων eodem vs. leguntur, ubi Pauw βοᾶ δ' proposuit, melius tamen iudicans βοᾶ ὑπὲρ τειχέων, quod de defensoribus accepit, refutatus a Soph. Antig. 113 sqq. 117 sqq. ὑπὲρ — ὑτὲρ Ald. λαός — λεώς Pauw conj.

V. 89. εὐπρεπής — εὐτρ. codd. Regg. Mosqu. 2. Schol. β. „ Alii εὐτρεπής” H. Steph. et ita Brunck., Schuetz.

Seidler. quae vox apud Euripidem frequenter occurrit. εὐπρ. ad λεύκασπις, εὐτρ. ad διώκων referendum. Quoad commutationem litterarum, π saepius in τ abiit, quam vice versa, Chorum autem fulgorem armorum, et apparatus bellicum, quo praecipue duces insolentiam infra descriptam, prodi isse probabile est, potius respexisse, quam agilitatem hostium, nullus dubito. Phoeniss. 250 sqq Soph. Antig. 129 sq. de iisdem

πολλῶν ῥεύματι προσνισσομένους

χρυσοῦ καναχῆς ὑπεροπλίαις

εὐπρ. et εὐτρ. confusa Iphig. T. 235 Supplic. 392. ubi Herm. et Matth. Marklandi conjecturam minime necessariam εὐτρ. in textum receperunt. Heliod. Aethiop. p. 163. Coray. εὐπρεπῇ in εὐτρεπῇ mutavit, Koen. idem forsan voluit (cf. ad Moer. p. 150) cujus recensio Heliodori, quam ad marg. ed. Commel. adscripsit, locis innumeris cum ed. Coray. consentit. Aesch. Suppl. 303. πρέποντα Schuetz. recte praetulit, vs. tamen praecedenti ἐπ' non bene mutavit.

V. 91. τίς ἄρ' ἐπαρκέσει — ἄρ omittunt Barocc. 4. Ald.

V. 92. θεῶν — τῶν θεῶν Rob. θεᾶν — Mosqu. 1. superscriptum γρ. θεαινῶν. θεαινῶν Viteb. Vienn. B. D. θεαινᾶν Rob. Seidler. propter antistr. „Alii θεαινῶν” Turn. H. Steph.

V. 95. ἔχεσθαι — δ'ἔχ. Viteb. Mosqu. 2. Rob. Turn. δ'ἔχεσθε Vienn. A. C. Ald. τί omisum Mosqu. 2.

V. 96. ἀκούετ' — ἀκούετε Vienn. B. Mosqu. 1. ἀκ ακ. Ald.

V. 97. 8. στεφῆων — στεφάνων Vienn. B. Schol. cit. Il. VI. 271. λιτᾶν — λιτῆν Ald. Rob. λίταν' Seidler. prop.

propter antistr. optime ad metrum. πέπλων καὶ στεφάνων
λιτάν Aeschyl. dixit, quia Chorus hasce res offert ut
moveant deos. ἀμφέχειν λιτάν optime explic. Schol. β.

V. 99. δέδορκα — δέδορπα Rob. πάταγος — πάταγον
δ' Ald. Turn. πάταγόν τ' Rob. Vict. Stanl. πάταγος δ'
Mosqu. 1. πάταχος Mosqu. 2. πάταγος Schol. β.
Brunck. e Cod. MS. quem Schuetz. Glasg. Seidler.
sequeuti sunt. 2, γραφέται πάταγος &c. sub audiendum
ἐστὶ" H. Steph. Ad κτ. δεδ. cf. Prometh. 21. οὔτε Φω-
νὴν — οὔτε μορφὴν — ὄψει. Oed. C. 138. Φωνὴ γὰρ
ὄρω τὸ φατιζόμενον, ubi Brunck. praeter l. n. cit.
Alexid. apud Athen. p. 134. Α. ὄσμήν ἴδωσιν. Adde
Theocrit. I. 149. θᾶσαι φίλος, ὥς καλὸν ὄσδει. Eumen.
248. ὄσμήν βροτείων αἱμάτων με προσγελαῖ Aristoph. Av.
1721. ὄσμή — καλὸν θέαμα. Ran. 155. 7. Oed. C. 871.
1478 sq. 1165. τάρρηθ' ὄραν hoc modo explicandum.
Philoct. 202. 216. Iphig. T. 1288. Odysf. XVIII. 11.
Schol. α. cit. Aristoph. Pac. 1124.

V. 100. παλαίχθων — παλαῖχθον Codd. Regg. Schuetz.
τὰν τεὰν γᾶν — τὰν σὰν γᾶν Vienn. A. C. Ald. Rob.
Vict. Stanl. τὴν σὴν γῆν Mosqu. 1. Vienn. B. D. γᾶν
τεὰν Viteb. γᾶν τὰν τεὰν Seidler. σὺ post προδώσεις
inferens. Ad metr. cf. Prometh. 115. Agam. 1101. Eu-
men. 779. Boekh. de Metr. Pind. p. 146. Seidl. l. c.
p. 135. Herm. Handb. d. Metr. §. 170. Ad verba
Oed. C. 822. Eur. Supplic. 264.

V. 101. χρυσοπήληξ — χρυσεοπήληξ Schol. β. χρυσο-
πήλυξ Ald. Rob. Turn. Stephano damnatum. ἐπιδε πό-
λιν — ἐπιδ' ἐπὶ π. Mosqu. 1. 2. ἐπιδε πτολιν Rob. ἐπιδ'
ἐπιδ' ἐπὶ πολ. Vienn. A. C. ἰὼ ἰὼ χ. δ. ἐ ἐπιδε. Seid-
ler metri causa, senarium, qui nunc legitur falsum ju-
di.

dicans, recte ut videtur. Vs. olim divisus ω χ . δ . —
E. ϵ . π . ϵ ϵ ϵ Schol. β . et Rob. conjeceram.

$\chi\rho\upsilon\sigma\epsilon\omicron\pi\acute{\eta}\lambda\eta\varsigma$ δαῖμον ἐπιδε πτόλιν

five $\tilde{\omega}$ $\chi\rho\upsilon\sigma\epsilon\pi\acute{\eta}\lambda\eta\varsigma$ δαῖμον ἐπιδε πτόλιν.

loci venustatem pervertens. Seidlerum sequutus essem, si in textu constituendo liber ejus ad manum fuisset.

V. 102. εὐφιλήταν — εὐφιλήτην Mosqu. 2.

V. 103 πολισσοῦχοι — πολιοῦχοι. Viteb. superscripta vulgata. πολισσοῦχοι Mosqu. 2. Triclin. ad Antig. 154. ὁ Θήβας δ' ἐλελίχθων Βάκχιος. πόλις h. l. non sensu latiori, quo saepius occurrit, sumendum, coll. Suppl. 1090 sq. ἀστυάνακτας — θεοῦς — πολιοῦχους τε, nam satis notum, poetas res easdem diversis nominibus saepius enumerare, caventes ne quid praetermissum sit.

V. 104 ἴτ' ἴτε — ἴθ' ἴτε Vienn. B. C. D. Viteb. Vict. Scholast. ἴτ' ἴτε citantes. ἴθιτε Ald. ἴδετε Turn. e conjectura ut videtur, quae Pauw. arridet, pro ἴθ' ἴτε, quod nullo modo explicari potest. Sed ἴτ' ἴτε recte se habet. cf. Oed. C. 106. 7. 248. Aj. 1003.

V. 105. 6. παρθένων — παρθένον Ald. δουλοσύνας — Sic Brunck. e Cod. Reg. A. Schuetz. Glasg. Seidler. Schol. β Mosqu. 1. pro δουλοσύνης. πτόλιν — πόλιν. Viteb. Ald.

V. 107. δοχμολόφων — δοχμολόχων Guelf. cum not. γράφεται δὲ καὶ δοχμολόφων, καὶ δοχμολόχμων. vulg. optime convenit imagini h. l. expressae. Brunck. Schuetz. Seidler. δοχμολοφᾶν ad analogiam τοῦ λευκολόφας. Phoenisf. 117. Idem occurrit Thesmoph. 676. γοργολόφας Acharn. 572. Magis poetice, contra sed codd. mutare nolui. $\tilde{\omega}\nu$ et $\tilde{\alpha}\nu$ commutata infra 734. Pers. 127. καχλάζει — καγχλάζει Ald. Rob. πνοαῖς — πνοαῖσιν Rob.

"Αρεος — ἄρεως Viteb. ὀρόμενον — ὀρρόμενον. Viennenses, Viteb. Ald. Rob. cf. supra 87.

V. 108. παντελές — non ὁ πάντα τελῶν, sed ὁ κατὰ πάντα τέλειος, Supplic. 527 sqq. ἄναξ ἀνάκτων, μακάρων Μακάρτατε, καὶ τελέων Τελειότατον κράτος, ὄλβιε Ζεῦ. infra 149. τέλειοι τέλειαι τε. Agam. 973. Ζεῦ, Ζεῦ τέλειε, τὰς ἐμὰς εὐχὰς τέλει, ubi τέλειε pro τελῶν accipi posset, propter τ. ε. ε. τ. sed Aeschyl. hoc epitheton pro loco illo interpretatus videtur. Panem Pind. (fragm. p. 29.) χορευτὴν τελέωτατον θεῶν appellavit. L. n. cit. Musgr. ad Antig. 1076. ἐσχάται τε παντελεῖς recte de sanctitate intelligens. ibid. 1163. παντελεῖ μοναρχίαν. Oed. T. 930. παντελεῖς δάμαρ. gl. τέκνα ἔχουσα. add. Boekh. ad Olymp. XIII. 109. p. 427.

V. 109. 111. ἄρηξον — ἐπάρηξον. Vienn. B. D. Φόβος — φόφος conj. Wakef. ad Lucret. II. 48. δ'ἀρηῖων — γὰρ ἦϊων Ald. ἀργείων Mosqu. 1. superscr. γρ. ἀρηῖων, ἦτοι πολεμικῶν. ἀρείων et 109. δᾶων Both. Sed cf. Seidler. p. 100. Boekh. ad Pyth. VIII. 57.

V. 112. διάδετοι — διὰ δέ τοι Ald. — δέ abest Vienn. Vict. Schol. β'. ἱππείων — ἱππίων Mosqu. 2. Commutatio facilis. Eur. Electr. 829. Pind. Olymp. I. 101. Pyth. VI. 80. ubi vid. Boekh. Nem. IX. 20. ἱππίων recte nunc legitur pro ἱππείων. quod loco nostro metrum non pesfundat. — δέ δὴ — Seidler. cum Both. metri causa, γενύων disyllab. putans, quod verbum ita occurrit Pyth. IV. 401. ubi Boekh. hancce synizesin damnans γνάθων edidit. Herm. de Metr. Pind. p. 189. aliter sentit. Exempla, quae Erf. ad Oed. T. 640. ubi δυοῖν monosyllabum est, Matthiae Ερινύων scri-

bens fustulit. Sed alia exstant exempla, non tam facile corrigenda. cf. infra 268. Nihil magis damnari debet, quam regulas certis argumentis destitutas pro lubitu invenire, earumque ad normam scriptores veteres refingere. Particula δὲ omissa, sive post γενύων posita, vs. ex antisp. et dochm. constaret.

V. 113. κινύρονται — κιννύρονται Mosqu. 2. Φόβον — Sic. Ar. Vienn. A. Mosqu 2. Rob. Turn. quod H. Steph. et Stanl. melius visum vulgata Φόνον. Mosqu. 2. Φόνων. Φόβ. de rebus bellicis magis homericum, quod in Aeschilo minime praetervidendum, tragoedias suas appellante τεμάχη τῶν Ὀμήρου μεγάλων δειπνῶν. Cf. infra 362. κλάζουσι κώδωνες Φόβον. Il. II. 767. de equis, Φόβον Ἄρηος Φορεούσας. Confusio ead. infra 224. Ag. 1310 ubi Φόνον unice verum 1435. Φόβου ἐλπίς construend. Prometh. 355. Φόβον praeferendum videtur 1090 pro Φόβον Schol. male Φόνον, quae vox librariis, alterius vim non perspicientibus, magis forsan tragica visa. Locus noster mutatus videtur ad repetitionem ejusdem vocis vitandam, quam Pauw. Schuetz. Markland. ad Eurip. saepius damnarunt. Aliter senserunt Herm. ad Hec. 598. de Metr. Pind. 291. Erf. ad Trach. 841. Voss Cur. Aeschyl. p. 9. Seidler. ad Troad. 85. Iphig. T. 946. 961. Magna est multitudo exemplorum. Infra 3 5 sq. 369 sq. 561 sq. Prom. 765 sq. Ag. 14-17. 235 sq. 4 7-20. 968 sq. qui locus sanissimus est. 973 sq. 1626 sq. Pers. 131-4. Choeph. 30. 33. 142 sq. 159 sq. βέλη ἐν ἔργῳ i. e. revera (Prometh. 1080. ἔργῳ κούκ' ἐτι μύθῳ) ὅτι βαλλονται. Ad alterum βέλη, ne confusio fieret, epitheta σχέδια τ' αὐτόκωπα addita, quae de

de significatione dubitare non finerent, praecipue αὐτόκωπα, cujusmodi compositionibus Aristoph. irrisit. 235 sq. Multa addi posset.

V. 114. 5. Cit. Thom. M. Ἐβδόμη. — πρέποντες — πρόπεμπονται Rob. στρατοῦ — στρατῶ Leidd. Mss. Thom. M. ἀγήμερες „duces” Schuetz. Sed oblitus est interpretationem novam exemplis firmare. δορυτόοις — Sic Ms. Leid. pr. et edd. R. V. Thom. M. ut Pauw. conj. Seidler. ed. δορυσώοις Mosqu. 2. cett. δορυσσόοις minus bene ad metrum. Brunck. πύλαισιν scribens trimetrum de quo jam Pauw. cogitaverat, exhibuit Schuetzio probatum, qui δορυσσόοι sensus causa scribi vult, sed bene Schol. α. πολεμικαῖς πανοπλίαις interpretatus est. Composita non semper urgenda vid. infra 570. Intelligi etiam posset de armatura, qua instructus hastam gerit, cf. Pers. 238. Φεράσπιδες σαγαί, fab. nost. 376. ταῖς ὑπερκόμποις | σαγαῖς, ad armaturam refertur, quod est armatorum. Pind. Nem. VI. 90. ἔγχεος ζακότοις ubi vid. Heyne. Neque valde abhorrent Pers 237. τοξουλκὸς αἰχμῇ. Choeph. 689. τόξοις εὐσκόποις Antig. 1186. δορυσσόντων μόχθων. Qui de hasta sola intelligeret non afferre posset Herc. fur. 185. τοξήρη σάγην, quae de toto apparatu sagittario dicta sunt. σαγαῖς denique de militibus intelligi posset. Supplic. 185. Ὀχλον δ' ὕπασπιστῆρα καὶ δορυσσόν. Heracl. 771. δορύσσοντα στρατὸν. Sic λόγῃ Oed. C. 1312. ἄσπις Phoeniss. 78. Heracl. 627. αἰχμῇ ibid 276. δόρυ ibid 337 &c. δορύσσοντα, δορύσσοντα confus. Heracl. 796. σ. σσ. saepissime commutata. Piom. 116. 579. 279. Boekh. ad Olymp. XXI. 67. p. 412. alterum σ α librariis potius omissum quam additum putat, Bothiusque δορύσσοις edidit, δορύσσους ος.

occurit Oed. C. 1313. ἐβδόμαις — εὐδόμαις Ald. De septem portis intellexit Thom. M. l. c. quod Schuetz. probatur. Nihil impedit, quo minus accipiat de septima porta, licet altera explicatio aptior videatur.

V. 117. 1. ῥυσίπολις — Sic Mosqu. 1. Glasg. Seidler. vulgo ῥυσίπολις, minus bene ad metrum, cf. Schol. α. ubi ὁθ' pro ὅθ' ἵππιος — ἵππειος Ald. Rob. Schol. β. ποντομέδων — add. δ' Mosqu. 1.

V. 119. ἰχθυβόλῳ — ἰχ — ῶν Mosqu. 1. 2. Jota subscriptum saepius abiit in ν five ς. μαχανᾶ — Sic Reg. B. Viteb. edd. recentt. cett. μηχανᾶ. Ποσειδᾶν — Sic Viteb. edd. recentt. cett. Ποσειδῶν. ἰχθ' μαχ. Schuetz. regi vult a μέδων in ποντ. Sed deus invocatur ut armis suis hostes arceat. „qui tridentem geris, libera nos cum eo.”

V. 120. 22. φόβων — Sic edd. recentt. ex Ar. Codd. Regg. Schol. β. pro φόβου. ἐπίλυσιν abest Mosqu. 1. πόλιν pro ἀκροπόλιν accepit Stank., bene refutavit Schuetz. κήδισαί τ' ἐναργῶς — κηδέσθηθ' ἐναργῶς et supra. γρ. κήδεσαί τ' ἐ. Mosqu. 1. κηδευσέ τ' ἐ Mosqu. 2. De ἐνεργῶς cogitavit Schuetz., quod minus poeticum Tragicis que minus usitatum non alium praebet sensum.

V. 123. 4. γένους — γένος Viteb. quod suppleto κατὰ, Zeun. admittendum putat. σέθεν γὰρ ἐξ — Sic Ar. Codd. Regg. („adversus metrum” Schuetz, qui tamen in textum recepi) Both. Seidler. vulgo γὰρ abest.

V. 125. λιταῖσι — Sic Schuetz. Seidler. pro λιταῖς. De θεοκλύτοις cf. Seidler p. 22. not. significationem h. v. bene expedit Schneider.

V. 126. ἀπύουσαι — αὐτοῦσαι Seidler. dicens „Sed
fi

si vel nulla h. l. antistr. esset, scribendum tamen censerem αὐτοῦσαι, ut id. fieret vs., qualis toties in hoc carmine dochmios interrumpit." In ἀπ. υ̅ produci videtur, ut in ἀλύων 367. quod apud Tragicos nonnisi penultima longa occurrit cf. Eur. El. 466. ὑάδες ibique intpp. qui cit. Jon. 1156. Theogn. 26. οὐθ' ὕν πάντας πελαζόμεθα — πελαζόμεθα Mosqu. 1. 2. Vienn. Viteb. Schol. β. Ald. Rob. Turn. quod metrum respuit.

V. 127. 8. Λύκει' — λύκι' Mosqu. 1. Viteb. Vienn. Ald. Cf. Oed. T. 203. λύκειος — λύκει Ald. Λύκειος Glasg. στρατῶ δαίῳ — τῶ στ. τῶ δ. Mosqu. 2. σ δ. γενοῦ Vienn. B. D. αὐτᾶς — αὐτὰς Mosqu 1. ἀητᾶς Mosqu. 2. Stanl. conj αἴτας. Schuetz. ed. αἴσας ἔνεκα τῆς Φωνῆς τῶν στεναγματῶν ἐμῶν gl. codd. Regg. Schol. α. altera explicatione στ. α. ad hostes refert. Schol. β. ad chorum, quod praeferendum. Optime Schol. α. ἀνθ' ὧν ἡμεῖς νῦν θρηνοῦμεν. λυκ. στ. α. dictum ut infra 956. ἱερῶν πατρῶων δ' ὅσιος ὧν et multa alia, neque valde abhorrent. supra 8. sq. ὧν Ζεὺς ἀλετητήριος καὶ τ. λ. Si στ. α. de hostibus intelligeretur (Odysf. 351. οἱ Τρώων μὲν ὑπεξέφυγον στονόεσσαν αὐτήν.) sensus esset, arce hostium impetum, quam explicationem λύκειος et στρατῶ δαίῳ non admittent. Pauw. ἐπὶ subintelligi vult, quod non fieri potest. Phoenisf. 1552. πάρα γὰρ στενάχειν τάδ' αὐτεῖν. Eum. 391. κληδόνος βοῆν. Soph. El. 88. θρήνων ᾠδὰς. Troad. 514 sq. ὕμνων ᾠδὰν. 611. θρήνων τ' ὀδυρμοί. Eur. El. 760. μέλος βοῆς. &c. quod genus loquendi non ubique intactum Criticis.

V. 129. 30. σύ τ' — abest Turn. Λητογ. — λατογ. Schol. β. Both. Λητωῖς τε omisf. αὐτᾶς Seidler. propter antistroph. κούρα — κούρη^α Mosqu. 1. πυκάς. Schnei-

der. bene explic. Arcu te instruas, dictum enim pro
 εὖ τόξον πύκαζε. Rhcf. 90. πύκαζε τεύχεσιν δέμας.

V. 131. Omittit Seidler. propter antistr.

V. 132. εἰ εἰ εἰ εἰ — ter Mosqu. 2. bis Schuetz.
 Both. Sed probabilius librarios exclamationes omisisse
 quam addidisse. Nil obstat, quin hoc a correctoribus
 antiquissimis jam factum putemus, de quibus vid.
 Quinctil. X. 1-66. ibique Gesn. et Boekh. de Tragic.
 C. III. Exemplum certissimum talis omisionis est Pers.
 678. five 631. ubi Dario adparente Chorus Ἴαυοῖ excla-
 mavit, teste Aristoph. Ran. 1055 sq. (ed. Lipf.), qui
 irrisisse videtur multitudini exclamationum ibid. 1317.
 ubi Cf. Welker.

V. 133. 4. ὄττοβον — Sic Schuetz Both. Seidler. pro
 ὄττοβον. quod 182 metrum non fert. Prometh. 574.
 ὄττοβει legendum. τὸ ἀκροζόνιον ὄττοβον Viteb. πότνι' —
 Sic Both. Seidler. vulgo πότνια, quod metro parum
 convenit.

V. 136. 7. Siquidem Ἄρτεμι φίλα nonnisi semel po-
 nendum esset, hic potius omitterem cum Bothio quam
 supra 131 cum Seidler. εἰ εἰ εἰ εἰ — ter Mosqu. bis
 Schuetz. omittit Seidler.

V. 138. ἐπιμαίνεται — ἐπιμένεται Mosqu. 1. Ad
 δορυτ. cf. Supplic. 611. ἐφριξεν αἰθῆρ, Schuetz. δ' ante
 αἰθῆρ omis. in notis, neque male ita legeretur, cf. 99.
 144. Sed nihil mutandum.

V. 139. τί — καὶ Guelf. ἄμμι — Sic Schuetz. Glasg.
 Both. Seidler. ἄμμιν olim legebatur, quod quidem
 ferri potest, sed mutatio facillima est. τί γενήσεται —
 καὶ γεννήσεται Mosqu. 2. τι γεννήσεται Ald. ,, Varia-
 tio haec temporum praesentis et futuri, bene expri-
 mit

mit animum calamitatibus futuris tanquam praesentibus intentum." Schuetz.

V. 140. I. ποῖ — πῇ Vienn. B. C. D. Mosqu. 1. quod correctioni procul dubio debetur. ποῖ τι τέλος Rob. ποῖ δὲ τέλος ἔτ' Seidler. ut vs. sit numerosior. ἔ ἔ ἔ ἔ — ἔ ἔ ἔα Mosqu. 2.

V. 142. ἀκροβόλων sive de militibus, qui ἀκροβόλοι appellabantur, sive de muris lapidibus petitis intelligendum. Schol. β. commentum Pauwio probatur, momenti ἐπὶ non subaudiri posse. Both. ἐπ' ἄλξεων edidit, sed recte se habet ἐπαλξ. ἔρχ. quod non explicandum super (Il. II. 801. ἔρχονται πεδίῳ) sed contra muri pinnas.

V. 145. Καὶ — ἐκ Rob. ἐκ δὲ Seidler. propter antistr. citans Brunck. ad Antig. 106. ἄγνον τέλος male acciperetur de cohorte sancta, referend. enim ad Minervam et graviter dictum pro ἀγνοτελής, (117 Φιλόμαχον κράτος) Orph. Arg. 551. (ed. Herm.) Θέμιν ἀγνοτελῇ hymn. 54 (53) 4. Silenus ἀγνοτελής, γεραρός. μέλος Pauw. conj. pessime etiam conjiceretur θάλος. πολεμοκρ. Orph. hym. 32 (31) 2. πολεμοκλός. 19. πολεμήτοκε. μαχαισί τε — μάχαις. σύ τε Seidler. ex Herm. conj. probabili, quam recepissem si mihi in text. constituendo nota fuisset. μάκαιρ' — μάχαιρ' Ald.

V. 147. Ὅγκα — Ὅγγα Mosqu. 1. πρὸ πόλεως defunct Ar. cf. 460 sq. Kann. Panth. 312. De numero Seidler. ad Troad. 249. de vss. dochm. 24 sqq.

V. 148. 9. Ἔ. ἔ. cf. Il. IV. 406. ἐπιρρύου — ἐπὶ ρύου Ald. παναλκεῖς — „, Alii παναρκεῖς" Turn. Non male. Pers 852. ὁ γηραιὸς Πανταρκῆς, ἑκάκας, ἄμαχος βασιλεύς. Choeph. 68. παναρκέτας. Ald. παναλκέτας.

Vulgata non deterior majorem habet auctoritatem librorum.

V. 150. 52. τέλειαι — θεαὶ τ. Mosqu. I. τελείας Rob. δερίπ. — δορύπ. Vienn. Schol. β. Ald. Turn. προδῶθ' — προδόθ' Rob.

V. 153. μοι vulgo abest. Schuetz. ex Herm. conj. recepit. omittit Seidler. „Deest, inquit syllaba. Pro ἑτεροφ. Herm. aliud antiquitus vocabulum lectum esse, suspicatur, veluti ἑτεροβάγμονι.” Parum quidem placet illud μοι, sed melioris nunc nihil video. Pauw. sive ἑτεροφύλῳ legendum, sive, qui plane alia loquitur, quam nos loquimur, et plane etiam alia sentit, quam nos sentimus explicandum putat. ἑτεροφ. non urgendum, sed „peregrino” vertendum videtur, ut fere positum ἀλλοθρόοις Suppl. 974. Agam. 1201. ubi Chor. non miratur Cassandram graece loqui, sed res in urbe peregrinam gestas scire. Metum diversitatem dialectus apud Chor. auxisse bene monet Heath.

V. 154. πανδίκους — Sic Vienn. C. Rob. Vict. Stanl. Glasg. πανδίκας^{ο ου} et supra πανδήμους Mosqu. I. πανδίκας ctt. Adject. adverbio magis poeticum, et h. l. epitheta duo preces vehementiores efficiunt, quam unum. 600. δικαίας λιτὰς. Choeph. 783. διὰ δίκας πᾶν ἔπος Ἐλακον Ζεῦ Suppl. 77. ἀλλὰ θεοὶ γενέται κλύετ' εὐ τὸ δίκαιον ἰδόντες. Vulgo aliter explicatum. Eur. Suppl. 62 sq. &c. Adjectiva praeferenda puto. Prom. 155. (cf. 175.) 66. 1022. Pers 218. Codicibus non nimis tribuendum. vid. Pers 94. 397. 450. 468. 906. &c. Voss l. c. p. 27. compar. Ag. 1285. quem locum de resupinatione Agamemnonis caesi intelligendum puto. et Prom. 1005.

V. 155. 6. ἄμφ. — τ' ἄμφ. Seidler. e conj. non opus

opus ut videtur. Schol. cit. Il. I. 37. Φιλοπόλεις — Sic pro Φιλοπολεις scribendum puto, quod Seidler. fecit. Φιλοπόλεις Ald. Schuetz. Φιλοπτόλεις Both. πόλεις, πολεις. confus. Pers 861. 892.

V. 157. 8. μέλεσθε δ' — Sic Mosqu. 1. Rob. Schuetz. Seidler. Vulgo μέλεσθ' ἱερῶν, quod oitum videtur ex μέλεσθε θ' ἱερ. μελόμενοι — μελλόμενοι Ald.

V. 159. ἔττε — Sic Schuetz. Glasg. Seidler. Ald et Steph. ita conj. pro ἔστέ. ὀρχίων de sacrificiis intelligens h. l. Musgr. cit. ad Antig. 1013 et Trach. 765.

V. 160. Ὑμ. ἔρ. θρ.] Εἴσθεσις διπλῆς, ἥς προτίθεται ἡ μονοτροφικὴ αὐτῇ περίοδος, στίχων οὐσα ἱαμβικῶν τρικέτρων ἀκαταλήκτων καὶ Schol. Metr. Cf. Androm. 5 8. θρέμμα sensu eodem Soph. El. 622. Lyfistr. 369. (ed. Lips.) Androm. 261.

V. 162. 4. θαρσ. — θρ. Ald. Rob. Turn. πολισσ. — πολισ. Rob. αὖειν — αὔειν Rob. λακάζειν — λακίζειν Mosqu. 2. μισήματα five ad Chor. (Schol. β. H. Grot. Schuetz.) five ad αὖειν λακ. referendum. Ad initium orationis relatum concinniotem eam reddit atque maiorem Chori vituperationem exhibet, quod praeferendum. Cf. Eum. 73. Soph. El. 289. Hippol. 407. Aeschyl. Suppl. 874. ἰῦζε καὶ λακάζε καὶ κάλει θεούς.

V. 165. 7. Cf. Ag. 655. 929. γένει — Φύλῳ cum gl. γένει Vienn. B. D. Iph. T. 1263. γυναικεῖον γένος. κρατ. scil. γυνή, quod latet in γυν. γεν. Constructio post γὰρ interrupta sententiam reddit fortiozem. οἴκῳ. ἤκῳ. Ald. πλέον pro πολὺ accep. Pauw. forf. e Grot. versione.

Flere, ejulare, odiosa quae prudentibus.

Ego nec secundis casibus nec tristibus

Generi sodalis esse foemineo velim:

Namque insolentes prosperis rebus, simul

Timuere, portant domibus atque urbi malum.

V. 169. 72. Φυγὰς — βοὰς Vienn. B. D. c. gl. Φυγὰς. Rob. διεῖρ. — διερεθίσασθ' Guelf. c. gl. ἐνεβάλλετε unde Schol. β. corrigend. διεῖρήσας Rob. ὀφέλλετε. „ Alii ὀφέλλεται” H. Steph. ὑφ' αὐτῶν — ὑπ' αὐτῶν Schol. α. alteram lect. cit. Vict. πέρθειν et πορθεῖν de hominibus Choeph. 686. Oed. T. 1456. Aj. 1198. Phoen. 565. Eur. El. 314.

V. 173. 5. τοιαῦτα δ' ἂν — τοιαῦτ' ἂν Ald. Mosqu. 1. Ortum videtur ex τοιαῦτα τ' ἂν. ἔχουσ — ἔχεις Mosqu. 1. ἀκούσεται — μεταίχμιον Rob. e versu sq. μεταίχμ — supervacaneum, quod Schuetz. bene monuit post Schol. Inter viros enim et feminas nihil exstat, neque ullo modo de senibus aut infantibus intelligi potest. Hic autem loquendi modus optime convenit orationi concitatori, quo cavemur, ne quid relictum sit. Prometh. 116. θεόσυτος, ἢ βρότειος, ἢ κεκραμένη; Helen. 1137. ὅτι θεός, ἢ μὴ θεός, ἢ τὸ μέσον. Pauw. conj. μετ' ἀκμαῖον.

V. 176. ὀλεθρία. „ Alii ὀλέθρια” H. Steph. monens durum esse ψῆφον deliberare et perniciosam vocari, durius, medium passive usurpari. Stanl. conj. βαλήσεται „ an βαλλήσεται?” Pauw. Non opus, Schuetz. vert. calculus perniciosus adversus eos sententiam feret. Ver- tend. sententia perniciofa judicium de illis exercebit.

V. 177. Φύγη — Φύγοι Guelf. Φύγη Ald. Cf. Il. III. 56. Agam. 1616. Antig. 36.

V. 178. 30. Cf. Il. VI. 492. et passim. Iphig. A. 730. Ἦκουσ. κ. τ. λ. Pauw. interpungi vult. ἦ. ἦ. ο.

ἢ; ἢ. κ. λ.; ἢ κωφῇ λέγω non conjici debere, sed animum iratum descriptum esse bene monet. κωφῇ Ald. H. Grot. vertit.

Curae virorum res foris queis se abstinens

Mulier quiescat tacita nec damnum adferat.

V. 181. 6. Ὅμοια χρὴ εἶναι τοῖς ἐξῆς τρίμετρα βραχυκαταίληκτα. Schol. Metr. ακουσ. — εἰσακ. Viteb. contra metrum, de quo vid. Herm. de Metr. Pind. p. 189. Seidler. p. 61. 63. 129. 161. ὄτοβον — Sic Pauw. conj. edd. recentt. receperunt pro ὄτοβον, quod semel exstat apud Cant. Stanl. ὄτοβον semel Schuetz. ὅτε τε — ὅτι Ald. ὅτι τε Rob. Turn. Vict. Stanl. ὅτε Schuetz. Glasg. σύριγγες — σύριγγας Ald. De ἐλιτρ. cf. Seidler. p. 22. not. Suppl. 184. σύριγγες οὐ σιγῶσιν ἀξονήλατοι. ἱππικῶν τ' — καὶ ἱπ. propos. Pauw. ἀγρύπνων — Sic pro ἀϋπνων scripsi. Idem fecit Seidler. p. 129. Herm. Handb. d. Metr. p. 108. h. v. non ad Cret. sed ad antispast. referens vulg. retinuit, quod mea quidem sententia omnino non fieri potest. Prom. 358. ἀγρυπνον βέλος. διὰ στόμα — διαστόμια Schuetz. διάστομα Pauw. conj. servata vulgata saltem ἱππικὸν scribendum putat Schuetz. Sed πηδαλίων διὰ στόμα Aeschyli grandiloquentiae optime convenit. cf. supra 51. διὰ στόμα. infra 487. διὰ χειρὸς βέλος φλέγων. Suppl. 796. πυρ. — πυριγενέταν Ald. Tur. πυριγενετῶν Rob. cf. Prom. 880. Hippol. 1213. Orest. 808. Ad πηδ. Schuetz. cit. Hippol. 1217.

V. 187. Ἰαμβικοί τρίμετροι στίχοι γ'. Schol. Metr. τί οὖν; vid. 671. Eum. 890. Pers 784. (1011 τί δ' οὖν Schuetz. conj. non probabiliter.) Suppl. 308. 315. ε Porsoni sententia τί δ' οὖν scribendum, quomodo Pers 690 τί δ' ἔστι, τί ἔστι confusa sunt. Sed in re nimis incerto.

certa contra codd. nihil mutari debet, neque Matthiae Phoenisf. 878. (892. ed. Pors.) hanc regulam sequutus est. ἄρα γ' — ἄρα μ' Vienn. B. D. Ald. Rob corruptum procul dubio ex ἄρα μὴ Vienn. A. C. ab Herm. ad Antig. 632. (Erf. ed. min.) optime explicatum, quod interrogationi Eteoclis parum convenire videtur εἰς — Sic Vienn. A. C. vulgo ἐς.

V. 189. πρὸς — ἐν Viteb. ex interpretatione parum accurata. vid. Schol. β. H. Grot. vert.

Quid ergo? quoties fluctibus faevis mare

Horrescit, hinc speranda num nautae falus,

Proram relictā puppe si fugiens petat.

V. 191. 3. Αντισπαστικὰ κῶλα ε. ἔοικε δὲ ἀντιστροφῇ εἶναι τῆς ἄνω στροφῆς. Schol. Metr. θεοῖσι πῖσυνος — Sic pro vulg πῖσυνος θεοῖς metri causa transposui. Cf. Seidler. p. 58. Herm. de Metr. Pind. p. 190. vulg. fervat. ὁλοᾶς νιφομένηας — Sic Codd. Regg. Schuetz. ὁλοᾶς νιφομένης Ald. Rob. ὁλοᾶς νιφομένης cett. ὁλοῆς forf. Schol. α. δι τὸτ' — Pauw. propos. τότε δ'

V. 194. Ἰαμβικοὶ στίχοι τρεῖς. Schol. Metr. στέγειν — στέργειν Mosqu. 2. Vienn. A. C. Cf. Oed. C. 14 sq. πολέμιον — Sic Regg. Mosqu. 1. Barocc. 4. Schuetz. ctt. πολεμίων minus poetice. Cf. 250. 392. 533. Eur. Elect. 759. Ἀργεῖος δ' στεναγμὸς, ἢ Φίλων ἐμῶν. δόρυ; Schuetz. cui tamen parum tribuit in notis. εὐχεσθε imperativum esse bene monuit Pauw.

V. 197. 1. θεῶν; Sic Schuetz. propos. vulgo θεῶν· ἀλλ οὖν — ἀλλ' ὅκκα Rob. τοὺς τῆς ἀλουσης — αὐτοὺς, ἀλ. π., εκλ. λ. Schuetz. articulo substantivo postposito praecipue initio versus seq. offensus. Articulus solus neque postponi potest, neque unquam postpositus

tus est, quod ubi factum cum addidamento qualicumque ad substantivum pertinente, propter exempla innumera, non potest enumerari. Quod genus loquendi gravius propter substantivum ad articulum animo repetendum. Post *θεός* factum infra 566. Prom. 405. Med. 190. Herc. fur. 603. Initio vs. infra 996. Prom. 405. 652. 1019. Choeph. 835. 951. Agam. 540. Oed. C. 460. 628. 637. 758. 930. 1027. Soph. El. 268. 292. 315. 418. 1330. Ajac. 802. 962. 984. Philoct. 1351. Iphig. A. 335. Eur. Suppl. 1044. Herc. fur. 1324. Eur. El. 325. 363. 916. &c. Erf. ad Antig. 150 sq. *πολέμων τῶν νῦν* non conjungenda putat, quod quidem usus flagitat. Cf. Prom. 47. Pers. 607. Oed. C. 867. Antig. 16. Ajac. 753. Iphig. A. 333. Iphig. T. 50 59. 351. 537. Troad. 669. Eur. Suppl. 613. Jon. 977. Hel. 423. 1292. Bacch. 811. Cycl. 202. In prosa Thucyd. III. 9. &c. Herm. Observ. Crit. p. 46. conj. *τὰ τῆς α. π. ἐκλείπειν* accusativum sibi postulare putans. Sed cf. Pers. 126 *Σμῆνος ὥς ἐκλέλοιπεν μελισσᾶν*. Soph. El. 19. 985. 1149. Herc. fur. 227. Qui *πόλεος* ad *εκλ.* repetendum putaret, afferre posset. Soph. Elect. 513 sq. Herc. fur. 132. qui locus non corruptus videtur. L. n. recte interpr. Schol. α. Turn. Advers. XIV. 15. cit. Aeneid. II. 351. ubi Servii explicatio non probanda Schol. ad. 282. h. fab. Stanl. addit Troad. 25. Plura congescit Klotz. ad Tyrt. p. 39 sq. Adde Plutarch. Anton. C. 75. p. 118. ed Cor. Themist. C. 10. p. 214. Pauw. *πόλεος* a *πολὺς* derivans *πόλιος* mavult. H. Grot. vert.

atque Deos

Rumor celebrat urbe capta excedere

V. 199. Μήποτ' ἐ. κ. α.] Ἑτέρα στροφή. τὰ δὲ κῶλα,

D d

ἀν-

ἀντισπαστικὰ, ὅμοια τοῖς ἀνωγ'. τὸ δὲ τέταρτον ἡμιόλιον.
Schol. Metr.

V. 200. 2. ἐπιδ — εἰσίδοιμι Brunck. Schuetz. metri causa contra metrum. Pauw. propos. ἄδε π., κ' ἐγὼ 'πιδ. . ἀστυδρ. π. ἀστυδρομένην Ald. ἀστυδρομουμένην Turn. Pauw. conj. ἀστοδρ. π. Sed de urbe ab hostibus expugnata intelligi potest. Schuetz. affert πολιορκεῖν πόλιν (vertit tamen ad arcem urbis fit hostium concursus atque oppugnatio.) Adde Plaut. Mil. Glor. I. 21. in aedis me duxit domum infra 697. κτεάνων χρηματοδαίτας Hippol. 1157. ἀστυγείτονας πόλεις Eum. 903. ἀστύνικον πόλιν. Hec. 95. λόγχης αἰχμῇ δοριθήρατος Agam. 103. θυμοβόρου Φρένα λύπης, βουθυτεῖν sive βουκολεῖν βούς saepius occurrit. στρατ. — Schuetz. Schol. β'. explicationem probat, στρατ. ad Thebanos relato alteram lect. τυφόμενον (vid. Schol. α.) melius convenire putans. Stanl. de castris accepit contra usum.

V. 203 5. Μήμ. θ. κ.] Ἰαμβικοὶ στίχοι τρεῖς. Schol. Metr. βουλ. — συμβ. Ald. κακῶς — δειλῶς Mosqu. 2. Vienn. A. cum gl. κακῶς χαλεπῶς. γ. σωτ. — γ., σωτ. Brunck. e cod. Regg. B. & sic Vienn. Schuetz. ut γυνή sit vocativus. Annon γύναι? vereor enim ut vocativus ille e Gregor. p. 47. (ed. Koen.) defendi possit, in Aeschilo saltem semper γύναι occurrit. σωτ — σωτήριος conj. Stanl. Schol. sequutus Abresch. primus recte conjunxit εὐπρ. σωτ. cf. Agam. 672. Oed. T. 80. Philoct. 1471. ibique Brunck. Eur. El. 997. ibique intpp. &c. Sententia occurrit Antig. 672. ὧδ' ἔχει λόγος. Sive explicandum habes meam sententiam, cf. Choeph. 516 Agam. 1661. Ajac. 480. Phoeniss. 1012. sive, ita res se habet, cf. Pers.

Perf. 341. ut λόγος positum sit pro πράγμα vide Brunck. ad Oed. C. 1150, five denique, sic fama est.

V. 206. 9. "Ἔστι θεοῖς δέ τ' ἰσχυρὸς] Ἐτέρᾳ ἀντιστροφῇ. τὰ δὲ κῶλα, ἀντισπαστικά, ὅμοια τοῖς τῆς στροφῆς τριμέτροις βραχυκαταλήκτοις χ'. τὸ δὲ δ' ἡμιόλιον. Schol. Metr. ἔστι Schuetz. δ' ἔτ' — Sic Ald. Rob. Turn. Schuetz. „ Alii δ' ἔτ'" H. Steph. vulg. δε τ', quod sine ullo certo argumento Tragicis abjudicant nonnulli. Aliam rationem iniit Seidler. ad Eur. El. 667. Occurrit Choeph. 486. Hel. 510. Jon. 1377. Neque καὶ δὲ damnandum esse docuit Seidler. ad Eur. El. 1112. τῆςδε τ' cum. τῆςδ' ἔτ' confus. Perf. 436. 824. ἔτ' ad sensum melius videtur. δέ post secundum verbum satis notum cf. Canter. ad Eum. 618 (601) Add. supra 41. infra 956. Perf. 191. 250 Agam. 303. Choeph. 263. Suppl. 226. 999. Troad. 843. 851. El. 344. Iphig. T. 553. &c. De τέ ita posito vid. Herm. ad Hec. 77. γὰρ. Hemst. ad Lucian. Dial. Mort. 25. initio. κακοῖσιν — Sic Mosqu. 2. pro κακοῖσι. τὸν αμνηχ — Sic Marcellin. de vita Thucyd. ut Canter. conj. Glasg. recep. vulgo τὰν quod metrum respuit. κᾶκ — Sic Rob. Vit. καὶ Glasg. Vulgo ἐκ minus bene ad metrum, ancipite syllaba praecedente. ὕπερθ' — ὕπὲρ τ' Heath. ex Marcellin. legend. censet. κρημ. νεφ. — κρημναμένων νεφελῶν Marcellin. — ᾧν — ᾧν Seidler. p. 93. i. e. erigit eum qui in malis omni ope destitutus, etiamsi nubes gravis calamitatis oculis ejus impendeant. Sed melius dictum, nubes erigi, i. e. tolli, quam homines e nubibus oculis impendentibus. Cf. Pind. Pyth. 36 sq. Πολεμίων καμάτων ἐξ ἀμαχάνων διὰ τεὰν δύναμιν. δρακεῖσ' ἀσφαλές.

V. 210. 12. Ἄνδρ.] Ἰαμβικοί στίχοι τρεῖς. Schol. Metr. ἐστὶ — ἔχει Rob. εἶσω — ἔσω Brunck. e codd. Regg. Schuetz. Mosqu. 1. H. Grot. vertit.

Et. Ac ne male urbi consulas clamans Deos:

Felicitatis mater obsequentia est,

Uxorque, ut aiunt, Sospitatoris Jovis.

Cho. Major sed superum, crede, potentia,

Quae jam saepe malis spem superantibus

Amovit capiti tristia nubila

Et nigras pepulit sollicitudines

Et. Munus virorum est petere responsa, et Deis

Mactare pecudes bellico in discrimine.

Tuum tacere est et manere intra larem.

V. 213. 5. Δια θ.] Ἐτέρα στροφή. τὰ δὲ κῶλα, ἀντισπαστικά, ὅμοια τοῖς τῆς στροφῆς τριμέτροις βραχυκαταλήκτοις γ'. τὸ δὲ δ' ἡμιόλιον. Schol. Metr. νεμομεθ — νεμομεσθ. Vict. Stanl. Schol. β. νεμοιμεθ Herm. ut trimeter fieret ὄχλον — ὄχλων Schol. β. ἀδάματον — e Pauw. conj. pro ἀδαμαστον, quod metrum non fert. Initio vers. idem θεῶν διὰ suspicatur propter antistr. Herm. διὰ θεῶν (vid. Seidler. p. 94.) ἀποστέργει — ἀποστέργη Ald. ἀποπτέργει Mosqu. 2. τίς — Sic Brunck. ex Heath. sententia, Schuetz. Glasg. vulg. τί contra metrum. vide Seidler. p. 160. νέμεσις optime explic. Schneider.

V. 216. 18. Οὔτοι Φθ.] Ἰαμβικοί στίχοι τρεῖς. Schol. Metr. οὔτι cum οὔτοι confus. supra 38. Ag. 993. Choeph. 266. Bacch. 488. τι cum τοι Prometh. 426. 625. 745. 1026. &c. Utraque lectio bona, licet οὔτι ita positum rarius occurrat. τιθῆς — τίθης Ald. ἔκηλος — εὐκηλος.

Ald.

Ald. Rob. Turn. Vienn. B. D. Ar. Ox. Schol. β. memoratque Schol. α.

V. 219. 21. Ποταίν. κλ.] Ἑτέρα ἀντιστροφὴ. τὰ δὲ κῶλα, ἀντισπαστικά τρίμετρα, ὅμοια τοῖς ἄνω β', τὸ δὲ γ' ἡμιόλιον. Schol. Metr. ποταίνιον ne trisyllabum sit, Heath. emend. ποτάνιον κλ. γε. πάταγον — πάτταγον Ald. ἄμα — deest syllaba. Codd. aliquot ἄμμιγα cf. Seidler. p. 98 sq., qui conj. sive πάταγον μέγαν sive ἄμμιγα π. ἄμα Trimeter loco nostro abesse et ποταίνιον glosa videtur. τάνδ' — τήνδ' Ald. τῶνδ' ἐς σκοπιὰν τ. ἐ. ἰκόμεν. Mosqu. 2. Πρόσφατον κλύουσ' ὄτονον ἄμα φόβῳ Ταρβοσύνῳ ποδὶ τάνδ' ἐς ἀκρόπολιν Brunck. conj. vel intacto secundo versu. προσφ. κλ. ὅτ. ἀρτίως. ἀκρόπολιν — Sic Glasg. Vulgo ἀκρόπολιν quod metrum non fert.

V. 222. 23. Μὴ ν.] Οἱ ἐξῆς στίχοι, ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι μέ. Schol. Metr. τετρωμένους — τετραμμ. Ox. Vit. Vienn. B. D. ἀρπαλίζετε — ἀρπαλίζετε Ald. Schol. Cod. Guelf. interp. ταρχχὴν καὶ θορυβὸν ποιεῖτε. Pauw. ἀρπ. ad πύστιν in πυθ. latens refert. Schuetz. αὐτοῦς ante κωκ. ἀρπ. supplet, πύθ. de visu accipendum, ex ἀρπ. ad θνησκ. ἢ τετρωμ. referendum: Nolite lamentari de iis.

V. 224. Φόνῳ — Sic Rob. Glasg. Schuetz. vulgo φόβῳ. Φον. consolantis est, non enim insolitum est, homines bello occidī" cf. Pers. 703. Φοβ. commendant Il. II. 767. IX. 1 sq. &c. H. Grot. vert.

Si vulneratos fama si raptos nece

Mox nunciabit, temperate a fletibus,

Lamenta cessent: has amat Majors vices.

V. 226, 7. Cf. Hym. in Merc. 92. γῆθεν. — Sic

Ald. Rob. Glasg. Schuetz. vulgo δῆθεν, quod est respondentis, γῆθεν praetermittentis Eteoclem. στένει π., δ. κ. τ. λ. Anonymus Anglicus. Κυκλούμενον mavult Burgesi κυκλούμενον Mosqu. 1.

V. 228. 9. οὔκουν — πέρι; — Sic Schuetz. vulgo οὔκοῦν περι. ἀραγμὸς δ'. δ' omitt. Brunck. Schuetz. pro γὰρ saepius posuium; (Schol. Choeph. 619. 630.) hoc tamen loco non factum videtur. cf. Iphig. T. 1380. Troad. 1096. Brunck. contra δὲ nimis iniquus Oed. T. 380. ubi vid. Erf. Oed. C. 592. 809. &c. ὀφέλλ. — ὀφέλ. Ald.

V. 230. 1. οὐ σίγα; οὔ, σίγα Guelf. c. gl. οὐδαμῶς. σιώπα. Ald. Rob. cf. Ajac. 75. οὐ σίγ' ἀνέξει, μηδὲ δειλίαν ἀρεῖς. πτόλ. — πόλ. Ald. ξυντ. — ξυγγένεια Rob. προδῶς — προδῶς Ald.

V. 232. 5. Cf. Oed. T. 1146. ανασχ. — ἀνασχῆσι Ald. καί με. — ἐμε Ald. Rob. κάμῃ Mosqu. 1. Vit. ἐμῇ Mosqu. 2. κάμῃ καὶ σὲ καὶ π. Glasg. (cf. Oed. T. 64. Phoeniss. 437.) Chor. precatur, ne in fervitutum incidat. Eteocles respondet. Immo id tua culpa fiet, quae insuper me &c. Ζεῦ — Ζεύς Ald.

V. 237. ἄνδρας — ἄνδρες Ald. Turn. codd. Regg. Guelf. non minus bene. ἀλῶ — Heath. conj. ἐάλω. cf. Brunck. ad Oed. C. 395. H. Grot. vert.

Et. Muliebre, prosi Dii, quale fecistis genus?

Ch. Nempe urbe capta non minus miserum viris.

V. 238. 9. παλ — πάλιν στομ. Ald. πολιν στένεις conj. Pauw. ἀγαλματων; Sic Schuetz. vulgo —ων· ἀψυχία — ἀψυχία Ald. Guelf. c. Schol. καὶ τοῦτο ποιῶ. ἀψυχία γὰρ κ. τ. λ. Chorus animum Eteocli adversarium prodit, simulacra attingens, cujus rationem affert,

fert, se non jam loqui posse prae metu. H. Grot.

Ita quippe vecors impedit linguam pavor.

V. 240. 2. αἶτ. μοι, Ald. Vict. κοῦφον, Vict. Male. εἰ pro εἴθε cf. Etym. M. v. αἶ. εἴσομαι — οἴσομαι conj. Stanl. affert Oed. T. 1516. Schuetz. comparat homericum ἐξαύδα, μὴ κεύθε νοῶ, ἵνα εἴδομεν ἄμφω.

V. 242. Cf. Phoeniss. 894. Aeschyl. Suppl. 790 μορσίμου recte, non quidem cum βρόχου conjungend. H. Grot.

Taceo, ferent quod fata, cum multis feram.

V. 246. κρείσσω — κρείττω Viteb. ξυμμ. — Viteb. Glasg. Schuetz. vulgo συμμ.

V. 248. 9. παιάν — παιών. — Vict. Stanl. Schol. β., et ut videtur Schol. α. Achill. Tat. lib. III. ὀλολυγμὸς γυναικῶν, ἀλαλαγμὸς ἀνδρῶν. De clamore laeto saepius occurrit. cf. Seidler. ad Eur. El. 686. Pac. 97. θυστ. βοῆς. Antig. 1019. θυστάδης λιτὰς. cf. Herm. ad Orph. Hymn. LV. 23. qui θυστας pro θυσίας accepit. „πολεμίου φοβ. pro πολεμίων. Sic ἐμὴν αἰδῶ pro ἐμοῦ αἰδῶ Perf. 696.” Schuetz. Cf. Lex. v. hostilis Isthm. II. 3. παιδεῖοι ὕμνοι Choeph. I. πατρῶα κράτη Antig. 10. ἐχθρῶν κακὰ. Eum. 498. τὰ τῶν πέλας κακὰ. Prom. 388. θρήνος οὔμους.

V. 251. πολισσ.θ. — πολισ. θ. Ald. diis et agrum urtenantibus. qui 252. 3. enumerantur.

V. 253. πηγᾶς — πηγῆς Vienn. B. D. πηγῆς Vienn. A. C. Ald. Rob. Stanl. ἀπολέγων conj. Stanl. et Schuetz., qui recepto πηγῆς, Ἰσμενὸν scribend. putat. Sed. ἀπολ. exemplis destitutum, neque hic ferendum videtur. Recte Schol. α. οὐκ ἀριθμῶ τὸν, ὥς δήλου ὄντος ὅτι τιμᾶται καὶ ἐγγράφεται τοῖς τιμωμένοις. Melius esset οὐ δ. Pauw.

Pauw. conj. τους τ' „ οἱ ἀπὸ Δίρκης, οἱ ἀπ' Ἰσμήνου, ut οἱ ἀπὸ Σοῶς.”

V. 256. θεοῖσιν. omisf. Vienn. A. ὧδ' — ὧς. ibid. ἐσθ. — ἐς θ. Ald. Turn. τροπ. — Schol. anachronismum notat. cf. Phoenisf. 572. et alia loca. δαΐων Pauw. conj. δαίσειν „ partitulum”. δουρπλ. — δουριπλ. Schol. β. δουρυπληθ' Ald. δουρικτήθ' Rob. δουρίληφθ' Schuetz. e Pors ad Eur. p. 42. Vox vulgaris pro voce Aeschylea. Sequitur in Reg. B. στέψω πρὸ ναῶν πολεμίων ἐσθήματα.

V. 260. 1. ποιφ·ιν. — ποιφ·ι Rob. Schol. α. ποιφύμασι Ald. ποῖ φύγμασιν. Mosqu. 2. c. gl. θρήνοις, βοαῖς. τε — τοι. Ald. Rob. Mosqu. 2. Φύγης — Φύγης Ald. Φύγοις Mosqu. 2. non opus, cf. Brunck. ad Oed. C. 395. ἐκφύγης Stanl. conj. H. Grot. vert.

Haec tu Deos venerare non moesta prece,

Vano tumultu procul et excordi metu:

Nam fata fugere non eo dabitur magis.

V. 262. ἐπ' ἄνδρας — ἐπάρχους Canter. conj. μὲν Valken. ad Phoenisf. 755. „ pro ἐπιτάξω. per timesin” Schuetz. Stanl. Constr. videtur. μολῶν ἐπ' ἀνδρ., ubi ἐμοὶ ξὺς in parenthesi posita. ξὺν — Sic Schuetz. vulg. σὺν, quod nimis festinanter deferui.

V. 263. 5. ἐχθροῖσι — ἐχθροῖσιν Turn. ἐπτατ. Mosqu. 1. supra γρ. ἐπταστειχεῖς. εἰς ἐπτ. non est, portas septem murorum, sed quae septem sunt in muris. — Ita ἀγχίαλος de insulis, quae terrae vicinae sunt in mari. Persf. 885. quem locum non explicat Herm. nota ad hym. in Apoll. 32. Phoenisf. 1058. τὰ δ' ἐπτάπυργα κληῖθρα γὰρ Pind. Isthm. VI. III. παρ' εὐτειχέσιν Κάδμου πύλαις. Agam. 241. στόματος καλλιπρώρου Hippol.

199. εὐπήχεις χεῖρας. 680. δεξιᾶς εὐωλένου. Iphig. A. 755. εὐπρώροισι πλάταις. Ag. 241. στόματος καλλιπρώρου. et multa alia. μολῶν — μολῶν Viteb. αγγελ. — ἀγγέλου Mosqu. 1. ex rasura. ταχυρ. — ταχυρρόφους. Viteb.

V. 266. Φλέγειν „ priusquam — tumores — incenduntur” Schuetz. „ Sermones — nos — accendant.” Stanl. Melius, et ita Brunck. ad Pers. 393.

V. 267. Μέλει, Φ.] Οὗτος ὁ χορὸς συνίσταται ἐκ κῶλων χοριαμβικῶν πδ'. ὧν τὰ μὲν ἐστὶ τρίμετρα βραχυκατάληκτα καὶ καταληκτικά. τὰ δὲ, δίμετρα ἀκατάληκτα καὶ καταληκτικά, ἤτοι ἐφθημιμερῆ. τὰ δὲ ἡμιόλια. εἰς δὲ ἀναπαιστικά τινα δίμετρα ἀκατάληκτα ὧν τελευταῖον, Ἄλγέων ἐπὶ ῥοθον. ἐν ἐκθέσει δὲ στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι ἔξ. Schol. Metr. Cit. Plotius de Metr. p. 2643 Putsch. Versus Alcmanius appellatur. Welker. Alcman. p. 83. μέλει pro substantivo accipiens, Φόβω τ' conj. Non opus. Pers. 1042. μέλειν πάρεστι δέσποτα. i. e. μέλησει δεσπ. Hel. 1424. τῆς τύχης μέλει μόνον. Herc. fur. 589. μέλει μὲν οὐδέν, 745. θαλίαι μέλousι — κατ' ἄστν — ὑπνώσσ. — ὑπνώσ. Viteb. Schol. β Ald.

V. 268. 9. Καρδίας — bisyll. Cf. supra. Prom. 354. πᾶσι δς 680. αἰφνίδιον Pers. 35. Αἰγυπτίον. male illatum (cf. Suppl. 31. 1050.) 247. Ασιάδος 1. Ασιδος cf. 268. 760. Suppl. 550. 79. κύανεον. 546. Ασιᾶς 557. κυανωπ. 847. παίδι ἐμῷ 1032. δίαινε. Suppl. 7. εὐτινι ἐφ' 637. πελασγίαν. 1. πελασγάν 769. δι' ὑδρηλὰ Oed. T. 640. δυοῖν. ibique Erf. (Boekh. Pind. p. 557.) Oed. C. εὐρανία. Eur. El. 1156. σχετλία (Seidler. σχέτλια) Herc. fur. 1275. Ὀλυμπίου. Troad. 1289. Seidler. emend. Iphig. A. δι' ἔρωτα. Iphig. T. 1006. nunc emend. Bacch. 1285. Ἀρμονίαν Alc. 1128. Γοργόνι' ὧς. Exempla ex Ho-

mero attul. Thiersch Gr. Gr. p. 661. Adde d'Orville Vann. Crit. 363. Welker ad Alcm. p. 23. et Addend. (ubi non citari debebat Seidl. ad Iph. T. 631. de vss. dochm. p. 46.) Hephäst. p. 9. Apud Romanos. Horat. Sat. I. 7 30. vindemiator ibique Heindorf. II. 3. 245. pituita ibique Heindorf. ; inter omnes vocales facillimam facit synizefin, unde jod ortum. Latini Laius bisyll. pronuntiant, idem factum Pind. Olymp. II. 70. ubi Boekh. ex Herm. sentent. Λῆον edidit. μέριμναι — μερίμναις Ald. μέριμνα Rob. τάρβος — Cod. Galean. ταρβῶ. et ita Stanl. not. Ms. teste Burtono ἀμφ. — ἀμφὶ τειχῇ. A. Ald. ἀμφὶ τείχη. Ven. τῶν ἀμφὶ τείχη λεῶν Burton pro varia lectione affert. Casaub. Pauw. propos. τάρβος τ. ἀμφ. λ. δὲ (δέδοικα) κ. τ. λ. quod Schuetzio arridet. τ. ἀμφ. λ. five explicant ταρβ. five posita ut πρῶταρχον ἄτην Agam. 1193. ἀρωγάν 230. Trach. 49. τὴν Ἡράκλειον ἔξοδον. Iphig. Taur. 1061. ἔλεγον οἶτον αἰεῖδεις ubi vid. Seidler. Troad. 386. Bacch. 30. Trich. ad Soph. El. 122. Cf. Phoeniss. 239 sqq.

V. 271. 3. δρ. δ' — δρ. γ'. Brunck. ex Heath. sententia, in notis tamen rejectum. ὑπὲρ δέδοικα conj. Pauw. δυσευν — δυσευνήτειρα Vienn. Ald. Rob. Schol. β. Stanl. Glasg. δυσευνήτορας Schol. α. Vict. δυσευνήτορα Schuetz. ad serpentem referens, quod multo melius avi convenit. Soph. El. 107. (verba similia Prometh. 896.) παντροφ. — Viteb. δυσευνήτειρ' ἀπάντρ. Schuetz. πάντρομος a Steph. e cod. Ms. citatum, Pauw. Heath. probatum: πάντροφος Stanl. conj. παντροφ. non est, quae foetus suos omnes alit, sed magna cura alit, (cf. παγκλαύτων 344. παμμάταιον Ag. 394. 960. παμμήτωρ An-

Antig. 1282.) quod sensum praebet pulcherrimum. Cit. Titzetz. ad Lycophr. v. 86. Schol. explicationem sequutus ὁθεν Αἰσχύλος Φησί. Παντρόφου πελειάδος.

V. 275. 7. πανδ. — πανδημί Ald. cf. Brunck. ad Ajac. 1227. Forma plenior praeferenda, praecipue in adverbio, quod non factum est a verbo. Eumen. 1025. πανδαμεί. στείχουσιν Brunck. Schuetz. Glasg. ut Pauw. voluerat pro στείχουσι. τί — τις. Codd. Regg. Vienn. A. C. contra metrum ἐμφιβόλ. recte Schol. α. Pauw. „aut de salute sua dubiis, aut circumcirca positus in muro.”

V. 278. 9. ἰαπτ. — ἰάπτουσιν Ald. Rob. ὀκριόεσσαν — Sic Codd. Regg. c. gl. τραχεῖαν ἢ στερεάν Mosqu. 1. Vienn. A. C. Schol. β'. Schuetz. Glasg. pro ὀκρυόεσσαν.

V. 280. διηγ. — Addunt ᾧ praeter Brunck. Schuetz. Codd. Regg. Mosqu. 2. contra metr. Herm. de Metr. Pind. 190. Schuetz. dividit. παντὶ τρ. Διηγ. θ. π. κ. στρ.

V. 283. ἀμ. — ἀμείψασθε. Vienn. B. D. „Quale reddideritis” Stanl. vert. in notis recte explic. γαίας πεδον cf. Prom. 1. Pers. 486. Suppl. 268. 668. ubi γαῖς deerat. 1029. Ajac. 859. Eur. Suppl. 829. Bacch. 543. Hel. 83. Herc. fur. 614. &c.

V. 284. 5. Pauw. propos. ἐχθίστοις vel ἐχθροῖς ἄρ'. Heath. conj. ἀρειον. τοῖς δ'. Καρδίας in Stroph. trisyllab. accipientes, ubi melius ἀρήϊον legi, Schuetz. putat. βαθ. — βαθύχθονα Mosqu. 1. Idem omisso αἶαν Vienn. A. C. Schol. α.

V. 286. 7. εὐτραφ. — Sic Brunck. Mosqq. Glasg. Schuetz. „Alii εὐτραφ.” H. Steph. vulg. εὐτρεφ. πᾶμ — Sic Schuetz. Glasg. ut Pauw. voluerat pro πομάτων.

V. 288. ὅσων — ὅσου Vienn. A. C. Ποσ — ποσειδῶν Vienn. Ald. Rob. Vict. Stanl. Schol. ποσειδῶν Turn. vs. non respondet Stroph. Pauw. conj. γαῖάωχος. Transponenda videntur. ἴησιν ὁ γαῖαοχ. Ποσ. γεάοχ. Ald.

V. 290. 91. ταδ — ταῦτ' Schuetz. ex Herm. sent. quod metri causa non factum esse potest in vs. Phercrat. Promiscue utuntur Tragici. Prom. 915. 992. 1030. 1043. Pers. 168. 727. 747. 826. Suppl. 523. 1007. Choeph. 221. Atque Aristoph. Nub. 1029. ibique Herm. Pac. 305. Vesp. 1426. &c. πολιοῦχοι — πολλισ. Mosqu. 2. Vienn. πολλισ. — Rob. Brunck. metri causa conj. ἰὼ. θεοί — τεοί Ald.

V. 293. Καὶ τὰν — Herm. observ. p. 46. falsum judicans, conj. ἄταν, recep. Schuetz. quod in Eurip. melius factum esset, quam in Aesch. „Antiqui poetæ non solent duo ephitheta ornantia per copulam conjungere, languidum hoc esse rati” Herm. ad Orph. Lith. 81. et Add. Regula bona, si exceptiones statuamus, non enim constat, omnia ad eandem normam dicta esse. Choeph. 722. χθόνων δ' Ἑρμῆν καὶ τὸν νύχιον Prom. 690. Pers. 5. 33. Copula tollenda ibid. 936. Suppl. 197. Trach. 850. δούλιαν καὶ μεγάλην ἄταν. Soph. El. 852. Hec. 197. Iphig. T. 146. Rhéf. 279. Troad. 283. 1214. Iph. A. 26. 45. Heracl. 298. Arist. Plut. 415. &c.

V. 294. 5. εμβαλ. — βαλλόντες. Ald. βαλλόντες Turn. ἄροιςθε — ἄροιτε Schol. β. Seld. „gloriam vobis parate” Schuetz. jungend. videntur ἄροιςθε κῦδος τοῖςδε πολίταις, gloriam date civibus.

V. 296. 8. καὶ π. ῥ. — Πολ. γενέ — σθε ῥ. ε. τ. στάθῃ — Schuetz. ex Herm. de Plnd. p. 190. Versus est sive choriamb. dimet. catal. sive διογ. primam produ-

ducit cf. Suppl. 634. et Choriambo Molossus oppositus. cf. Soph. El. 123. 39. five denique de Creticis cogitandum. *στάθῃτ'* — Brunck. e codd. Regg. (ut Pauw. voluerat) Schuetz. Pauw. propos. *εὐαδρ. στάθ.* in stroph. πολ. στρατον τε. λιτ — *λιταῖς* Vienn. B. D.

V. 299. ὦδ' — Sic Glasg. Schuetz. vulg. *τὴν δ'* contra metr.

V. 300. 1. *Ἀῖδι* pr. cf. Seidler. de vss. dochm. p. 21. not. ad Eur. El. 122. *Αῖδα* Ald. Rob. Vienn. *δουλ.* cum *δ.* *αγρ.* jungend. putat Pauw.

V. 303. *περθε.* — *πορθευ.* Vienn. B. D. *ἄγ.* — *ἄγεσθε* Ald. *ε* *ε* in antistroph. autem ter, minus bene, vel *ἄγεσθ'* *ε* — *ε* *ε* Pauw conj. *ε* bis legendum videtur vide infra 317. *νέας* monosyll. cf. Seidler. p. 19. Eum. 946. Eur. Electr. 1160. *μέλεον* recte nunc legi videtur. *παλαιῶς.* cf. Choeph. 168. *ἱππηδ.* Suppl. 433 sq. *πλοκ.* H. Grot. *ἀπὸ πλ.* quod subaudiendum vel *πλοκαμῶ* legendum putat Pauw. Schuetz. cit. Valk ad Theocr. 4. 35. cf. Odysf. III. 439. (non Theocr. IV. 35. Supplic. 434.) Nem. XI. 42. &c. ita *ἔλειν* II. IV. 542.

T. 307. 8. *περιρ.* — Sic Brunck. e codd. Regg. Schuetz. Glasg. *πέρι ρηγ.* Ald. *περιεῤῥηγμένων* vulg. *βοᾷ* — *βοᾷ* Ald. iota subscriptum fere ubique omit- tens *ἐκκεν:* — *ἐκ κενουμένη* Ald. Rob. cf. Perf. 546 sq. Pauw. propos. *γοᾷ δ' ἐκκ.*

V. 309. 10. *λαῖδ.* — *ληῖδ.* Ald. Turn. *ὀλλ.* — *ὀλλυ- μένης* Mosqu. 1. *κινουμένης* Mosqu. 2. *ὀλλυμένα, μιξό- θροος,* conj. Schuetz. Recte expl. Schol. *τοι* — *abest* Ald. Rob. Turn. *προταρβῶ.* — *προταρβῶ* Ald. *προταρ- βεῖ* conj. Schuetz. ad urbem referens.

V. 311. 13. *κλαυτὸν* — *κλαυστὸν* Rob. *αρτιτρ.,* Alii

ἀρτιδρ.²¹ Turn. et ita Scalig. et Morell. in marg. Schuetz. conj. ἀρτινύμφοις vel γάρ τι κόραις. „Quatum mores vix sese produnt” Pauw. bene. Minus bene oppositum esset τῷ πολύτροπος, vel intelligeretur de benemoris. (ut ἀρτίφρων) Incert. apud Grot. Excerpt. 928. Γυναικὶ κόσμος ὁ τρόπος, καὶ χρυσία. ὦμοδρ. — ὦμοτρ. Ald. Rob. προπαρ. Heath. cum δωματ. constr. vult, minus bene. δωμ. — δομ. Ald. Rob.

V. 314. τί; Sic positum praeter l. n. non occurri, sed τί γάρ, τί δέ, cujusmodi interrogatiunculae gravitatem orationis attenuantes (Herm. ad Nem. IX. 3. ed. Boekh.) praecipue decent Euripidem, ubi frequenter occurrunt. τὶ τὸν Ald. Rob. Hoelzlin ad Apollon I. 9. πρὸ λέγω, προφθίμενον conjungens, quod Aeschylum minime deceret. προλ. praefero pro λέγω sermo vulgi ut ἀμύνω testor. Oed. C. 1128. στέργειν orare, μαρτυρεῖν Antig. 515. Hippol. 974. et alia hujusmodi.

V. 316. 17. εὔτ' ἂν — Brunck. e codd. Regg. Schuetz. vulgo εὔτε. εὔτε πτ. Glasg. e Pauw. conj. cf. Ag. 12. εἴτε Sic Schuetz. Glasg. vulgo bis recte ut videtur. Cf. Prom. 579. δυστ. τε — γε Turn. Brunck. Non opus Cf. Herm. ad Hec. p. 162. Ag. 63. 1483. Iph. T. 150. ibique Seidler. πρασσ. — πράσσει Vict. Vienn. IV. Brunck. Glasg. Schuetz. Infinitiv. majorem animi perturbationem indicantem praetuli. (Antig. 625. πράσσει legendum.) Schuetz. conj. πάσχει.

V. 319. 22. τὰ δέ — τὰδε Heath. conj. „δεικτικῶς.” καὶ abest Rob. Καπνῶ χρ. — Sic Brunck. e Pauw. conj. Schuetz. Glasg. vulgo κ. δέ χρ. — δ'ἐπιπνεῖ — δ'ἐπιτνει Ald. Rob. δέ πιτνεῖ Brunck. e codd. Regg. in B etiam ἐπίπνει praeter πιτνεῖ. Schuetz. putat ἐπι-

πνεῖν

πνεῖν et simpliciter pro incitare fumi posse, ut Phoeniss. 789. 94. adde Il. XIX. 159. sed cf. Antig. 136. βακχέων ἐπέπνει. Rhcf. 318. 384.

V. 323. 4. ἀν' ἄστν — Rob. Brunck. Glasg. Schuetz. ut Pauw. voluerat. vulg. ἀνὰ. Ad versum explendum ἀνὰ μὲν male olim conjeceram. Si ποτί δε scriberetur ὀρκάνα ad init. vs. seq. collocandum esset. Cretico Mollis. oppositus (ut in ipso fine dochm. cf. Seidler. p. 89 sq.) Orest. 164. 182. Jon. 678. 696. cf. Seidler. p. 138 sq. ubi nil mutandum. πολλ. — πολ. Ald. Rob. ὀρκ — Sic Brunck. e Regg. Schuetz. Glasg. vulg. ὀρκάνη. — Vienn. A. C. ὀρκάνει c. gl. ἐγείρεται, γίνεται δίκην πύργου ἀφανισμὸς. πυργ. — πυρῶτις conj. Pauw. δορὶ — ὑπο δ. Rob.

V. 325. 7. βλαχ — βληχ. Bar. 4. Ald. Rob. Schol. β. a Schuetz. conj. πλαγαὶ δ' αἶμα — "Ἀρτι βρεφῶν θρέμονται, vel saltem "Ἀρτι βρεφῶν. Sed cf. Ag. 920. χαμαιπετές βόαμα Choeph. 322. δίπαις θρήνος Oed. T. 1375 sq. Antig. 973. Philoct. 693 sqq. στένον βαρυβρῶτ' αἱματηρόν. Phoeniss. 1350. 1299. Jon. 165. Cycl. 58. Eur. El. 756. Iph. T. 217. Merc. fur. 444. Ag. 49. 153. ubi nil mutandum. Choeph. 25. 182. Eum. 708. Prometh. 148. Pac. 155. &c. ἀρτιβρ. Sic. Reg. B. Ald. Turn. Brunck. Schuetz. Glasg. Schol. α. vulg. ἀρτίτρεφεῖς, minus audax, νεοτρεφεῖς Heracl. 92. Iph. T. 223. επιμαστιδίου γ' ἔτι βρέφος. ἀρτίπαις Thom. M. v. παῖς recte emendant.

V. 328. δὲ — δὴ Ald. διαδρ. — διαδρομῶν Mosqu. 1. διαδρόμων conj. Schuetz. „Rapinae fecent discurrentium incolarum aequae cruentae." Qua signif. ὄμος occurrit Il. XXIV. 57, quod minus Aeschyleum esset.

V. 329. 32. ξυμβ. — Sic Mosqu. 2. Vienn. A. C. ξυμ.

ξυμβαλεῖ Vienn. D. Ald. Rob. Mosqu. 1. ubi ξυμβαλεῖ⁹ (confus. Orest. 326. Choeph. 457 &c.) vulg. ξυμβολεῖ. Lectionem receptam metrum commendat. occurrit Choeph. 672. Oed. C. 901. ξύνν. — ξύν. Ald. λελημμενος — Sic Stanl. λελημμένος Ald. Rob. Turn. λελημμένοι Vict. λελημμένοι Brunck. e Regg. c. gl, ἐπιθυμοῦντες λαβεῖν, Mosqu. 2. Seld. Morell. in marg. Schuetz. Mosqu. 1. secundae syllabae η superscriptum. Lectio recepta fortiolem facit sententiam.

V. 334. 5. αλγ. — ἀργ. Ald. κυρήσας — κυροῦσας. conj. Heath. quod Schuetz. arridet. τρεοῦσας Pauw. propos. gl cod. Reg. εὐρεθεῖς τινὶ ἀλγύνει. κυρήσας five cum πεσῶν jungendum, five „ ibi versans” vertendum, eodem modo τυγχάνειν occurrit. πικρόν moestum. cf. Antig. 423. ibique Erf. τῶν τάλ. Brunck. ex Arnaldi conj. Schuetz. Glasg. vulg. τῶν abest. θαλ. „ ingenuae non ancillantes” Pauw. e Schol. quod exemplis firmari debebat. καρπὸς vel propter γὰρ δόσις brevi spatio sequens de rebus pretiosis intelligendum videtur.

V. 336. 8. πολλὰ — πολλή Rob. ακριτ. — ἀκρυτόφυργος Ald. ῥοθίοις Vienn. C. Brunck. Schuetz. Glasg. (Arnald. Pauw.) vulg. ῥοθίοισι. contra metrum.

V. 340. 44. τλήμονες — τλάμον Schuetz. metri causa, ut Jos. Scal. teste Stanlejo emendaverat. Schuetz. post εὐτυχ. punctum posuit auctore Heathio quod vulgo post ὑπερτ. (ὑπερτέρους Ald.) est. Rob. comma habet post δυσμ. νύκτερον τέλος de morte intelligitur, (Suppl. habet 790 sqq. Hec. 475 sqq.) qua significatione an alibi occurrat nescio. Ran. 346. νυκτέρου τελετῆς de mysteriis Bacchi γαμήλιον τέλος Eum. 825. Antig. 1240. Qua-

Quare l. n. five de mysteriis accipiendum cf. Pac. 278. 376. (ed. Lips.) five pro γαμήλιον τέλος positum. παγκλαύτων — παγκλαύστων Vienn. A. C. Ald. Rob.

V. 347. Cit. Thom. M. v. διώκω. διώκων — διοικων. conj. Stanl. quod ex uno cod. Askew. affertur. pro v. L. Persf. 82. Συρίον θ' ἄρμα διώκων. et alia.

V. 349. 50. ἀρτίκολλον — ἀρτίκωλον Mosqu. 2. οὐκ ἀπαρτ. — εὖ καταρτίζει Guelf. Schuetz. ex Herm. conj. (obsf. 48.) καταργίζει recep. Sed οὐκ ἀπαρτ. i. e. ἀρτίπους ἔστι propter ἀρτίκολλον positum videtur.

V. 351. Phoenisf. 751. ὄνομα δ' ἐκάστου διατριβῇ πολλὴ λέγειν, cf. Eur. Suppl. 847 sqq. Melius judicat Schlegel. praelect. dram. I. 161.

V. 352. 3. 5. εἴλ. π. — εἴληχε κλῆρον Vienn. B. D. Ald. πάλου Mosqu. 1. πάλω Mosqu. 2. et supra ἐκληρώθη κλήρω. Phoenisf. 1119. Tydeus portam Homoloïda nactus est. γινν. — γίν. Ald.

V. 357. 8. Cf. Arist. Av. 1096. θένει — σθένει Vienn. C. Ald. θείνει Vienn. D. Rob. Mosqq. Schol. β. δ' abest Ald. ὀνειδίζει — ὀνειδίζει Mosqu. 2. Vienn. A. Trach. 940. Aj. 501. 724. sq. οἶκ. — οἷκ. Ald. cujus auctoritas hanc scripturam non commendat. cf. 360.

V. 360. αὐτῶν — αὐτῶν Ald. τρεῖς κ. λ. Acharn. 976. 1095. 1122.

V. 361. 2. τῷ — τοῦ Vienn. B. D. δ' ἐσω Med. e correctione ut videtur. cf. Apoll. Dyscol. de Pronom. 4. infra. τοι Pauw. conj. χαλκ. — „ Alii χαλκήλατον” Turn. κωδ. — κώδωνος Vienn. A. Ran. 990. Μέμνονας κωδωνοφάλαροπώλους. Rhcf. 302. 380. Heldenbuch Ecken Ausfahrt. 36. de scuto

Da hiengen tausend Schellen an
Von all rothem Gold gethan.

Burton e cod. affert. κώδωνες ἤχουτιν.

V. 364. φλέγονθ — φέγγονθ' conj. Pauw. de signo
cf. Phoenisf. 1120,

V. 366. πρεσβ. — πρέσβυστον Ald. νυκτ. ὀφθ. Luna.
De nocte ipsa saepius occurrit Persf 426. Phoenisf. 543.
Iph. T. 110. Eum. 379. ἀνηλίω λάμπα. Hec. 1044.
τυφλὸν φέγγος Troad. 551. μέλαιναν αἶγλαν ubi Herm.
explicatio non vera videtur. Cf. Welker. not. ad Ran.
1331.

V. 367. τοιαῦτ' αλ. — τοιαῦτ', αλ. Brunck. Schuetz.
post Pauw. recte comparat supra 360. Cf. Vesp. 111.
τοιαῦτ' ἀλύει Soph. El. 135. Orest. 266. Hippol. 1172.
ἀλ. penultimam apud poetas Atticos producit. Schol. β.
explic. ἀδημονῶν. Cf. Hippocrat. de Virg. 2.

V. 368. 70. ποτ' μαχ. δ' ἐρ. — Sic Brunck. e cod.
Reg. A. Schuetz. Glasg. vulgo ποτ. μ. ἐρῶν. ἵππ. χαλ.
δ' ὥς κ. τ. λ. κατὰ μένει — κατασθμαίνει μένων. Rob.
κατ., βρέμει Schuetz. μάχης ἐρῶν, ἵπ. χ. ὥς κ. μένει
Herm. obf. p. 50. μένει χαλινῶν, vi frenorum, con-
jungens. ad Hec. p. 84. dubitat an alio loco quam nostro
pro σθένος occurrat, (Ag. 243. χαλινῶν μένει.) quod
si verum esset melius construeretur, ἀσθμαίνων μένει
κατὰ χαλινῶν. Cf. Eum. 641. οὐδὲν ἀσθμαίνων μένει. Sed
vulgata cur displiceat nisi repetitione verbi ejusdem,
de qua supra dictum, non intelligo. ὀρμαίνει μένων. —
ὀρμαίνων μένει Vienn. D. Mosqu. 1. c. gl. σφαιδάζων ἐκ-
δέχεται, memorat Turn. „Arcte cohaeret. ὀρμ. μ.
et βοήν σ. scriptum pro κατὰ β. σ. „Pauw. e Schol. α.
minus bene.

V. 371. Cit. Plutarch. Thes. 1. cum versu 410.

V. 372. Φερέγγυος. cf. Thom. M. Φερεγγ. Eum. 87. Schuetz. cit. Thucyd. VIII. 68.

V. 373. 5. Κόδων τ' — τε omisf. Rob. δακν. — δάκνουσιν Rob. δάκνουσι Schol. β. Tac. Agric. 32. Ne terreat vanus aspectus, et auri fulgor atque argenti, quod neque tegit, neque vulnerat. H. Grot. vert.

Nunquam extimescam ullius ornatum viri;

Nam vulnerare nesciunt insignia:

Et hasta si absit crista nil cuiquam nocet.

V. 378. 9. ἡ "νοιά — cod. apud Burt. ἡ "ννοια. ἡ ἄννοια Vienn. Ald. Rob. Turn. Vict. Guelf. et in glossa marg. ἀννοία. Ultimam longam esse contendit Brunck. ad Trach. 350. Philoct. 129, exempla certa non attulit, quare ἀγνοία legendum videtur. πέσοι — πέση Seld. Brunck. commate post πέσοι sublato, post τὸδὲ distinxit.

V. 380. 2. ὑπερκομπ — ὑπέρκοπ. Mosqu. 2. c. gl. σοβαρόν, ἐπηρεμένον. ἡπερκο μου Ald. ὀρθ. — ὀρθῶς γ' Ald. Turn. ἐνδίκως τ' — τ' abest. Vienn. B. D. Καὺ τὸς κ. τ. λ. vulgo explicant: et ipse in semet opprobrium vaticinaretur. Schuetz. recte; et ipse secundum suam ipsius insolentiam vaticinabitur.

V. 384. 5. προστ. — προστατεῖν Seld. Schol. β. „portae hujus.” H. Grot. i. e. τῶνδε — πυλ. Non opus, neque tamen putandum Melanippum in Scena fuisse, τὸνδε enim aut sensu non pertinet ad eum quomodo τοιάσδε dictum. Prom. 112. τοιάνδε Choeph. 40. aut explicandum: de quo dicturus sum, cf. Erf. ad Oed. T. 101. infra 605. Nec non Oed. C. 1371. Parei Lex. Plaut. v. eccillum Αἰσχυρῆς θρ. cf. Aj. 1079. 81. Il. v. 530. 661. Klotz.

ad Tyrt. p. 101. Plut. Pelop. 18. in fine ἀλλὰ παρ' οἷς
 ἂν αἰσχύνεσθαι τὰ αἰσχροὶ κ. τ. λ., οὗτοι φοβερώτατοι τοῖς
 ἐναντίοις εἰσίν. αἰσχροῶν — αἰσchrῶν Ald. H. Grot. vert.

Portae hujus ergo vindicem statuam Astaco

Genitore natum, Tydeo adversarium,

Generosa cui mens, quaeque praescribit pudor

Venerans superbas perpeti voces negat.

V. 388. 90. ἐφείσατο — ἐφύσατο Mosqu. 2. et supra
 ἐγέννησεν. „ Non video cur legendum sit ἐφείσατο po-
 tius quam ἐφύσατο.” H. Steph. ex Apollod. III. Ovid.
 III. ubi quinque spartos superstitis fuisse, narratur.
 vulg. defendit G. Canter. Nov. Lection. I. 5. Stanl.
 addit Schol. Phoenisf. „ Spartos non ἐφύσατο Ἄρης,
 sed Γῆ.” Pauw. cf. Herc. fur. 5 sq. Σπαρτῶν στά-
 χυς ἔβλασταν, ὧν γένους Ἄρης — Ἐσωσ' ἀριθμὸν ὀλί-
 γον, κ. τ. λ. 249. ὧ γῆς λοχεύμαθ', οὗς Ἄρης σπεῖρει
 ποτὲ, Phoenisf. 942. ἔργον — ἔργων. Ald. cf. infra 599.
 Rhcf. 443. Isthm. v. 13.

V. 391. δίκη δ' οἶμ. — δίκη δ' ὁ δαίμων. Regg. c. gl.
 τὸ τῆς συγγενείας δίκαιον στέλλει αὐτὸν εἰς μάχην. et al-
 tera δικαίως δ' ὁ Ἄρης. Vienn. C. c. gl. σὺν δικαιοσύνῃ
 ὁ θεός, ἡ τύχη. Turn. memorat. Schol. β. ὁ δαίμων.
 Ar. Ox. γρ. δαίμων· δίκη δ' ὁ δαίμων Ald. Rob. Δίκη
 ὁμαιμων. Suppl. 405. ὁμαιμων — Ζεὺς Androm. 903.
 Δία — Ὁμόγνιον Ran. 763. Ὁμόγνιε Ζεῦ ubi vid. Wel-
 ker., Suppl. I. Ζεὺς ἐφίκτωρ (unde προσίκτορες Eum.
 118. explicandum) 482. Ζηνὸς — ἰκτῆρος. Antig. 659.
 Oed. C. 1333. quem locum Phot. aliter explicat. ὕιν —
 ὕιν Ald. προστελλ. hac signif. alio loco non occurri
 sed medium hic optime se habet.

V. 392. Cit. Thom. M. v. εἶργα.

V. 393. Τὸν ἄμὸν νῦν α.] Ἀντισπαστικὰ κῶλα ἐ. τὰ δ', τρίμετρα βραχυκατάληκτα· τὸ δὲ ἐ, ἡμιόλιον. ἔχουσι δὲ καὶ ταῦτα καὶ τὰ ἐξῆς πάντα τοὺς πλείους τῶν ποδῶν καὶ πεντασυλλάβους καὶ ἑξασυλλάβους. διχλύνονται γὰρ καὶ τῶν τετρασυλλάβων ποδῶν αἱ μακρὰ συλλαβαὶ εἰς δύο βραχειάς. ἔοικε δὲ στροφῇ· ἔχει γὰρ καὶ ἀντιστροφὴν τὰ κῶλα τὰ ἐξῆς τοῦ χοροῦ. ἴσθι δὲ ὅτι οἱ χορίαμβοι οὐκ ἐν τάξει αὐτῶν κεῖνται, ἀλλὰ προστιθεμένης καὶ ἐτέρας συλλαβῆς, γίνονται πεντασύλλαβοι, καὶ ἀποτελοῦσιν ἐπιτρίτους. ὁμοίως καὶ οἱ λοιποί. Schol. Metr. νῦν — νυν Schuetz. ut Pauw. metri causa voluerat μὲν Vienn. A. ὡς δικ — ὡς γε δικ. Pauw. conj. metri causa, contra metrum.

395. 6. αἵματιφ — αἵματιφ. Ald. Rob. αἵμηφορους Vienn. A. αἵματιφούς C. φίλων. Rob. addit ἐμῶν. ὁλομ — ὀλλομ. Vienn. A. C.

V. 397. ὑπερ — non ὕπαρ sed ὑπερφίλων legendi put. Pauw. cf. Oed. T. 164. ibique Erf. qui ὀλομένων eodem modo dictum vult quo ἀδάκρυτον Antig. 881. τούτω μ.] Διπλῇ ἐτέρᾳ περίδῳ. οἱ δὲ στίχοι, ἰαμβικοί τρίμετροι ἀκατάληκτοι λ'. Schol. Metr. δοῖεν θεοί — Sic Brunck. e Codd. Regg. Schuetz. Glasg. Burton e Seld. Vienn. C. εἴληχεν — εἴληχε. Vienn. Ald. Rob. Turn. cf. Phoenisf. 1123.

V. 399. f. q. ὅδ' ἄλλος — ὅδ', ἄλλου conj. Markl ad Eur. Suppl. Brunck e Reg. A. recepit. idem Glasg. propter Tydei corporis brevitatem, quae tamen lectio, nonnisi explicatione addita, aliter quam vulgata intelligi potest, quam Schuetz. optime defendit, „observandum vero est gigantem h. l. appellative dici militem superbum, ferocem et impotentem.” Cit. Phoenisf. 127 seq. contemptus deorum h. v. praecipue signifi-

ficari videtur. Bacch. 512. de Pentheo. Φόνιον δ' ὅσπερ
γίγαντ' ἀντίπαλον θεοῖσιν, Spauh. ad Call. hymn. in
Cer. 35. Nub. 850 (ed. Herm.) εἴσω παρελθὼν ἄρτι πα-
ρὰ τοὺς γηγενεῖς i. e. Socratem et discipulos ejus,
ubi vid. Schol. et Welker.

V. 400. 1. Κόμπος δ' — δ' abest Ald. Turn. δ' ὁ
καμ. Bar. 4. Anon. apud Burton conj. ὁ κομπὸς εὐ.
cf. Oed. C. 598. de furore Cap. Phoenisf. 1173. II. II.
564. ἀγακλειτοῦ. IV. 403. κυδαλίμοιο. Batrachom. 284.
δεῖν' — Soph. El. 779. δεῖν' ἐπηπείλεν τελεῖν. κρῖνοι —
Sic Brunck. e Regg. v. 523. Schuetz. Glasg. vulg. κρῖνοι.

V. 402. 6. Cf. Eur. Suppl. 496 sq. ἐκπ. — ἐκ ποδῶν
Ald. ἐμποδῶν. Seld. Rob. Prom. 749. Troad. 92. θάλ-
πεσιν. Sic Glasg. vulgo θάλλεσι. προσήκασεν — Sic
Brunck. Schuetz. vulg. προσείκασεν Suppl. 749. e. l. n.
corrigendum.

V. 407. 9. Cf. Phoenisf. 1131 γυμνὸν — δεινὸν Vienn.
C. γρ. γυμνὸν. Φλέγει — Φέγγει Vienn. γρ. Φλέγει. διὰ
χερῶν — διὰ χειρῶν Ald. ὠπλισμ. — ὠχλισμένη conj.
Pauw. Cf. Bacch. 689. quod manuum est, ad facem
relatum; de Prometheo ignifero accepit Stanl. Phoenisf.
1122. prava distinctione usus, quem Schuetz. se-
cutus est, nulla certe idonea causa. Φωνεῖ — Φωνεῖν
Ald. γράμμασιν. Sic Glasg. vulg. γράμμασι. πρήσω —
πρίσω. Ald. Rob.

V. 410. πεμπε. . . τ. Sic Schuetz. e Pauw. sent. πεμ-
πατὶς Rob. vulg. πέμπε, τ. Φωτὶ, πεμπε, τις. inter-
pungi posse putat Pauw. πεμφ' ὅ τις Both., neque ullo
jure de ὅτις dubitaretur, propter ὅτου et ὅτοις apud
Tragicos exstantia. Φωτὶ δ' εἰπὲ, τις. Schuetz. conj.
sed oratio abrupta optime convenit nuntio obstupe-
fac.

το. ξυστησ — Plut. Thes. I. συμβήσεται, sed e memoria citasse videtur. cf. supra 371.

V. 312. 13. „ Quamvis Argivorum res multum augeri videantur, habemus tamen, quo illud eorum πλεονέκτημα compensare possumus” sive „ Et ex hoc lucro Capanei superbia deorumque contemptu aliud lucrum h. e. interitus ejus nascetur.” Schuetz. Proverbialiter dicta, neque singula urgenda videntur. „ Praesidio non carebimus.” Difficilius explicatu Pyth. II. 142. κέρδει δὲ, τί μάλα τοῦτο κερδαλέον τελέθει; ἀνδράσιν — Sic Glasg. ἀνδράσι vulgo.

V. 414. γίγνεται — γίνεται Ald. κατήγ. — Mosqu. I. γρ. διδάσκαλος.

V. 415. Vs. similis Agam. 423. Heracl. 686. δρῶν παρ. languidum [putans Schuetz. conj. παρὰ κενυχσμέ- νους θεούς ατ. Sed dicit Capaneum se stultissimum prae- bere, quod ne tum quidem, cum maxime deorum auxilio opus esset, a contemptu eorum abstineret. Il. I. 388. et passim Oed. C. 817. Orest. 611.

V. 416. 19. Θεός — τ' addi vult Pauw. πέμπ. γε- γων. — γεγωνεῖ Mosqu. 2. quod usitatus. Brunck. Schuetz. πέμπει γεγωνά, (quae Juppiter audire posset.) quum casus non sit, quem verbum πέμπει regat, quod ad ἔπη referendum. Asyndeta ubique occurrunt, prae- cipue verba ejusdem significationis cf. supra 60. infra 563. Pers. 414. 424. Troad. 308. et innumera alia.

V. 419. 20. Cf. Prom. 1158. sq. 667. πυρῶπὸν μολεῖν κεραυνόν, 917. πύρπνοον βέλος. Eur. Suppl. 642. κεραυνῶ πυρ- πόλῳ. θάλλεσιν — Sic Vict. Stanl. Brunck. Glasg. Schuetz. pro θάλλεσι. ἐξήκ. — Sic Brunck. Schuetz. pro ἐξείκ.

V. 422. 3. στομαργός — garrulus interpp. de Capa-
neo

neo intelligentes. Schuetz. citans Lucian. 835. ed. Graev. recte: fegnis ad loquendum cf. 528. Philoct. 97. γλῶτσαν μὲν ἀργὸν, χεῖρα δ' εἶχεν ἐργάτιν. στομαργία, ἀφωμία. Etym. Ms. Ultraj. αἶθων — αἶθον Scal. Ven. „, probante Stanl.” Schuetz. Schol. α. Ran. 614 ἀνδρεῖον τὸ λῆμα. Rhef. 495. λῆμα θρασύς. Aj. 1088. αἶθων ὑβριτῆς. αἶθωνι κλέωνι Hermipp. Plut. Pericl. I. 314. ed. Cor. Spanh. ad Call. hymn. in Cer. 67. Iphig. A. 1400. T. 595. ὦ λῆμ' ἄριστον Πολυφ — Πολυφόντα Ald. βία Ald. Rob.

V. 425. σὺν τ' — σὺν Vienn. B. D.

V. 427. 30. "Ολοιθ' ὅς π.] Ἀντισπαστικά κῶλα ἐ, ἰσόμετρα τοῖς πρὸ αὐτῶν; ἔοικε δὲ εἶναι ταῦτα ἀντιστροφῇ τῆς προτέρας στροφῆς. Nihil praefix. Ald. ὀλοιθ — ὀλλ — Ald. Rob. γιν — μιν Vienn. Ald. Rob. Turn. πωλικῶν θ' ἐδ. — πωλικον θ' ἐδωλιον conj. Pauw. Choeph. 68. νυμφικὰ ἐδωλια. cf. Hec. 129. Phoeniss. 947. Hippol. 546. Troad. 539. &c. ὑπερκόπῳ — Sic Brunck. Schuetz. Glasg. pro ὑπερκόμπῳ, quod defendi posse non videtur, licet hac de re ingeniose disputaverit Seidler. p. 35. sed κόμπος et κόπος ejusdem sunt originis, et facilius hanc formam metrum flagitat cf. Catull. de Aty 9. Eodem modo compositum ὑπέρθυμος. ὑπερκότῳ conj. Pauw.

V. 432. 3. Eteoclus in Phoeniss. inter septem duces non enumeratur. Ἐτέοκλος et Ἐτεοκλῆς veteres promiscue dixisse docet Ruhnck. hymn. in Cer. 153. quod in mythologia non praetermittendum πῆδῃσεν — πῆδῃσεν Ald.

V. 434. 5. Νηῖτησι — Sic Mosqu. i. Vienn. B. Brunck. Glasg. Schuetz. pro Νηῖτισι. νηῖτησι Ald. Heath. Νηῖταισι (quod exstat. Phoeniss. 1104. ubi Parthe-

thenopaeus hanc portam nactus est) recte ut videtur. δ' ἐν — γ' ἐν Rob. ἐν Ald. Turn. δ' ἐπ. Schuetz. quod quid sibi vult non intelligo, cf. Brunck ad Oed. T. 1112. Eur. El. 1156. Matthiae ἐν delevit.

V. 437. 8. πύλαις — πύλας Rob. τρόπον — βρόμον five βάρβαροι τρόπον conj. Schuetz. μυκτηροκ. — Casaub. teste Burt. μυκτηροπ. adscripsit. in cod. suo; si, quae inveniuntur audaciora in Aeschilo exstirpanda essent, nescio quo modo Aristoph. Ran. 951 sqq. dicere potuisset ῥήματα βόεια, ὀφρῦς ἔχοντα καὶ λόφους, δεῖν' ἅπτα μορμορωπὰ, ἀγνώτα τοῖς θεωμένοις. adde 862 sqq. Aristophanis autem testimonia Casauboni auctoritati summo jure anteponuntur. πνεύμασιν — Sic Glasg. pro πνεύμασι.

V. 439. 41. σμικρὸν — μικρὸν Ald. προσαμβ. — Sic Cant. Nov. Lect. III. 3. conj. pro πρὸς ἀμβ. (Confus. Iph. T. 97. εἰς β. εἰςβ. 101.) Brunck. Schuetz. Glasg. κατὰ subintelligunt Pauw. Schuetz. Sed στείχειν h. l. transitivum esse, patet e Phoenisf. 488 sq. 1173. Bacch. 1164 sq. προσβάσεις πύργων Phoenisf. 187. τειχέων προσαμβάσεις. 744.

V. 442. 3. βοᾷ — συλλαβαῖς. Ald. ἐκβάλοι — ἐκβάλη Bar. 4. Vienn. C. ἐκβάλλη B. D. cf. Phoenisf. 1175 sq. τῷδε — τῷδε τῷ φ. Ald. τῷδε τῷ φ. Vienn. A.

V. 445. 46. τόνδε. τῷδε, conj. Schuetz. δε τῷ — τάχει δέ, τῷ Rob. in marg. Morell. συντύχη Ald. σὺν τυχή δέ, τῷ. vulg. δέ τοι Schuetz. ex Anonym. apud Burt. Oed. T. 80. ἐν τύχη γέ τῷ Choeph. 135. σὺν τύχη τινί. Aj. 853. σὺν τάχει τινί. Iph. T. 89. τύχη τινί, cf. Seidler. ad Eur. El. 589.

V. 447. καὶ δὴ πεπ., οὐ — Sic Brunck. e Reg. B. Schuetz. Seld. Glasg. κ. δ. πέμπει' ου. Reg. A. Mosqu.

1. Ald. Rob. καὶ πέμπεται δ' οὐ Turn. Vict. &c. (καὶ — δὲ bene defendit Seidler. ad Eur. El. 1112.) καὶ δῆτα πέμπει οὐ Mosqu. 2. Guelf. καὶ δὴ πέμπει οὐ Viteb. Lectio corrupta propter αἰ additum, idem factum Prometh. 835.

V. 449. μάργων. — Si in codd. legeretur μάργων, id praeferret Schuetz., sine justa causa, de Φρυαγμ. cf. Spanh. ad Call, hymn. Pall. 2.

V. 452. δὺ' ἄνδρε — δὺ' ἄνδρας Vienn. δὴ ἄνδρα conj. H. Grot. irrisiōnem debilitans.

V. 454. μηδὲ μοι Φθ. — μηδὲ Φθ. Rob. μὴ δὲ Ald. κομπαζ ἐπ. αλ. — cf. 991. τράχυν'.

V. 455. Επευχ. δὴ τάδε] Ἀντισπαστικὰ κῶλα ἐ. τὰ δὲ τρίμετρα βραχυκατάληκτα, ὅμοια τοῖς πρώτοις· τὸ δὲ ἐ ἡμιόλιον. ἔοικε δὲ εἶναι ἑτέρα στροφὴ· Schol. Metr. ε. τάδε. — Sic Ald. ε. τῶδε Rob. δὴ τάδε Vict. Schol. Metr. et Schol. α. Brunck. e Reg. B. Schuetz. δὴ τῶδε Stanl. Glasg. Reg. A. superscript. τάδε c. gl. κατὰ. ε. τῶδε Seidler. p. 71. Dochm. praecedat dijambus. cf. Seidler. p. 117. Particula δὴ saepius vel additum vel omisum metrii causa. Post εὐτυχεῖν Rob. τοῖσι δὲ δυστυχεῖν quae vs. seq. omisit.

V. 456. ἰὼ — ὦ. conj. Pauw. Extra versus numerum accepit Schuetz. sliter sensit Herm. ad Hec. 184. adde Seidler. p. 194. προμαχ' ἐμῶν — προμ' ἐμῶν Mosqu. 2. et supra βοηθὲ τῶν.

V. 457. 9. ὦ. βάζουσιν ἐπὶ πτ. — Brunck. ut Pauw. conjecerat. Reg. A. Schuetz. Glasg. ὑπεραν χαβάζουσ' Ald. ὑπέραγαν vel ὑπερόγκαι Ven. βαζουσ' ἐπὶ πολ. vulgo. πόλιν Rob. μαινομέναι — μαινομένη edd. ante Brunck. νεμέτωρ — νεμέτω Mosqu. 2. et supra. διεξαγέτω. de me.

metro cf. Seidler p. 71. 169. Herm. de metr. Pind. 189. de Z. νεμ. Spanh. ad Call. hymn. Jov. v. 3. ἐπίδοι — οἰκτιζόμενα. Suppl. 1031.

V. 460. Cit. Thom. M. v. γείτων. γ. π. ἔχων — πύλας ἄλλας γείτονας Vienn. B. D.

— V. 461. 2. Αθάνας — „ Ἀθήνας. Bar. 4. Hesych. v. Ὀγκας, ubi h. l. spectat; quod verius esse arbitror” Schuetz. cf. Phoenisf. 1113. βοῦ — βοῦ Ald. Ἰππομ. et Παρθεν. 521. pro trochaeis accepit Priscian. p. 1328. contra naturam metri. Liquida pronunciando iterata positionem facit, quod nisi factum esset, nominibus tamen propriis licentia major danda fuisset. Ἰππωμ. Turn. Vict. Stanl. Schol. α. τύπος „ Alii πόνος. Alii κτύπος.” Turn. κτύπος. Mosqu. 1. Rob.

V. 463. ἄλω — ἄλλω. Ald. de halone intelligunt. Cum sole aut luna clypeus recte comparatur, quod cum halone fieri posse, et factum esse, probandum erat, exemplisque demonstrandum comparisonem tam exquisitam et subtilem nuntium decere. Si quidem de splendore ageretur, οὐκ ἄλλως ἔρῳ valde languerent. Area rotunda, magna et ubique obvia optime cum clypeo comparatur nuntio, et hodie cum portis, turribus et areis res magnae vulgo comparantur, quod a veteribus jam factum esse patet ex Hom. Il. VII. 219. XI. 485. XVII. 128. Αἶας δ' ἐγγύθεν ἦλθε, φέρων σάκος, ἥντε πύργον. XXIV. 317. αἶστον — ὅσση δ' ὑψορόφοιο θύρη θαλάμοιο τέτυκται — τόσ' ἄρα τοῦ ἐκάτερθεν ἔσαν πτερὰ. πολλήν — πολὺν Vienn. B. D. Rob. Salm. ad Sol. 277. disting. Ἀλῶ δὲ πολλήν ἀσπίδος, κ. λ. — δ' ἑπάλλεν conj. Schuetz. πολλήν pro saepe accipi potest, (Call. hymn. Dian. 27.) Heliod. p. 229. ed. Cor. sed melius videtur

de magnitudine intelligi cf. Eum. 824. Hippol. i. Persf. 248. πολὺς πλούτου λιμήν (Orest. 107a. μέγας πλούτου λιμήν.) Av. 488. Equit. 770. ἵα μέγας pro πολὺς. Eum. 44.

V. 464. 6. Ξφριξα — Ξφριξε Ald. Il. I. 181. οὐδ' ὄθε-
μαι κοτέοντος* vereor cum genitivo construitur: σηματ. —
σημαντ. Vienn. δ' οὐ τις — δ' οὗτος Ald. ἄρ' ἦν — ἀνὴρ
Seld. Ask. A. C. Colb. 2. Burgesio praelatum. ὤπα-
σεν — Sic Glasg. vulg. ὤπασε.

V. 467. 8. Cf. Phoenisf. 1113. τυφὸν mavult Pauw.
propter 492. στόμα. — στόματος Rob. αἰόλην — αἰόλου
Vienn. A. C. c. gl. τοῦ καυστικοῦ. κάσιν. cf. Agam.
502 sq.

V. 469. 70. Schuetz. περιδρομος κύτους — κοιλογάστο-
ρος κύκλος vulgatam vertens. „Serpentum spiris ro-
tunda area capaxis circuli clypeum ambientis instrata
est” κύκλος ut saepissime de clypeo intelligendum, οφ.
πλεκτ. de serpentibus Typhonis ipsius. (cf. Prom. 355.
Jon. 1420. 22.) περιδρομος sive rotundus (cf. περιΦερης,
εὐτρόχαλος. Jon. 19. εὐτρόχῳ κύκλῳ. Troad. 1187. περιδρ.
Eur. El. 456. περιδρόμῳ μὲν ἵππος ἔδρα. Il. XXIII. 270.
ἀμφίθετον Φιάλην 455. περίτροχον, ἥντε μήνη.) sive cum
Schol. β. circumcirca intelligend. cf. Erf. ad Trach.
862. προσηδ. — προσυδ. Ald.

V. 471. 2. Ἄρει. Sic Ar. Rob. Turn. Brunck. e
Reg. A. Schuetz. Glasg. ἄρειν Ald. Ἄρην cit. Βακχα —
Βάκχα Scal. Ven. Morell. in marg. „Alii Βάκχα” Turn.
Schol. α. memorat θυιάς — Sic Brunck. e codd. Regg.
Schuetz. pro θυιάς. Φόβον — Φόνον Schuetz. e Cant. conj.
Anonym. apud Burt. mavult. ἐνθεος δ' Ἄρη Βκκχῆ π. α.,
θ. ὡς Φόβον, βλέπων.

V. 474. φόβον. — Sic Brunck. e Regg. Schuetz. Ask. A Guelf. pro φόβος.

V. 475. 6. Cit. Thom. M. γαίτων. πρῶτον — πρῶτα Vienn. Ald. Rob. ἦτ' ἀγχιπτ. Stanl. teste Burt. conj. ἦδ' αἰχ. quam vocem cognomen esse Minervae (Prop' urbia) putat. cf. Antig. 970. ἐχθαίρουσ' — ἐχθραίνουσ' Bar. 4 ἐχθαίρουσ' Ald.

V. 477. εἶρξει — εἶρξοι Ald. δύσχιμον — δύσχειμον. Ald. Rob. δύσχυμον conj. Hoelzlin. Pers. 565 δυσχείμους κελεύθους. 299. νυκτὸς ἐκ μελαγχίμου Ald. Rob. μελαγχέιμον. Eur. Suppl. 963. Herm Matth. δυσχίμων pro δυσχείμων Aesch. Suppl. 748. recte Schuetz. pos. Brunck. v. μελάγχμιος comparat. Eadem est ratio v. κελαινεφής.

V. 478. 9. τόκος — τέκος Vit. ἦρ., θ. — ἠρέθη θέλων. Ald. ἐξιστ. pro ἱστορ. Composita praepoi. ἐξ apud Sophoclem frequenter occurrunt.

V. 481. 2. οὐθ' — οὐδ' Brunck. e Reg. B. Schuetz. ξυνήγ. Sic Glasg. Schuetz. pro συνήγ.

V. 485. 7. πυρπνόον — πυρπνόαν Ald. τυφῶν Pauw. mavult ut supra 467. σταδαῖος — σταδαίως Rob. Schneider. μαχητὴς explicat σταδίη μάχη comparans. Sed ἔσται latiori sensu positum, Aj. 325. θακεί hoc modo non bene explicaretur. δια χειρὸς — χειρὸς Ald. φλέγων — φέρων Rob. ἔχων pro v. L. adscript. Vienn. C.: „β. φλ. graviter pro βέλος φλογερὸν βάλλων” Schuetz. immo ἔχων five φέρων Pers. 237. αἰχμή διὰ χειρῶν πρέπει Androm. 95. supra 403.

V. 490. δ' ἐσμέν — γ' ἐσμέν conj. Pauw. προσφίλεια de amicitia, qua dii suos tueantur, accipiens.

V. 491. post vs. sq posuit Brunck. e codd. Regg. quem Schuetz. Glasg. secuti sunt, sine idonea causa γε Tu.

Φω. — Sic Br. Schuetz. Glasg. τε T. vulgo κ' ἄνδρες
conj. Pauw. ἀντιστ — ἀντιηρέτας Mosqu. I.

V. 493. 4. τε — γε Vict. Stanl. ἐπ' ασπ. — ὑπ'
ἀσπ. Rob.

V. 435. Πεπ. τὸν Δ] Ἀντισπαστικὰ κῶλα ἐ, ἰσόμε-
τρα τοῖς πρὸ αὐτῶν. ἔοικε δὲ εἶναι ταῦτα ἀντιστροφῇ. Schol.
Metr. πεπ. δὴ — Sic Rob. vulgo δὴ abest contra me-
trum cf. Seidler. p. 71. Scribendum forsan. Π. ἔχοντ'
αὐτ. Δ.

V. 496. 99. ἔχοντ — ἔχοντα Ald. Rob. δαίμοσιν —
δαίμονος Brunck. Schuetz. Glasg. ne δαιμ. et θεοῖσι tan-
tologiam faciant, quam, qui δαιμ. ἤρωσι explicaret
effugere putat Schuetz. Tragicos inter δαίμονες et θεοὶ
semper discrimen statuuisse non probabile est. Cf.
Hec. 160 sq. Iph. A. 1490. Eur. El. 1235. Troad.
55. sq. 49. et multa alia. Constructio non info-
lita, cf. Eum. 265. ubi ἄλλον non mutandum 404.
948 - 50. Antig. 857. sq. ,, τοῦ χθονίου absque substan-
tivo parum commode poneretur" Schuetz. Adjectivum
sine substantivo indefinitum, et hac ex causa longe
fortius, saepissimeque ita invenitur; χθόνιος infernus sine
substantivo occurrit Herc. fur. 609. βροτοῖς τε — βροτοῖσι
γε κ, Vienn. B. D. βροτοῖσι τε A. C. Ald. Vict. Turn.
Stanl. βροτοῖσι καὶ Rob. δαροβίοισι — δαροβίοις Schol. β.
πρόσθε — Sic Schuetz. Glasg. vulg. πρόσθεν contra metr.

V. 500. 1. οὕτως γενοίτο — οὕτως γένοιτ' ἂν Vienn.
A. οὕτω γένοιτο Vienn. B. D. Rob. προσταχθ. — προ-
σταγ. Rob. προσταθ. Viteb. βορρείαις — βορείαις Vienn.
Ald. βορέαισιν Vict. βορρέαις Viteb. Rob. βορέαισι Rob.
βορραίας Glasg. Schol. β. cf. Phoenisf. 1104.

V. 502. 3. Cf. Phoenisf. 145. sqq. Schuetz. ad Prom. 719. διογ. — Διογ. Glasg.

V. 504. 6. ὁμμ. δ' ὑπ. — ὁμμ. ὑπ. Rob. κ., β. — κ. β. Ald. Rob. Διός — δορὸς Rob. de Parth. furore vid. Phoenisf. 1153. μητρὸς — ματρὸς Vienn. Ald. Rob. Vict. Stanl.

V. 507. καλλιπρωρον — καλίπρωρον Ald. πρῶρας de vultu Choeph. 379. Ag. 241. Trach. 223. &c. ἀνδρό-
παις ἀνὴρ. Eur. Suppl. 890 παῖς Παρθ. ubi γόνος non mutandum. Soph. Troid. (Schol. Pind. Pyth. II. 121.) τὸν ἀνδρόπαιδα δεσπότης ἀπώλεσα Erasm. Adag. p. 240. ἀνδράπαιδα leg. Alcest. 927. μονόπαις Orest. 952. καλ-
λίπαις Iph. T. 1201. Plut. 639 εὐπαις cf. Spanh. ad ad Call. hym. in Cer. 35. qui cit. Ttzez. ad Lycroph. 1345. νέανδρος. μετέφρασε δὲ τὸ Αἰσχυλεῖον. τὸν γὰρ ἀν-
δρόπαιδά φησιν Αἰσχύλος, οὗτος νέανδρον ὡς παραφράζων λέγει.

V. 508. 9. παρηΐδων — παρηΐαδων Vienn. C. ἀντέλ-
λουσα — ἀνατέλλουσα Vienn. B.

V. 510. 11 ἔπων. cf. Choeph. 187 sq. Eum. 90. Oed. C. 1320. γοργὸν δ' — καὶ γ. δ' Ald. cf. Phoenisf. 146.

V. 512. 17. οὐ μὲν — οὐ μὲν δ' Vit. ἀκομπ. γ' — ἀκομπ. γε Ald. Rob. προσμ — ην προσμ — η Ald. προ-
σμεμηχανημένην. Rob. Mosqu. 1. Forma insolentior praeferenda. ὑφ' αὐτῇ — ὑπ' αὐτῇ Vienn. B. D. Rob. (cf. Phoenisf. 1137 sq.) ἰάπτεσθαι — ἰάπτηται Vienn. C. de scuto Parth. Phoenisf. 1107 sq. γομφοῖς Pauw. de dentibus intelligit. ὡς πλεῖστ' κ. τ. λ. id. vert. „Quam plurima in virum hunc conjiciuntor tela.” De omine quo simul Thebanis irridet Parth. cogitandum esse patet e 534 sq.

V.

V. 518. καπηλ. Cant. Stanl. citant Enn. apud Cic. de offic. I. 12. cauponari bellum, quod ab h. l. abhorreere recte monet Schuetz. Etyim. E. κάπηλος — Αισχύλος τὰ δόλια πάντα καλεῖ κάπηλα — κάπηλα προσφέρων (l. προσφέρων e Ms. Ultr.) τεχνήματα. Hor. Sat. I. 1. 29. Perfidus caupo. Recte Schol. β.

V. 521. Παρθ. — ὁ Παρθ. conj. Pauw. Eur. Suppl. 890. παῖς Παρθ. cf. supra 462.

V. 523. τοῖςδ' — δεῖν' Rob. cf. supra 401. κράνοι. Sic Brunck. e Regg. Schuetz. Glasg. pro κράνοι.

V. 524. 6. Pauw. e Schol. α. vert. Utinam evenirent illis, quae spirant ipsis illis improbis jactationibus! Profecto omnes perirent funditus. Schuetz. Etenim si isti ea, quae cogitant, a diis obtinere impia ista jactatione possent, certe (turres nostrae) funditus et pessime perirent. Vera explicatio exstat apud Schol. β. nisi quod κομπασμ. ad ὧν Φρονοῦσι referendum κομπασμασιν — Sic Brunck. e Regg. Schuetz. pro κομπάσμασι. ἢ τ' ἂν — ἢ γ' ἂν Schuetz. Scribendum videtur ἢ τᾶν.

V. 527. 28. ἔστιν — ἔστι Ald. Rob. ,, Ttztetz. Chil. IV. 994. σοῦ μὲν ἀκόμπαστος, χεῖρ δ' ὁρᾷ τὸ δράσιμον" Abresch. Schuetz. conj. χεῖρα δορύ τε δράσιμος. Sed cf. 238. παλινστομεῖς θιγγάνουσα. 597. ποδῶκες ὄμμα. Oed. C. 1709 sq. ὄμμα στένει δακρύον. H. Grot. Cui lingua reticens, agere sed novit manus.

V. 530. ἐργμάτων de operibus intellectum h. l. optime convenit.

V. 532. ἐχθίστου — ὀδίκου. Rob. ,, bestiae inimicissimi morfus imaginem" Stanl. τοῦ μεμισημένου θηρίου Σφίγγος pro θηρὸς conj. Schuetz. Schol. Guelf. ὅστις

οὐκ

οὐκ ἔάσει τὴν γλῶσσαν τοῦ Παρθενοπαίου τὴν χωρὶς ἔργων
ῥέουσιν ἥτοι πολλὰ λέγουσαν αὐξάνειν τὰ κακά, ἃ λέγει,
ἐλθεῦσαν εἴσω τῶν πυλῶν, ἥτοι αὐτὸν τὸν Παρθενοπεῖον φέ-
ροντα ἐπὶ τῆς πολεμίας ἡμῶν εἰκόνα τοῦ μεμισημένου θηρίου
τῆς Σφιγγὸς οὐκ ἔάσει εἰσαμεῖψαι ἥτοι εἰσελθεῖν.

V. 534. ἔξωθεν — ἡ ἔξωθεν Glasg. Copula hanc sen-
tentiam cum praecedente conjungens, tantum abest ut
concinnniorem reddat orationem, ut potius vim ejus
infringat, nisi putemus, partem toto majorem vel for-
torem esse. ἔξωθεν δ' εἴσω Guelf. φέροντε — φ. δὲ
Bar. 4.

V. 535. κροτισμοῦ — κροτησμοῦ Brunck. e Regg. κρο-
τισμ. barbarum judicans, Schuetz. Glasg. η cum i, sae-
pissime confusum, sed a κροτίζω derivandum, cf. αὐλισ-
μός, λοιδορισμός, κροταλίζω, τυμπανίζω, κυμβαλίζω,
πλαταγέω, πλαταγίζω, κρεμβαλίζω, κέρκω, κερκίζω, ὠθεω,
ὠθίζω, ὠθισμός conf. cum ὠθησμός Liban. Antioch. p.
355. ed. Reisk.

V. 536. κἄν — Sic Ven. apud Burt. Schuetz. Glasg.
ἄν Reg. [A. Vienn. A. B. D. Ald. δῆτ' ἄν Brunck.
δ' ἄρ' conj. Pauw. δ' ἄν vulg.

V. 637. ἰκν. λ. δ. στ.] Ἀντισπαστικὰ κῶλα ε'. τὰ μὲν
δ' τρίμετρα βραχυκατάληκτα· τὸ δὲ ε' ἡμιόλιον. ἔοικε δὲ καὶ
ταῦτα ἑτέρα εἶναι στροφῇ. ἔχει γὰρ καὶ ἀντιστροφὴν τὰ
κῶλα τοῦ ἐξῆς χοροῦ. ἔχει δὲ καὶ ταῦτα πεντασυλλάβους
καὶ ἑξασυλλάβους πόδας. Schol. Metr.

V. 539. 40. Cf. Seidler. p. 43. 160. κλύων cf. Oed.
C. 1676. ibique Schol. Med. 318 sq. &c. εἴθε γὰρ. —
Sic Brunck. e Regg. Glasg. Schuetz. Mosqu. i. εἴθ' οἱ
Vienn. A. εἴθε οἱ vulgo. εἴθ' εἴθε conj. Pauw. in anti-

stroph. ἐκτοσθε legens. Suspicionem esse. Oed. T. 80. εἴ γὰρ gl. εἴθε δὴ.

V. 542. σωφρ. — Sic Ald. Rob. Turn. Vict. Mosqu. 2. Schuetz. ctt. σωφρονέστατον. μαντιν — μ.τ' Ald. Odysf. XV. 244. ἔτικτεν — Οἰκλείης λαοσσόου Ἀμφιάραον κ. τ. λ. Isthm. VII. 45 sq. Meleager, Hector et Amphiaras celebrantur. Olymp. VI. 28 sq. Nem IX. 30 sqq. X. 16. Oed. C. 1313. 1323.

V. 544. 5. Hi duo vss. desunt Ox. Ald. cf. Phoenisf. 1110. ὁμολ. — ὁμολῶσι Vienn. Schol. β. βάζει — βιάζει Rob.

V. 546. 8. ταρακτορα — σπαρακτορα Reg. A. κακῶν τ' — κακῶν δ' Vienn. D.

V. 550. 2. πρόσμορον ἀδελφ. δις τ' ἐν τ. τοῦν. — ἀδελφὸν Rob. πρόσπορον in Regg. adnotatur c. gl. τὸν ἐκ τοῦ αὐτοῦ σπόρου, ἐκ τῆς αὐτῆς σπορᾶς γεννηθέντα. ὁμόσπορον κακοῤῥοθων Brunck. δύσμορον ἐς ἀδελφεὸν ἐξ. ὅμμα, π. β. δυσεκτελές θ' οἱ τοῦ. ἐνδ. Schuetz. εἰς ὁμόσπορον κάστιν ἐξ. ὅμμα, π. β. δις τ' ἐν τελευτῇ τοῦν ἐνδ. Herm. obf. 50. πρόσμορον γ' ἀδελφεὸν Pauw. προσμ. ἐς αδ. Glasg. πρόσμορον metri causa suspectum, cetera sanissima sunt, ἐξυπτιάζων explicatur δις ἐνδατούμενος, quod ita intelligenda, Amphiaras exclamasse πολύνεικες, νεῖκος πολλὸν, major audacia est Suppl. 46 sqq. cf. 580. Recte monuit Schuetz. Graecis omnia ominosa fuisse, unde patet quid Brunckii iudicio ad Aj. 430. tribuendum sit cf. Schlegel. praelect. dram. tom. III. p. 64. Phoenisf. 636 sq. 1494 sq. Siquidem omnia hujus generis similia essent Iph. T. 1420 sqq. jure damnarentur. ἀδελφεὸν — cf. Seidler. ad Eur. El. 134. ὄνομα non semel in ὅμμα mutatum. Hec. 438. ed. Herm. ubi voce ὄνομα signi-

significatur Polyxenam rei jam renuntiare. Orest. 1075. cf. Seidler. ad Iph. T. 875. Choeph. 235. ὄμμα non mutandum. ἐνδατούμ. cf. Brunck. ad Trach. 791.

V. 553. 4. λέγει — λαλεῖ Vienn. B. τοῦτ' ἔπος — τοῦπος Vienn. A. Ald. τοῦτ' ἔπος ὁ Turn. τοῖον — θεῖον Rob. Schuetz. quod pro τοῖον facillime scribi potuit, non vice versa. τοῖον elliptice, τοῖον ἔργον οἶον δεῖ. cf. Aesch. Suppl. 403. Bacch. 928. οἶα Iph. T. 332. ed. Seidler. Spanh. ad Call. hymn. in Dian. 146., unde patet τοῖον h. l. ironice dictum esse, προσφιλές, — Comma omisit Schuetz.

V. 556. 7. Cf. Antig. 198 sqq. ἐμβεβληκότα — ἐμβεβηκότα Mosqu. 2. et supra ἐπαγαγόντα.

V. 558. τε πηγὴν. — δε π. Brunck. e Pauwii sententia πηγὴ Schuetz. πηγὰς Vienn. A. δίκη — δίκην Schuetz. „Matris vero (caesae) vindictam num fons aliquis restinguet?“ τις δίκη poetice dictum pro τις σὺν δίκη — μητρὸς de patria intelligendum. cf. supra 16. Oed. C. 392. 1480 sq. Helen. 40. &c. de fontium sanctitate cf. Oed. C. 1333. Philoct. 1215. &c.

V. 559. πατρίς τε — π. δὲ codd. Regg. πατρός τε Turn. Vienn. C. H. Grot. vert.

Egregius ille scilicet, gratus Deis.

Dignusque fama posteris tradi labor,

Urbis paternae folia et indigenas Deos

Vastare saevo marte peregrini agminis,

Quae poena lacrymas matris extinguet tuae?

Excisa ferro patria conatu tuo

Ut tibi sit aequa et fida qui fieri potest?

V. 561. δὴ abest Ald. cf. Pers. 803. πιασμα Βοιω-

τῶν χθονι, quae verba etiam deflumine intelligi possunt. cf. Hec. 450. Bacch. 534.

V. 562. Hunc versum damnat Schuetz. „quod nimis clare tangi videtur mortis genus, quod Amphiarao impendebat.” Cur videatur, non video. Oed. T. 968. κεύθει κάτω γῆς sepultus est. Antig. 911. Electr. 868. et ita saepius. Vatem offendere, immo mortis ejus auctorem esse, Graecis magnum facinus videbatur, quam ob rem in nomine μάντις hic magna inest vis, neque minor in verbis sequentibus, nam extra patriam sepultum esse infortunium grave censebant, cujus rei exempla permulta exstant. Oed. C. 402. ὁ τύμβος δυστυχῶν, quare in terra hostili sepultum esse, longe majus infortunium judicatum sit, necesse est. εὐκυκλον — „Alii εὐκηλον” H. Steph.

V. 564. 5. νέμων — νωμών Mosqu. I. (confus. Pyth. VIII. 66.) ἔχων Ald. Rob. cf. Phoenisf. 1111 sq.

V. 566. 8. ἀριστος — Plutarch. Aristid. C. III. tom. II. p. 242. ed. Cor. δίκαιος quod Glasg. recepit. (cf. Ruhnken. ad Tim. p. 58.) et ita citant Lips. Politic. VII. init. Gatak. ad Antonin. VIII. I. p. 237. Hujusmodi tamen allegationes nihil ad rem faciunt, neque in Aeschilo δίκαιος legi potest, Amphiarao non idem ac ceteri videri studente, id nominetur necesse est, quod ceteri videri volunt, qui praeter unum, nondum tamen descriptum, Polynicem, fortitudinem, non justitiam adfectant. De Aristide (cf. Boekh. de Trag. p. 56.) apud Plutarch. ἀριστος aequè bene dici potuit, neque in hac voce acumen sententiae positum est, sed in oppositis δοκεῖν, εἶναι cf. Liban. epist.

epist. 579. 1037. et quem Stanl. cit. Sallust. Catil. c. 54. de Catone, esse, quam videri bonus malebat. Agam. 788. Troad. 397. δοξας ἀνὴρ ἄριστος. Herc. fur. 180 sq. ἀνδρ' ἄριστον — εἶναι δοκεῖν; et alia. ἄλοκα — αὐ-
λακα Vienn. A. C. Φρενῶν καρπὸς Pyth. II. 134. Nem. X. 21. &c. ἐξ ἧς — ἀφ' ἧς Plut. Aristid. Glasg. vul-
gatam Plato satis tueretur, cf. Ruhnck. l. c. H. Grot.

Namque elaborat esse, non credi optimus;

Sulcos profundos corde demersos gerens,

Unde illa sese pulchra consilia exserunt.

V. 571. 2. Cit. Thom. M. v. Ὅριθες ubi συναλλα-
ξάντος legitur. Leid. pr. συναλλάσσοντος et ita Schol. β.
δυσσεβ. — δυσσεβεστάτοις Mosqu. 1. Rob. Schuetz. Ad
sententiam cf. Eur. Suppl. 225 sqq.

V. 574. καρπὸς αὐτοῦ κομιστέος — καρπὸν οὐ κομιστέον
Schuetz.

V. 575. Uncis inclus. Glasg. Si abesset, non desi-
deraretur. Cf. Ag. 510. Pers. 818 sq.

V. 576. 8. ἡ γὰρ — ἡ γὰρ Rob. πανουργ. τ. — πα-
νουργίαν τίνων Schuetz. καὶ πανουργίᾳ τινί. Stanl. in
Comm. Ms. teste Burt. καὶ πανουργαῖσιν τισί conj. Ar-
nald. πανουργίᾳ pro πανουργοῖσι positum, quae est Pau-
wii explicatio aut de facinore nautarum intelligendum.
θεοπτυστῶ — θεομίσῳ Ald. cf. Eur. El. 1354.

V. 579. ξυμπ. — ξυμπολίτης Schuetz. ξὺν πολίταις
Turn. e correctione ut videtur, Vict. Stanl. Construen-
dum. κυρήσας ταυτοῦ ἀγρεύματος ξυμπολίταις κ. τ. λ. De
ξυμπολίτης vid. Pollux. III. 17. Phrynich. 72. Herodian.
ad calcem Phrynichi 212. Thom. M. v. Δημότης Πολίτης.
ἀνδράσιν — ἀνδράσι Ald.

V. 581. ταυτοῦ κ. ε. αἰγρ. — ταῦτον. Ald. ἐκδίκως

Schol. β. Ald. Turn. Stanl. Glasg. ταυτῶ κ. ἐν Δίκῃς ἀγρεύματι Schuetz. ἐνδίκως juxta sensum Graecorum, qui omnia Deorum facta justa appellant opime se habet. ἀγρευμα de reti ter ex Aeschilo attulit Schneider Ag. 1046. Choeph. 990. Eum. 454.

V. 582. ὀδάμη — δάμη Ald. Rob. Vict. Stanl. Schol. β. δάκη Vienn. D. c. gl. ἡφάνισται. cf. Prometh. 682. Il. XII. 37. H. Grot. vertit.

Quam tristis heu fortuna servantem pii
Atque innocentem pessimis jungit viris!
Adeo malorum scilicet commercio
Nil pejus usquam est: oritur infelix seges;
Nam sceleris arvum nil nisi mortem parit.
Aut justus aliquis nave conscensa simul
Cum navitarum perfido audaci grege
Obruitur undis, hostibus Divum additus.
Aut innocens sanctusque populares habens.
Injuriis hospitibus, immemores Deum,
Implicitus isdem casibus venaticis
Una flagellum patitur ultoris Dei.

V. 583. 4. Οἰκλέους — Οἰκλέως Schol. β. Porson. praef. ad Hecub. p. IX. Pierfoni notam ad Mocr. p. 275. continuans, Οἰκλέους scribendum putat, sed hac in descriptione in nomine proprio Aeschylum ab usu epico recessisse, omnino non probabile est. εὐσεβὴς — εὐγενὴς Rob. Schol. β.

V. 586. ἀνδράσιν — Sic Glasg. pro ἀνδράσι. Φρ. βία — βία Φρενῶν Vienn. Schuetz. Φοίτῳ Φρενῶν explicans ad θραυστόμ. trahit, oblitus tamen explicatio- nem inauditam vel uno exemplo communire.

V. 587. πάλιν — πόλιν. Ald. Rob. Schol. β. πομπ.
μακρὰν Pauw. de morte intelligit, Schuetz. cum Heath.
de fuga. Eteocles oraculo de morte Amphiarai audi-
to (cf. 591 sq.) speransque fore ut ceteri multo mi-
nus illo feryarentur, nihil aliud dicit, quam Amphia-
raum, liceat pius sit, cum ceteris, de reditu post ur-
bem captam cogitantibus interiturum esse.

V. 590. ἄθυμον — ἄθυμος. Vienn. A. B. D. Ald.
Rob. Bene.

V. 592. καρπὸς — κάρτος conj. Cant., Schuetzio
probatur, sed cf. Heyne ad Isthm. VIII 101. et Schnei-
der. Eum. 704. θεσφ. — θεσφάτοις Vienn. B. D. θεσφά-
τοις τοῦ Rob. Schol. β.

V. 593. Stanl. in comment. Ms. conj. φιλεῖ δὲ σιγᾶν
ἢ λέγειν τὰ κείρια. cf. Choeph. 577.

V. 595. 6. ἀντιταξ. — ἀντιτάξομαι Rob. Φέρει — Φύ-
σει Ar. Rob. Schol. β. alteram lectionem memorans.
τρέφει conj. Brunck.

V. 597. 8. Pauw. construendum putat δόρυ ἀρπάσαι
παρ' ἀσπίδος γυμνωθέν. Abresch. τὸ δὲ δόρυ (τὸ μετὰ τὴν)
χεῖρα οὐ βραδύνεται ἀρπάσαι (τὸ τοῦ σώματος μέρος τὸ)
παραγυμνωθέν τῆς ἀσπίδος. Burton. (κατὰ) χεῖρα δὲ οὐ
βραδύνεται ἀρπάσαι δόρυ παρὰ τὸ μέρος τοῦ ἀντιπάλου:
Schuetz. conj. τὸ παρ' ἀσπίδος γυμνωθέν ἀρπάσαι δορί.
five explicandum putat cum Brunckio et Bothio: ma-
nu vero haud cunctatur a sinistro latere nudatum gla-
dium educere. Il. XVI. 400. et passim βάλε — γυμνω-
θέντα παρ' ἀσπίδα. Intelligi etiam potest, hastam a
scuto celeriter nudare, ut γυμνωθέν effectus sit verbi
ἀρπάσαι cf. Ag. 794. ἀγέλαστα βιαζόμενοι. 817. πλη-
ρουμένα Eur. El. 635. θερμὰ Ernest. ad Call. hymn. in
Del.

Del. 117. Seidler. ad Eur. El. 442. ἀρπάσας δόρυ occurit Troad. 754. et saepius Phoenisf. 1404. Av. 359. sub scuto gestabant arma. Il. XIII. 612. Quint Smyrn. I. 158.

V. 599. H. Grot. vertit : Felicitas hominibus est munus Deum.

V. 600. 4. κλύοντες θ. δ. λ.] Ἀντισπαστικὰ κῶλα ἐ. ἰσομετρα τοῖς πρὸ αὐτῶν. ἔοικε δὲ εἶναι ταῦτα ἀντιστροφῇ. Schol. Metr. δικ. λ. ἡμετ. — δικαίους λ. ἡ. Vienn. A.

C. D. δικαίας λ. ἡμετέρας. Et adscriptum γρ. λόγους. In C. margine δικαίους λόγους ἡμετέρους. δικαίους λόγους ἐμοὺς Rob. τελεῖθ' — εὖ τελεῖτε πόλιν εὐτυχεῖν Rob. δορίπ. — δορύπ. Vienn. B. D. Schol. β. γᾶς — εἰς Seidler. p. 44. ἐπιμόλους — πρὸς ἐπ. Vienn. A. C. Ald. Turn. Vict. Stanl. Schol. β. Glasg. τῶνδ'. επ. Rob. δ' ἔκτοθεν — ἔκτοσθεν Ald. δ' ἔκτοσθεν Rob. Turn. Ζεὺς — ὁ Ζεὺς Vienn. A. C.

V. 605. τόνδε — νῦν Brunck. conj. cf. v. 384. de porta Phoenisf. 1123. 1570.

V. 606. τὸν αὐτοῦ σου — αὐτοῦ σου five τὸν σὸν αὐτοῦ legendum putat Burgesf.

V. 607. οἷας γ' ἄρ. — οἷας ἄρ. Vienn. A. C. Turn. οἷα γὰρ ἄρ. B. οἷα γ' ἄρ. D. οἷα ἄρ. Ald. τύχας — πύλας Ald.

V. 609. ἐπεξιακχ. — ἐξιακχ. Ald. Turn. Vict. Schol. α. παίαννα τ' ἐξιακχ. in marg. Ald. apud Burt. τε παιᾶν Stanl. in Comment. Ms. ἐξιακχεύσας Rob.

V. 610. 11. ξυμφ. — συμφ. Ald. Rob. Turn. Vict. Schol. α. β. κτανῶν θανεῖν — κτανεῖν θανων et ζῶν pro ζῶντ', conj. Schuetz. Neque alius sensus e vulgata elici potest. τῶς σ' ἀνδρ. — τ' ὡς ἀνδρ. Rob. πως Both.

,, τῶς

„ τὼς i. q. οὕτως construendum cum ἀτιμαστ.” Schuetz. ad 608. 9. Pauw. refert „ τῶς, sine relato ὡς, cujus vicem sustinent verba τὸν αὐτὸν τρόπον” Brunck. ad Oed. T. 80. Simpliciter pro ὡς cf. τοὶ Pers. 422. Aj. 1404. quae Koen. ad Greg. Cor. p. 111. corrigenda putat, quod nullo modo probandum. ἀνδρ. — ἀνδρη. λατεῖν fuspiciatur Schuetz.

V. 613. 5. αὐτεῖ — αἰτεῖ Rob. γῆς — γᾶς Rob. βια — βία Ald. Rob.

V. 616. εὐκυκλον — εὐθετον Ar. Rob. Brunck. Schuetz. Glasg. memorat Schol. α.

V. 617. 8. προσμεμηχ — προσμεμηχανημένον Mosqu. 1. cf. v. 515. τευχ — τευχιστήν Vienn. B. C. Ald. Rob. Turn. τευχιστὸν Vit. cf. Spanh. ad Call. hymn. in Jov. 77. de scuto Polynicis Phoenisf. 1224.

V. 619. 20. ἄγει — ἄγοι Ald. Φησιν — Φασὶν Vit.

V. 621. Κατάξω δ' — κ. τ' Brunck. e Reg. κ. γ' Schuetz. Ag. 1607. de Aegistho. τραφέντα δ' αὐθις ἡ δίκη κατήγαγεν:

V. 622. ἔξει Ald. ἔξει πατρώαν Glasg. quam lectionem si in codicibus nonnullis legeretur, non praeferrem. Debetur forsan copulae post secundum verbum positaе, cujus exempla congescit Herm. ad Hec. 77. δωμ. τ' επιστρ. — δωμ. επιστρ. Vienn. B. D. cf. Eum. 538.

V. 623. 4. ἐστὶ — εἰσὶ Vit. ἐκείνῳ γ' ἐστὶ conj. Pauw. δοκεῖς — δοκεῖ σοι Ald. B.

V. 625. 6. τῶδε — τῶνδε Vit. μεμψει — Sic Schuetz. Glasg. pro μεμψῇ.

V. 627. 8. θεομ. cf. Ag. 1140. ὦμδν — Sic Ald. Schuetz. ἐμδν Rob. vulg. ἀμδν, quod hic valde languidum recte judicat Schuetz. Homines vehementer

commotos execrationibus contra se ipsos non abstinere fatis notum.

V. 629. δὴ — δε. Vit. νῦν ἀραὶ — ἀραὶ νῦν Vienn. A. C. Ald. Rob.

V. 630. 1. κλαίειν — κλάειν Schuetz. Glasg. τεκνωθῇ — τεκνοθῇ Ald. δυσφορώτερος — δυσφορώτατος Vienn. B. D. Schol. β.

V. 632. 3. Πολυνεῖκει — Πολυνεῖκη Ald. Rob. Turn. Vict. Stanl. Glasg. εἰσόμεσθα — εἰσόμεθα Vienn. Ald. τῶπισ. — τοῦπισ. Ald. Vit. Vienn. B. C. D. τὸ 'πισ. Vienn. A. ὅπη — ὅποι Rob. Turn. Stanl. Schol. β.

V. 635. Φοίτῳ — τύφῳ Ald. Turn. Vict. Stanl. συμφοίτῳ Rob.

V. 636. 7. παρθ. Δ. — παρθένου δίκην Ald. Φρεσὶν — Φρεσὶ Ald.

V. 640. 1. ξυλ. — Sic Glasg. Schuetz. pro συλ' προσεῖπε — προσεῖδε Schol. α. legisse Stanl. putabat: Martin. v. L. p. 243. defend., Brunck., Schuetz. recepp. quod quomodo melius sit, non intelligo. πρόσειπεῖν signum et honoris et amoris cf. Orest. 510. Med. 374. Acharn. 590. 99. Plut. 786. et multa alia, homicidas nemo alloquebatur.

V. 642. 3. οὐδ' — Sic Brunck. e Regg. Schuetz. pro οὐτ'. συμπαρ. — νῦν συμπ. Ald. νῦν παρ. Rob. Regg. Mosqu. 2. Bar. 4. Ven. Glasg. συμπαρ. Prom. 218. Oed. C. 1340. Philoct. 675. Plut. 326 Ran. 387. Ecclesiast. 15. συμπαροίκους Eupol. apud Polluc. IX. 37. &c.

V. 648. Hanc figuram verborum Aeschylum valde amare, Schuetz. ad Prometh. 19. observavit. cf. ibid. 192. 671.

V. 650. πετρῶν — πτερῶν Rob. Vienn. D. γρ. πτε-
ρῶν. memorat Schol. β. qui legit αἰχμῆς κ. πετρ προβλ.

V. 652. 3. ὁμοῖος — ὁμοίως Ald. ὁμοιος Burt. mavult.
τῷ κακιστ' αὐδωμένῳ. Heath. vertit pessime loquenti.
Schuetz. similis eorum, qui pessime audiunt: vel uni-
verse dictum, vel cum respectu ad Polynicem, simul-
que respici posse opprobria ab Amphiarao in Pol. con-
jecta, putat. Schol. β. τῷ κακωνύμῳ. cf. Choeph 822.
πατρὸς αὐδάν. Sed optime explic. Schol. α. ἄλλος —
ἑυτις Ald.

V. 655. αὐτοκτόνος — αὐτοκτόνως Bar. 4. αὐτόκτονος
Schuetz. Coray. ad Heliod. p. 7. in Antig. 56. αὐτοκ-
τονοῦντε (ὃ ἐστὶν Ἑαυτοκτονοῦντε, ἢ γοὺν Ἀλληλοκτονοῦντε)
scribendum putat, quod omnino non probandum,
propter exempla, quae docent αὐτὸς hoc in verbo
de consanguinitate sumendum esse. Cf. Suppl. 66.
αὐτοφόνως. Med. 1244. χέρ' αὐτοκτόνον· 1259. αὐτοφόν-
ταις. Aj. 841. αὐτοσφαγεῖς Aesch. Suppl. 9. αὐτογενῇ
idem quod συγγενῇ Prometh. 855. Ag. 1089. 1574. αὐθέν-
ταισιν Eum. 207. Herc. fur, 879.

V. 666. γῆρας — πέρας Ald. Vienn. A. C. Mosqu.
2. Vienn. D. et supra τέλος Vienn. B. πέρας γρ. γῆρας.
πεῖρας Both. Cf. Suppl. 452 sqq.

V. 657. „Quaedam exemplaria huic versui non ha-
bent praefixam personam Eteoclis, usque ad τί μέ-
μνηας” H. Steph. Φέροι — Φέρει. Vienn. Ald. Rob.
Turn. optativo significatur Eteoclem dubitare, id fieri
posse, de quo, si indicativus reciperetur, non dubi-
taret. Lectio, Eteoclis animum a Chori sententia quam
maxime recedentem ostendens, praeferenda. Cf. Soph.
El. 1082. τις — Schuetz vulg. τίς.

V. 658. ἐν — ἐν Vienn. Schol. α. Pro κέρδος, κῦδος conj. Pauw. Hunc vs. post sq. ponendum, Φερέτω post ἔτερ supplendum et ἔστω formulam in proposito perseverantis, putat Schuetz. Eteocles valde commotus, mortem ipsius et fratris sui inevitabilem videns, quod ex omnibus, quae sequuntur, patet, nihil aliud habet propositum quam sine dedecore interire. Post ἔστω, oratio abrupta: quod perinet ad me, cui id non contigit, sola mihi mors optanda. cf. Ag. 1300. 4.

V. 659. Καίσχωρῶν — Καίσχωρῶς Rob. H. Grot. vertit: Ch. Rex chare nobis, inclytum Oedipodae genus, Ne clamitanti dira te facias parem.

Armis quod arma objiciat Argivis fat est
Cadmi nepotum, sanguine expiabili.

Fratrum sed alter scelere si fratris cadat,
Crimen vetustas nulla tam saevum obruet.

Et. Si quis miseras toleret absque infamia,
Toleranda res est, mortuo lucrum est honos:
At misera simul et foeda nil decoris ferunt.

660. τί μέμνηας, τέκνον;] Ἀντισπαστικῇ κῶλα γ'. τὰ δύο; τρίμετρα βραχυκατάληκτα ὁμοια τοῖς πρὸ αὐτῶν τὸ δὲ τρίτον, ἡμιόλιον. ἔοικε δὲ στροφῇ. ἰσόμετρα δὲ εἰσι τοῖς προῤῥηθεῖσι, εἰ καὶ πλείω συλλαβὰς ἔχει. Schol. Metr. τί μέμνηας Vienn. B. D. Vict. Stanl. Schol. α. β. (qui et alteram l. citat sine iota subscripto) Ald. Turn. τί καὶ μεμνοῖας Rob. καὶ μέμονας Glasg. Schuetz. Eadem confusio Philoct. 515. Iph. T. 639. Schuetz. explicat, quid perseveras, sed pro ὁρμῆς positum est, cf. Hesych. Schneider. Markl. ad Iph. T. μή τι σε — μή τις σε Vienn. A. B. C. μήτις σε Vict. Stanl. σε ante Schuetz. legebatur. θυμοπλη — θῆς — θυμοπλήθους Rob. Schol. explic. πλή-

ρης θυμοῦ. Ita γυναικοπληθῆς Pers. 120. Alcest. 968. ἀρ-
σενοπληθῆ Aesch. Suppl. 30. δημοπληθῆ Ag. 129. λευ-
κοπληθῆς Eccles. 410. χαλκοπληθῆ Eur. Suppl. 1227.
μυριοπληθῆς Iph. A. 561. κενταυροπληθῆ Herc. fur. 1244.
&c. Minus bene active intelligeretur propter sequens
δορίμαργος.

V. 661. δορίμαργος — δορύμαργος Vienn. B. D. ἔτα —
ἔτη Ald.

V. 663. 5. Cf. Phoeniss. 624. Pyth. v. 130. Hem-
sterh. ad Call. hymn. in Del. 128. de ἴτω disseruit.

V. 665. Ωμ. σ' ἀγαν] Αντισπαστικά κῶλα γ' ἰσόμετρα
τοῖς ἄνω Schol. Metr. ἴμερος — Schuetzius lectionem
θυμὸς notavit.

V. 666. 7. πικρόκαρπον — πικρόκακον Rob. ανδρ. αἷμ.
Ag. 1390. αἷματος σφαγὴν, de genitivis absolutis non
cogitari potest cum Schuetzio. οὐ θεμιστοῦ — οὐ θεμιτοῦ
ante Brunck. qui Pauwii conjecturam recepit. In cod.
Reg. B. γρ. ἀθεμιστου. ἀθεμιστως pro οὐ θεμιστως lege-
batur Choeph. 640. In Tragicorum senariis θεμιστὸς
non occurrere observat Erf. ad Oed. T. 993.

V. 668. 9. ἐχθρὰ — αἰσχρὰ Ald. Turn. Vict. Stanl.
Glasg. „ Alii legunt ἐχθρὰ pro αἰσχρὰ, et fortasse haec
ita inter se opposita emphasin majorem habeant, φίλου
πατρὸς ἐχθρὰ ἀρά.” H. Steph. Eadem commutatio Aj.
1059. καὶ ἐχθρὰ Rob. Seld. Vienn. B. et in marg. γρ.
αἰσχρὰ. τέλει — τελεῖν Turn. τελεῖ marg. Bar. 4. Ald.
Recte cit. H. Steph. infra 729. 795. adde Ag. 1434.
τέλειον Ἑριννύν. Eum. 374. Orest. 379. ὀμμάτων ξηραῖς
κόραις. l. n. ad Oedepi caecitatem procul dubio spec-
tat. μόρου — μόρον Ald. Turn. ὕστερον μόρον conj. Pauw.
προτέρου κέρδος ὕστερον μόρου. Schuetz. πρ. μορ. de Laji

cum Jocasta concubitu, ὅστ. κ. de mutua caede Oedipi filiorum intelligit Anonym. apud Burgesf. vertens. Mihi denuntians me prius victorem fore, licet postea occubiturum. Sensus est, mortem celerrimam quam maxime mihi praeferendam esse. cf. Schol. β. Herc. fur. 1145. νεωτέρων κακῶν ὕστερος ἐφίγμαι.

V. 670. 2. κακὸς — δειλὸς Seld. Rob. οὐ — δ' οὐ Vienn. B. C. D. μελαν. — πρὸς μελαν. Vienn. B. D. οὐκ — Sic Glasg. Schuetz. e Pauwii sent. pro δ' οὐκ. μελαναιγίς nigro vestimento induta, hic pro μέλαινα cf. 922. Ita Pers 112. μελαγχρίτων Φρήν. quocum comparandum Suppl. 788. μελανόχρως καρδία. αἰγίς vestimentum Cycl. 360. &c. Idem epitheton est Bacchi et vini. cf. Schneider. Olymp. XIII. 100. κυαναιγίς de Minerva dictum. Huc non trahendum videtur Orph. hymn. 69(68)7. θηρόπεπλοι, sed potius 70(69)6. κυανόχρωτοι ἄνασσαι, et si μελαναιγίς de veste intelligendum, 22(21)2. 35(34)1. Adjectiva composita, orationem graviolem reddentia, pro simplicibus, frequentant Tragici. Prom. 364. στενωποῦ sc. ὁδοῦ. (Oed. T. 1399.) 765. θέορτον Persf. 765. πεζονόμοις 365. ἀλιρρόθους (Aj. 412.) 557. ὁμόπτεροι; ubi Schuetz. Choeph. 171. Eur. El. 526. Aesch. Suppl. 330. afferre potuisset. Choeph. 316. ἰσόμοιρον 486. εὐμορφον, quod minime mutandum. Suppl. 610. δεξιωνύμοις 798. οἰόφρων Aj. 222. αἰθοπος 564. τηλωπὸς 892. πάραυλος Oed. C. 730. νεωρῇ 1055. διστόλκυσ. 1112. ἀμφιδέξιον El. 1104. κοινόπουν Iph. T. 232. et passim δίπτυχοι Jon. 1010. δίπτυχον Troad. 281. δίπτυχον Herc. fur. 458. τριπτύχοις. Iph. T. 432. ἀντιπάλκυσ 977. κοινόφρων Hel. 357. τριζύγοις 1567. μονάμπυκον et multa alia. Huc etiam per-

pertinet κελαινέφης. δόμων — Sic Reg. A. δόμους Brunck. Schuetz. Glasg. δόμον vulg. contra metrum. Cf. supra 140 ἔρχεται. ὄταν — Sic Seld. Schuetz. οὗτ' ἂν Ald. vulg. οὗτ' ἂν contra metrum quod ἐρινύς et δομ' scribendo restituere putabat Pauw. ἐκ χειρῶν ὄταν Glasg. δέχονται — δέχονται Rob.

V. 672. 3. πρημ. — παιρημ. Ald. θαυμ. — οὐ θαυμ. Vienn. A. H. Grot. vert. Miranda crescet fama post mortem mihi. Anonymus Anglus: si ex morte nostra aliquid boni accesferit, id in pretio erit. Schuetz. cum Schol. α. recte: unum est, quod a nobis diis gratum fuerit, interitus noster.

V. 675. 7. Νῦν ο. σ. π.] Ἀντισπαστικὰ κῶλα γ' ἰσό-
μετρα τοῖς ἄνω τοῦ χοροῦ κώλοις. Schol. Metr. ὅτε — ὅτι
Rob. Pauwio probatum. δαιμων — θυμος Schol. α. le-
gisfe videtur. Schuetz. locum ita refinxit. Νῦν τὰδε σοὶ
παρέστακεν ἔπη θυμός· Λῆμα δ' ἂν ἐν τροπαίᾳ χρονία με-
ταλ — λακτὸν ἔσως ἀνέλθοι· θαλερωτέρᾳ Πνεύματι νῦν ἔτι
ζεῖ. Oed. C. 434. ὀπηνίκ' ἔξει θυμός. Hec. 1031. θύμῳ
ζέοντι. Eur. El. 1203 sq. Idem de daemone. Iph. T.
956. δεινὴ τις ὀργὴ δαιμόνων ἐπέζεσεν. Aeschin. dial. III.
20. Ag. 879. Ἄτης θυέλλαι &c. Troad. 102. πλεῖ κατὰ
δαίμονα, Hec. 578. πῆμα ἐπέζεσεν πόλει. Eteocles dix-
rat, interitum sibi nunc adesfe, cui Chorus respondit:
Nunc quidem adest, sed furore cesfante, daemon im-
petus finem faciet. νῦν ὅτε. cf. Suppl. 633. hoc quidem
tempore, sed non omni tempore, nisi post δαιμων in-
terpungendum, distinctione post παρεστ. sublata. ἀν-
τροπαία — ἐν τροπαίᾳ Ald. Turn. cf. Schneider. ἀντρο-
παίου Mosqu. 1. c. gl. τοῦ ἰσχυροῦ. χρονία — χρόνια
Seld.

Seld. Bar. 4. Ald. Turn. Vict. minus bene. ζεῖ — ζῆ
Rob. Cf. Herc. fur. 213.

V. 678. 9. ἐξεζισσεν — ἐξεζισσαν Ald. Rob. Turn. ἐξε-
ζεσε Schol. β. ἐν· Φαντ. — ἐν· Φαντασμάτων Ald. Φα-
σμάτων ἐν· Schol. β. Rob. Brunck. e Reg. A. cf. Porf.
ad Orest. 401. Φάσματα Ag. 145. 281. 422. Iph. T.
1228. &c. cf. Thom. M. v. Φάσματα ibique intpp.
Perf. 516 sq. Pro ἐνυπνίων ἐνύπνιον. i. e. κατ' ἐν· conj.
Abresch. δατήριοι — δατήριον Ald.

V. 680. Καίπερ οὐ — κ. μὴ Rob. de πείθου vide
Brunck. ad Soph. El. 1015.

V. 681. ἄνη τις — ἄνυσις Vienn. ἄνυτις e gl. cf.
Schol. Call. hymn. in Jov. 90. Ald. Rob. Turn. Vict.
quod Pauw. ab ἀνύτω derivat e gl. et lectione genuino
confusum ut videtur. Si vulgata suspecta videatur, fa-
cile mutari posfit. οὐ δὲ — Schuetz. vulg. οὐδὲ. μα-
κράν — μακρά Rob.

V. 684. Cf. Prom. 311. 866. Aj. 584. Orest. 1620.
Valk. ad Hippol. p. 239. Cor. ad Hel. lib. II. 2. Erf.
ad Antig. 1301. Thom. M. v. κολούει ibique Oudendorp.

V. 685. H. Grot. Victoriam ultor sequitur injustam
Deus. Schuetz. e Stanl. et Burt. sent. recte: Atta-
men ignavam quoque victoriam honorat Deus. δίκην
v. 1. apud Schol. α. minus bene propter vs. sq.
Schuetz. 686. 5. 4. transponendos et Eteocli tribuen-
dos putat contra usum et elegantiam.

V. 686. 7. στέργειν — στέγειν cf. 196. ἔπος — τέπος
Vienn. B. τοῦπος Vienn. C. ἐκφύγοι — ἐκφύγη Ald.

V. 688. Πέφρικα τὰν] Οὗτος ὁ χορὸς συνέστηκεν ἐκ κώ-
λων οβ'. ὧν τὰ πρῶτα ἰδ' ἃ ἀναπαιστικά· τὰ μὲν δίμετρα
βρα-

βραχυκατάληκτα, τὰ δὲ ἀκατάληκτα, ἦτοι ἐφθήμερη.
τὰ δὲ ἐξῆς πάντα, χοριαμβικά καὶ ἀντισπαστικά δίμετρα
ἀκατάληκτα καὶ καταληκτικά καὶ ἡμιόλια, καὶ τρίμετρα
βραχυκατάληκτα. Schol. Metr. ὦλεσ. — ὄλεσ. Vienn.
Ald. Schol. β. ὦλεσίδωμον Morell. in Marg.

V. 689. θεὸν — θεῶν Seld. Post h. v. in Ald. exstant
οὐ γὰρ νύκτωρ παρελεύσατο καὶ γέγονε. In Rob. ἃ γὰρ
ν. π. κ. γέγωνε. In Turn. et Vienn. ἃ γ. ν. παρεκελεύ-
σατο καὶ γέγονε. In Vict. Ar. Ox. ἃ γ. ν. παρεκελ. καὶ
γέγωνε. „ In margine autem libri cujusdam veteris ad-
notatum reperi, οὐκ ἦν ταῦτα ἐν ἑτέροις. „ H. Steph.
Sustulit Cant.

V. 690. 1. κακομ. cf. Persf. 10. πατρ. ευκτ. Ερ. —
(ἐρινὸν Ald.) Schuetz. „ furiam a patre Oedipo invo-
catam.” Sed cf. supra 70. Ἐρινὸς πατρός. infra 842.
Ag. 1482. Phoeniss. 624. Med. 1379. Oed. C. 1298.
Odysf. XI. 280. Musgr. ad Med. 171. Beck. ad Av.
1058. Neque εὐκταίαν χάριν Ag. 1388. cum Schuetzio
explicandum videtur optabilis. Adde intpp. ad Thom.
M. et Moer. f. v. εὐκταῖον.

V. 692. 4. περιθύμους — ὑπερθ. Askew. A. C. οἰδι-
πόδα — οἰδίποδος Bar. 4. Ald. παιδ. δ' ἔρ. — παιδολέτω ἔρις
Ald. δ' abest Bar. 4. Rob. Turn. ἃδ' — τὰδ' Schol. α.
Vict. Stanl. Alio sensu παιδολέτωρ occurrit Rhef. 545.

V. 695. 6. ξένος — ξένους Ald. Schol. α. κλήρους —
κλήροις Vienn. Ald. Turn. qui κλήροις χάλυβος conjun-
git, Mosqu. 2. κλήρος Rob. ἐπινωμᾶ — ἐπικ. Mosqu. 2.
c. gl. μεγαλοφρονεῖ χάλυβος — χάλυψό. conj. H. Steph. sed
χαλυβος nominativus esse potest. Alcest. 994. ἐν χα-
λύβοισι. ἐπινωμᾶ recte expl. Schol. β.

V. 697. 8. χρημ. — χρηματοδότας Seld. Post πικρός

comma fustuli. σίδαρος — σίδηρος Ald. Turn. σιδάροφρων
Φόνος Phoenisf. 672.

V. 700. ὀπόσαν — ὀπόσῃν Ald. Turn. ἀν' abest Seld.
Φθιμένοις — vulg. Φθιμένοισι quod jam Pauw. contra me-
trum esse vidit. Φθιμένους γε conj. Stanl. in comm.
Ms. Φθιμένους Brunck. Schuetz. inversionem poetis fa-
miliarem hic non agnoscentes. Cf. Oed. C. 790.

V. 702. 3. ἐπειδὴν — ἐπεὶ δ' ἂν conj. Casaub. et
Stanl. et sic Mosqu. 2. αὐτοκτόνως — αὐτοὶ κτάνωσι.
Vienn. Vit. Mosqu. 2. c. gl. Φονεύσωσιν ἑαυτούς, α.
κτάνωσιν Ald. Turn. Vict. αὐτοὶ κτανόντες vel αὐτοκτο-
νοῦντες conj. Pauw. Variæ lectiones procul dubio
inventæ ad pleonasmum vitandum, de quo supra v. 7.
Trach. 608. legendum Φανερός ἐμφανῶς. Bacch. 1149.
αὐτοδ. — αὐτοδαΐκτως. Askew. A. C. θάνωσι — Mosqu. 1.
supra ἀπὸ. θανῶσι Mosqu. 2.

V. 704. 5. Pro Choriambo in antistr. dijambus,
ἔ τε vel δὲ χθ. conj. Pauw. contra Aeschyli morem
μελαμπ. — μελαμπαχνης conj. Pauw. Cf. Ag. 399.
ubi conjecuris minime opus. Φόινιον — Φόνιον Vienn.
Mosqu. 1. 2. Vit.

V. 706. 8. καθαρμ. — καθαροῦς Mosqu. 1. ex rasura.
καθαρμὸν Mosqu. 2. Vienn. C. Bar. 4. λούσειεν — λαι-
σειεν Ald. παλαιοῖσι — Sic Mosqu. 1. Schuetz. Glasg.
ut Pauw. voluerat pro παλαίοις. συμμ. — Sic Mosqu.
1. 2. Schuetz. Glasg. ut Pauw. voluerat pro ξυμμ. κα-
κοῖς — κακοῖσι Mosqu. 1.

V. 710. παραβ. — παραιβ. vulg. παρβ. Schuetz. ex
Erf. conj. (Eum. 543. Herm. παρβάτῃν scripsit ubi for-
san παρβάδαν legendum Suppl. 1053. πάρβατος nunc
legitur. ἀντρέψῃ Persf. 161. recte se habet.) Recte ut vi-
de

detur, licet παραβασίαν metrum non pesumdet, cf. Seidler. p. 44. sed forma vulgaris a librariis saepius posita, ubi metrum non fert, ut e. c. πανόδωρτος pro πάνδωρτος Soph. El. 1077.

V. 711. 13. μένει — μὲν Ald. Pro βία, εβα conj. Pauw. five δ' post κρατηθεῖς defendum putat, constructionem propter interjecta mutatam suspectam habens; sed audacia in sermone soluto occurrens, poetis licita sit, necesse est.

V. 714. 6. μεσομφάλοις — μεσομφάλοιν Rob. θνάσκ. — θνήσκ. Vit. Ald. Rob. Turn. γέννας — γένας Mosqu. 1. 2. ἄτερ — ἄτερ Ald.

V. 716. ἐκ φ. — ἐκφ. Ald. Rob. Turn. Vict. In Reg. B. φίλων explicatur ἡδονῶν. „Conjicere quis posset scriptum hic olim fuisse δ' ἡδονῶν. Sed nihil mutandum." Brunck. δ' omis. Glasg. e Pauwii sententia. ἀβουλίας — ἀβουλία Vit. ἀβουλίας Vienn. A constructionis causa ut videtur. ἐκ φίλων intelligi potest, profectis ab amicis Choeph. 417. Erf. ad Antig. 1219. Seidler. ad Iph. T. 178. Soph. El. 124 sq. five post φίλων comma ponendum et αβουλ. ad Laium referendum, five Dativus „propter" reddendus Antig. 391. 691. five αβουλ. positum ut σοφία Antig. 620. five denique, quod melius, duae constructiones conjunctae κρατηθεῖς ἐκ φίλων et κρατηθεῖς φίλων ἀβουλίας cf. Erf. 1 c. (1204 ed. min.) qui vertit: temere vinci se passus cupiditate, cf. Phoeniss. 21.) Antig. 23. σὺν δικῇ χρησθεῖς δικαίᾳ Soph. El. 47. ἀγγελλε δ' ὄρκῳ προστιθεῖς. Audacior constructionum duarum conjunctio est Aj. 80. ἐμοὶ μὲν ἄρκεϊ τοῦτον εἰς δόμους μένειν. De metro cf. Herm. Metrik. §. 200.

V. 717. *ἐγείνατο* — Sic Mosqu. 1. Schuetz. Glasg. ut Pauw. conjecerat pro *γείνατο*. αὐτῷ — αὐτῶ. Mosqu. 1. 2.

V. 718. Vulgo duos facit versus, et *Οἰδιπόδαν* a Brunc-
kio receptum e Reg. B. quem secuti sunt Schuetz.
Glasg. ὅστε — ὅς γε Mosqu. 1. cf. Herm. ad Oed. T.
695. (Erf. ed. min.) μὴ πρὸς — μητρὸς Turn. Vict.
Stanl. Schol. α. Schuetz. πρὸς μὴ ἀγνάν. immo potius :
μὴ πρὸς ἀγνάν, ἀλλὰ πρὸς μὴ ἀγνάν.

V. 719. 21. σπείρας ἔτλα conjungi debent, neque
Persf. 835. Schuetzii explicatio verborum κλύων ἀνέξε-
ται probanda videtur.

V. 721. ἔτλα — ἔτλη Mosqu. 1. σύναγε — σύν γε
Ald. δὲ συνάγαγε Rob. Sic δὲ omisso Mosqu. 1. Schol.
β. συνάγαι et supra ἐνώσαι, συνάξαι Mosqu. 2. Haec
de Lajo et Jocasta accepit Schuetz. Schol. recte de
Oedipo, quod ingenio Graecorum optime convenit,
et verbo ἐρτίφρων v. 741. fatis confirmatur.

V. 723. 5. Allegoria frequentissima Prometh. 1015.
Persf. 463. quem locum vereor ut Schuetz. recte inter-
pretatus sit, (cf. 709. Hel. 303.) Suppl. 126. 472.
Jon. 927. Troad. 698. Eur. Suppl. 826. Herc. fur.
1060. &c. „κακῶν θάλασσα jungendum” Pauw. ἄγει
non a παράνοια pendet, quod Schuetz. vult. πίπτον —
Sic Ald. Schuetz. vulgo πιπνόν. πίπτον Vienn. B.
D. Confusio frequens. Persf. 504. πίπτον recte se ha-
bet. De differentia amborum vide Herm. ad Herc. fur.
1371. τρίχαλον — τροχαλόν Vit. Vienn. D. propter ni-
miam audaciam vulgatae ut videtur. „Triplo major”
Schuetz. citans Prometh. 1015. adde Hippol. 1203.
Troad. 83. ibique intpp. Rhef. 246 sq. Cf. Schneider.

V. 726. ἀλκὰ — ἀλκάν Mosqu. 2. Schuetz. ut Bur-
gesf.

gesf. conj. qui vertit: In medio vero brevi intervallo latitudine sua turris praesidium praebet. ἐν εὐρεί — ἐνεύρει Mosqu. 1. 2. ἀλλή δι' ὀλίγου Phoenisf. 1098. τείνει intransitive. Cf. Persf. 64. Ag. 1108. Suppl. 93. Bacch. 594. Phoenisf. 435. Brunck. ad Oed. C. 74. ad εὐρεί supplendum videtur κακῶν.

V. 729. τέλειαι — τέλεια Turn. Vict. Stanl. Reg. B. Schol. α. in antistr. v. l. forsan exstabat ἄνδρα. παλαίφατοι — παλαιφάτων Ald. e παλαίφατον ortum videtur cf. Nem. II. 25.

V. 731. τελλόμεν' — τελομέν' Seld. Bar. 4. Ald. τελομένα Mosqu. 1. οὐ παρέρχεται τελούμεν' οὐ παρέρχεται Mosqu. 2. τελούμεν'. Vienn. A. C. cf. Schol. α. Minus bene. τελλόμενα pro ἀνατελλόμενα cf. Soph. El. 699.

V. 732. 3. πρόπρυμνα — πρόπρυμναν Ald. Rob. πρόπρυμνον Turn. minus poetice. ἀλφιστᾶν — ἀλφιστάων Vienn. B. D. Reg. B. unde Brunck. Schuetz. Glasg. ἀλφιστᾶν pro ἀλφιστῶν.

V. 734. Cf. Ag. 1006 sqq. ubi πημονᾶς minime sollicitandum. Jon. 966. Pyth. III. 189 sq. ubi Heyne cit. Orest. 330. H. Grot. vert.

Facile in planum felix sese

Fortuna tulit, cum jam nimia

Mole laborans ipsa incepit gravis esse sibi.

V. 737. πολ. κ. τ. λ. — πολυβοστος Mosqu. 2. πολύβοτοι γ' αἰῶν' ὅσον τότε Οἰδίπουν βροτοί ᾿τιον. Schuetz. πολυβ. αἰῶν Schol. β. recte de vita beata Oedipi intellexit, (Schol. α. πάντες οἱ ἄνθρωποι) βροτῶν est, inter homines. Persf. 708. βίοτον εὐαίωνα Πέρσαις, ὥς θεός, διήγαγες i. e. inter Persas. neque abhoriet Eur. El. 704 sq. ματέρος Ἀργείων ἁρέων. ᾿τιον (vulgo τῖον, τῖαν Glasg.)

ad schema referendum, quo verbum uni rei proprium pluribus conjungitur cf. Brunck. ad Oed. T. 271. El. 435. Aj. 1035. et αἰών personam induere videtur, ut Trach. 34 sq. τοιοῦτος αἰὼν εἰς δόμους τε καὶ δόμων αἰὲ τὸν ἄνδρ' ἔπεμπε Nem. II. 11. Pyth. V. 18. eadem de Oedipo leguntur Oed. T. 1196 sqq. Aliter sensit Aeschylus apud Arist. Ran. 1212 sqq.

V. 739. sq. ἀναρπ. — ἀναρπαξάνδρα Ald. Potter. ad Lycophr. 1294. τὰν ἀρπαξάνδοαν legendum suspicatur Herm. cf. Seidler. p. 190. Ag. 696. ἔλανδρος, sed ἀναρπαξ. ad normam nominis κασσάνδρα et aliorum formatum videtur. Cf. Porf. praef. ad Hec. X. id. ad Med. 822. Seidler. ad Eur. El. 457. Aj. 173. ταυροπόλα Jon. 1479. γοργοφόννα &c. Phoeniss. 1021. καδμείων ἀρπαχά, 46. κῆρ' — θῆρ' conj. Stanl.

V. 742. ἐγένετο — γένετο Vienn. A. ἔγεντο conj. Arnald. ἀρτίφρων ad supra 721 sq. dicta pertinere videtur. μέλεος γάμων cf. infra 890. Soph. El. 1075. πατρὸς δειλαία ibid 1209. Hec. 650. τάλαινα βοῆς; Orest. 827 &c. Matthiae bene interpunxit.

V. 744. 5. μαιν. κραδίᾳ — καρδίᾳ Vienn. A. B. D. μαινομένη καρδίᾳ Ald. cum iota subscripto Rob. μαινομένη κραδίᾳ Turn. ἐτέλεσεν. Sic Schuetz. pro ἐτέλεσε, γ' ἐτέλεσσε Heath. conj. Brunck. recep. melius tamen putans ἀπετέλεσσε. ἐτέλεσεν. Glasg.

V. 746. χερὶ τῶν — Sic Schuetz. e Pauw. sententia χερὶ τῶν vulgo. τε χερὶ articulo abjecto conj. Schuetz. ne mentio esset excaecationis Oedipi, quamobrem etiam vs. sq. κρ. γ' οἰμ. scripsit, aberravit quidem ab oculis potentiorum filiorum h. e. potentiorum filiorum oculis se subduxit. Nisi potius ita scripserit Aeschylus: κρεισσοτεκνῶν

δαμάτων ἐπλάγχθη" δίδυμα κάκα accepit de exilio Oedipi et devotione filiorum. Sed excaecatio Oedipi tam nota fuit, ut summo jure miraremur, nisi Aeschylus h. l. eam attigisset, et attigit disertis verbis. De δίδ. κάκ. propter vicinitatem vocis δαμάτων non dubitari potest. πατροφόνῳ valde otiosum esset si de imprecatione ageretur, ad oculos relatum maxima huic epitheto gravitas inest. Supra 668 ad eandem fabulam alludit. Cf. Phoeniss. 870.

V. 747. κρείσσ. — κρείσσω τέκνων Ald. κρείσσόνων τέκνων Rob. Askew. A. C. κρισσοτ. Mosqu. 1. κρείσσω τ. Mosqu. 2. et supra τῶν κρειττόνων τῶν. Φρισσοτεκ. conj. Stanl. Sed cf. Ag. 393. Choeph. 312. Eur. Suppl. 629. El. 738. &c. δ' ὅμμ — δ' ἀπ' ομμ ante Brunck. δ' omis. Glasg. ἐπλάγχθη — ἐπλάχθη Mosqu. 1.

V. 748. 9. ἀραίᾱς „ diras" Schuetz. sed ἀραίᾱς ἀράς construendum. ἐφῆκεν — ἀφῆκεν Turn. Mosqu. 2. c. gl. ἔπεμψεν. ἐπικ. τρ. — ἐπικότους τροφᾱς vulg. i. e. „ precatus est, ut infelici fato educarentur" Pauw. ἐπικότας Ald. ἐπίκοτος τροφᾱς Heath. Brunck. ira incensus propter victum, quae lectio Schuetzio placet, qui tamen explicat, indigne ferens se tales filios educasse. Sed τροφᾱς de victu accipi debere e Sophocle patet cf. Oed. C. 352. 444. et totam illam orationem 1265. 1365. sqq. 1375 ibique Brunck. 1614. ἐπικότους ἀράς non audacius dictum quam Hor. Sat. II. 6 30. Iratis precibus Oed. C. 1376. ἀράς ξυμμάχους Suppl. 389. δυσπαράθελκτοῖς οἴκτοῖς. 590. νόσους ἐπιβούλους. 617. Φυγῇ δημηλάτῳ. Prom. 602. ἐπικότοις μῆδεσιν 675. ἐμμανεῖ σκιρθήματι Ag. 1647. πρευμενεῖ τύχη. 822. 1194. Aj. 935. ἀριστόχειρ ἄγῶν Oed. C. 1309. προστραπαίους Eur.

λιτάς. 1200. βαθεῖαν τέρψιν. Perf. 608. et passim πρευμενεῖς
χοάς (485) Soph. El. 440. δυσμενεῖς χοάς. Eur. El. 52.
πονηρεῖς κανόσιν ibique Seidler. vide eundem. ad Iph.
T. 9. supra 250. 325. &c., ἀρὰ saepissime personam
induit.

V. 750. 1. πικρογλ. — πικρογλώσσου Ald. σιδαρ — σι-
δῆρ. Turn. Mosqu. 1.

V. 752. διαχείρια — Nisi glosa sit haec vox, scri-
bendum cum Glasg. διὰ χερὶ. Schuetz. ed. χερὶ ποτὲ
διαλαχεῖν. Pauw. aut ποτὲ ejiciendum, aut in Stroph.
ετελησε legendum putat. cf. Phoeniss. 67 sq.

V. 754. τελέση — τ. τὰ Arnald. metri causa. καμ-
ψίπους — „Pedes mobilis” Schuetz. γ’ ἀκαμψίπους
sive τελεσει’ ἀκ. conj. Pauw. Cf. Schneider. Foran
explicandum genua hominum flectens. Hel. 1448 sq.
οὐκ ἀεὶ πράσσειν κακῶς, ὀρθῶ δὲ βῆναι ποδί, ubi pars pro
toto, ut χεῖρ Jon. 1336.

V. 755. Θ. Π.] Εἰσθεσις μερικῆς διπλῆς. οἱ δὲ στίχοι
εἰσὶν ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι λ’. Schol. Metr.

V. 755. 7. δούλειον — δούλιον Vit. cf. supra 75.
ομβρ. — ὄβρ. Rob. et codd. praeter Vienn. B.
Glasg. Brunck. monet ομβρ. nec meliores libros nec
veteres grammaticos agnoscere. Herm. de emendanda
rat. gr. gram. P. I. p. 20 sqq. aliter judicat. Origo
vocis nihil ad lectionem nostram facere potest, sed
definitio aetatis, qua ομβρ. primum coeptum est usur-
pari, inter duas enim formas in Aeschilo plenior
praeferenda.

V. 760. 1. στέγει — στένει Rob. στέργει, Mosqu. 2.
Vienn. B. D. cf. supra 196. ἐφραξάμεσθα — ἐφραξα-
μέθα Mosqu. 1. 2. Vit. Vienn. Ald. Rob.

V. 762. κ. ε. — κ. δ' ε. Rob. πλ. ἐν. ἕξ — πλεῖστα
ἕξ Vit. et Mosqu. 1. c. gl. ἐν.

V. 763. 4. ἐβδομαγέτας — ἐβδομαγέτης Mosqu. 1.
Schol. explicat Apollinis epitheton ἐβδομαγένης cf.
Schneider. et intpp. ad Thom. M. p. 258. Hemst. ad
Plut. 1127. Explicatio nominis ἐβδομαγέτας huc non
pertinet, Aeschylus enim pro nostro loco adhibuit.
ut τέλειε. Ag. 973. cf. ibid 695 sq. &c. Cf. Spanh. ad
Call. hymn. in Del. 251. Οἰδίπου — Οἰδίπους Mosqu. 1.
post γένει comma, Ald. Rob.

V. 766. πρᾶγμα — πρᾶγος Vienn. B. D. Ar. Rob.
Glasg. Schuetz. Cf. supra 2. Perf. 246. Lysistr. 707.
Beck. ad Av. 112. νεόκοτον — νεόκητον Mosqu. 2. c. gl.
νεωστὶ κατεσκευασμένον. Cf. Coray ad Heliod. 163. Perf.
254. pro νεόκοτα Rob. νεότοκα forf. e correctione. πόλει
παρὸν — π. καὶ πλέον Rob. π. πλέον Mosqu. 1. Vit.
ubi superscriptum παρών.

V. 767. Schuetz. uncis inclusit. βασιλέες — βασιλεῖ
Ald. βασιλεῖς Rob. Mosqu. 1. 2. Guelf.

V. 768. 9. χερῶν — χειρῶν Ald. Rob. τί δ' εἶπας —
τί δ' ἔπος Vienn. A.

V. 770. 2. γένος... — Sic Schuetz. vulgo γένος. οἱ
'γὼ — οἱ ἐγὼ ante Stanl. μὴν — νῦν Mosqu. 2. Vienn.
A. Guelf. Vit. Rob.

V. 773. 3. βαρέα. — Sic et βαρέως Mosqu. 1. Com-
ma post οὖν tollendum, cf. Herm. ad Eur. Suppl. 843.
ἠναίροντ' — ἠνήροντ' Turn.

V. 775. 6. Οὕτως — ὄντως Vienn. A. C. Schuetz.,
ne, quod Tragicis valde usitatum, idem verbum repe-
teretur. ἀναλοῖ — ἐναλοῖ Mosqu. 2. c. gl. ἠφάνισε.

V. 777. 82. Φορούμενοι. Choro tribuuntur in Vit.

χαίρ. κ. δ. — χ. καὶ κ. δ. Vit. χ. κ. κ. δακρύσεσθαι
Mosqu. i. χ. καὶ δακρύσεσθαι Vienn. B. D. δακρύεσθαι
Ald. Rob. Glasg. Schuetz. Schol. β. Quod cur alteri
lectioni substitutum sit, facile ad antelligendum, non
vice versa.

V. 780. Cit. Steph. Byzant. v. Σκύθης. παμψησίαν —
παμψησίας Mosqu. i.

V. 781. Cf. Oed. C. 789 sq. ταφῇ — τάφῳ Rob.
χθονὸς — χθόνα conj. Brunck. Schuetz. παμψησίαν subin-
telligendum putat. παμψησίαν quam accipiunt ἐν ταφῇ
χθονὸς, non aliam esse quam χθόνα ipsam, unusquisque
facile intelligit, unde patet vulgatam exquisitiorem es-
se, quippe quae nobis ad supplendum relinquit, de
quo nulla dubitatio oriri potest.

V. 783. 4. βασιλέειν — βασιλειοῖν Mosqu. i. Ald.
πέπωκεν — πέπτωκεν Vienn. A. Mosqu. i. Vit. Ald.
πέπωκται Rob. γαῖ — γᾶ Mosqu. i. γᾶν Vit.

V. 785. Ω μεγάλε Ζεῦ] Ὁ χορὸς οὗτος συνίσταται ἐκ
κῶλων καὶ στίχων μέ. ὦν τὰ πρῶτα δέκα, ἀναπαιστικά.
τὰ μὲν πρῶτα δύο δίμετρα ἀκατάληκτα, τὸ δὲ γ' μονόμε-
τρον· τὸ δὲ ι, δίμετρον καταληκτικόν, ἥτοι ἐφθημιμερές,
ὃ καλεῖται παρσιμιακόν. εἶτα μεταβάς εἰς ἑτέραν ὑπόθεσιν,
καὶ τὸ μέτρον ἐνῆλλαξεν· εἴσιν οὖν τὰ ἐξῆς δύο κῶλα, τρο-
χαϊκά· τὸ πρῶτον, δίμετρον ἀκατάληκτον, τὸ δὲ δεύτερον,
ἐφθημιμερές. ὁ ιγ', ἰαμβικὸς στίχος τρίμετρος ἀκατάληκτος.
τὰ ἐξῆς β' κῶλα, τροχαϊκὰ ἐφθημιμερῆ. τὰ ἐξῆς δύο κῶλα,
ἰαμβικὰ δίμετρα ἀκατάληκτα. τὰ ἐξῆς γ', τροχαϊκά· τὸ α',
δίμετρον ἀκατάληκτον, τὰ δὲ β', ἐφθημιμερῆ. ὁ κα', ἰαμ-
βικὸς στίχος τρίμετρος ἀκατάληκτος. τὰ ἐξῆς δ', ἰαμβικὰ
δίμετρα ἀκατάληκτα· τὸ δὲ ε', τροχαϊκὸν ἐφθημιμερές. ὁ κζ'
ἰαμβικὸς στίχον τρίμετρος ἀκατάληκτος. τὰ ἐξῆς δ' κῶλα,
ἰαμ-

ἱαμβικὰ δίμετρα ἀκατάληκτα. τὸ δὲ ε', τροχαϊκὸν ἐφθήμε-
μερές. εἴτα μεταβάς εἰς ἑτέραν ὑπόθεσιν, καὶ τὸ μέτρον
ἐνῆλλαξεν· εἰσὶν οὖν στίχοι ἱαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι
ε'. ἐν ἐκθέσει δὲ κῶλον ἀναπαιστικὸν ἐφθήμεμερές, ὅμοιον τοῖς
ἐξῆς. ἔθος γὰρ ἐστὶ τοῖς πεινηταῖς ἐν ταῖς ἐκθέσεσι τῶν μελῶν
τσιαῦτα κῶλα τιθέναι ὅμοια τοῖς ἐξῆς. εἴτα μεταβάς εἰς ἑτέ-
ραν ὑπόθεσιν, καὶ τὸ μέτρον ἐνῆλλαξεν αὔθις. καὶ εἰσι κῶλα
ἀναπαιστικά θ'. τὰ μὲν ἐπτά, δίμετρα ἀκατάληκτα· τὸ ἢ
μονόμετρον, ὃ καὶ παρατελευταῖον ὀνομάζεται. ἔθος γὰρ ἐσ-
τὶν ἐν ταῖς ἐκθέσεσι τῶν μελῶν ὡς ἐπιτοπλεῖστον, τὸ παρα-
τελευταῖον κῶλον, μονόμετρον τιθέναι· τὸ δὲ θ' κῶλόν ἐστὶν
ἐφθήμεμερές, ὃ καλεῖται παροιμιακόν. σύνηθες γὰρ τὸ ἐφ-
θήμεμερές ἐν τῷ τέλει κεῖσθαι τοῦ μέλους. Schol. Metr.
πολιοῦχοι. δ. — Sic Brunck. Glasg. Schuetz. e Pauwii
conjectura pro πολισσοῦχοι Tzetz. ad Hes. Erg. 122.
πολισσοῦχοι θεοί.

V. 787. τοὺςδε ῥύεσθε — τ. ῥύεσθαι Mosqu. 1. τοὺςδ'
ἰρύεσθε Mosqu. 2. c. gl. φυλάσσετε. Cf. Seidler. p. 80.

V. 788. 9. κᾶπ. — κ' ἀπ. Vict. κᾶπ. Glasg. Schuetz.
σωτῆρι — σωτηρίᾳ Vit. Vienn. A. C. σωτηρία Mosqu. 1.
c. gl. ἐπὶ τῇ ἀβλαβῇ. (ἀβλαβεῖ.) Idem numerus Ag.
373. Suppl. 8. Explicant: Jovi Servatori urbem inco-
lumen praestanti. Nisi σωτηρίᾳ penultimam producit ut
ὑπεροπλῆαις Antig. 130. suspicor glossam esse vocis
quacum ασινεῖ epitheton πόλεως conjunctum, ut in ex-
emplis supra v. 749 allatis. Cf. Ag. 1342.

V. 791. πολεμάρχας — Sic Brunck. e v. l. Reg. B.
Schuetz. pro πολεμάρχους. Utraque forma Tragicos
promiscue uti metrum cogebat, formam poeticam non
ubique ferens. Cf. Pers. 351. 554. 989. Oed. C. 1085.
Aj. 390. Av. 1212. &c.

V. 792. κατ' — καὶ κατ' Ald. Rob. ἐπωνυμίαν — ἐπωνυμίην Turn. Vict. Stanl. πολυνεικεῖς, duobus tribuit, quod unius est Polynicis. Cf. Choeph. 129. Non enim cum Stanl. et Schuetz. fingendum, versiculum ἐτεοκλεῖς excidisse.

V. 796. τ'. omisf. Rob. γ' conj. Stanl. gl. cod. B. τὸ τε παρέλκει. Schuetz. praeferret, si in cod. inveni-
retur τελεία γ' Ἐρινὺς, O. τ' ἀρά. Sed ἀρά de dea im-
precationes Oedipi exaudiente intelligi potest, si quem
offenderet nominativus alio sensu ad priorem geniti-
vum, alio ad posteriorem relatus.

V. 797. με — μου Mosqu. 1. Vienn. A. Ald. Vict.
μοι Vit. καρδίᾳ — Sic Mosqu. 1. Vit. Seld. Bar. 4.
Ald. pro κραδίᾳ· καρδίαν Brunck. Schuetz. Glasg.
περιπιτνεῖ — πέρι π. Ald. Rob. περιπνεῖ sine τί Vienn.
A. κρύος — κρῦος Ald.

V. 799. ὥς omittunt Vienn. A. B. D. ὥς βᾶκχι
θυᾶς C. θυιάς — Sic Brunck. Schuetz. pro θυᾶς αἵ-
ματοσταγεῖς — αἱματοστυγεῖς. Ald. Rob.

V. 800. κλύουσα de visu non auditu intelligendum
videtur. δυσμόρως — Sic Mosqu. 2. Vienn. C. c gl. κα-
κοθανάτους. δυσφόρους Mosqu. 1. Vit. Ald. δυσφώρας Vienn.
A. δυσμόρους cett. quod ut magis poeticum praeferri
debet.

V. 800. ἄπιστοι — ἄπιστοι⁹⁶ Vienn. D. ἄπειστοι Schuetz.
ἀπίστα Rob. Confusio frequens. Cf. Aj. 151., β. ἄπει-
στοι signif. Laji oraculum Apollinis contemnentis con-
tumaciam. β. ἀπίστοι perfida amicorum Laji consilia⁹⁷
Schuetz. Sed cf. Antig. 199. 655. Seidler. ad Iph.
T. 1443. &c.

V. 805. 7. μέρ. — μέριμναι Ald. πτόλιμ — πόλιμ
Vienn.

Vienn. B. D. Ald. καὶ abest in Vienn. εἰργάσασθ' legendum esfe pro εἰργάσασθε Stanl. vidit ἄπιστον — ἄπυστον conj. Schuetz.

V. 808. Idem numerus Persf. 1060 et antea. ἦ. δ' α. Δε π. aut ἦ. δ' α. Τὰ π. conj. Pauw. Post λόγω comma ponendum putat Schuetz.

V. 809. 10. προῦπ. — τρεπτὸς Ag. διδυμ. — Sic Brunck. e Reg. A. Schuetz. Glasg. δίδυμ' ἀνορέα Mosq. 1. 2. Vienn. Ald. cum iota subscripto Turn. Vict. quod Pauw. praeferendum judicat. διδυμανόρεα Rob. Stanl. Heathio defendente. Cf. Ag. 62. Philoct. 208. Schneider. „Poëtice dictum pro δίδυμοι ἄνδρες κακῶς ἀλλήλους φονεύσαντες” Schuetz.

V. 811. 12. Post αὐτ. punctum habet Rob. τάδε πάθῃ. — Sic Rob. Brunck. e Reg. A. Schuetz. Glasg. τὰ π. Vienn. B. C D. Turn. Vict. Stanl. τε π. Vienn. π. Ald.

V. 813. 14. πόνων. deest in Rob. Schuetz. explic. „τί δ' ἄλλο γέ φῶ, ἢ ὅτι πόνοι &c. alias ex aliis calamitates” Sed explicandum: quid aliud dicam, quam verba πόνοι &c. sive quod verum videtur, quid aliud est quam &c. π. π. summae calamitates Persf. 664. 678. 1035. Suppl. 527 sq. Oed. T. 465. ibique Brunck. Oed. C. 1238. Trach. 331. Iph. T. 742. Seidlerero assentior. δόμων — δομάτων Rob.

V. 815. γόων — Sic Rob. Brunck. e Reg. B. Schuetz. Glasg. pro γόον. οὔρ. — οὔριον conj. Pauw. κρ. — κράτα Vienn. D. Troad. 280. ἄρασσε κρᾶτα. 1225. sed nil mutandum. cf. Persf. 1039. Suppl. 544. Antig. 158. Aj. 251. Philoct. 1135. Iph. A. 138. Troad. 571. 1249. &c. πομπ. cf. Trach. 560 sq. πικ. cf. Troad. 817. Heraclid. 829. Persf. 972. Hippol. 1454. Alcest. 815.

&c. αἰέν — αἰεὶ Vienn. C. D. αἰεὶ Vienn. A. B. αἰεῖβ.
 „transire facit, ita sumitur aliquando” Pauw. Loca
 mihi ignota sunt, suspicari igitur liceat vs. σφ. ναυστολῶν
 legendum esse, et aliae conjecturae in proclivi sunt.

V. 818. 9. ἄστ. μ. ν. θ. — α. μελάγναρον ν. θ. Ald.
 α. μ. ἄστολον θ. Rob. τ. α. μ. — N. θ. Vict. Brunck.
 Glasg. duobus vss. τ. ἄστολον, μ. θ. Schuetz. e Stan-
 leji sententia, afferentis Schol. Arund. ἄστονον, ἥτοι
 κακοστένακτον, ἢ ἄστολον καὶ κακῶς ἐσταλμένον. Thom.
 M. f. v. θεωρὸς cit. verba. μ. ν. θ. alii exhibent. ν. μ.
 θ. Casaub. conj. νεκρόστολον. Quae lectio sit genuina,
 difficile expeditu. ἄστονον (cum α interfivo) θ. non male
 se habent cf. Ag. 1073. 77. Απολλ. — ’πολλ. Glasg.
 e Pauwii sententia.

V. 822. 3. τ’ ἢ δ’ — θ’ ἢ δ’ Ald. θ’ ἢ δ’ Turn. θρ. ἄδ.
 Stanl. ad praecedentia refert.

V. 826. 9. πρ. Φήμης. Schol. β. explic. πρὸ τοῦ κλαῦ-
 σαι ἐκεῖνας, quod Schuetzio probatur, sed rectius vi-
 detur, priusquam locutae fuerint cf. Phoeniss. 1218.
 (ed. Matth.) δυσκ. θ’ — θ’ deest in Rob. Vienn. A.
 ’Αἶδα — ’Αἶδα Glasg. non male. ἐπιμ. „Alii ἐπι-
 μάρπτειν” Turn.

V. 830 3. ἰὼ δ.] τὸ πρῶτον, ἱαμβικὸν μονόμετρον· τὰ
 δὲ δ’, ἀναπαιστικά. Schol. Metr. ἐσθ. — Sic post Pauw.
 editum pro ἐσθῆσι. ἐσθῆτα Rob. κλαίω — κλάω Glasg.
 μη ’κ — μὴ ἐκ Ald. 830 — 3. Choro tribuenda esse
 Pauw. fensit, in Glasg. tamen ut olim Semichoro
 tribuuntur.

V. 834. 5. De voce. ἡμιχ. vide Seidler. ad Troad.
 154. ἰὼ ἰὼ δ.] τροχαϊκὰ τὰ γ’, τὸ δὲ β’, ἱαμβικὸν τρίμε-
 τρον. Schol. Metr. Haec antistrophica esse, Herm. vi-
 dit. φίλων — φίλον Ald.

V. 836. 8. αἰχμᾶ — Sic Vienn. A. C. (memorant Turn. Steph.) Schuetz. pro ἀλκᾶ. εὗροντο — εὗραντο Ald. λύμα Brunck. e Reg. B. Schuetz. pro λύμη.

V. 839. 41. δωμ. — δόμων Ald. ἐρειψ. — ἐριψ. Vit. Ald. Rob. ἐρειψιτοίχους conj. Schuetz. πικρὰς — πικρᾶς Ald. Rob. ἤδη. deest in Turn συν — Brunck. auctoritate Reg. A. Schuetz. omisf. metro invito. Glossema οὐκ ἔτ' ἐπὶ Φιλίῳ Ἀλλ' ἐπὶ Φόνῳ διεκρίθητε quod deest in Seld. Herm. tollendum jussit quem Schuetz. sequutus est.

V. 842. 3. ἀλ. — ἀληθῆς Schuetz. Οἶδ. — Οἶδ. κκ-τεύγματα Rob. Vict. Stanl. Glasg. ἐπέκρανευ Ald. Schuetz. Glasg. pro ἐπέκρανε.

V. 844. Stroph. 849. Antistr. 854. Epod. Ira Schuetz. metro minime salvo. Ratio quam inii, neque omnia expedit, neque Stroph. et Antistr. inter Semich. distribuit, quamobrem aliis locum constituendum relinquo. V. 844. deest in Seld.

V. 845. 8. τ. δ] Αντισπαστικὰ ἡμιόλια β', καὶ ἐν μονόμετρον. Schol. Metr. δῆθ' — δὴ τὰδ' Rob. θανόντων — Sic Turn. quod metri causa praetuli. θανάτῳ Ald. θανάτων cit. Enm. 968. ἀντιφόνους ἄτας.

V. 849. διαντ. — δι' ἀντ. Ald. δ. μοι Schuetz. Antig. 1307. ἀνταίαν ἐπαίσειν sc. πλάγαν unde conjici possit ἀνταίαν λέγεις, v. 856 post 859. posito.

V. 850. σώμασιν — Sic Pauw. voluit pro σώμασι. πέπλ. — πεπληγμένους Ald. σωμ. de familia sumendum putat Vosf. (Cur. Aesch. 25.) sine ulla causa. Ag. 948. Schuetz. recte emendasse videtur δωματοφθορεῖν.

V. 851. 3. Α. μ.] Ὅμοια ἡμιόλια γ'. Sch. Metr. διχ.

διχ. πότμω. i. e. διχοφροσύνης π. Ag. 269. εὐαγγέλοιςιν
ἐλπίσιν. Ran. 760. Ὀμόγνιε Ζεῦ. &c.

V. 154. 9 δ. δ. κ. π] ὅμοια ἐφθημιμερῇ δ', καὶ ἡμιό-
λια β', καὶ πενθημιμερὲς ἐν Schol. Metr. καὶ abest
Vienn. B. D. στεν. π. — στ. δὲ π. Turn. Vict. Stanl.
,, forte τε" Stanl. ἔβα. Cf. Nub. 30. ibique Ernest.
τέλος — In Mosqu. i. notatur γρ. μένος.

V. 860. i. ἐμοιρ. — ἐμοίρασαν ποδ' Ald. Eupolis in
fabula Δημοι. ὀξοθυμίοις (Harpocr. ὀξυθυμος) ὥστ' — ὥς
Vienn. B. D. ἴσον — Sic Vienn. B. D. Brunck. Schuetz.
Glasg. pro ἴσον.

V. 862. 3. ο. ἀμ — οὐ καμεμφία Ald. ἐπιχ — ἐπι-
χαρῆς Vienn. B. D.

V. 865. σιδαρ. — σιδηρ. Turn. σιδηρόπληκτοί Vit. σι-
δηρόπλακτα Ald. Il. XIX. 25. χαλκοτύπους ὠτειλάς.

V. 866. 8 Ημιχ. cum Ar. Schuetz. omisi. σιδ. — σιδηρ.
Ald. σιδαροπλάκτους Schuetz. olim corrigendum putans
σιδηροπλάκτοι. εἶποι — εἶπη Vit. τάχ' — τάχα δ' ἄντις
Ald. τίνες; — τίνες, Schuetz. Ante τίνες Ἡμιχ. Pauw.
e Schol. reponere iussit. Ante τὰφῶν cum Ar. Schuetz.
omisi. λαχαὶ — λάχη Schuetz. Schol. β. recte expli-
cat κληρώσεις cf. Hesych. 610. τ. π. λ. Enallage apud
Tragicos satis frequens. Choeph. 181. δίψιοι (nisi acti-
ve sumendum, effectus enim rei saepius fit epitheton.
cf. Persf. 103. πολέμους πυργοδαίκτους Suppl 9. Φυξάνορα
γάμον 112. δακρυοπετῇ Ag. 243. ἀναύδῳ 246. Φιλοίκτης
338. νῆστις Iph. T. 904. αἵματηρὰ &c.) 25. λινοφθόροι
(Aliam rationem iniit Erf. ad Antig. 1022.) 1061. Eum.
288. Λιβυστικοῖς. 708. Prom. 855. (non Persf. 591.) Ag.
49. 153. 1510. 1535. Pac. 155. Bacch. 821. 1091.
1159.

1159. Ran. 248. 250. Av. 1198. Hor. Od. II. 1. 42. &c. et ita τοιάνδε Choeph. 40. τοιάςδε Prom. 112. tuenda sunt.

V. 869. 70. δ. μ.] ὅμοια δίμετρα ἀκατάληκτα ἕξ. τὸ δὲ ζ' ἐφθήμερές. Schol. Metr. δ. μ. α. — δ. μ. αὐτοὺς α. Vienn. A. α. αὐτοὺς Vienn. C. ἀχὼ — ἀχὴν. Ar. Rob. δεινὰν μ. α. δ' ἐπ' αὐτοῖς conj. Schuetz. cum quo et Ar. Ημιχ. ομῖσι. αὐτόστονος αὐτ. cui gravitati Aristoph. passim irrisit (e. c. Ran. 841.) hic non magis otiosa quam αὐτοξύλῳ Philoct. 35.

V. 971. δαϊόφρων — Sic metri causa scripsi pro δαϊφρων. Nullo modo huc trahendum nomen proprium Τηρείας Suppl. 60., quod Herm. Seidlerō teste (Troad. 249.) in Τηρείας mutandum putat, nescio an recte. cὺ φιλόφρων. Schuetz. Φιλογ. — Sic Brunck. Schuetz. Glasg. ut jam Pauw. voluerat pro Φιλαγ. — Φιλομαθῆς Vienn. C. In Vienn. D. glosa φιλόγελας, γήθω γάρ ἐστι χαίρω. ἐτύμως — Abest Rob. Suppl. 80. ἐτύμως στυγεῦντες, ubi nil mutandum, δακρ. — δάκρυ χέων Ald. δ. δ' Vienn. Vit. Rob.

V. 872. 3. κλαιομ. — κλαομ. Glasg. μου — μου Ald. δυοῖν — δυεῖν Brunck. e Reg. B. Schuetz. quod ubique restituendum putat Seidler. ad Eur. El. 95. Mihi tamen videtur, hac de re nihil certi statui posse.

V. 874. 7. πάρεστιν δ' εἰπ.] ὅμοια ἐφθήμερῃ ε'. Schol. Metr. Ημιχ. — Rob. Schuetz. παρ. — πάρεστιν Vict. Stanl. πολίτας Brunck. Schuetz. πολητας Pauw. conj. cf. Pers. 234. Trach. 997. et ita jam Il. X. 52. Od. IV. 690. &c. δε παντ. — Sic Brunck. e Reg. B. Schuetz. pro τε π. τ' ἐς π. Vit. Rob. δαῖ — Sic Schuetz. pro δαῖδι. „ Alii δαῖ” H. Steph. δαῖσι Vienn. B. D. δαῖω Vienn. A. C. c. gl. ἐν τῷ ἀφανιστικῷ πολέμῳ.

V. 878. 9. Ημιχ. omisi cum Vict. Schuetz. pro π. — προπ. Glasg. κεκλ. — κεκλυντ. Ald.

V. 880 1. αὐτᾶς — αὐτᾶς Ald. Rob. αὐτῆς Vit. αὐτᾶ — αὐτῇ Rob. αὐτῇ Ald. αὐτῇ Vit. θεμένα — θεμένη Rob. ἐτελ. — Sic Brunck. e Regg. Schuetz. pro ἐτελεύτησαν — ἐτέλεσαν Rob. ἄλλ. — Sic Brunck e Regg. Schuetz. pro ἀλληλοφόνους. ἀλληλοφόνουσι Rob.

V. 883. 'Ομ. δ.] Ἀντισπαστικοὶ θ' ἡμιόλιοι Schol. Metr. Haec ante Schuetz. Ismenae tribuebantur. De his et antecedentibus vide Boekh. de Tragg. p. 73 sq. πανῶλ — πανῶλ. Ald. πανῶλεθριοι Vienn. B. D. Schuetz. metri causa, sed vide ad antistr. Pers. 560 legendum πανῶλέθροισιν. Nescio quo casu duos versus in unum contraxi. Leg. Ο. δ' τ. π. Δ. ο' φ. Sive ἀφίλαις legendum (Prom. 185. ἀπαρ. alii οὐ παρ. Choeph. 512. 640.) five, quod minus bene videtur ἀχθέων in antistr.

V. 886. 7. ζωᾶ — ζωῇ Vit. φον. — Sic, metro flagitante scripsi pro φονορρ. — Cf. Seidler. p. 12. Commutatio frequens. Prometh. 434. Troad 1060. &c. κάρτα δ' ε. δ. Haec verba alterum Semich. priori accinere putat Schuetz. εἶς' — Sic Brunck. e Regg. Schuetz. Mosqu. 1.

V. 888. 90. πικρ. λ.] ὅμοια ε' καταληκτικά. τὰ δὲ ε' ἐφθιμιμερῇ. Schol. Metr. Ἡμιχ. — Sic Ar. Schuetz. vulgo χορ συθεῖς — σεισθεῖς Mosqu 1. Cf. Phoenisf. 68.

V. 892. 3. δατ. — δ' ἀητᾶς Mosqu. 2. c. gl. ἀφανισμὸν ποιήσας. διαιτητῆς Ald. δαητᾶς Rob. δατητῆς Turn. ἄληθῇ — ἀλαθῇ Vienn. A. C.

V. 894. ε. μ.] ὅμοια δ'. τὸ πρῶτον, τρίμετρον καταληκτικὸν, τὸ δὲ γ', ἐφθιμιμερές. Schol. Metr. Ante Schuetz. Antigoniae tribuebantur. μέλεσι synizesi pronuntiandum ut supra 834. Cf. Herm. ad Eur. Suppl. 626. Seidler. ad Eur. El. 134. Adde El. 203. (1161 Mat.

Matthiae Seidlerō suadente mutavit.) 442. Eum. 946. Persf. 94. 155. 402. 690. Suppl. 300. (658 Schuetzii versuum distinctio non probanda videtur) 939. Iph. T. 632. ibique Seidler. et de vss. dochm. 49.

V. 895. διοδ. — διοδόντων Schuetz. quod recipere debebam. ἀχέων vide supra 883. ἄχη et ἄχθη permutata Persf. 637. 663. Ag. 1099. (ubi ἄχος legendum. cf. Persf. 630. et ita legendum Ag. 1252. 1481. 1580. Choeph. 581. 630.) Seidler. ad Iph. T. 1336. Eum. 140. τύχη et τυχθῆ Suppl. 403.

V. 895. σωμ. — σώματος Ald. Turn. ὑπὸ σ. γ. Or. cum significare, Pauw. putat cum Schol. β. Toup. in Suid. III. 12. ἐστὶ pro ἔσται conj. interpretationem illam amplectens. Recte Schol. α. quem Heath. Schuetz. sequuti sunt Magna vis verbo γᾶς inest, quum de terra contendissent Pol. et Eteocl.

V. 896 7. ἰὼ π. ε.] ὁμοια δέκα· τὰ μὲν δίμετρα ἀκατάληκτα, τὰ δὲ ἐφθήμερῃ, τὰ δὲ πενθήμερῃ, τὰ δὲ ἡμιόλια. Schol. Metr. Ante Schuetz. Ismenae tribuebantur. π. γ. — πόνοις αἰὲ Schuetz. δομ. — δύμοις Ald. δόμους Vienn. B. D. τε δόμοι Vienn. A. C. π. γενεάν cod. Mediceo Herm. praeferendum putat, teste Seidlerō p. 12. et sive ita sive δόμους legendum videtur.

V. 898. sqq. ἐπηλ. — ἄπηλ. Vienn. B. D. τετρ. — τετραμμένον, Rob. ἐθείνοντο — ἐθείναντο Vit. quod recte forsā praeferretur. ἔληξε — ἔληξ' ὁ Brunck. e Regg. Mosqu. 2. Schol. β. Schuetzio probatum, in textu tamen non expressum.

V. 905. sqq. Schuetz. Hermannum sequutus sequentia transposuit, ut antistrophica essent. Π. ἐπ.] τὰ ἐξῆς ταῦτα, ἰαμβικά ἐ. τὸ α', τρίμετρον, τὰ δὲ γ', δίμετρα·

τὰ γὰρ β' πρόσωπα ἐν πρῶτοι κῶλον· τὸ δὲ πέμπτον, ἐφ' θημιμερές. Schol. Metr. V. 905. 6. trimetrum efficiunt quod H. Steph. vidit. κατακτ. — κτ. Vienn. A. δο- ρι — δορὺ Ald.

V. 909. ἴτω γ. ι. δ. Sic Brunck. e Regg. VII. Mosqu. 1. 2. Schuetz. hiatus vitandi causa, qui hic forsan ferri potest, in oratione interrupta et exclamante. Trach. 208. ἴτω κλαγγά. Av. 857. ἴτω — βοᾷ.

V. 911. ἦε ἦε μ. — Ισμ. ἦε, ηε. Αντ. μ. Rob.

V. 912. δὲ — σὲ Schuetz. nihil monens.

V. 915. π. φ.] τροχαῖκοι β' ἰθυφαλλικοί. Schol. Metr. φ. γ'. — φ. τ' Vienn. B. D. Omissio γ vs. dochm. foret, et ita mallet Pauw. cui assentior.

V. 917. 9. δ. λ.] ἱαμβικὰ δίμετρα γ'. Schol. Metr. διπλᾶ — Schuetz. suspicatur ὁλοᾶ. ἀχέων — γόων Ar. Rob. Schol. β. ubi et ἀχέω memoratur. „τάδε ab Antig. δεικτικῶς pronunciatum, pro ἡμεῖς." Schuetz. Haec explicatio vs. sq. aliquatenus commendatur. „Tales dolores adsunt et sese offerunt hic" Pauw. Forfan: calamitates, de quibus querimur, ante oculos sunt, aut: calamitates Polynicis propinquae sunt calamitatibus Eteoclis. αἰδ' — δ' αἰδ' Schuetz. αἰδ. — Ισμ. πέλας τῶν δ' ἀδελφῶν Schuetz. Antigone haec continuat in quibusdam libris teste H. Stephano, confusio personarum durat usque ad ἰὼ ἰὼ πρόσω γ' ἐμοί.

V. 920. M. β.] τροχαῖκα β' Schol. Metr. ἰὼ — ἰὼ ἰὼ Rob. μ. βαρ. Eum. 920. βαρέων ubi Schuetzii conjectura πράων facile caremus. Suppl. 25. θεοὶ βαρύτιμοι χθόνιοι Il. I. 97. βαρείας κῆρας. Orph. Arg. 354. Ἐρινυές αἰνοδότειραι ubi vid. Herm.

V. 921. Scholiis fides hic non habenda est. Cf. 950.

V. 922. M. τ' E. — μέλαιν', Er. Glasg. μ. τ' Ερινὺς Brunck. Schuetz. Cur dochm. tribus jambis adjunctis, displiceat, equidem non assequor. τις — deest in Ald.

V. 923. ἤε ἡ.] Τροχαϊκὰ γ' Schol. Metr. ἤε — semel in Ald. ἐμοί — deest in Rob. Antig. praefix. in Ald. ἐμοί οὐδ' &c. Si verba ἐδ. ἐκ φ. cum Schol. β. ad solum Polynicem referenda sunt, Antigonaë tribuantur necesse est.

V. 924. 5. οὐδ' ἱκ.] Ιαμβικὰ ζ'. Schol. Metr. Hinc usque ad vs. 946. Ar. invertit personas. κατ. — vulgo κατέκτανε. σωθεῖς — συθείς conj. Stanl.

V. 926. τὸ τοῦδ' — τόνδ' Ar. Ox. Ald. Turn. ἐν. — vulgo ἐνόσφισε. Vs. constat e dochm. et tribus jambis.

V. 927. ταλ. κ. π. Sic Turn. ταλαιναὶ κ. π. Ald. τάλανα κ. πάθεν Rob. Vict. Stanl. Glasg. τάλανα πά-θη Reg. B. τ. παθὸν Reg. A. Brunck. Schuetz. Optime. τ. κ. ἐπαθεν conj. Pauw.

V. 928. δύστ. — δίστ. conj. Schuetz. δυσστ. faltem scribendum putans. cf. Brunck. ad Oed. C. 986. „Alii δύστηνα ut et in v. 944.” H. Steph. κήδε' — καὶ κ. Turn. „κ. sunt fratres. ὁμ. quia ambo fratrum nomine compellandi erant” Schuetz. „dolores sibi similes” Pauw. κε ὁμ. pro κ. ὁμωνύμων i. e. fratrum.

V. 929. τρ. — διπ. Schuetz. ex Hermannii emendatione. διπλόαν et τριπ. confus. Nem. v. 96. τριπάλτων recte explicatur a Schol. (cf. Pers. 1027. Jani. ad Hor. Od. I. 1. 8. Beck. ad Av. 1256.) Pauw. putat, et cum emphasi accipi posse de Laio, Oedipo et fratribus duobus. Satis dure.

V. 930. M. B] ὁμοία τοῖς ἄνω. Schol. Metr. Cf. Oed. C. 141. vss. sqq. Brunck. Glasg. ediderunt ut supra μελ. — μέλαιν τ' Ald.

V. 934. 5. σὺ τ.] ἱαμβικὰ θ'. Schol. Metr. διωπερ.
 „ huc proficiscens" Schuetz. „ trajiciens Acheronta"
 Pauw. Melius expl. Schol. β. ὕστ. — ὕστερος Ald.
 Rob. Schol. β. Guelf.

V. 937. τῷδ' — τῷ γ' Stanl. „ Omnes ante Can-
 terum recte τῷδ'" Pauw. Schuetz. addit Αντ. πρόκεισσαι
 φονευθεῖς. Ισμ. πρόκεισσαι κατακτὰς omisso v. 910.

V. 939. 42. Sic Ald. Turn (ubi tamen ut in Ox.
 ἰὼ nonnisi semel exstat.) Regg. Brunck. Schuetz. ι. π.
 ἐφ' ἡμῖν ἐξημμένος (ἐξ. et Schol. β.) Vienn. B. D. ἰὼ.
 ἰὼ π. δ. ἐφ. ἡ. ἐξ. καὶ τῇ χθ. Rob. δ. ἐφ. ἡμ. et in Ar.
 leguntur Αντ. ι. π. ὄφ' ἡμῖν. Ισμ. ἰὼ ἰὼ κ. Vict. Stanl.
 Duos vss. aequales faciunt apud Schuetz. assentiente
 Seidlerero p. 84. Sed duos versus non cohaerentes in
 unum conjungentes quid lucramur, nescio.

V. 943. κ. π.] κῶλα ιβ' τὰ πρῶτα, ἱαμβικὴ βάσις·
 τὰ δὲ β', τροχαϊκὰ ἐφθημιμερῇ. Schol. Metr. Ante Schuetz.
 Antigoniae tribuebantur. κ. τὸ π. γ' Ald. Turn. Schol.
 β. κ. τ. π. τ' Rob.

V. 944. ἰὼ semel positum Schuetz. δυστ. — Sic Ald.
 Reg. B. ubi γρ. δυστόνων πημάτων Vienn. δυστήνων Vit.
 δυστόνων vulgo δυσπότμων. Schol. β. Schuetz. κακῶν —
 πημάτων Vienn. B. C. D.

V. 945. Deest in Reg. B. „ Ἐ. ἀρ. In Victorii libro
 margini adscripta sunt ut Scholium" H. Steph. ἀρχηγ. —
 ἀρχαγ' Vienn. A.

V. 946. 8. ι. π. π. — Sic Ar. Ox. Regg. Ald.
 Turn. πουλ. Brunck. Schuetz. (Permutatio eadem Hel.
 199.) πολυστ. Victor. Stanl. ι. πολυστ. π. Rob. ι' πο-
 λυπ. π. Vit. δαιμ. — δαιμονῶντος. Rob. ε. ἄ. — ἐν ἄτα
 Ald. σφε θ. — σφετήσομεν Ald.

V.

V. 949. ἰὼ, ἰὼ — Sic Rob. cett. semel tantum.

V. 951. δοκ. κ. δ.] Εἰσθεσις διπλῆς μονοτροφικῆς καὶ συνεχοῦς. οἱ δὲ στίχοι εἰσὶν Ἰαμβικοί τρίμετροι μθ'. Schol. Metr. δοξ. — μελόντ' Brunck. e Reg. A. ,, δοκ. sunt ea, quae facienda esse censuit Senatus, δοξ., quae decrevit" Schuetz. Pleonasmus non prorsus otiosus, quo scilicet decretum firmissimum esse, designatur. ἀπαγ. — ἀπαγγεῖλαι. Vienn. B. D.

V. 953. 4. εὖν. εὐναία Ald. εὔ, ἐπ' εὖν. Arnald. conj. γῆς φ. — ταῖς φ. Vienn. B. D. Ag. 515. Φιλτάτου τάφου. Eur. El. 7. 8. γῆς — τάφω. Minime cum Pauwio enallage statuenda.

V. 955. 6. εἴργων — στρυγῶν. Ox. Turn. Vict. ἱερῶν π. δ' ὅσιος. Non cum Schol. supplendum ὑπὲρ. Cf. Eur. El. 308. ἀνέορτος ἱερῶν ibique Seidler. Soph. El. 232. ἀνάρριθμος ὧδε θρήνων. 1075. πατρὸς δειλαία Hippol. 146. ἀνίερος ἀθύτων πελάων Hec. 650. τάλαινα σῆς κακογλώσσου βοῆς; Antig. 1035. μαντικῆς ἀπρακτος. Av. 1431. Hor. Od. I. 22. 1. II. 2. 6. &c. Sat. II. 2. 66. cultus miser. ibique Heindorf. Stanl. dictum putat ut 963. ἄγος θεῶν.

V. 958. ἐπεστ. — ἐντετ. Vienn. C.

V. 961. 3. καδ. — καδμείας Brunck. e Reg. A. Schuetz. ἄγος — ἄτος Mosqu i. c. gl. ὄνειδος.

V. 965. ἦρ. π. — ἠρόπολιν Ald. ,, Absque figura legendum esset ἦται πόλιν." Pauw. Oed. T. 1454. οἳ μ' ἀπωλλύτην, qui me perdere voluerunt ubi vide Brunck. Phoeniss. 1601. Jon. 1501. 2. &c.

V. 966. οὕτω — τούτου Schuetz. ὑπὸ πετ. οἰωνῶν ,, sub aperto aëre" explicat Pauw. canibus enim cadaver jam concessum esse putat. Sed cf. Il. I. 4. αὐτοὺς δὲ ἐλάρια τεύχε κύνεσσιν Οἰωνοῖσι τε πᾶσι.

V.

V. 968. τυμβ. χ. Dupliciter intelligi potest: aut de tumulo: cf. Il. XXI. 323. Antig. 848. Orest. 1580. Eur. Suppl. 51. aut de libationibus. cf. Choeph. 85. Soph. El. 406. Hec. 523 sq. Solger. ad Antig. 126. Troad. 1075. si vera est Seidleri interpretatio.

V. 970. ε. δ' ἄτ. — Sic Brunck. Schuetz. ἀτίμον Glasg. ἄ. δ' εἶναι Ald. Turn. ἄτ' ε. δ' vulgo.

V. 971. τ. ε. — ταῦτ' ἀμφὶ τοῦδ' ε Schuetz. Sed τῶδε de absente dici potest cf. supra 384.

V. 972. 3. γε — deest in Ald. ἦν μή — εἰ μή Ald.

V. 974. κ. κινδ. — κἄν ἀκίνδ. Mosqu. 1. 2. Vienn. B. D. κἄνακ. Vienn. A. C. κανὰ ακ. Ald. κἄν εἰς κ. Rob. βαλῶ — βάλλω Mosqu. 2. βάλλω Ald. λάβω Mosqu. 1. (Eadem permutatio Oed. C. 475. Herc. fur. 298 &c.) De ἀναβ. κινδ. cf. Schneider. E lect. εἰς κ. suspicari licet. κἄμὲ κινδύνῳ βαλῶ cf. infra 994.

V. 975. οὐδ' αἰσχ. — δ' οὐκ αἰσχύνομεν Rob.

V. 977. 8. δεινὸν — δ. γὰρ Rob. κἄπό — καὶ τὸ conj. Pauw. quo facile caremus. Ag. 546. Ἀχαιῶν τῶν ἀπὸ στρατοῦ. Antig. 193. παίδων τῶν ἀπ' Οἰδίπου. Sentent. occurrit Prometh. 39. Androm. 967 &c.

V. 979. κακῶ — κακῶν Ar. Schuetz. Minus poetice, κακῶ hic positum ut supra 950 πῆμα 928. κήδεα. H. Grot. vertit:

Vis magna vinculum generis atque exordium

Commune, mater misera et infelix pater:

Libens quod odit anima participat malum

Germanitatis mortuo servans fidem.

V. 981. 2. τούτου — τούτῳ Vienn. B. D. κοιλ. — κοι-
λογάστερες Vit. σπασ. — Sic Regg. Mosqu. 1. 2. Vit.
Schol. β. „Alii σπασ.” Turn. Schuetz. πασ. vulg.

V.

V. 983. 4. αὐτῷ — αὐτῇ Schuetz. e conj. Pierf. Verisim. p. 41. et Vienn. A. C. „ κατασκ. fossa, ex qua terra egeritur, ut ea obtegatur cadaver in terrae superficie jacens: Quin imo κατ. ipsam terram egestam denotare potest, ut Φερ. κόλπω ad κατ. se referat” Pauw. τῷδε ad κόλπω referendum putat Brunck. cum Pauwio.

V. 986. 7. μηδέ — μὴ δέ Turn. τῷ — σοιδ. πόλιν Brunck. e conj. θαρσεῖς π. Sic Schuetz. θ. π. vulgo.

V. 988. τόδε — τάδε Ar. —

V. 989. Haec et vss. 991. 993. Ismenae tribuuntur in Ar.

V. 990. H. Grot. vert.

Res dura populus salvus ex discrimine.

V. 990. 1. τράχυν' — τραχύνεσθ' Ald. τραχὺς Rob. Sed vulgata optime se habet, narra populum asperum, Stanl. vert. ex aspera et tu! Non longe abhorret supra 454. κόμπαζ' ἐπ' ἄλλω. — συ τιμ. — σὺ μὴ τιμήσῃς Vienn. D. μ. σ. τιμήσεις Vienn. A. σ. τιμήσεις Vienn. A.

V. 992. ο. δ. θεοῖς; — ο. τετίμ. θ. Vit. οὐδ' ἦτετ. Brunck. e Grotii conjectura. οὐκ ἦτ. Schuetz. ex Heath. conj. Ἡ δὲ τὰ τοῦδ' ο. δ. θ. Casaub. conj. aut λεῶ aut τέως pro θεοῖς propos. Pauw. E vs. sq. patet, Antigonom deos accusare. Cur eum non honorem? Nonne jam a diis quam maxime honoratus est? Ironice eadem, qua praeco usus fuerat, voce utitur. Mortui diis sacri. Cf. Antig. 77. &c.

V. 995. ἀντημ. — ἀντιμ. Ald. H. Grot. vert.

Pr. Tumulone honoras civitas quem odit sua!

Ant. Inhonorus at non ille coelitibus Deis.

Pr. Sane priusquam patriae incusfit metum.

Ant. Malum rependit ipse tractatus male.

Pr. Petebat omnes iste non unum furor.

V. 997. In Ald. Praeconi tribuitur. περ. — περαῖνοι Ald. ὑστάτη θεῶν. „ Quae Deorum postrema est et postremam esse meretur.” Pauw. Sed ὑστάτη magis ad περ. referendum, quam ad θεῶν. Disputando lites non dirimuntur. Hic tamen vs. in ore Antig., sequente altero, displicet.

V. 998. 9. θάψω — θάψων Ald. ἴσθ' — ἦσθ' Rob. Schol. β. Vienn. A. C. D. ἴστ' Vienn. B.

V. 999. φ. φ. ὦ μ.] διπλῇ ἐν ἐκθέσει τοῦ δράματος, ἀμοιβαίως τὰς περιόδους ἔχουσα. τὰ δὲ κῶλὰ εἰσιν, ἀναπαιστικά διμέτρα ἀκατάληκτα καὶ καταληκτικά. ἦτοι ἐφθιμι μερῇ δ', μονόμετρα κς'. ὦν τὸ κέ, μονομετρὸν, παρατελευταῖον ὀνομαζόμενον· τὸ δὲ κς', τὸ κατακλυσθῆναι ταμῶνιστα, ἐφθιμιμερές. καὶ ἐξῆς ἡ κορωνὶς ἡ τὸ δράμα ἀποπερατοῦσα. Schol. Metr. Hunc et seq. vs. Vulgo in unum contrahunt praeter Schuetzium.

V. 1000. 1. φθερσ. — θαρσ. Rob. κῆρες E. Cf. Eum. 226. Eur. El. 1000.

V. 1002. ὦλ. — De ultima h. v. ante mutam cum liquida, producta vide Seidler. p. 21.

1003. 8. Sic Schuetz. in Ald. Turn. Regg. Ismenae tribuuntur, quod Brunckio probatur, observanti Antig. cui vulgo tribuebantur, recitato vs. 998. e scena discessisse. τί πάθω; τί δὲ μήσομαι Trach. 972. μήσῶ. — μήσο. Vienn. B. C. D.

V. 1004. 5. πῶς. — bis Ald. μήτε — μή ποτε Ald. Turn. μὴ Rob. κλάειν — κλάειν. Ald. Rob. Brunck. e Reg.

Reg. A. Schuetz. Glasg. μήτε πρ. — μήποτε σε πρ.
Ald. Rob. Turn. μήτε σε πρ. τύμβον — Sic Mosqu. 2.
Reg. A. Brunck. Schuetz. τύμβων Rob. τύμβω; Vul-
go. „Inde ab hoc vs. Vienn. A. finitur, ultimum
quippe folium periit” Schuetz.

V. 1006. κἀποτρ. — Porson. ad Orest. 64. statuit
in compositis vocabulis, praecipue ubi praepositio
verbo jungitur brevem vocalem ante mutam cum li-
quida rarissime produci. Sed cf. Seidler. p. 22. et Ad-
denda Eur. Suppl. 176. ἀποβλέπειν. ibid 320. (415) 422.
746. Hippol. 710. Erf. ad Oed. T. 640. (ed. min.) &c.

V. 1008. 9. Ημιχ. — χορ. Ar. neque Ημιχ. agnos-
cit ante vs. 1018. πενθ. — πενθητηρίων. Vienn. B. D.
τεύξει — τεύξη Ald.

V. 1010. 11. μ. ε. τρ. — μ. τρ. ε. Ald. Rob. μονό-
κλαυστον θρ. ε. Vienn. B. D. εἶσιν — Sic Brunck.
Schuetz. pro εἶσι. τίς ἂν οὖν ταῦτα. — Sic Ar. Regg.
Brunck. Schuetz. τίς ἂν οὖν τά. Turn. τίς οὖν τὰ Vienn.
C. Schol. β. τίς οὖν ταῦτα. vulgo. πῖθ. — πείθ. Vienn.
B. D. C.

V. 1012. τε — Sic Brunck. Schuetz. e Canteri
emend. vulgo abest. δὲ Turn. Pauwio assentiente.

V. 1013. 4. κλαι — κλα. Glasg. μὲν — γὰρ Ald.
Turn. μ. γ. Rob. ξυνθ. — συνθ. Ald. Rob. Schol.

V. 1016. ἄχος — ἄχθος Vienn. Rob. ἄκος. Stanl.
vitium typograph. ἄλλως — οὐκ α. Rob.

V. 1018. τε — τις Ald.

V. 1022. ἵνατρ. — ἀνατρ. Rob. Schol. β. ἀνατροπ.
Ald. ἄλλοδ. — ἄλλοδαπῶ Vienn. B. D.

V. 1024. ταμ. — τὰ μ. Vienn. B. D. Schol. β. Ald.

COR-

CORRIGENDA.

In textu.

V. 36.	καγὼ	1. καγὼ et sic 66.
65.	λαβέ	1. λάβε
323.	ανα [μὲν] ἄσ.	1. ἀν' ἄσ.
330.	καλεῖ	1. καλεῖ
395.	in duos vss. dividendus. αἵματι — φόρ. et sic in Antistr.	
406.	προσῆ.	1. προσεί.
420.	ἐξη	1. ἐξει
446.	τύχη δὲ τῷ	1. τύχη δὲ τῷ
483.	ἄνηρ	1. ἀνὴρ
490.	ἡσσημ.	1. ἡσσωμ.
505.	βία	1. βία
526.	θ'	1. τ'
532.	εἰσαμεῖψαι	1. εἰσαμεῖψαι
549.	κακῶν	1. κακῶν
577.	πανουργία	1. πανουργία
630.	κλαίειν	1. κλαίειν
636.	Δίκη	1. Δίκη
735.	ποσ.	1. τοσ.
788.	καπ.	1. καπ.
830.	τας.	1. πασ.
883.	in duos vss. dividendus. 'Ο. — Διατ. et sic in Antistr.	
907.	Ισμ. Δ. δ' ἔκτ.	1. Ισμ. Δ. δ' ἔθ.
920.	βαρυδότοιρα	1. βαρυδότειρα.
921.	πότνια	1. πότνια
923.	Φυγας	1. Φυγᾶς
929.	Διυγρα	1. Διυγρα
978.	καπό	1. καπὸ
983.	αὐτῷ	1. αὐτῷ
1006.	καπ	1. καπ.

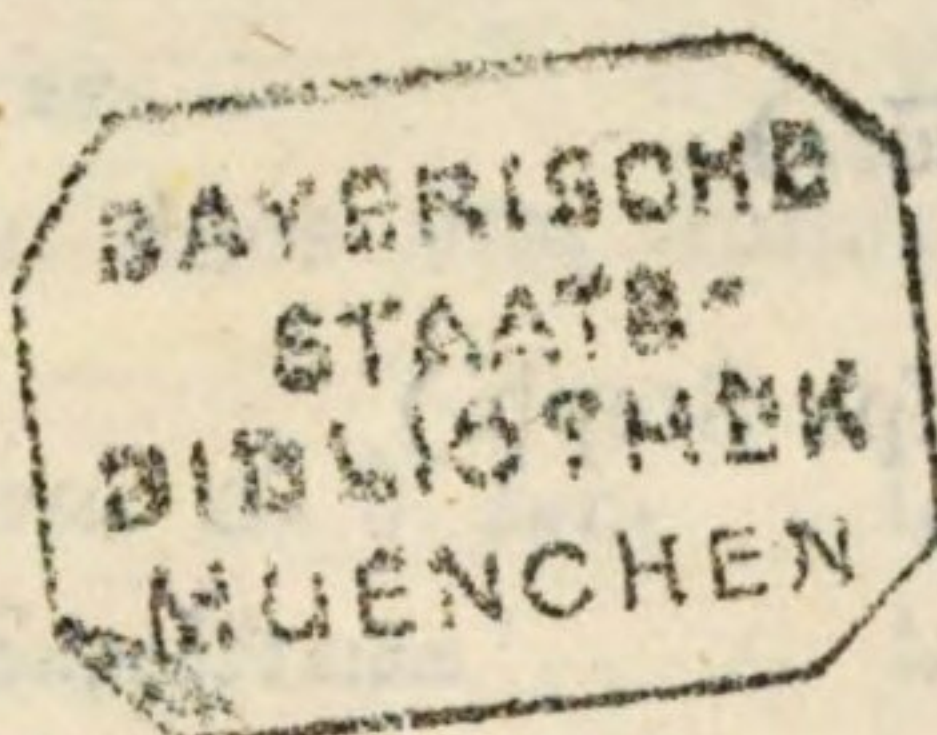
AD.

ADDENDA IN SCHOLIIS PRAECIPUE E PAUWII NOTIS.

- α. 97. Ὅμηρ. (forf. Il. VI. 90.)
 α. 99. Ante Ηκουσ. (Pac. 1124. unde Ωρέου legend.)
 Εὐριπ. (Phoenisf. 344. ed. Matth. ubi legitur
 ἐγὼ δ' οὔτε σοι)
 α. 100. Αρη (Αρες?)
 β. 105. μὴ (με)
 α. 107. Comma post καχλ. delendum.
 α. 135. Ὅμήρ. (Il. V. 838.)
 α. 142. ὁ ἐν πολ. Φον. (ὁ Φον., ἐν π.)
 α. 165. ἀναφαιρεθῇ (imo ἀφ.)
 α. 185. τὴν ναῦν (διὰ τ. ν.)
 β. 191. σωρείας (σωρείαν)
 β. 224. μὲν συναπ. (μὴ συνάπτε τὸ)
 α. 240. σοι τὸ σιωπᾶν (συ τὸ σιωπᾶν)
 β. 275. καὶ τὰ (κατὰ τὰ)
 β. 285. πέρατχ (σπέρματα?)
 β. 288. παραλάττειν (παραλάττει)
 β. 363. Φωλίδας (Φολ.) Φωλίδα (Φολ.)
 α. 371. γύη (γυῖον suspic. Steph.)
 β. 439. ῥώθοισι (ῥώθωσι)
 β. 532. αὖν τὸ (αὐτοῦ vel αὐτο)
 β. 550. Φορᾶ (Φθορᾶ)
 α. 563. θέλουσι (θανοῦσι susp. Steph.)
 β. 586. ἄκοντα (ἄκων)
 β. 643. αὐτὸν (αὐτήν)
 p. 156. lin. 1. ἐπαγαγὼν (επαγαγεῖν)
 α. 731. τελλομ. ἀντὶ τ. omitt. Rob. Vict.
 β. 800. συμβουλήν. (συμβολ.)
 β. 817. lin. 2. ἐν (εἰς)
 β. 892. lin. 5. post ἄδη comma delendum.

Appendix in Scholium tractatus de Patenti Notis.

- a. 27. Oms. (fol. 11. v. 2.)
- a. 28. Ant. Hanc. (fol. 11. v. 2.) unde Oms. (fol. 11. v. 2.)
- a. 29. (Phonist. 344. ed. Martin. und. 1871)
- a. 30. (fol. 11. v. 2.)
- a. 31. (fol. 11. v. 2.)
- a. 32. (fol. 11. v. 2.)
- a. 33. (fol. 11. v. 2.)
- a. 34. (fol. 11. v. 2.)
- a. 35. (fol. 11. v. 2.)
- a. 36. (fol. 11. v. 2.)
- a. 37. (fol. 11. v. 2.)
- a. 38. (fol. 11. v. 2.)
- a. 39. (fol. 11. v. 2.)
- a. 40. (fol. 11. v. 2.)
- a. 41. (fol. 11. v. 2.)
- a. 42. (fol. 11. v. 2.)
- a. 43. (fol. 11. v. 2.)
- a. 44. (fol. 11. v. 2.)
- a. 45. (fol. 11. v. 2.)
- a. 46. (fol. 11. v. 2.)
- a. 47. (fol. 11. v. 2.)
- a. 48. (fol. 11. v. 2.)
- a. 49. (fol. 11. v. 2.)
- a. 50. (fol. 11. v. 2.)
- a. 51. (fol. 11. v. 2.)
- a. 52. (fol. 11. v. 2.)
- a. 53. (fol. 11. v. 2.)
- a. 54. (fol. 11. v. 2.)
- a. 55. (fol. 11. v. 2.)
- a. 56. (fol. 11. v. 2.)
- a. 57. (fol. 11. v. 2.)
- a. 58. (fol. 11. v. 2.)
- a. 59. (fol. 11. v. 2.)
- a. 60. (fol. 11. v. 2.)
- a. 61. (fol. 11. v. 2.)
- a. 62. (fol. 11. v. 2.)
- a. 63. (fol. 11. v. 2.)
- a. 64. (fol. 11. v. 2.)
- a. 65. (fol. 11. v. 2.)
- a. 66. (fol. 11. v. 2.)
- a. 67. (fol. 11. v. 2.)
- a. 68. (fol. 11. v. 2.)
- a. 69. (fol. 11. v. 2.)
- a. 70. (fol. 11. v. 2.)
- a. 71. (fol. 11. v. 2.)
- a. 72. (fol. 11. v. 2.)
- a. 73. (fol. 11. v. 2.)
- a. 74. (fol. 11. v. 2.)
- a. 75. (fol. 11. v. 2.)
- a. 76. (fol. 11. v. 2.)
- a. 77. (fol. 11. v. 2.)
- a. 78. (fol. 11. v. 2.)
- a. 79. (fol. 11. v. 2.)
- a. 80. (fol. 11. v. 2.)
- a. 81. (fol. 11. v. 2.)
- a. 82. (fol. 11. v. 2.)
- a. 83. (fol. 11. v. 2.)
- a. 84. (fol. 11. v. 2.)
- a. 85. (fol. 11. v. 2.)
- a. 86. (fol. 11. v. 2.)
- a. 87. (fol. 11. v. 2.)
- a. 88. (fol. 11. v. 2.)
- a. 89. (fol. 11. v. 2.)
- a. 90. (fol. 11. v. 2.)
- a. 91. (fol. 11. v. 2.)
- a. 92. (fol. 11. v. 2.)
- a. 93. (fol. 11. v. 2.)
- a. 94. (fol. 11. v. 2.)
- a. 95. (fol. 11. v. 2.)
- a. 96. (fol. 11. v. 2.)
- a. 97. (fol. 11. v. 2.)
- a. 98. (fol. 11. v. 2.)
- a. 99. (fol. 11. v. 2.)
- a. 100. (fol. 11. v. 2.)

La quarta copia persona laborat anpa.

2377.

Aeschylus,

Septem contra Thebas

Trajectum ad Rhenum 1818

A.gr.a. 150

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10232337-2